

SÖDERTÖRNS HÖGSKOLA | STOCKHOLM
sh.se

REPORT *

16 December 2025
Ref. no. 3673-1.1.3-2024

Postgraduate Education at Södertörn University

Development, Challenges and Choices

Johan Eriksson
Vice-Chair of the Faculty Board 2022-2025
Professor of Political Science

Anna Maria Jönsson
Vice-Rector for Research
Professor of Media and Communication Studies

Submitted to Vice-Chancellor Ylva Fältholm 8 December 2025

*Ai-translated from Swedish to English

Contents

Summary	4
Abbreviations	6
1. Introduction	7
1.1 Background	7
1.2 How the report can be used	7
1.3 Implementation of the assignment	8
1.4 Structure of the report	8
2. Development	9
2.1 Introduction	9
2.2 Doctoral degree authorisation at Södertörn University	9
2.3 Criteria for degree authorisation	11
2.4 Current organisation of doctoral education	15
2.5 Current funding and resource allocation	19
2.6 How has it gone, 2010–2024?	25
3 Challenges	31
3.1 Introduction	31
3.2 Vulnerable environments	31
3.3 Inadequate funding and resource allocation	32
3.4 Complex organisation	34
3.4 Other	39
4 Choices	43
4.1 Introduction	43
4.2 How do we create strong environments?	43
4.3 How can resource allocation be optimised?	46
4.4 How can the organisation be made clear and effective?	48
4.5 Proposals regarding BEEGS and UVS	51
4.6 Proposals concerning coordination, language and administration	55
4.7 Concluding remarks	57
List of sources	59

Tables and figures

Table 1: Postgraduate education areas and subjects at Södertörn University	10
Table 2: Differences between postgraduate education areas	17
Table 3: Doctoral students' funding, 2024	20
Table 4: Distribution of internal funds for doctoral education in 2025	24
Table 5: Statistics on doctoral education by area and subject, 2010-2024	28
Figure 1: Summary assessment of doctoral education	26

Appendices

Report Doctoral Student Survey 2024

Internal responses (not translated)

Södertörn Doctoral Dissertations, 2010–2024

Summary

The report provides an overview of doctoral education at Södertörn University since the institution was granted its own degree-awarding powers in 2010. The report analyses developments over time, identifies key challenges in organisation and funding, and presents possible paths for the future. The focus is not on assessing the quality of doctoral education, but on providing a basis for strategic decisions and long-term development of doctoral education environments.

The work was carried out between November 2024 and May 2025 and was based on extensive dialogues with the Faculty Board, departments, steering groups, the doctoral student council, administrative staff and university management. The basis was supplemented with data from UKÄ evaluations, the Faculty Board's subject evaluations, doctoral student surveys and statistics collected by AVM, HR and the library.

Since 2010, doctoral education has expanded from four to five multidisciplinary doctoral education areas, and the number of doctoral education subjects has doubled from eleven to 21. Several subjects have been added through new degree authorisations and through so-called dual affiliation within Educational Studies (UVS). The university's model and degree authorisations are based on multidisciplinary areas.

Funding is dominated by the Baltic Sea Foundation, which generally accounts for two-thirds of doctoral funding. Other resources come from the university's research grants, external research councils, research schools and collaborative doctoral students. The distribution of doctoral places varies between areas and is partly based on the principle of equal distribution between subjects. Budgets and organisational structures differ between areas, including in terms of courses, directors of studies and administrative support.

The statistics show large variations in volume and gender distribution between subjects. Environmental science, history, political science, MKV and sociology are the most voluminous subjects in terms of the number of doctoral theses, while several subjects are small and more vulnerable. The overall satisfaction of doctoral students has increased over time, according to recurring surveys.

The report identifies four main challenges:

1. **Vulnerable environments** – many subjects are small and dependent on individuals, which affects supervision capacity, course offerings, seminar activities and long-term stability.
2. **Inadequate funding and resource allocation** – steering groups and departments believe that doctoral education is underfunded, while resources are expected to remain unchanged in the coming years. The allocation of doctoral places calls for clearer and more long-term criteria.
3. **Complex organisation** – the interaction between subjects, steering groups, departments, BEEGS, UVS, FN and university management is perceived as unclear, with overlapping processes and varying practices.
4. **Other issues** – such as administrative processes, language issues, career support, dual affiliations and the management of dual research environments (BEEGS subject, UVS subject).

The report presents several options for strengthening the organisation of doctoral education: clarifying the division of responsibilities within the organization, establishing principles for resource allocation and doctoral student allocation, strengthening the coordination of courses and administrative procedures, and reviewing BEEGS and UVS.

Abbreviations

ASP	General syllabus for the third-cycle subject area
AVM	University Support Services
BEEGS	Baltic and East European Graduate School
CBEES	Centre for Baltic and East European Studies
CPK	Centre for Studies in Practical Knowledge
HLK	Supervisory Board
HF	Higher Education Ordinance
HS	Historical Studies (postgraduate education area)
HSV	Swedish Higher Education Authority
FFU	Faculty Board Committee for Research and Postgraduate Education
FN	Faculty Board
IFF	Internal research resources (Allocation of government research grants)
HSS	School of History and Contemporary Studies
IKL	School of Culture and Education
IPA	School of Police Studies
ISP	Individual study plan
ISV	School of Social Sciences
KKT	Critical and Cultural Theory (postgraduate education area)
LU	Teacher Education
MKV	Media and Communication Studies
MVS	Environmental Studies (postgraduate education area)
NMT	School of Natural Sciences, Technology and Environmental Studies
PESO	Politics, Economics and Social Organisation (postgraduate education area)
SH	Södertörn University
UKÄ	Swedish Higher Education Authority
UVS	Studies in the Educational Sciences (postgraduate education area)
ÖSS	Baltic Sea Foundation
ÖÖ	ÖÖ relevance: "Baltic Sea and Eastern Europe relevance", i.e. that a doctoral project meets the Baltic Sea Foundation's geographical criteria

1. Introduction

1.1 Background

According to the university's activity and quality plan for 2024, a review of the university's doctoral education was to be carried out, focusing on organisation and funding since the university was granted its own degree-awarding powers in 2010. The purpose of the review is to (1) describe how doctoral education has developed over time, (2) identify problems and challenges in the organisation and funding of doctoral education, and (3) provide suggestions on how to address these problems and challenges. The aim is not to evaluate the quality of doctoral education, but to identify challenges and courses of action with a focus on issues of organisation and funding. The review covers the entire process, from the allocation of doctoral places and job advertisements to the public defence of doctoral theses.

1.2 How the report can be used

The report should be useful in a variety of ways to everyone involved in doctoral education at the university: doctoral students, supervisors and supervisory committees, research schools and steering groups, as well as administrative staff. It is intended to provide an overview of how doctoral education at Södertörn University came about, how it has developed over time and what challenges it faces today. The report concludes with suggestions and recommendations from the authors. The results and conclusions in the report should also be able to serve as a basis for strategic decisions at management level. Having a strong and vibrant doctoral education programme is also important for the university's efforts to achieve formal university status.

1.3 Implementation of the assignment

On 5 November 2024, the Vice-Chancellor decided to commission Anna Maria Jönsson, Professor of Media and Communication Studies and Vice-Vice-Chancellor for Research and Doctoral Education, and Johan Eriksson, Professor of Political Science and Vice-Chair of the Faculty Board, to be responsible for the review, analysis and proposals for measures.

The review was carried out between November 2024 and May 2025. In the first stage, which lasted until December 2024, views were gathered on what the review should take into account. Such dialogue meetings were held with the Faculty Board, the Vice-Chancellor's Group, the Management Group, steering groups and the Doctoral Student Council. We also gave all subjects at the university the opportunity to highlight what they thought the review should take into account, as well as any problems, challenges and possible proposals for change they had. During this first stage, existing information was also compiled, based on the Faculty Board's subject evaluations, UKÄ evaluations, doctoral student surveys and steering documents. The Faculty Board, AVM, HR and the Library assisted with the collection and compilation of supporting documentation.

In a second phase, from January to early April 2025, further dialogue meetings were held with representatives of units that have different roles in postgraduate education at the university in order to gather views, experiences and suggestions. A total of seventeen dialogue meetings were held, each lasting between 30 and 90 minutes. The report was discussed at the university management's operational planning retreat in May 2025. Later that month, the report was sent out for consultation within the university, before being finalised in autumn 2025, submitted to the vice-chancellor and published.

1.4 Structure of the report

Chapter 2 describes the development of doctoral education from 2010 to 2024. Chapter 3 identifies problems and challenges with a focus on organisation and funding. Chapter 4 presents a number of options for action and proposals on how to address problems and challenges and how doctoral education can be developed. We would like to express our sincere thanks to everyone who contributed statistics and other data, experiences, opinions and suggestions. Special thanks go to the staff at AVM and the university library: your assistance with data and help with finalising the text has been invaluable. We take full responsibility for any remaining errors.

2. Development

2.1 Introduction

This chapter describes how degree-awarding powers were granted to Södertörn University within the framework of multidisciplinary areas, what is meant by an “area”, how doctoral education has been organised and financed, and how resources have been allocated. The chapter also contains a summary of basic statistics on doctoral education at subject level at Södertörn University.

2.2 Degree-awarding powers at postgraduate level at Södertörn University

Following an application process and review by the Swedish Higher Education Authority (HSV), Södertörn University was granted independent doctoral education rights in 2010 in four multidisciplinary doctoral education areas: Historical Studies (HS); Critical and Cultural Theory (KKT); Environmental Studies (MVS); and Politics, Economics and Social Organisation (PESO). In 2017, the university obtained doctoral education rights for a fifth multidisciplinary area: Educational Studies (UVS). Within the framework of these areas, there are around 20 subjects offering doctoral education (see Table 1). At the same time, the university has the right to grant doctoral education rights for other subjects within each of these areas, and the composition of the areas has thus changed somewhat over the years as more subjects have been added in all areas except Environmental Studies (which, however, includes both social science and natural science-oriented research). Following a national evaluation carried out in 2018-2020, the UKÄ decided that Södertörn University no longer has permission to conduct doctoral education in the subject of economics, on the grounds that the subject was considered to be entirely dependent on other higher education institutions in order to be able to conduct doctoral education (UKÄ 2018b; UKÄ 2020, p. 5).

Table 1: Doctoral education areas and subjects at Södertörn University

<i>Historical studies (HS)</i>	<i>Critical and Cultural Theory (KKT)</i>	<i>Environmental studies (MVS)</i>	<i>Politics, economics and social organisation (PESO)</i>	<i>Studies in the Educational Sciences (UVS)</i>
2010 Archaeology Ethnology History History of Ideas	2010 Philosophy Aesthetics MKV	2010 Environmental science Science	2010 Business Sociology Political science	2017 Swedish Pedagogy
2012 Religion Science	2011 Gender studies 2013 Practical knowledge theory 2014: Art history 2015: Literature Science		2014 Economics* 2019 Social work 2021: Journalism 2025: Public Administration	Dual affiliation subjects: 2021 MKV 2022: The practical Theory of knowledge History Literature Science 2024: History of ideas 2025: Political science <i>During assessment:</i> Religious studies

* The degree authorisation for economics was withdrawn following an evaluation by UKÄ carried out in 2018-2020.

The fact that rights were granted to multidisciplinary areas rather than individual scientific disciplines (subjects) was partly a solution to the problem of small subject environments in several cases, which a larger multidisciplinary environment was considered to be able to compensate for ; partly because university status¹ is required to obtain *general* degree authorisation at the doctoral level. The significance of multidisciplinary areas in relation to subjects is a central theme in this report, which we will return to.

¹ Södertörn University has applied to the government twice, in 2003 and 2006, to become a university. Neither application has been considered.

Postgraduate education was conducted in a number of subjects² at the university college long before it was granted independent rights in 2010, mainly with funding from the Baltic Sea Foundation and SLL. In 2006, the same year that the university applied for university status for the second time, there were around 130 doctoral students at Södertörn University, of whom around 50 were part of the multidisciplinary research school BEEGS³ (Södertörn University, 2006, p. 55). In the natural sciences, SLL contributed 50 million Swedish kronor per year for five years and continued with smaller amounts for several years. These contributions financed, among other things, several doctoral students. This early research training was made possible through cooperation agreements with departments at other universities (primarily Stockholm University, but also to some extent Uppsala University, Örebro University, the Karolinska Institute and Linköping University), which meant that admission, appointment of supervisors and thesis defence were formally handled by the "sponsor institutions". However, most of the doctoral students were employed and worked at Södertörn University. The "sponsor solution" at that time meant that a postgraduate education environment could be created at an early stage and that teachers/researchers at the university could gain experience as supervisors. During this period, the university also participated in a couple of national research schools (for history and entrepreneurship, respectively). We will not go into detail about this early form of doctoral education here, but will instead focus on developments since the university was granted the right to award doctoral degrees in various fields in 2010.

2.3 Criteria for degree authorisation

General criteria for doctoral degree eligibility are set out in the Higher Education Act (1992:1434), the Higher Education Ordinance (1993:100) and the Government Bill

² Archaeology, ethnology, philosophy, business administration, history, literary studies, media and communication studies, economics, physical geography, natural sciences (organic chemistry, analytical chemistry, biochemistry, structural biochemistry, cell biology, molecular biology, genetics and genomics, microbiology, botanical physiology, zoological physiology, ecology), cultural geography, environmental science, religious studies, rhetoric, sociology, political science, educational science, and development and international cooperation (Södertörn University, 2006, pp. 55, 62-63).

³ BEEGS (Baltic and East European Graduate School) was established in 2000 with funding from the Baltic Sea Foundation. BEEGS is an international and multidisciplinary research training environment that brings together all BEEGS doctoral students during their first year of study, where they take a joint course on the Baltic Sea region and Eastern and Central Europe before moving on to their respective subject areas. BEEGS is responsible for an introductory week, organises a doctoral conference, runs the BEEGS course, conducts study trips, seminars and social activities, and has a director of studies to support the doctoral students. BEEGS doctoral students are organisationally part of CBEEES, an area and a subject environment.

See <https://www.sh.se/forskning/forskarutbildning/forskarskolan-beegs>

2008/09:134 *Research with profiling and quality*.⁴ The Higher Education Ordinance sets out the following general criteria:

"Permission to award general degrees at the doctoral level may be granted to higher education institutions other than universities within a field if the education and research at the institution are of such quality and scope that doctoral education in the field can be conducted at a high scientific level and with good educational conditions in general." (HF Chapter 6, Section 5 d)

In addition to these national criteria, Södertörn University has adopted local guidelines for the establishment and discontinuation of doctoral programmes (Södertörn University, 2020). The following local criteria apply to the establishment of doctoral programmes:

- The subject shall have the right to award advanced level degrees.
- The subject shall have at least at least four full-time equivalent permanent doctoral teachers, of whom at least one (1) professor and two (2) senior lecturers.⁵ All must be employed at least 50% in the subject in question. The same person may not be counted in two subjects at the same time.
- There must be documented experience of doctoral supervision among the permanent teachers in the subject.

In addition, it is stated that the subject must have a scientific profile that corresponds to the postgraduate education area, that the subject contributes to knowledge development within the area and, together with other subjects within the area, constitutes a "credible scientific whole where the parts support the whole and each other". The application must address the research environment and higher seminars, supervisory experience, research within the subject, doctoral students' influence, international orientation, collaboration, doctoral courses, quality assurance and general syllabus for the third-cycle subject area. At Södertörn University, a doctoral programme subject may be discontinued on the following grounds, among others:

- The subject has too few admitted and active doctoral students
- The subject lacks supervisory competence

⁴ See also UKÄ's publication *Guidance for applying for permission to award degrees* (2023).

⁵ These criteria can be compared with other higher education institutions: Malmö University requires at least two professors and three senior lecturers; Karlstad University requires at least two professors and two senior lecturers; Linnaeus University requires at least two professors and one senior lecturer; Mid Sweden University requires at least one professor and one senior lecturer. The larger universities do not appear to have such precise requirements – and at Uppsala University, for example, doctoral programmes are "normally" only organised within subjects that already have the right to award doctoral degrees.

- The subject has not addressed significant shortcomings that emerged in connection with an evaluation
- The area needs to be reorganised
- The subject should be removed from the range of doctoral programmes
- A new doctoral programme subject has been established that includes or replaces a previously established subject.

What is an area?

This is how UKÄ defines “area”:

"A field can be described as a defined area of knowledge. The area may comprise one or more subjects for third-cycle education (postgraduate education subjects). In its application, the higher education institution specifies how the area is to be defined and which subject or subjects the third-cycle degree is to be awarded in (third-cycle education) and which will initially be offered within the area. What an area for degree authorisation may cover will therefore vary from case to case. It does not need to coincide with an area for a master's degree that already exists at the higher education institution." (UKÄ, 2023, p. 31)

When Södertörn University applied for and was granted doctoral education rights in 2010, these applied to the four multidisciplinary areas listed above. The right to award doctoral degrees () was granted for 11 subjects, but the degree-awarding rights for each subject were and still are linked to the multidisciplinary area to which they belong.

The significance of the area is discussed in more detail below.

Decisions on doctoral degree rights

In its decision on the area of Critical and Cultural Theory, the HSV stated that this would give Södertörn University “a range that is unique in Sweden” and that even though three different subjects were included in the area application, the area appeared to be a “coherent unit” (HSV, 2010c, p. 3). It was noted that before the hearing, there was some uncertainty about the organisation, but that this uncertainty had been dispelled when it was clarified that the Faculty Board would have overall responsibility for quality assurance in doctoral education.

The decision for the field of Historical Studies stated that the field is "well-integrated, with extensive and well-developed collaboration across subject boundaries, which enables synergy effects to be achieved" and that the field's boundaries are "functional" (HSV, 2010d, p. 3). The Faculty Board's overall an response was also mentioned in this decision, while HSV noted that there was

some uncertainty as to how the university management would “concretely and formally” monitor how the Faculty Board “fulfils its postgraduate education responsibilities” and that this needed to be clarified.⁶

The decision for the area of Environmental Science stated that the area “definitely forms part of the university’s profile” and that the delimitation of the area is “reasonable” (HSV, 2010b, p. 3). HSV noted that, as defined in the application, the field of environmental science requires “strong social science expertise” and “good integration” of social and natural sciences (HSV, 2010b, p. 3), which has been achieved within MVS. The relationship to the university’s social science environment within PESO was particularly emphasised. It should be noted, however, that MVS includes both social science and natural science-oriented research. As with the field of historical studies, the importance of “documented procedures” in the form of “organisation and decision-making processes” for handling quality issues was also emphasised, which subsequently fell within the Faculty Board’s area of responsibility.

The decision for the area of Politics, Economics and Social Organisation (PESO) stated that the subjects included “have developed in interaction with each other and have a non-insignificant commonality in terms of both problems and theory and method. This makes them a reasonable and appropriate area for degree-awarding powers, even without the theoretical superstructure developed in the application” (HSV, 2010a, p. 3). In the decision on Educational Studies (UVS) – the fifth area added in 2017 – it was stated that the area’s “scope and delimitation [...] are well chosen. The requirements for research-based teacher education make the area particularly important, both at Södertörn University and nationally.” Initially, pedagogy and Swedish were included in UVS, which has since been expanded to seven subjects⁷ and will soon be expanded to nine (political science and religious studies).

Postgraduate education at Södertörn University is currently conducted within five areas, which, with one exception, cover several different subjects (5–7). *Critical and Cultural Theory* (KKT), which is based at the Department of Culture and Learning, will comprise seven subjects in 2025 (aesthetics, philosophy, gender studies, art history, literary studies, media and communication studies, and the theory of practical knowledge). The field of *Historical Studies* (HS) is based at the Department of History and Contemporary Studies and consists of five different subjects

⁶ The Faculty Board's mandate and responsibilities have since been clarified and updated in the rules of procedure and delegation.

⁷ In addition to Pedagogy and Swedish, it now includes media and communication studies, literary studies, practical knowledge theory, history and history of ideas. In spring 2025, political science will join UVS. Studies of Religions is under review.

(archaeology, ethnology, history, history of ideas, Studies of Religions). The School of Social Sciences offers *PESO* (Politics, Economics and Social Organisation) with five subjects (business administration, journalism, public administration, sociology, political science). The field of *Environmental Studies* (MVS) is located at the School of Natural Sciences, Technology and Environmental Studies and includes the multidisciplinary subject area of environmental science. This is the only area that does not currently include several subjects. The field of *Educational Studies* (UVS) is the most recent addition to the university and is unique in that it initially included two subjects (Swedish and pedagogy) that are considered central to teacher training and are not included in any other research area. Since 2021, subjects that already belong to another research area can be dual-affiliated to UVS. A double affiliation application must be reviewed by external experts and decided upon by the Faculty Board, according to established guidelines. A dual affiliation means that a subject that has degree-awarding powers in another area also has the right to examine doctoral students within UVS. The first subject to be dual-affiliated with UVS was media and communication studies (2021).

2.4 Current organisation of doctoral education

Within the framework of the five multidisciplinary areas that have degree-awarding powers at doctoral level, the number of subjects has grown from eleven to 21 (see Table 1), i.e. almost doubling from 2010 to 2024. However, growth has varied between areas: HS has grown from four to five subjects, KKT from three to seven, PESO from three to six and UVS from two to eight. Since 2010, MVS has been a single, albeit multidisciplinary, subject.

At *subject level*, the supervisory committee (HLK) plays an important role in the organisation and monitoring of doctoral education. Although the supervisory committees are still advisory bodies without formal decision-making power, they have a real influence on admissions, the appointment and replacement of supervisors, organising subject-specific courses, following up on ASPs and ISPs, preparing public defences, appointing preliminary reviewers for theses, keeping up to date with research ethics regulations, and assessing whether a doctoral student should be advised to defend their thesis or not (Södertörn University, 2023, p. 12).

The way in which HLK is organised differs between subjects at the university in

several respects, including participation and representation, who convenes convener/chair, meeting frequency, procedures for appointing supervisors, and monitoring doctoral students' performance. According to the document Rules of Procedure for Departments, Teacher Education and CBEES, doctoral students have the right to be represented in HLK, and over time this is being complied with by more and more subjects.

At subject level, there are also subject councils and department heads responsible for parts of doctoral education, particularly with regard to employment and working environment issues.

The university's rules of procedure for departments, teacher education and CBEES specify a division between collegial organisation and line organisation, with subject councils, departmental boards and steering groups belonging to the former and heads of department and department heads to the latter (Södertörn University, 2023). The rules of procedure stipulate that there must be a steering group for each postgraduate education area.

At the area level, the five multidisciplinary steering groups are responsible for formally appointing assessment groups for admission, approving assessment groups' proposals for admission and ranking, appointing supervisors, approving the head of department's proposals for examiners and grading committees, following up on ASP and ISP, and organising area-specific doctoral courses.⁸ The steering groups are led by a chair and have representatives for each research subject. The number of directors of studies varies between areas (see Table 2). The directors of studies have an informal university-wide network for collaboration, which is currently coordinated by the director of studies for BEEGS. The chairs of the steering groups also participate regularly in meetings with the Faculty Board's Committee for Research and Doctoral Education (FFU).

In summary, the five steering groups differ in at least six ways (see Table 2), in addition to differences in funding (see Table 3).

⁸ The departments also play important roles in doctoral education, partly through the head of department's overall managerial and work environment responsibilities, and partly through the departmental boards, which "together with the head of department shall work to promote quality in the department's research, education and collaboration activities" (Södertörn University, 2023, p. 1). The head of department is also responsible for the allocation of internal research funds, such as IFF and grants to steering groups.

Table 2: Differences between doctoral education areas

	HS	MVS	KKT	PESO	UVS
Subjects	5	1	7	6	8
Allocation of BEEGS doctoral students (every other year)	4-5	4	7	7	0
Deans	1	1	7	1	0 ⁹
Points for thesis	180	180	180	165	180
Compulsory area courses (number of credits)*	15	15	10	37.5	15
Mandate	Postgraduate education	Postgraduate education	Postgraduate education	Research and postgraduate education **	Postgraduate education

*Doctoral students within HS, KKT, PESO and UVS also take a course in scientific theory (7.5 credits). In addition, the so-called BEEGS course (7.5 credits) is compulsory for all BEEGS doctoral students. Furthermore, each subject has a varying number of subject-specific compulsory courses.

** ISV has delegated responsibility for both research and postgraduate education issues to PESO. For example, PESO organises ISV's research day and seminars on topics such as publishing and research applications.

Environmental Studies stand out in that they are both an area and *formally* a single subject discipline (which, in practice, however, includes both social science and natural science-oriented doctoral education), unlike other areas where the number of subjects ranges from five to eight. Critical and Cultural Theory stands out in that it has one director of studies per subject, unlike the others, which have one director of studies for the entire field, and only 10 credits of compulsory courses common to the field.

PESO stands out by having the most compulsory area-wide courses, totalling 37.5 credits. PESO also differs from the others in that the doctoral thesis comprises 165 credits, unlike the others, which have 180 credits.

⁹ Since 2023, UVS has had a research coordinator instead of a director of studies.

¹⁰ The PESO courses are: Advanced Qualitative Methods; Advanced Quantitative Research Methods; the theory course Organizations and Institutions; and Research Design (all courses comprise 7.5 credits each). The fact that PESO developed a relatively large number of joint courses, in particular the introduction of the theory course Organizations and Institutions, should be seen in the light of the following statements in the HSV's decision on degree-awarding powers: "The common area for the disciplines is one of the university's profile areas, and the approach presented in the application provides exciting starting points for doctoral education. However, this potential is not exploited in the planned joint doctoral courses; these should apply scientific theory and research methods, not the common substance in the area" (HSV, 2010a, p. 3). HSV also wrote that it is "desirable that the cross-disciplinary research theme is visible not only in the form of joint seminars but also in the course offerings." (HSV, 2010a, p. 4)

Since its inception in 2010, the significance of the areas has developed in different ways within Södertörn University, although all five areas have a steering group that coordinates and decides on certain aspects of doctoral education. For example, the steering groups play a role in the admission of doctoral students, even though formal decisions are made by the university-wide Faculty Board. The chairs of the steering groups also regularly participate in meetings with the Faculty Board's Committee for Research and Doctoral Education (FFU). In addition, the directors of studies in the steering groups have created an informal network for information sharing and coordination.

The national guidelines are general in nature and do not provide any concrete answers regarding, for example, joint courses within the field, but it is clear that the field should constitute a joint *scientific environment* and not be solely of *an administrative nature*. The UKÄ states that “the degree authorisation and thus the assessment applies to the field as a whole, including the individual postgraduate education subjects that fall within the field” (UKÄ, 2023, p. 32). An essential basis for assessment is that “the field constitutes a credible scientific/artistic whole, where the parts support the whole and each other”, and that research within the field “is of such quality and scope that doctoral education can be conducted at a high scientific level throughout the field” (UKÄ, 2023, p. 33). In this context, it should be noted that the HSV's decision to grant doctoral education rights for the field of Historical Studies already states that “the criteria for the selection of compulsory courses” are “unclear and should be clarified” (HSV, 2010d, p. 5).

BEEGS doctoral students spend their first year at CBEES, a multidisciplinary environment with researchers, its own seminar series, an annual international conference and publications. BEEGS organises an introductory week for newly admitted doctoral students. BEEGS also organises a doctoral conference and offers a compulsory multidisciplinary doctoral course on the Baltic Sea and Eastern European region. In addition, BEEGS organises activities such as seminars, film evenings and study trips, and conducts supplementary follow-ups on the doctoral students' education. After their first year at BEEGS, doctoral students physically move to their subject environments. However, BEEGS doctoral students are expected to participate in both their subject and BEEGS environments from day one.

In addition, as mentioned above, there are a number of externally funded research schools, which primarily function as research environments but also, to a certain extent, organise

doctoral courses. The research schools have no formal responsibility for the implementation of doctoral education, but provide resources in the form of funding and networks.

At the *university* level, the Faculty Board (FN) is responsible for monitoring the quality of all education and research at the university. Since 2022, the FN has introduced a system for quality assessment at subject level, in which all parts of the university's activities (undergraduate education, advanced education, doctoral education and research) are evaluated with the help of external experts. The FN also makes decisions on guidelines for doctoral education, the establishment of doctoral courses, the admission of doctoral students, and the defence of doctoral theses. The FN also has the task of "proposing principles for the development of the university's doctoral education and for the allocation of doctoral places". Work on developing such principles is ongoing within the FN and is expected to be completed in 2026. Decisions on the allocation of doctoral places per area are made by the university management/vice-chancellor.

2.5 Current funding and resource allocation

Postgraduate education at Södertörn University is currently funded in five main ways:

- Funding from the Baltic Sea Foundation (BEEGS)
- The university's research grants (primarily UVS)
- Project funding from external financiers (including ÖSS)
- Research schools with funds from external financiers
- External partners (collaborative doctoral students)

In April 2025, nearly two-thirds of the university's doctoral students (80 out of 137) were funded by ÖSS, and of these, a majority (72) were BEEGS doctoral students, while the rest (eight) were part of ÖSS projects.¹¹ Just over 20 per cent are funded by the university's research grants (mainly within UVS), while approximately 15 per cent are funded by project grants (including national research schools). Project doctoral students are mainly funded by the Swedish Research Council, but some are also funded by Formas, Forte, the Swedish Environmental Protection Agency, the Wallenberg Foundations and Horizon Europe. There are differences between areas and subjects in terms of the distribution of funding forms for doctoral students (see Table 3).

¹¹ Table 3 only shows figures valid up to 31 December 2024.

Table 3: Funding forms for doctoral students, 2024

	BEEGS	ÖSS-Project	Fo grants	Project	Assistant Professor	Collaboration/own employment	Vice-chancellor funds
HSS number//%	15	1	2/8	6	1	1/4	-
Archaeology	4	-	1	-	-	1	-
Ethnology	4	-	1	3	-	-	-
History	3	-	-	-	1	-	-
History of ideas	2	-	-	2	-	-	-
Religious Studies	3	1	-	1	-	-	-
KKT number//%	18/49	3/8	5/14	9/24	-	2/5	-
DPKT	3	2	-	2	-	2	-
Aesthetics	2	-	1	-	-	-	-
Philosophy	4	1	-	-	-	-	-
Gender	3	-	1	4	-	-	-
Art history	2	-	-	2	-	-	-
Literary studies	1	-	2	-	-	-	-
MKV	4	-	1	1	-	-	-
MVS number//%	19/73	3/11	2	2/8	-	-	-
PESO number//%	22/78	1/4	2	1/4	-	2/7	-
Business	6	-	1	-	-	1	-
Journalism	3	-	-	-	-	-	-
Social work	4	1	-	-	-	1	-
Sociology	6	-	-	-	-	-	-
Political science	3	-	1	1	-	-	-
Economics	1	1	1	-	-	-	-
UVS number//%	1/5	1/5	17/71	3/13	-	1/5	1
DPKT	-	-	1	-	-	1	-
History	-	-	1	-	-	-	-
Literary studies	-	-	1	-	-	-	-
MKV	-	-	1	3	-	-	-
Pedagogy	1	1	8	-	-	-	-
Swedish	-	-	6	1	-	-	-
Total number//%	72/53	8/6	28/21	21/15	1/0.5	6/4	1/0.5

¹² Projects are from external financiers other than ÖSS. Most are doctoral students in research schools financed by VR, but funds from Forte, Formas, the Swedish Environmental Protection Agency, the Wallenberg Foundations and Horizon Europe are also included.

Decisions on the overall allocation of resources for the university are made by the vice-chancellor, who allocates funds from the university's research grants for UVS doctoral students, a dissertation fund and a post to support the administration of doctoral education. This fund is allocated to the departments. In addition to this, most of the university's doctoral students are funded by the Baltic Sea Foundation.

To date, UVS has been allocated two to three doctoral places per year, financed through the university's research grants. Originally, Swedish and pedagogy were included, which meant that these subjects received an even and continuous allocation of doctoral students. As more and more subjects have been dual-affiliated¹³ to UVS, the consequence is that not all subjects can receive a doctoral student position, at least not annually.

The allocation of doctoral positions within BEEGS, funded by ÖSS, is decided at the vice-chancellor level. The areas have been allocated BEEGS doctoral students every two years according to the following distribution, depending on the annual allocation for this purpose from ÖSS: HS four-five, MVS four-five, PESO seven- e eight and KKT seven-eight.

Within the steering groups, BEEGS doctoral places have generally been distributed evenly between subjects, regardless of the size of the subjects, throughput or other quality aspects. Particularly within KKT and PESO, where the number of subjects has grown without a corresponding increase in the allocation of BEEGS doctoral positions, the consequence is that certain subjects occasionally do not receive any doctoral students (or only receive one doctoral student every other year). Within KKT, doctoral places are distributed evenly between the constituent subjects, so when the number of places does not coincide with the number of subjects, previous distribution is taken into account so that there are an equal number of places for each subject over time. Within PESO, the principle is that all subjects receive one doctoral student, and any places in excess of this are usually allocated by lottery.

Environmental Science chose a different model early on, as its doctoral programme covers a single subject, while the distribution principle has been to distribute places evenly between natural science and social science doctoral students. Within Historical Studies, places are distributed evenly between subjects. If there are more or fewer places than subjects included in the area, a lottery will be held. For the years in which it has been allocated two doctoral places, UVS has allocated one to a single-affiliated subject (Swedish or pedagogy, which is awarded every other year) and one to a double-affiliated subject.

¹³ Currently, the following seven subjects are included in UVS: Swedish, pedagogy, media and communication studies, literary studies, practical knowledge theory, history and history of ideas. Political science will join UVS in spring 2025 and religious studies is under review.

All five postgraduate education areas are allocated a basic grant, which in 2025 is SEK 600,000, to administer postgraduate education. In addition, the departments make a withdrawal from internal research resources (the so-called IFF) at the head of department and/or subject level to run courses, finance directors of studies, etc. A widespread perception (especially within KKT and PESO) is that the postgraduate education areas are underfunded – which we will return to in the next chapter.

PESO's budget for 2025 is approximately 1.4 million for doctoral education, i.e. 800,000 above the base amount. Most of these funds go to salaries: for the director of studies (25 per cent), administrator, participation in the steering group (10 per cent to the chair of the steering group)¹⁴ and doctoral student participation (2.5 per cent). The rest of the budget is allocated to operations (e.g. workshops and writing weeks) and courses (in 2024, 120 clock hours were allocated to each of two compulsory courses).

NMT and MVS have allocated a total of 1.5 million for doctoral education, which means that 900,000 is allocated from the department's IFF. Most of this goes to salaries for the steering group and the chair of the steering group, and since 2025, 30 per cent has gone to the director of studies. Otherwise, the budget covers a workshop and doctoral students' expenses, but nothing for courses. However, in 2024, approximately 50,000 Swedish kronor was budgeted for a course.

For KKT, the department has planned a total budget of 2.5 million for 2025, of which approximately 400,000 will be taken from unspent funds and 1.5 million has been allocated from the department's IFF. Within KKT, funds have been budgeted for the chair of the steering group (20 per cent), doctoral student representatives and seven directors of studies, who will each receive 10 per cent (with the exception of two Baltic Sea professors, who will receive 0 and 5 per cent, respectively). KKT is also the area that allocates the most funds for administration. Another large budget item relates to courses. The KKT budget includes funds for two compulsory area courses and one course in each subject. Funds are also allocated for an internal conference, a writing group, 60 per cent and final seminar opponents, and various social activities.

¹⁴ In 2025, the PESO steering group will have two Baltic Sea professors, one of whom will receive 0 per cent remuneration and the person who holds the chair will receive 10 per cent.

Within UVS, the 600,000 allocated to the area is used to compensate the steering group chair (10 per cent), research coordinator (10 per cent) and assessment groups.

Historical studies allocate 880,000 in addition to the 600,000 allocated directly by the vice-chancellor, of which 80,000 goes to finance the director of studies for the area. In addition, compensation has been budgeted for participation in the steering group, courses, doctoral seminars and other joint meetings.

There are therefore some differences between the various postgraduate education areas in terms of what is included in the budget for postgraduate education. This includes compensation for directors of studies, participation in steering groups and administration, but also, in some cases, courses, joint conferences, seminars, compensation for opponents, etc.

Table 4: Distribution of internal funds for doctoral education in 2025

	HS	KKT	PESO	MVS	UVS
Rector's funds	600,000	600,000	600	600,000	600,000
IFF	880,000	1,500,000	800,000	900,000	-
MK	-	400,000	-	-	-
Total	1,480,000	2,500,000	1,400,000	1,500,000	600,000
Number of substances	5	7	6	1	7
Salaries (excluding courses)	527,000	1,500,000	985,000	1,100,000	600,000
Operations ¹⁶	285,000	326,000	150,000	400,000	
Courses ¹⁸	170,000	720,000	255,000	(50,000) ²¹	XX ²²
Assessment groups					
Director(s) of studies	40	55/0 10% [9] ²³	25	30	-
Steering group chair	15	20	10	10	10
Steering group members	2	(-)	0–2.5%	5	
Administrative staff*	5	140	30	20	Na
Research coordinator	-	-	-	-	10

¹⁵ In 2024, approximately 1.1 million was allocated to IFF, i.e. a total of 1.7 million.

¹⁶ This includes activities such as internal conferences, workshops, doctoral student coffee breaks, writing groups, etc.

¹⁷ Of this, 350,000 consists of extra expense funds that doctoral students can apply for.

¹⁸ Only KKT has subject-specific courses in its budget.

¹⁹ Two compulsory area courses (124 and 50 clock hours respectively) and one subject course each (64 clock hours for each) for the seven subjects included.

²⁰ Two compulsory courses comprising 7.5 credits. In 2024, 120 clock hours were allocated to each of the courses.

²¹ The figure refers to 2024, as no courses will be offered in 2025.

²² Teaching in the area's only course: UVS introductory course (7.5 credits) is paid for by the subjects. The research coordinator is the course coordinator and gives the introduction.

²³ One ÖSS professor receives 0% and another 5%. The remaining 10% gives a total of 55%.

²⁴ One ÖSS professor.

²⁵ The current chair receives 10% and performs the remainder within the scope of their ÖSS professorship. Previously, the chair received 20%.

²⁶ The directors of studies sit on the steering group and receive their remuneration in connection with their assignment as directors of studies. Doctoral student representatives receive 3.5% (two people).

²⁷ An ÖSS professor receives 0% and others 2.5%. Doctoral student representatives also receive 2.5% (five people).

Comment: The figures apply to 2025 and, naturally, the budgets will be higher for areas that admit doctoral students and therefore have more courses, etc. MK = Authority capital.

* An estimate from the respective department and administrator. It should be noted that the tasks included here differ between areas.

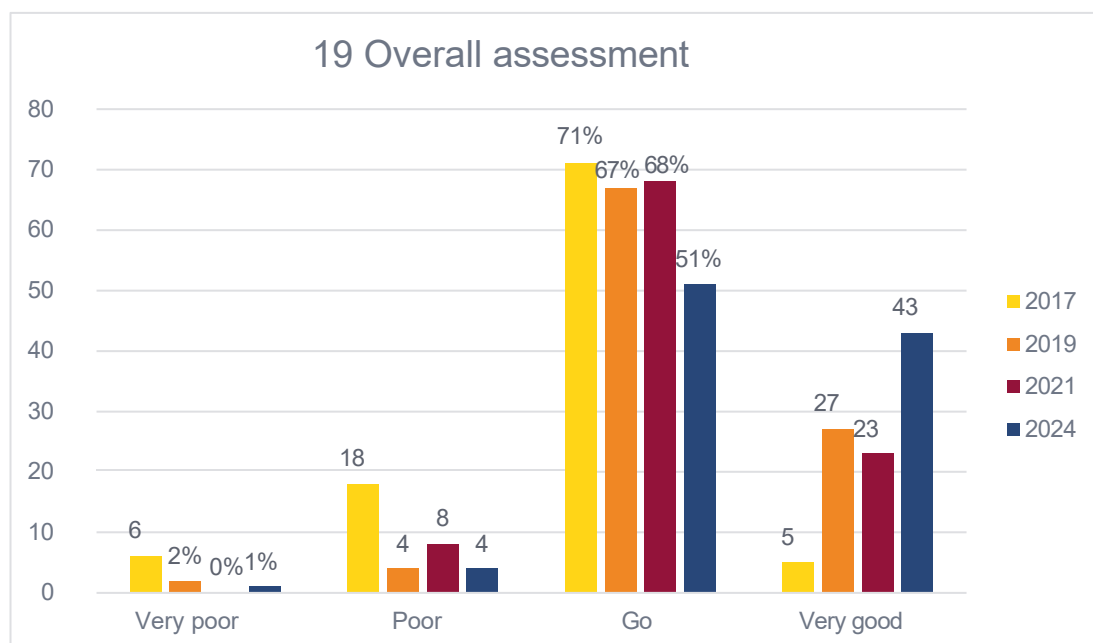
We note that several areas have compensation for doctoral student representatives in their budgets, even though there is separate funding for this. In 2025, the Vice-Chancellor allocated a total of 600,000 for this purpose. However, the Vice-Chancellor's funds are intended for representatives from the Doctoral Student Council, and some areas (e.g. PESO) have chosen to include additional doctoral student representatives who are then compensated with these funds. The areas have different numbers of doctoral student representatives and the remuneration varies slightly. KKT has two doctoral student representatives who are remunerated at 3.5 per cent, PESO has five representatives who are remunerated at 2.5 per cent, HS has three regular doctoral student representatives on the steering group and no deputies. In terms of compensation, they receive four hours per meeting for a few years. MVS has one representative and one deputy, where the representative is compensated at three per cent and the deputy at one per cent. UVS has one ph e doctoral student representative who is compensated at 16 hours per semester.

Resources are also allocated to the administrative support that each steering group and postgraduate education area has in the form of one or more administrators. However, the scope and form of support varies between areas, with KKT standing out with 140 per cent administrative support, while other areas range between approximately 20–50 per cent of full-time employment. Those who work with administrative support for doctoral education at the departments have partly different tasks and responsibilities, but according to the information we have received from them, the heads of department and the steering group chairs, their work includes acting as secretaries in steering groups, administering Ladok, arranging doctoral thesis defences, archiving and registering doctoral student matters, planning and arranging workshops and conferences, etc. It should be noted that in addition to this administrative support at the departments, two people at AVM work full-time with doctoral education issues, and administrative support is also provided by both the HR and Finance departments (among others).

2.6 How has it gone, 2010–2024?

Both internal and external evaluations show that the university's doctoral education is generally of high quality. Interviews and doctoral student surveys (SH 2025) show that doctoral students are generally satisfied with their education and working situation, although they also point to several challenges and areas for improvement. The perception that doctoral students are satisfied has also been reinforced over time (see Figure 1).

Figure 1: Overall assessment of doctoral education²⁸

To provide an overview of how doctoral education in the university's various subjects has developed over time, we have compiled basic statistics in Table 5. This shows clear differences between subjects, particularly in terms of the number of doctoral students and doctoral theses examined. With 25 theses, Environmental Studies is the subject that has had the most public defences during the period 2010–2024. At the School of Natural Sciences, Technology and Environmental Studies (NMT), to which Environmental Studies belongs, there were previously a few other subjects that have now been discontinued (e.g. biology and chemistry). If these natural and life science subjects are included, NMT reaches just under 40 doctoral theses examined for the period 2010–2024.

History is also a relatively large subject, with a total of 23 doctoral theses examined between 2010 and 2024. This is followed by political science with 21 theses (including two licentiate theses), media and communication studies with 16, and sociology with 13. Other postgraduate education subjects have fewer doctoral theses.

²⁸ Survey question: "What overall assessment would you give your doctoral education so far?"
Source: Doctoral student survey 2024, Question 19, Figure 49 (SH 2025, p. 39).

dissertations (see Table 5). Subjects that have recently been granted degree-awarding powers, journalism (2021) and public administration (2025), have, for obvious reasons, not yet had any public defences.

Researchers at the university have also successfully applied for external funding to start new research schools in collaboration with other higher education institutions. For example, in 2021, media and communication studies started a research school with funding from the Swedish Research Council, focusing on digital media, school and physical activity. In 2022, the Swedish Research Council decided to fund 10 new research schools in the humanities and social sciences, five of which include Södertörn University.²⁹ These five new research schools temporarily changed the distribution between doctoral students funded by the Baltic Sea Foundation (primarily through BEEGS) and other funders, as around half of those admitted belonged to BEEGS in 2023. In 2024, BEEGS once again accounted for the largest cohort of new admissions, with 18 doctoral students (eight of whom went to PESO, five to MVS, three to HS and two to KKT). In addition, two doctoral students have been admitted to UVS.

The number of active doctoral students at the university was 139 (of whom 68 per cent were women) on 31 December 2024, and of these, five were admitted at other higher education institutions. At the corresponding point in time in 2022, the total number of doctoral students was 112.

²⁹ The five research schools that were added in 2022 are: (1) The Future of Democracy: Cultural Analyses of Illiberal Populism in Times of Crisis; (2) Gender, Humanities and Digital Culture; (3) Research School in Political History of Ideas; (4) The Transformation of Reading and Source Criticism in Digital Cultures; (5) Research School in Islamic Studies.

Table 5: Statistics on doctoral education by area and subject, 2010-2024³⁰

Research areas and subjects	Degree award. (year)	Doctoral students admitted students	Doctoral theses.*	Degree SH/ other**	Doctoral degrees K/M (%)	Super visor K/M (%)	Full-time equivalent lents	Prof/ doc (2024)
HS	2010	84	53	30/23	65/35	32/68	8.5	10/21
Archaeology	2010	11	4	2	50/50	0/100	1.84	1
History	2010	30	23	10/13	54/46	36/64	11.74	3
Ethnology	2010	17	10	5/5	80/20	60/40	10.61	2/6
History of ideas	2010	9	6	5	83/17	33/67	7.38	4
Religious Studies	2012	17	10	5/5	60/40	33/67	11.09	4/3
KKT	2010	96	51	40/11	54/66	56/44	9.8	25/31
CPK	2013	15	5	4/1	40/60	40/60	9.89	2
Aesthetics	2010	10	7	7	57/43	43/57	6.25	2
Philosophy	2010	16	10	8	30/70	60/40	11.90	4
Gender studies	2011	12	4	4	75/25	100/0	9.64	3/4
Art	2014	7	4	3/1	50/50	50/50	6.61	5
Literary studies	2015	10	6	3	67/33	67/33	6.56	2
MKV	2010	26	16	11/5	80/20	42/38	17.69	7
MVS	2010	45	32	21/11	68/32	36/64	20.93	8
PESO***	2010	80	42	28/14	42/58	30/70	13.55	24/38
Business Administration	2010	17	7	7	43/57	29/71	22.78	7
Journalism	2021	5	0	0	Na	Na	8.75	1/5
Economics	2014	7	4	2/2	50/50	25/75	6.53	3/6
Social work	2019	7	1	1	0	0	17.44	2
Sociology	2010	19	13	6/7	69/31	54/46	12.37	6
Political science	2010	25	17	12/5	47/53	41/59	13.43	5
UVS****	2017	28	4	4	83/17	67/33	Na	Na
CPK	2022	2	0	0	100/0	100/0	Na	Na
History	2022	1	0	0	100/0	100/0	Na	Na
History of ideas	2023	1	0	0	Na	Na	Na	Na
Literary studies	2022	1	0	0	0/100	100	Na	Na
MKV	2021	4	0	0	100/0	50/50	Na	Na
Pedagogy	2018	10	2	1	78/22	55/45	9.12	3/4
Swedish	2018	9	7	3/4	86/14	83/17	17.54	2/8
Other substances*****	Na	30	23	0	57/43	35	Na	Na
TOTAL	Na	363	205	123/82	53	36/64	Na	78/121

*Number of theses approved 2010-2024, including those written by doctoral students admitted before 2010.

**Number of theses examined by SH and theses written by doctoral students placed at (and funded by) SH but where the degree was awarded at other higher education institutions (2010-2024).

***The table applies to developments up to 31 December 2024, but it should be noted that public Administration was granted degree-awarding powers in spring 2025.

****The table applies to developments up to 31 December 2024, but it should be noted that Political Science was dual-affiliated with UVS in autumn 2025.

Other subjects/environments are those in which theses have been produced but which do not have their own degree-awarding powers or are not included in an area with degree-awarding powers, or which have subsequently been discontinued.

³⁰ The data is based on annual compilations from the departments and the library, as well as annual reports. There may be some uncertainty in the statistics, partly because changes may have occurred at subject level that have not been captured in the departments' compilations.

as separate subjects: biology (5), CBEES (1), chemistry (2), life sciences (3), molecular biology (2), media technology (3), rhetoric (4), and the Institute of Contemporary History (3).

The statistics shown in Table 5 should be of interest to individual subjects, steering groups and other actors who are involved in various ways in postgraduate education. We would like to highlight two aspects where there are major differences between subjects: volume and gender.

Volume differences

The differences in volume between subjects are clear, with environmental science standing out with 45 admissions (and 23 doctoral degrees) for the period 2010–2024, a figure that is largely explained by the fact that environmental science is the only subject in its field.

History, with a total of 30 doctoral students admitted (of whom 23 have completed their doctorates), is largely explained by the fact that, in addition to internal admissions, the subject has also had 17 doctoral students who have graduated from other higher education institutions. Other differences in volume require a more detailed analysis (e.g. of how successful different subjects have been in obtaining external funding for doctoral positions), but we have not been able to carry out such an analysis.

A measure of success is that admitted doctoral students complete their education on schedule and that their theses are approved at a public defence. However, we do not have the data needed to calculate throughput, as this requires information about when doctoral students were admitted, whether there have been any interruptions or dropouts³¹, and how long³² it took each doctoral student to reach the public defence. Subjects (and areas) with a smaller proportion of completed theses may need to conduct further analysis of the causes and consequences. If it turns out that admitted doctoral students have not completed their studies (due to exceeding the study period, dropouts, study interruptions or other reasons), this should be investigated.

³¹ This may, *for example*, be due to the doctoral student changing workplace, funding running out (e.g. if the project has overrun), parental leave, illness, death or work environment problems (e.g. conflict with supervisor). We do not have the type of data needed to clarify throughput and its causes.

³² For 2024, the gross study time for the university's doctoral graduates was 5.5 years, which is shorter than the average in recent years and compared to the national average of 6 years (Annual Report for Södertörn University, 2024).

Gender differences

As shown in Table 5, there are several types of gender differences between research subjects at universities. Some subjects have a large majority of female doctoral students but a predominance of male principal supervisors (e.g. history of ideas). In other subjects, there is a majority of women among both supervisors and doctoral students (e.g. gender studies). Other subjects have an even gender distribution among doctoral students but an uneven gender distribution among principal supervisors (e.g. archaeology, business administration and environmental science, with a majority of male principal supervisors). Some subjects have an even gender distribution among both doctoral students and principal supervisors (e.g. sociology). There are explanations for the gender differences in doctoral education, including national and international development patterns, aspects that are again beyond the scope of this report. Based on a general desire to achieve gender-equal work environments, the statistics should nevertheless be of interest, for example in recruitment efforts.

3 Challenges

3.1 Introduction

This chapter describes and analyses challenges relating to doctoral education at Södertörn University. The summary is based partly on previous evaluations and doctoral student surveys, and partly on the discussions we have held with representatives of the university's various stakeholders and organisational units (steering groups, subjects, study director networks, the library, the doctoral student council, the Faculty Board, AVM, heads of department and university management).

A general observation is that there is a high level of commitment to postgraduate education at the university, and our dialogues and submitted documentation have provided us with a large number of views and experiences, albeit relatively few concrete proposals. There is broad consensus on the main challenges: vulnerable environments, inadequate funding and resource allocation, complex organisation, and a number of other issues (doctoral student admissions, coordination, administrative procedures, career support, and language issues). At the same time, we have identified conflicts of interest and differing views on what works well and what works less well – particularly when it comes to resource allocation, the relationship between subjects and areas, and issues relating to dual research environments (BEEGS and UVS).

We would also like to emphasise that although we highlight identified problems and challenges in this chapter, this does not contradict the general picture of a well-functioning doctoral education at Södertörn University – as evidenced by evaluations, doctoral student surveys and our conversations with staff.

3.2 Vulnerable environments

The fact that several of the university's subjects are relatively small and therefore generally more vulnerable was already highlighted in the decision-making documentation when degree-awarding powers were granted in 2010. For this reason, multidisciplinary areas were considered to be of great importance in order to achieve the critical mass that was deemed necessary. In the decision on degree-awarding powers for the field of Critical and Cultural Theory, the benchmark of 15 doctoral students was set for a functioning postgraduate education environment (HSV, 2010c, p. 4), which can be compared with the Swedish Research Council's requirement of at least 9 doctoral students in the humanities.

During 2017–2020, UKÄ evaluated four of the university's doctoral programmes: art history, history, literary studies and economics.³³ For all of these subject areas, it was noted that one challenge is their relative small size: few doctoral students and limited resources, which means vulnerability and a risk of quality deficiencies and the environment becoming heavily dependent on individuals. During 2020–2022, the Swedish Higher Education Authority also conducted its own evaluations of ten subjects with doctoral programmes³⁴ and at the same time took note of the evaluations conducted by the UKÄ. In the Swedish Higher Education Authority's summary of the UKÄ's and its own evaluations, the small and vulnerable environments were highlighted as the first observation (SH 2022). In subjects with very few researchers, in some cases only two or three permanent researchers, it is a tough challenge to create a well-functioning environment with lively research seminars and a functioning supervisory committee.³⁵ Even with a dozen or so researchers with doctoral degrees, an environment can be considered relatively small and vulnerable, which is the case for most of the university's subjects with the right to award doctoral degrees. In such cases, the importance of larger contexts (multidisciplinary areas, national research schools and international contexts) increases. The problem with small and vulnerable environments therefore concerns both the resources for admitting doctoral students and the distribution of doctoral places, as well as the vitality of the surrounding research environment and the formal supervisory competence available.

3.3 Inadequate funding and resource allocation

Allocation of places

The question of how doctoral places are allocated at the university is linked to the section above on vulnerable environments, but since the issue of allocation is raised by many as a central problem, it requires a separate discussion. This is also an issue where different environments differ somewhat in terms of the

³³ Art history, history and literary studies all received an overall rating of High quality. Economics, on the other hand, as mentioned above, received an overall rating of Poor quality, which, even after consideration of the action report, led to the withdrawal of degree-awarding powers (UKÄ 2020).

³⁴ The following subjects were evaluated in this round: archaeology, ethnology, business administration, history of ideas, environmental science, education, religious studies, sociology, Swedish, and political science.

³⁵ In the evaluation of archaeology, it was noted that at the time (2020), the subject consisted of only 4–5 researchers (of whom only one was a tenured professor and one a tenured senior lecturer). Unsurprisingly, the evaluators concluded that “the subject’s greatest challenge concerns resources and critical mass, both in terms of the number of senior researchers and the number of doctoral students” (p. 3). It should also be noted that archaeology currently does not meet the university’s requirements of at least four full-time equivalents (it has just under two) and at least two associate professors (the subject has one associate professor and one professor) – see Table 5. It was also noted that the subject of history of ideas currently had only three doctoral students, which was assessed as “a small and vulnerable postgraduate education environment” (p. 2)

changes they wish to see. Most indications are that the resources for postgraduate education at the university will remain fairly constant at the current level for the next four years. The number of places that can be allocated each year from the state grant and funds from the Baltic Sea Foundation will therefore continue to be significantly fewer than the subjects that have or wish to obtain the right to examine doctoral students.

The question of the allocation of places concerns a) allocation to areas, and b) allocation to subjects/environments within areas. Decisions on allocation to areas are made by the Vice-Chancellor, while decisions on allocation within areas are made by the respective area steering group. As a rule, the steering groups apply a principle of fairness whereby all subjects must receive at least one doctoral student in each round; otherwise, a lottery is usually held. It is common for a new research subject to receive two places in the first round. A more detailed description of how the various areas operate is provided in Chapter 2.

Many are calling for a more long-term approach and clearer criteria for allocation at both university and subject area level. It should be noted that although the vice-chancellor/university management formally decides on the allocation of doctoral places, the vice-chancellor has delegated responsibility for developing principles for allocation to the Faculty Board – a task that is ongoing at the time of writing. Larger subjects often express the view that the allocation system for doctoral students should better reflect the size, needs and capacity of the subjects. Another view that is put forward is that the allocation of doctoral places should be strategic decisions based on quality considerations (e.g. how well the subject has handled doctoral students in terms of timely completion of their theses). This issue is closely linked to the complex organisation and the role of the postgraduate education areas (see below).

Funding

All heads of department and steering groups believe that the postgraduate education areas are underfunded in the sense that the 600,000 Swedish kronor allocated by the Vice-Chancellor to the departments for conducting postgraduate education does not cover all the costs involved. The remaining funds are taken from the departments' IFF. The budgets of the postgraduate education areas show that there are some differences between the items included, e.g. with regard to courses and administration (see Table 4). The differences in budgets/costs are also related to how each area is organised in terms of the number of compulsory courses, number of directors of studies, activities for doctoral students, etc. One view expressed by KKT and PESO is

that it is also unsatisfactory that the steering groups receive the same funding regardless of the size of the areas.

Opinions differ when it comes to the funding of the course offerings within UVS. IKL/KKT, for example, believes that it is reasonable for the courses in that area to be covered by Teacher Education in the same way that other departments fund courses in their own areas. Teacher Education, on the other hand, believes that it is reasonable for institutions with dual affiliations to bear that part of the costs.

Since the university's research grants are not expected to increase significantly, an increase in compensation to the postgraduate education areas from the current 600,000 would in practice mean a reduction in IFF, which in a way would be a zero-sum game for the institutions. The advantage of taking a portion from the institutions' IFF is that it may be beneficial for the areas/institutions to have the freedom to organise and budget for postgraduate education according to their own circumstances.

3.4 Complex organisation

General comments on complexity

Virtually all of the supporting documentation (evaluations and dialogue discussions) raises the issue that the organisation of doctoral education is complex. It should be noted that this was already apparent in the HSV's decision-making reasoning when the university was granted the right to award doctoral degrees in 2010. For example, in the decision-making reasoning for PESO, it was noted that the organisation was unnecessarily complex, with too many levels and an unclear division of responsibilities (HSV 2010a, p. 3). However, views on which relationships are most problematic and unclear differ somewhat, but the relationship between subjects on the one hand and BEEGS and doctoral education areas and their steering groups on the other is a recurring theme.

The fact that doctoral students belong to two or, in some cases, even more environments is identified as a source of concern, as there are too many environments to relate to and this can have a divisive effect on doctoral students. In the UN's summary of the many subject evaluations, the "organisational structure of postgraduate education" is highlighted as a particular point, noting that it involves many different levels (subjects, steering groups, departments, BEEGS, dual affiliation to UVS, other research schools and the Faculty Board). On the one hand, it is noted that this organisational complexity

can mean many points of contact, which can be positive, especially for doctoral students whose subject environments are small. On the other hand, it is observed that the complex organisation is perceived as difficult to understand, with occasionally unclear roles.

Several subject evaluations highlight positive aspects of complexity, such as the fact that the “extended environment” with research schools and decision-making bodies is seen as a “wealth” and that the organisation is “rational and flexible” (religious studies), that it is a strength that “doctoral students initially get to interact with doctoral students from other subjects” (business administration), that doctoral students have good access to “several research training environments” (history of ideas), that the organisation has a “transparent division of responsibilities” (sociology) and that assessors “have not been able to note any significant problems in the relations between HLK, PESO and the Faculty Board” (political science). In our discussions with the steering groups, positive assessments were also made of the procedures and guidelines for doctoral education. Examples of more negative perceptions of the organisation are that it appears “somewhat overloaded and unnecessarily complicated” (sociology), “cumbersome” (political science), and that it can “contribute to pressure and division” (religious studies), for example with regard to expectations of doctoral student representation in various bodies, participation in various seminar series, etc.

Furthermore, some of UKÄ's assessment groups for subject evaluations have pointed out the complex organisation of doctoral education at SH. In the assessment of the subject of art history (2017), it is noted that the relationship between the subject and the area (read: steering group) is characterised by a “complicated structure” which can lead to “misunderstandings” and “unclear division of responsibilities” (UKÄ 2017, p. 46). Similar formulations are that relations between organisational units “have not functioned optimally” and that “the picture presented is somewhat unclear” (UKÄ 2017, pp. 47, 54). The relationship between subject environments and BEEGS is also highlighted as something that involves “cultural differences” (UKÄ 2017, p. 46), where the language issue becomes central as BEEGS is an entirely English-speaking environment, while certain humanities subject environments in particular are Swedish-speaking (UKÄ 2018a, p. 109), which is also reflected in the language in which the theses are written (see Table 5). The UKÄ's assessment group for history also highlights that the organisational complexity at SH does not only apply to doctoral education but appears to be a general problem that also affects teachers and researchers (UKÄ 2018a, p. 114).

Areas with few joint courses and a lack of clearly *joint* scientific activities may be at risk, as UKÄ emphasises that areas should be based on a common scientific foundation and not merely have an administrative function. On the other hand, both the UN and the external evaluators of political science have noted that PESO, among others, has a comparatively large scope of compulsory interdisciplinary courses (see Table 2), all of which are at introductory doctoral level. To date (spring 2025), UKÄ

has only evaluated subjects, not subject areas. Some of UKÄ's subject evaluations also emphasise the subject's ability to stand on its own two feet, rather than being dependent on a context outside the subject.³⁶ The picture of the importance of the field is thus somewhat fragmented, and it is also clear that views on the role of the field differ between different environments at the university.

Similar criticism of an overly complex organisation for doctoral education emerged in several of the dialogues we had with steering groups and other actors within higher education. Comments have been made that “no one is responsible for the whole”, that the organisation is “rigidly operated” and, above all, that the division of roles between subjects and areas is considered unclear, making it difficult to know who is responsible for what within doctoral education. The network of directors of studies stated that doctoral students are sometimes sent back and forth between different people and units without receiving proper answers to their questions – someone must take overall responsibility, either at subject or area level. At the same time, it has been noted that administrative support for doctoral education is in most cases completely lacking at subject level.

It has been pointed out that responsibility is unclear when it comes to doctoral students' social situation – including visa issues, housing and the like – something that has been raised by the Director of Studies Network, the UN, several steering groups, doctoral students and AVM. At times, it has been unclear who is responsible for newly arrived foreign doctoral students in particular – HR, the Director of Studies for BEEGS, the Director of Studies for an area, or the subject? The Director of Studies for BEEGS has received much praise for his study-related social support in surveys, conversations and evaluations. However, it has also been pointed out that it is not reasonable for BEEGS to provide study-related social support, including an introductory week, for doctoral students who do not belong to BEEGS. The need for a clearer division of responsibilities and coordination has been highlighted. It has also been suggested that both directors of studies and the steering groups' administrators for doctoral education sometimes express frustration that their mandates and tasks are unclear – which is also related to the fact that procedures differ between areas.

The creation of a network for the university's directors of studies is generally considered to be very important, both for the exchange of experience and for the coordination of, for example, introductions and social activities. A similar network is also in the pipeline for the departments' administrators for doctoral education, which is also considered important for the exchange of experience and coordination. At the same time, it should be noted that "networks" have

³⁶ See, for example, UKÄ's evaluation of economics (UKÄ 2018b, 2020).

unclear mandates – decision-making power remains with other bodies (department heads, steering groups, faculty boards and vice-chancellors).

Could it be that the perception of unclear roles and that issues and individuals “fall between the cracks” is primarily due to the fact that formal decision-making power in some cases is too far removed from the environment in which doctoral education is conducted? This is a view that has been expressed by PESO, HS and FN, among others. We will return to what delegation might look like in this case, and whether delegation would remedy the problems, in Chapter 4. It is also relevant that the doctoral student surveys have shown persistent experiences of negative stress. In 2021, 64% responded that they experienced this to a high or very high degree. In the 2024 survey, 54% responded that they experienced negative stress to a high or very high degree. Experiences of a complex and unclear organisation, as evident in other documentation, may be at least one contributing factor to perceived stress.

Regardless of how the complexity of the organisation is managed, it is clear that the division of responsibilities between levels and units needs to be clarified and/or communicated better, especially the relation between subjects and areas, as this is where the right to award degrees lies. It is worth repeating that an area should not only have an administrative role but must also constitute an integrated scientific environment.

Dual environments: BEEGS and UVS

Belonging to dual environments, specifically BEEGS and UVS, deserves special attention, something that is highlighted in virtually all of the supporting documentation. The UN's summary of previous subject evaluations states that BEEGS fulfils an important social function where doctoral students get to know each other across subject boundaries, and that BEEGS provides good social and practical support for studies.

The doctoral student surveys show that a clear majority of BEEGS doctoral students are satisfied both with their first year at BEEGS and, more generally, with belonging to two environments – positive attitudes that have also strengthened over time. In 2024, 83% of respondents stated that it had been good or very good to be

³⁷ There are certain differences in the responses depending on which institutions the doctoral students belong to – figures that should, however, be interpreted with caution given both internal and external non-response (25–41% of those who participated in the survey did not respond to these questions). Respondents affiliated with PESO in the 2024 survey are most satisfied with being at BEEGS in their first year (69%), followed by MVS (57%), KKT (53%) and HS (38%). Those who show the greatest dissatisfaction with being at BEEGS in their first year belong to HS (23%), followed by MVS (14%), PESO (13%) and KKT (6%).

placed at BEEGS during their first year – an increase from 60% in 2019.³⁸ The responses should be interpreted with great caution, partly because the response rate is low, and partly because it is largely doctoral students who are at the beginning of their education who have responded. First-year doctoral students only have experience of being in the BEEGS environment and therefore have nothing to compare with, as they have not yet made a physical move. Analyses of doctoral students at different stages of their education carried out by FN point to a more complex picture (SH 2022).

In general, the proportion of doctoral students who think it is positive to belong to both a subject environment and BEEGS has increased, from 76% in 2021 to 94% in 2024, although there are some differences depending on the area of study.³⁹

Positive reviews of CBEES/BEEGS as a research and doctoral education environment are also evident in the evaluation conducted in spring 2025 at the initiative of the UN. The external evaluators consider BEEGS to be a highly effective environment for doctoral education (Faculty Board, 2025, p. 7). The assessors further consider that the initial physical placement of doctoral students at BEEGS should be retained, but at the same time believe that a more flexible solution should be introduced, whereby the stay can be shortened or extended, depending on “needs within certain subjects” and whether there is relevant supervisory competence within CBEES/BEEGS. The assessors make special mention of doctoral students with a natural science focus, whose stay may need to be shorter than one year. The assessors also note, as has been mentioned in other documentation, that BEEGS fulfils a social function for the doctoral student community.

At the same time, critical views on dual affiliations have emerged in our documentation and discussions, particularly from a couple of the university’s larger subject areas (especially from representatives of environmental science and MKV). These critical voices argue, among other things, that BEEGS is not considered to provide the scientific training that doctoral students need, that the Baltic Sea perspective should be guaranteed through the subjects (especially subjects with Baltic Sea professors) and that it is difficult to see any point in separating BEEGS doctoral students from other doctoral students within a subject (unlike doctoral students who are affiliated with both UVS and another research programme). It is also perceived as confusing that doctoral students who belong to BEEGS

³⁸ Survey question: “As a member of BEEGS, how do you feel about the following? Being affiliated with both BEEGS and another postgraduate education environment.” Source: Doctoral Student Survey 2024, Question 18, Figure 45, p. 37.

³⁹ According to the 2024 Doctoral Student Survey, doctoral students at PESO are the most satisfied (63%), followed by MVS (57%), KKT (53%) and HS 46%.

⁴⁰ This is also a request that has been raised in our discussions with the MVS steering group, which considers a six-month stay at BEEGS to be sufficient. Similar proposals have been received from representatives of MKV.

have two different directors of studies to turn to. The fact that doctoral students are split between BEEGS and the subject environment is perceived as detrimental to identity and quality within the subject. Also relevant here is the more general criticism of an unnecessarily complex organisation with unclear roles that has emerged in the UN's subject evaluations and in our discussions in this review.

The dual affiliation of doctoral students within UVS is also an issue that has been raised in several of our discussions within the university. Essentially, two critical views have emerged: (1) that there will be increased competition for doctoral places within UVS, as already noted in the section on funding and resource allocation, and (2) that the environment within UVS risks becoming fragmented as more subjects become dual-affiliated. When we visited the UVS research day in November 2024, it was suggested that increased subject breadth could be a strength, for example in terms of supervisor competence, but that this also raises the question of what UVS actually means as a scientific field. However, representatives of UVS said that the sense of belonging to UVS has grown over time as more subjects have become dual-affiliated. The overall picture is nevertheless that there is concern about how UVS as a field will develop as more subjects become dual-affiliated, while no concrete proposals for solutions have been put forward (other than limiting the number of members in the steering group).

Representatives of UVS have also highlighted administrative and financial coordination problems with other subjects and areas, which we will return to later in this chapter.⁴¹The Director of Studies Network also stated that dual affiliation to UVS entails a particular complexity due to a “different organisation” compared to other areas.

3.4 Other

Assessment and admission of doctoral students

Doctoral student admission is not only a matter of resource allocation, as discussed above, but also of assessment and admission procedures. Several steering groups, in particular HS, KKT and PESO, have criticised what is perceived as an unnecessarily complicated process for the admission of doctoral students, especially BEEGS doctoral students. That CBEES appoints a representative to participate in the assessment of

⁴¹ A specific issue raised by representatives of the library concerns how dual affiliation should be reflected in doctoral theses. At present, there are no clear guidelines for this.

The ÖÖ relevance in the applications is considered to be an unnecessarily bureaucratic and conflict-creating construct. The Baltic Sea Foundation's mainly geographical criteria are not considered particularly difficult to interpret by most authorities. It is questioned why employment at CBEES in particular is considered to give interpretative priority, and at the same time why certain people who do not belong to CBEES have been entrusted with the task of assessment.

Furthermore, it has been suggested that in some cases the CBEES representative has exceeded their mandate and engaged in subject-specific interpretations that fall outside the scope of Baltic Sea relevance. At the same time, it should be noted, as the UN has noted in its decision protocols, that certain subjects and steering groups have occasionally ranked applicants at the top who they themselves consider to have weak or non-existent ÖÖ relevance. There is clearly a need to clarify both what is meant by ÖÖ relevance and where the prerogative of interpretation should lie. We will return to these issues in Chapter 4, where a couple of alternative solutions are presented.

Some environments, primarily the IPA, raise the issue of the admission and conditions for doctoral students with previous professional experience, often employment in the police authority and external funding, but who cannot be admitted as collaborative doctoral students. The university should develop a routine for handling this type of doctoral student.

Subjects without doctoral education rights

Another difficulty that has been highlighted is the limited opportunity for subjects that do not currently belong to an existing postgraduate education area but which meet the requirements to be a postgraduate education subject to be included and obtain postgraduate education rights. The problem is linked to both funding – the more subjects within an area, the fewer places per subject – and organisation – the fact that the areas are so closely linked to institutions means that subjects can end up in areas that are less suitable for them than they would be if they were considered solely in terms of research focus. The possibility of applying for additional areas has been raised as an alternative, but this has not led to any action. Even though it is not an automatic right for all subjects to become postgraduate education subjects, it should be possible for subjects that meet the requirements and where the university considers it strategically desirable to be included in a relevant area.

Coordination and communication

A recurring point in our documentation is that there is no university-wide coordination function for doctoral education issues, either academic or administrative. For example, it is pointed out that it is difficult to get answers to questions regarding doctoral students and doctoral education and that people are referred between different parts of the university. A common view is that no one seems to “own” the issues. The current director of studies for BEEGS is perceived to have taken informal overall responsibility and, among other things, initiated the joint director of studies network. This forum and the work that the BEEGS director of studies does for all doctoral students is highlighted as positive by many, and there is a desire for this role to be formalised and clarified in terms of the relationship between BEEGS and other doctoral students. There is consensus that an introductory week for doctoral students is beneficial and should be continued, but that responsibility for this should be clarified and redistributed. BEEGS cannot take responsibility for doctoral students who do not belong to BEEGS.

One view expressed by several parties in this context is that, even though it is described in the Rules of Procedure for Departments, Teacher Education and CBEEs, the role of the director of studies needs to be clarified and streamlined. There are particularly divided opinions on the fact that, unlike the others, KKT has chosen a model with one director of studies per subject. KKT sees great advantages in the proximity that results from each subject having its own director of studies, while several other bodies feel that this makes it more difficult to communicate collectively with KKT.

The need for better communication between different bodies involved in admissions (e.g. AVM and departments) and thesis defence (e.g. the Library and departments) is also highlighted as an area for development. From the library's perspective, for example, it is felt that certain supervisors and supervisory committees do not take sufficient account of the guidelines that exist regarding timetables, etc. In order to produce theses on time, it is necessary to be informed well in advance of any delays in the doctoral students work.

There is also a need for support in terms of career planning, as pointed out by the Doctoral Student Council, among others. Although some efforts are being made at subject and area level, these do not appear to be coordinated and are often ad hoc.

Career planning needs to be taken into account more explicitly in the planning of courses, ISP programmes, departmental service, and the special workshops and training opportunities organised at the university.

The language issue

The language issue is identified as a problem area in both previous evaluations and in the documentation we have for this review, and it is raised by doctoral students and senior staff as well as by the administration and academia (and does not only apply to doctoral students). The main problem is that English- and Swedish-speaking doctoral students are given partly different conditions and that it is not clearly communicated to potential applicants which working language applies in the environment. The issue is also linked to the fact that support for international doctoral students (and other international employees) is perceived as inadequate at the university.

It is clear that the official language is Swedish, but there are still areas where information and communication in English could be improved. For example, the dialogues highlight that there is a lack of information in English in Retendo, Agresso, etc., which means that information is missed or makes things more complicated than they should be. BEEGS, the Director of Studies Network and the Doctoral Student Council believe that it is a problem that courses in Swedish for international doctoral students are not guaranteed to be offered regularly and have, for example, been cancelled on occasion due to staff shortages. There is a strong desire for this support to be guaranteed.

4 Choices

4.1 Introduction

In this chapter, we discuss different ways of dealing with the problems and challenges identified in previous chapters. We present different courses of action and discuss their advantages and disadvantages, particularly when it comes to vulnerable environments, resource allocation and the complex organisation. By highlighting courses of action rather than unilaterally recommending a particular solution, we provide a more reflective and, in our opinion, more useful basis for decision-making. However, on some more specific issues, we do recommend specific solutions, particularly with regard to doctoral student admissions, coordination functions and the language issue. We realise that there are more alternatives than those we highlight here and that in many cases it is possible/desirable to combine several alternatives for certain problem areas. We are also aware that there are certainly more advantages and disadvantages to our proposed alternatives than those we have identified, and that other conclusions can be drawn from our analysis of the supporting data.

4.2 How do we create strong environments?

The goal of creating strong environments for research and doctoral education is addressed in the university's Development Plan for 2020–2024/2025–2026, which emphasises, among other things, that a “culture of quality based on collegiality and core academic values” should be “further developed” and that the proportion of teachers with permanent employment should be increased.

Building strong environments is not just a matter of funding and resource allocation (which will be discussed in the next section), but also of strategies for recruitment, profiling, research collaboration and the broader question of how to create a creative environment. The university's guidelines for establishing and discontinuing doctoral programmes state that the right to award degrees requires a functioning research environment within

⁴² <https://www.sh.se/om-oss/strategier-och-ekonomi/utvecklingsplan-2020-2024?query=utvecklingsplan>

the subject with ongoing research and active participation in higher seminars, and that the subject has at least four full-time equivalent permanent researchers, including at least one professor and two associate professors.

All our documentation shows that most of the university's research subjects are relatively small and vulnerable, often with only a handful of doctoral students and relatively few professors and senior lecturers. In some cases, doctoral students experience loneliness, and in some subjects, the research environment is heavily dependent on one or two leading figures and temporary external contributions. It should be emphasised that a large environment is not necessarily the same thing as a strong environment, but it is clear that environments that are too small are not good for either quality or the working environment.

In light of the challenges identified and the various proposals we have taken on board in discussions, three main options for strengthening doctoral education environments can be identified: a) provide support to vulnerable environments, b) close down vulnerable environments, c) integrate small environments into larger contexts. Obviously, these choices should be made in relation to the university's overall strategic choices and directions in terms of subjects and profiles.

- a) *Support vulnerable environments.* This can be said to be the current approach at Södertörn University, where the number of doctoral programmes has roughly doubled during the period 2010–2024, despite the fact that resource allocation has not increased to the same extent. The advantages are that it provides opportunities for new subjects to get started and grow over time, and that it increases pluralism in the university's doctoral education. The disadvantages, as already mentioned, are that many subjects become vulnerable, that doctoral students and researchers experience loneliness and a high degree of dependence on individuals, and that there is a risk of quality deficiencies in supervision and research courses when the necessary expertise is not always available.
- b) *Close vulnerable environments.* The advantages of this proposal are that it frees up resources that can be concentrated in, for example, thematic initiatives, economies of scale can be achieved in areas such as administration, vulnerabilities in small subjects are reduced, the risk of loneliness for doctoral students and researchers is reduced, and the conditions for long-term initiatives are improved. The disadvantages include the fact that a closure process creates conflict and, at least in the short term, does not save costs, that valuable expertise is lost, and that scientific pluralism at the university is reduced.
- c) *Integrate vulnerable environments into larger contexts.* This method was used when the subject and field of environmental science was formed, based on a number of previously existing subjects focused on natural and social sciences. Similar discussions have been held within higher education in the context of other subjects and fields, but no concrete initiatives have been taken in this direction. Similar to closure, the advantages of integration are that the risks

associated with small environments are reduced and the conditions for long-term investments are strengthened. Unlike the outright closure of small research environments, integration does not necessarily weaken scientific pluralism, but can, in the best case scenario, lead to more coordinated pluralism as opposed to many small “islands”. Disadvantages include the risk that small but successful subjects may be “swallowed up” and lose their position within larger environments, and that competition for resources will not necessarily disappear but will shift downwards and inwards within the organisation.

The three alternatives are not necessarily incompatible – it is conceivable that different solutions could be chosen within different areas of postgraduate education. Regardless of which path is chosen, however, we would like to emphasise that subject environments must continuously meet the basic requirements for a functioning research environment. This should be followed up in the UN's evaluations. We consider the requirement of at least one professor and two senior lecturers to be minimal. We therefore *propose* that the requirement for degree-awarding powers at doctoral level be increased to two professors and three senior lecturers.

It is also unacceptable for doctoral students to risk being completely alone in their subject. To counteract such risks, continuous analysis is required within subjects and areas of throughput, the quality of the research environment, competencies and forecasts (regarding, among other things, retirements and recruitment). We also propose that the Faculty Board explicitly include this in its regular evaluations.

A particular dilemma concerns subjects that meet the formal criteria for doctoral education and are seeking degree-awarding powers but do not yet have them – an issue that has become topical for Media Technology and Police Science, for example.

If a subject cannot stand on its own, the alternative is to apply to be included in an existing postgraduate education area or, together with other subjects, to apply for a new area. One possible approach is to conduct a financial analysis before deciding on the rights of subjects that meet all the criteria for obtaining degree-awarding powers at doctoral level: *will there be sufficient resources to finance a new doctoral programme without affecting other subjects?*

⁴³ This requirement corresponds to that applied at Malmö University, for example. Linnaeus University and Karlstad University also require at least two professors. See also the account in Chapter 2 on formal requirements for degree-awarding powers.

and/or do you want to reprioritise resources? Thus, if a subject meets all quality criteria *and* secures long-term funding for doctoral education through external means, degree-awarding powers should be granted. However, the university may choose a path where resources and rights are separated in a different way than today, in which case the question of rights becomes more of a strategic issue.

Our recommendation is that the university management, together with the Faculty Board and the heads of department, take a strategic approach to the question of how our subject and area environments should be developed. Virtually all environments strive to offer programmes at all levels, but is this really reasonable and desirable?

4.3 How can resource allocation be optimised?

In our previous description and discussion of funding and resource allocation, it emerged, among other things, that both conditions and allocation principles differ somewhat between areas. We have identified two general ways of managing resource allocation (i.e. of IFF funds and BEEGS doctoral positions): allocating resources evenly between areas and subjects, or concentrating resources on specific initiatives.

- a) *Distribute evenly.* This is the principle that has guided Södertörn University to date, particularly with regard to the allocation of BEEGS doctoral positions. The principle has been applied at both university and area level. The advantages are that the principle can be perceived as a form of fairness – that all scientific areas receive an equal share of the available resources. Another advantage is that the principle facilitates planning within subjects and areas. Disadvantages include the fact that the allocation to subjects has decreased in most areas because the number of research subjects has increased significantly without a corresponding increase in resources. Another disadvantage is that the principle is not necessarily perceived as fair, as different areas have different volumes and results (in terms of, for example, the number of subjects, professors, senior lecturers, publications, citations and externally funded research projects).

- b) *Concentrate resources*. This method is allied with the idea of rewarding "excellence" and is often highlighted as a success factor in achieving excellence. The question is how and to what extent resources should be concentrated. The advantages are that a concentration of greater resources enables a long-term perspective, makes it easier to attract strong researchers to the environment and, ultimately, creates opportunities to generate knowledge and research results that have a significant impact on science and society. Another advantage is that it creates larger doctoral student groups. The disadvantages are that concentration risks internal conflicts that impair the working climate and quality of research, that colleagues abandon environments that lose out in the allocation of resources, and that there will be at least short-term transition costs. There are no set principles for how and to what extent resources should be concentrated, but we recommend that some form of quality measure should be decisive.⁴⁴In any case, the concentration of resources should be the result of strategic considerations at management level, in which case parameters other than existing excellence may also be taken into account.

To move forward in this discussion, we believe that a distinction should be made between distribution at the university level and at *the departmental level*. We propose the following:

- *At the university level*, the distribution of resources between areas should not automatically be the same for all, but should be based on strategic considerations and take *quality measures* into account. We do not have an answer as to exactly what these measures or indices should be based on, but as previously proposed by PESO, among others, they could include the number of professors and senior lecturers (which relates to criteria for degree-awarding powers), scientific publications and citations, and external research projects.
- *At the subject level*, the allocation of resources to subjects should not automatically be the same for all (or "randomly distributed"), but should rather be based on a recurring analysis of each subject's *results* and *conditions* for doctoral education (including throughput and forecasts for the coming years), as well as opening up the possibility for *strategic initiatives* (e.g. for platforms, research centres

⁴⁴ Strategic profiling is another method, but this too must be based on clear quality measures and, moreover, be built on initiatives "from below" rather than from university management. As is well known, Södertörn University has established profiles – which, in addition to Baltic Sea/Eastern European research, are reflected in the five multidisciplinary platforms created within the university (on threatened democracy, digitalisation, memory studies, sustainability issues and social pluralism, see <https://www.sh.se/forskning/forskningsplattformar>).

or large-scale projects).⁴⁵

Another possibility is that the university's central allocation does not go through areas but is made directly to subjects or other environments, such as platforms, centres or large projects. The Baltic Sea Foundation's report on the Professors Programme at the university suggests that a doctoral position could be linked to each professorship. This is in line with the work currently underway in dialogue between the university and the foundation to introduce a form of support for strong research environments. If the Baltic Sea Foundation wishes to finance environments with doctoral positions, this will be another way of pooling resources. However, these environments do not necessarily have to be based on the existing Baltic Sea Programme.

Another possibility is to organise doctoral education around internal research schools consisting of a number of subjects that are appointed following an internal call for applications and are valid for four years, after which a new call for applications is issued. These calls should have different themes from year to year, and the research schools may vary in size.⁴⁶ Such a solution gives greater strategic decision-making power at university level, while at the same time weakening the areas. The question is whether, and if so how, collegial influence and scientific expertise will be incorporated into such centralised decision-making.

4.4 How can the organisation be made clear and effective?

There is no denying that the university's organisation of doctoral education is perceived as complex. At the same time, our study has shown that there are both positive and negative perceptions of this complexity, particularly when it comes to the relationship between subjects and areas and the dual affiliation to BEEGS and UVS.⁴⁷ In our opinion, it is particularly worrying that many people perceive roles and responsibilities to be unclear. We present here three main alternatives for how the organisation and governance can be clarified: a) strengthen the subject level, b) strengthen areas and steering groups, c) provide organisational freedom of choice. A fourth alternative would be to leave everything as it is now, but that would be to leave problems and challenges unaddressed.

⁴⁵ This proposal is based on a discussion held within the UN.

⁴⁶ The Swedish Research Council, for example, has a minimum requirement of nine doctoral students for its research schools in the humanities.

⁴⁷ The issue of BEEGS and UVS is dealt with separately in the next section.

- a) *Strengthen the subject level.* This has already been done in part within KKT, where each subject has its own director of studies for doctoral education. It should be noted that these directors of studies are generally professors. Strengthening the subject level could be achieved by giving the supervisory committees decision-making power when it comes to the appointment of assessment groups and supervisors (a review of the university's various delegation arrangements is needed), and by allocating administrative resources to the subject for doctoral education. Disadvantages include the loss of economies of scale and the need for increased resource allocation, not least for research administration. Another disadvantage is that the ability to take responsibility for effective, high-quality doctoral education may vary between subjects (as evaluations have shown), and that the quality would suffer if the areas' support and resources were weakened. There may also be significant differences between subjects, which doctoral students often highlight as a perceived problem. If the subjects are strengthened at the expense of the areas, this could possibly entail a risk of the degree-awarding powers being called into question in the event that the areas are subjected to an external evaluation.
- b) *Strengthen the areas.* This could mean, for example, increased delegation of responsibility from the UN to steering groups with regard to decisions on the admission of doctoral students and decisions on research courses. However, it can hardly mean a centralisation of power from the subjects to the steering groups, as the subjects' decision-making power is already weak. However, KKT could possibly transition from one director of studies per subject to one for the entire area. *Advantages* of strengthening the areas and their steering groups would include shorter and faster decision-making processes, greater influence on decisions by the scientific expertise available within the area (an important part of "collegial governance"), and the ability to exploit economies of scale, particularly in terms of administrative resources. Another advantage is that strengthened areas are conducive to deepening the scientific community, which can be crucial in the event of an external evaluation of areas. However, there is very little to suggest that UKÄ intends to evaluate entire areas. *Disadvantages* include that some, especially larger subject environments, may perceive strengthened areas as an unnecessary "overcoat", that the subject is mature and strong enough to make most decisions about doctoral education on its own. Another disadvantage may be the risk that certain strong subjects may gain significant informal influence at the subject area level to the detriment of other subjects, for example in terms of the allocation of doctoral positions.

- c) *Provide organisational freedom of choice.* To a certain extent, freedom of choice has already been realised, as the areas are in practice organised and financed in partly different ways (see Chapter 2, where these differences are described). It should be noted, however, that the differences that exist are not based on a clear strategy of allowing areas to "do as they please", but rather appear to have developed incrementally, without any overarching concept behind them. The advantages of organisational freedom of choice are that it allows greater consideration to be given to differences in preferences and conditions between areas, including the number and size of subjects, whether the environment is Swedish- or English-speaking, and that it increases the opportunity to offer in-depth rather than introductory (university-wide) courses. Disadvantages include the fact that if the conditions for doctoral students increasingly differ between areas and subjects, this may be perceived as unfair. Another disadvantage is that it may become more difficult to monitor quality and compliance with university-wide guidelines.

Regardless of which solution is chosen, it must be reiterated that areas are not only administrative units but also constitute – or should constitute – scientific communities. What the latter entails may vary, but it should include joint courses, research projects, seminars and conferences. Simply pointing out that the subjects are related is not enough – some form of continuous joint scientific activities is needed to legitimise the degree programmes that are linked to the area.

At the same time, the relationship between subjects and steering groups must be clarified – something that may require a revision of the university's working and delegation arrangements. The subjects are and remain the core of doctoral education – this is where the main responsibility for quality and implementation must lie – but at the same time, the areas' responsibilities need to be clarified, as an administrative and scientific complement. Further investigation is needed here, involving several relevant actors, including the UN and the steering groups. One proposal is also to review the composition of the steering groups and how they are appointed.

4.5 Proposal regarding BEEGS and UVS

It has already been noted that doctoral students' dual affiliation to BEEGS and UVS increases complexity, with several directors of studies, administrators and steering groups to deal with. We have also noted that there are both positive and negative attitudes towards and experiences of doctoral students' "dual affiliation". Here we present a number of options for action for both of these environments, as well as various advantages and disadvantages. For example, we see the following possible paths for BEEGS:

- a) *Retain the current organisation.* This includes the BEEGS doctoral students' first year at CBEES, the compulsory BEEGS course, the BEEGS director of studies, and the international and multidisciplinary environment that CBEES/BEEGS represents. *The advantage* is that the current organisation and research environment is highly appreciated by many doctoral students and also by individual subjects and steering groups, perhaps primarily smaller or medium-sized subjects. Another advantage is that this model is clear to the Baltic Sea Foundation, which funds these doctoral students. *The disadvantages* include the fact that the unclear division of responsibilities between subjects, steering groups and BEEGS thus remains, and that certain subjects continue to feel that their doctoral students "lose" a year before they enter the subject environment that is more important to them.
- b) *Make the BEEGS connection flexible.* This could mean, for example, that BEEGS doctoral students are given the opportunity to spend a shorter or longer period at CBEES via the subject HLK, i.e. not necessarily the 12 months that currently apply. This is a proposal put forward by the external evaluators of CBEES/BEEGS and is also supported by the steering group for environmental science (which recommends a 6-month stay at CBEES) and, not least, by the doctoral student council. Another option is to make it entirely optional whether doctoral students are placed at CBEES or directly in the subject area. *The advantages* of such solutions include increased freedom of action for departments and faster integration of doctoral students into the subject environments where they will defend their theses. *The disadvantages* are that the number of doctoral students in the CBEES environment will probably be significantly lower than today, which may impair the social environment/function and its multidisciplinary profile. At the same time, this may reduce the importance of CBEES as a university-wide environment in terms of seminar attendance. The question is also what consequences this may have for maintaining the relevance of the Baltic Sea and Eastern Europe in doctoral projects.
- c) *Reallocate roles from BEEGS to CBEES and steering groups/subjects.*

This solution would mean that CBEES would remain a research environment with seminars, conferences, publishing activities and that the introductory "Baltic Sea course" would still be offered. CBEES would also continue to offer various social activities, such as film screenings and study trips. However, doctoral students would not be physically located at CBEES, and the current duties of the director of studies at BEEGS would be transferred to other units, such as steering groups or a central study support function for *all* doctoral students at the university. *Advantages* include that the mission within CBEES can thus focus more on shaping the research environment, while avoiding the administrative responsibility for doctoral students. Other advantages are similar to those of the option with increased freedom of choice – doctoral students funded by the Baltic Sea Foundation would not be separated from other doctoral students, and doctoral students would be assigned their subject area early on, within which they would defend their thesis. *The disadvantage* is that the phasing out of BEEGS would, at least initially, probably meet with some resistance from BEEGS and possibly other stakeholders.

Our own proposal for BEEGS:

We recommend flexibility regarding physical location at CBEES. Increased flexibility satisfies both those who want a longer stay at CBEES and those who prefer a shorter time in this environment – a proposal put forward by the external evaluation of CBEES/BEEGS and also presented by the Doctoral Council and the Environmental Science department. A more far-reaching possibility is, as mentioned, to make it optional for subjects to allow their doctoral students to sit at BEEGS or to be physically placed in the subject environment from the outset. The scientific and social activities related to "Baltic Sea research", including doctoral conferences and seminars, as well as the so-called "Baltic Sea course", should continue and could possibly be handled by CBEES. This proposal would strengthen the subject environment, which is crucial for the quality of doctoral education, as it is within a scientific discipline and not within BEEGS that doctoral students defend their theses. At the same time, the advantages offered by CBEES/BEEGS as an international multidisciplinary environment remain.

In addition, we propose that the study administration at BEEGS be divided between a central support function at the university (see below) and the subject or area level. This would relieve the burden on BEEGS and reduce the risk of doctoral students seeking help "falling between the cracks". Our view is that, although the work done within BEEGS is appreciated and works well, it is confusing and unnecessary to have a formal organisation for this, whose responsibilities could be shared between a university-wide function and the areas/subjects. The central study support function that we propose below may be

needed for *all* international doctoral students, not just those funded by the Baltic Sea Foundation.

As regards UVS, we see four possible ways forward:

- a) *Allow continued dual affiliation.* The advantages of this are that all subjects would then have the same opportunity for dual affiliation, and that UVS would develop into a broader, multidisciplinary environment. The disadvantages are obvious: the chance for subjects to get a dual-affiliated doctoral student decreases with each new affiliated subject; UVS as a research environment risks becoming fragmented with an unclear identity; the administrative burden increases as more subjects are affiliated, and the steering group risks becoming too large.
- b) *Freeze the dual affiliation.* The advantages are that it allows for forward planning for subjects and UVS, and that UVS can more easily consolidate its environment compared to if dual affiliations continue. The disadvantages are that it will be perceived as very unfair by subjects that are UVS-relevant but not dual-affiliated, and that the UVS environment will continue to be perceived as fragmented.
- c) *Double affiliation is phased out – UVS becomes its own area/subject.* The solution is essentially the same as that chosen by Environmental Science when this area/subject was formed in 2010. The advantage of this solution is that UVS can define a coherent scientific profile in a much clearer way than is possible through double affiliations. One disadvantage is that it is not certain whether the conditions exist for UVS to constitute a research and education area “on its own” without relying on several other disciplines. Another disadvantage is that such a reorganisation would be fraught with conflict and would probably entail a complicated transition period lasting several years, to the detriment of

the doctoral students who already have dual affiliations.

- d) *Dual affiliation is being reconsidered.* This solution means that dual affiliation as a model remains, but that current dual affiliations are being reconsidered and new, stricter criteria are being introduced. One *advantage* would be that UVS would have the opportunity to clarify its research profile instead of, as is currently the case, being influenced by each new subject that is affiliated. Another advantage would be that dual affiliation could be made more strategic, for example based on invitation rather than application. *The disadvantage* is a likely conflict-ridden and messy process, as well as the fact that there is no guarantee that a re-evaluated dual affiliation will lead to a stronger or more integrated environment.

We have not yet reached a concrete position on UVS, except that we are opposed to continuing as we are now, with a constant expansion of dual affiliations. We hope that our analysis will be helpful for further discussion, regardless of the solution that is ultimately chosen.

- Criteria for assessing ÖÖ relevance are clarified through both internal dialogue and continued dialogue with the Baltic Sea Foundation.
- Assessment of ÖÖ relevance is delegated to the subject assessment groups.

Such delegation would strengthen collegial governance in the assessment process, but also places high demands on each subject to take the Baltic Sea Foundation's criteria seriously and, for example, not to top-rank applicants who the assessors themselves consider to have weak Baltic Sea relevance. The generally high quality of applicants for a BEEGS doctoral position does not trump Baltic Sea relevance.

The employment and funding model is another issue surrounding doctoral admissions that has been identified as problematic, particularly by the IPA, which does not have the authority to award doctoral degrees. If a person with a police degree is to be admitted as a doctoral student, it must be within one of the five existing research areas at SH.

Our guidelines state that when it comes to salaries for those employed as doctoral students at the university, the doctoral salary scale applies, while those with other types of employment who are permitted to pursue postgraduate education at a minimum of 50% capacity may be offered a different salary. This may be no less than the doctoral salary scale (Admission Regulations 2.3.3). It should therefore be possible to employ these individuals as, for example, lecturers in police training and admit them

into doctoral education in a suitable subject as long as they meet the requirements of the ASP for the specified subject. Another difficulty that is partly regulated in HF (Chapter 7, Section 36) and raised by IPA is the requirement that funding for all four years must be secured for the entire programme (i.e. all four years). One proposal is to approve certificates of responsibility for funding for a number of years in advance instead of advance payment of the entire amount. According to the university's admission regulations, a doctoral student can be admitted if it is assessed that funding can be secured for the entire programme. It should therefore already be possible to have a funding plan where not all funds need to be in place at the time of admission.

4.6 Proposals regarding coordination, language and administration

Coordination function

The need for a coordination function for study administration issues has been highlighted in several of the discussions we have held at the university.

The network of directors of studies, chaired by the BEEGS director of studies, already plays an important role in sharing information and experiences, but it is currently only an informal and advisory association. One specific issue concerns how BEEGS has assisted foreign students with contacts with authorities and various practical matters (e.g. regarding visas, personal identification numbers, accommodation, banking, insurance and the like). This support is invaluable, but it is not reasonable for BEEGS to take on all of this, especially as they only have doctoral students in their environment during the first year. The same applies to the introductory week organised by BEEGS, which is well organised and highly appreciated, but in which not only BEEGS doctoral students but also other doctoral students participate. Against this background, we *propose* that:

- a university-wide support and coordination function be established with specific responsibility for practical issues relating to doctoral students

Such a function could be led by a coordinator, who is also the convener of the Director of Studies Network. Consideration should also be given to formalising this network into a more permanent group (e.g. Council for Doctoral Student Issues). Other study administrative support should be handled at the steering group or subject level. It is crucial that doctoral students are not sent back and forth between units where no one takes responsibility for handling their problems. This may

also require that the role of the director of studies in the various areas be clarified with guidelines, as well as strengthened coordination with the staff who work with doctoral education issues in the joint administration.

The language issue

The language issue can be divided into two parts – firstly, the need for a common language for in-depth scientific discourse, and secondly, the need to include all employees, regardless of their native language, in all information flows. We understand that certain subjects, particularly in the humanities, express a need to conduct scientific discourse in Swedish and to publish texts written in this language. However, maintaining a Swedish-speaking environment is essentially impossible if the subject recruits doctoral students internationally who do not speak Swedish. Offering courses in the Swedish language is insufficient, as it takes time to learn the language and, above all, to be able to participate on equal terms in academic discourse in Swedish. Non-Swedish-speaking doctoral students and colleagues have expressed that they often feel excluded in environments where Swedish is spoken but where it is not explicitly stated that Swedish is the language of communication. There are basically only two solutions: either recruit only Swedish-speaking doctoral students, or adopt English for both scientific discussions and internal communication. In any case, if a good knowledge of Swedish is expected, this must be stated in the advertisements for doctoral positions. For other subjects, where conversations or texts in Swedish are not considered necessary for maintaining scientific quality, the only solution is to switch completely to communication in English.

After all, it is very important that the Swedish language course is offered regularly, and we believe that it should be formalised as part of the infrastructure of doctoral education in such a way that the Vice-Chancellor assigns the subject of Swedish to conduct this training twice a year and that the funding for this is included in the planning conditions.

Information on the staff web about various systems, etc. must be available in both Swedish and English. One initiative that has been taken is to update the content and create a clear structure on the "doctoral student page" on the staff web. This page is available in both Swedish and English.

We propose that the university's language policy be reviewed and clarified with regard to education and research.

Administrative procedures, etc.

The supporting documents contain a number of proposals concerning various administrative procedures and systems that may seem marginal in this context but are perceived as important and in need of improvement and change. We therefore propose the following:

- Make it possible to enter schedules for doctoral education in Timeedit
- Gather information about all doctoral courses offered in one place, including external courses, summer schools, etc.
- Create contact lists for active doctoral students and alumni (in compliance with GDPR)
- Produce information in English regarding central systems such as Agresso and Retendo
- Ensure that doctoral students' employment is handled in the same way in the different areas/subjects
- Facilitate the planning of thesis defences and publication of theses through improved communication between subjects/steering groups and the library
- Develop guidelines for doctoral students' institutional service

A general comment is that certain ambiguities and perceived problems may be a matter of communication and information rather than the guidelines themselves being unclear.

4.7 Concluding comment

The responses to the consultation show a significant level of engagement within our university on issues relating to doctoral education. The report has clearly served its intended purpose – to stimulate internal discussion on the organisation and funding of doctoral education. The responses also show which issues and proposals enjoy relatively strong support and which issues are subject to differing opinions.

The proposal for a coordinated, university-wide support function for doctoral students receives strong support. This largely involves gathering information and support on practical issues, especially for doctoral students who are in the early and final stages of their doctoral education.

There is also strong support for quality aspects being taken into account in how doctoral positions are allocated within higher education. However, opinions are divided on how this should be done and what quality actually means.

According to the Delegation Order, the Faculty Board has a mandate to develop proposals on this issue, which is currently underway.

Furthermore, there is a widespread view that the university needs a language policy that takes into account the need for an inclusive subject environment – in terms of social cohesion, information flow and scientific discourse.

As far as UVS is concerned, there is a general perception that the current model of dual affiliation is not sustainable in the long term. Further investigation is needed in this area.

When it comes to BEEGS, opinions differ both between and within different bodies. It should be noted, however, that the Doctoral Council supports the report's proposal for flexible placement at BEEGS/CBEES. As with UVS, there is a continuing need for investigation into reform.

The question of what constitutes a strong or weak postgraduate education environment has provoked a great deal of reaction – all of which points to the fact that numerically small environments are not necessarily weak in terms of research.

In conclusion, we hope that knowledge about development, challenges and awareness of possible choices for our doctoral education is now better than before. We also hope that everyone involved – at all levels – is better equipped to make wise and collegially anchored decisions that strengthen the quality of doctoral education. Of utmost importance, as emphasised by most of the consultation bodies, is to increase efforts to achieve a significant increase in the number of doctoral positions.

List of sources

HSV (2010a) Decision on authorisation to award degrees at the doctoral level in the field of politics, economics and social organisation. Reg. no. 641-1469-10. Swedish Higher Education Authority.

HSV (2010b) Decision on authorisation to award doctoral degrees in the field of Environmental Studies. Reg. no. 641-1498-10. Swedish Higher Education Authority.

HSV (2010c) Decision on authorisation to award doctoral degrees in the field of Critical and Cultural Theory. Reg. no. 641-1473-10. Swedish Higher Education Authority.

HSV (2010d) Decision on authorisation to award doctoral degrees in the field of historical studies. Reg. no. 641-1427-10. Swedish Higher Education Authority.

Faculty Board subject evaluations (2017-2024). Södertörn University. Available here: https://www.sh.se/om-oss/kvalitetsarbete/utvardering-och-uppfoljning-av-utbildning-och-forskning?query=utv%C3%A4rderingar#app_mount_12_41c4d31b195fbaa75873a4ac_12_4a51d3151799e35bc3b159eb

SH (2025) Doctoral student survey report. Survey conducted April-May 2024. Ref. no. 3568-2.1.3-2024. Faculty Board, Södertörn University.

SH (2024a) Södertörn University's research strategy. Ref. no. 2965-1.1.2-2023. SH (2024b) Annual report for Södertörn University (2024).

SH (2023) Rules of procedure for departments, Teacher Education and CBEES, Ref. no. 3000-1.1.2-2022, decided by the Vice-Chancellor on 7 March 2023.

SH (2022) Lessons learned from the evaluation of doctoral education at Södertörn University. Unpublished document. Faculty Board at Södertörn University.

SH (2020) Guidelines for establishing and discontinuing doctoral programmes. 17 June 2020. Ref. no. 2329-1.1.2-2020.

SH (2019) Södertörn University's development plan 2020–2024. Ref. no. 1279-1.1.2-2019.

SH (2006) University application – Södertörn University 2006. Updated university application. Ref. no. 92/11/2002, 5 May 2006.

UKÄ (2023) Guidance for applying for permission to award degrees.
General principles and guidelines. Ref. no. 412-00066-21.
Swedish Higher Education Authority.

UKÄ (2020) Assessment group's opinion: Economics at Södertörn University.
Reg. no. 411-00214-19. Swedish Higher Education Authority.

UKÄ (2019) Assessment group's opinion: Literary studies at Södertörn
University. Reg. no. 411-00084-18. Swedish Higher Education Authority.

UKÄ (2018a) Assessment group opinion: History at Södertörn University. Reg.
no. 411-00394-16. Swedish Higher Education Authority.

UKÄ (2018b) Assessment group opinion: Economics at Södertörn University.
Reg. no. 411-00391-16. Swedish Higher Education Authority.

UKÄ (2017) Assessment group opinion: Art History at Södertörn University.
Reg. no. 411-00423-16. Swedish Higher Education Authority.

SÖDERTÖRNS HÖGSKOLA | STOCKHOLM
sh.se

REPORT
Faculty Board

5 March 2025
Reg. no. 3568-2.1.3-
2024

Report, Doctoral Student Survey

Questionnaire conducted April-May 2024

Responsible officer: Sofia Jonsson
Officer for doctoral education
University Support Services

Contents

Report, Doctoral Student Survey	1
Contents	2
List of tables and figures	3
Introduction	5
Background and purpose	5
Changes in the survey compared to previous years	5
Implementation	5
Description of the respondents	6
Comparison of results for 2017, 2019, 2021 and 2024	9
Activities, supervision and fulfilment of learning outcomes	9
Research skills and abilities	9
Courses on the programme	16
Doctoral students' work and study environment	18
Supervision	22
Relationship with supervisor(s)	26
BEEGS, the Baltic and East European Graduate School	37
Overall assessment	40
Summary of open questions	41
Course offering and teaching	41
Financial conditions	41
Supervision	41
Work environment and administration	42
Other feedback	42
Summarising comments	43
Respondents, 2024 questionnaire	43
Activities on doctoral programmes	43
Work environment	44
Appendices	44

List of tables and figures

Table 1 Response rate by research area for doctoral studies.....	6
Table 2 Graduate schools.....	7
Table 3 Types of funding	7
Table 4 Gender	8
Table 5 Response rates 2017–24.....	9
Figure 1 Number of years as a doctoral student.....	8
Figure 2 Activities during the previous year	10
Figure 3 Develop your skills in scholarly methodology.....	11
Figure 4 Develop your knowledge of scholarly theories	12
Figure 5 Ability to conduct autonomous research.....	12
Figure 6 Reflect on ethical challenges relating to research.....	13
Figure 7 Develop your academic writing skills.....	13
Figure 8 Improve your ability to orally present and discuss your research	14
Figure 9 Critically reflect on theories and methods in your own research.....	14
Figure 10 Critically reflect on theories and methods in your own research.....	15
Figure 11 They provided valuable knowledge in my research area	16
Figure 12 They helped me think and discuss in a critical manner.....	17
Figure 13 There has been a satisfactory selection of relevant doctoral courses	17
Figure 14 Found your doctoral studies to be positive and rewarding.....	18
Figure 15 Felt like part of the research environment at the subject/academic school.....	19
Figure 16 Experienced negative stress	19
Figure 17 Found that expectations of you, in your role as doctoral student, have been clear	19
Figure 18 The level of the demands placed on you, as a doctoral student, is?	20
Figure 19 Within the context of your doctoral studies, have you experienced negative discrimination due to age, gender, ethnicity, or sexual orientation?.....	21
Figure 20 Within the context of your doctoral studies, have you experienced behaviour of a sexual nature from a colleague, fellow student, teacher or supervisor.	22
Figure 21 Discussed your thesis work with you (method, theory, literature, etc.)	23
Figure 22 Discussed publication forms for your thesis with you (monograph/compilation thesis).....	23
Figure 23 Provided constructive criticism on your thesis work	24
Figure 24 Contributed to the realistic planning of your studies and research work.....	24
Figure 25 Done/used/controlled your work in an unwanted manner	25

Figure 26 Helped you establish contact with other researchers/networks	25
Figure 27 Discussed plans for the future with you.....	26
Figure 28 Your supervisor(s) been available when needed?	27
Figure 29 Having several supervisors has been enriching.....	27
Figure 30 You have been in a situation of dependence with supervisor(s) that has felt troublesome	28
Figure 31 Problems with supervision have obstructed work on your thesis.....	28
Figure 32 You have considered changing supervisor	29
Figure 33 Have you been able to choose the language in which your thesis is written?	30
Figure 34 Over the past year, have you spent too little time, the right amount of time or too much time on the following: Courses.....	31
Figure 35 Over the past year, have you spent too little time, the right amount of time or too much time on the following: Thesis work	31
Figure 36 Over the past year, have you spent too little time, the right amount of time or too much time on the following: Teaching/departmental duties.....	32
Figure 37 Over the past year, have you spent too little time, the right amount of time or too much time on the following: Representation, working groups, etc.	32
Figure 38 Over the past year, have you spent too little time, the right amount of time or too much time on the following: Other	33
Figure 39 During your doctoral studies, to what extent have you had good opportunities for loaning and reading literature	34
Figure 40 During your doctoral studies, to what extent have you had the ability to work undisturbed at the university	34
Figure 41 During your doctoral studies, to what extent have you had the necessary equipment and technology for undertaking your doctoral studies	35
Figure 42 During your doctoral studies, to what extent have you had adequate financial resources for conducting your doctoral studies	35
Figure 43 During your doctoral studies, to what extent have you had the opportunity to influence your departmental duties.....	36
Figure 44 If you are affiliated with BEEGS, what is your experience of: Being placed at BEEGS during your first period as a doctoral student?	37
Figure 45 If you are affiliated with BEEGS, what is your experience of: Being affiliated with BEEGS as well as another research environment.....	38
Figure 46 If you are affiliated with BEEGS, what is your experience of: Completing a BEEGS 7.5-credit course with other BEEGS doctoral students	38
Figure 47 If you are affiliated with BEEGS, what is your experience of: Seminar activities at BEEGS.....	39
Figure 48 If you are affiliated with BEEGS, what is your experience of: BEEGS' annual conference	39
Figure 49 What overall grade would you give your doctoral studies so far?	40

Introduction

Background and purpose

In its model for evaluation and follow up, reg. no. 2246-2.1.3-2021, the Faculty Board states that a survey of doctoral students must be conducted every three years. The purpose of these surveys is to investigate doctoral students' opinions about their education and work environment and to follow trends over time, in this way, any shortcomings or needs for change can be identified and any changes can be followed up. Under the previous model for evaluation and follow up, the survey was to be conducted every two years, which is why previous surveys have been conducted at shorter intervals.¹

Changes in the survey compared to previous years

The questions were revised in the 2021 questionnaire, which was shortened to improve the response rate.² Questions that were removed concerned the information provided by the university about applications to doctoral programmes and questions about funding. Some questions on the courses, supervision and the work environment were removed. Personal circumstances regarding studies were also removed, and the number of follow-up questions was reduced. Some questions were added. These related to participation at other universities, nationally and internationally, and conditions for studying. Some questions were re-worded and given a more neutral tone.

For the 2024 survey, only two minor revisions were made, to question 1 and question 18. To add clarity, the first question was supplemented with information about research areas for doctoral studies. In question 18, a change was made to the course name in the English version. All the questions from 2024 are provided in Appendix 1.

The major revisions in 2021 affected comparability with previous years to some extent. However, where possible, comparisons have been made with responses from the 2017, 2019, 2021 and 2024 surveys. In this case, the 2024 question is provided in the heading.

Implementation

The Sunet Survey tool was used. The survey was sent to 133 doctoral students who were active at Södertörn University in April 2024. These included 128 doctoral students admitted to the university's five doctoral programme areas (see below) and five doctoral students admitted to other higher education institutions. Similarly, nine people whose doctoral funding has ended but are still active at the university received the questionnaire. Three doctoral students did not receive the survey because the email bounced due to a misspelt or out of

¹ Follow up work on the report that was presented in 2021 was delayed due to organisational changes and the final report was presented in 2022.

² The questionnaire was validated by the Committee for Research and Doctoral Education on 13 April 2021.

date address. All messages were written in both Swedish and English. At the time of the 2021 mailing, technical problems meant that the English-language version may not have reached all the doctoral students, which could have affected the response rate that year. This should be taken into account when making comparisons between years.

The survey was open between 15 April 2024 and 22 May 2024, five reminders were sent and the response period was extended because only a small number of respondents replied before the first deadline. The questionnaire was available in both English and Swedish. There were 72 respondents, which is a response rate of just over 54%. The report generated by Sunet Survey is provided in Appendix 2.

Description of the respondents

Question 1. Which research area for doctoral studies are you affiliated with?

Table 1 Response rate by research area for doctoral studies

Area:	Potential respondents	Respondents	Percent (%)
Historical Studies (HS)	26	13	50%
Critical and Cultural Theory (KKT)	41	17	41%
Environmental Studies (MS)	20	7	35%
Studes in Educational Sciences (UVS)	24	18	90%
Politics. Economy and the Organisation of Society (PESO)	22	16	73%
Other/None	--	1*	--
Total	133	72	

In question one, respondents were asked to provide the research area for doctoral studies they are affiliated with. They were also given information about where to find out which area this is, if they did not already know.

Five doctoral students are admitted at other higher education institutions, but belong to research areas for doctoral studies at Södertörn University.

*One respondent indicated that they do not belong to an area, but this is not necessarily someone admitted to another higher education institution.

Question 2. Which graduate school do you belong to?

Table 2 Graduate schools

Graduate school	Respondents (number)
BEEGS	36
Other	17
None	18
Don't know	1
Total	72

Question 3. Are you an externally employed doctoral student?

Of the respondents, nine indicate that they are externally employed doctoral students, 63 that they are not. However, according to the university's definition, only 6 are externally employed doctoral students, demonstrating that this concept can be difficult to interpret.

Doctoral students' funding (admitted at the university).

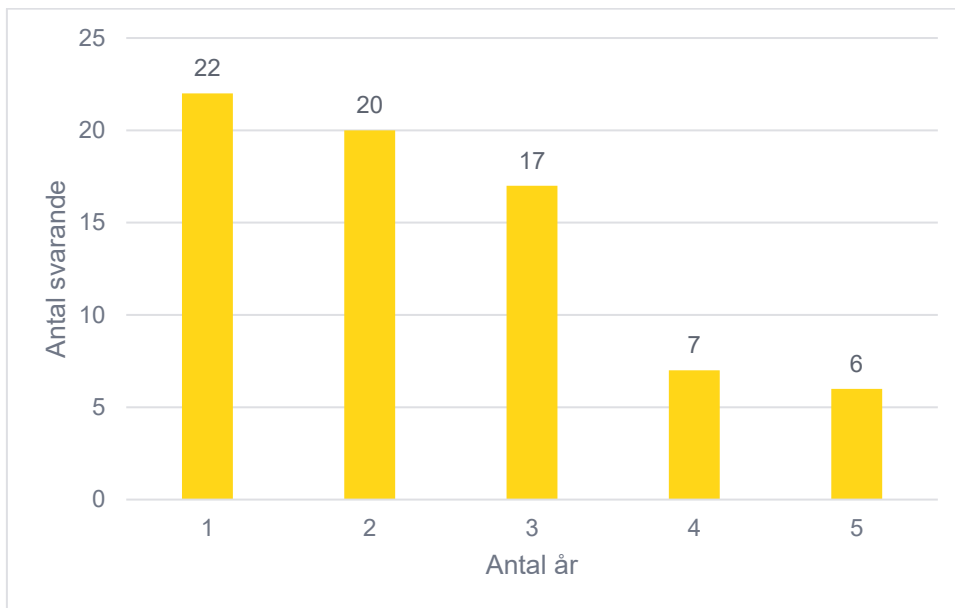
Funding for the doctoral students who received the questionnaire, see Table 3.

Table 3 Types of funding

Type of funding	Number of doctoral students per funding type
BEEGS, the Baltic and East European Graduate School	65
Foundation for Baltic and East European Studies (project)	6
Research grant	29
Private employment/collaboration	6
Other grants and projects (not from the Foundation for Baltic and East European Studies)	22
Total	128

Question 4. How long have you been a doctoral student?

Figure 1 Number of years as a doctoral student

Respondents were asked to deduct time for any leave of absence or sick leave.

There is no breakdown between areas with response rates, as the number of respondents per area varies greatly. Data divided by area is instead provided in a table in Appendix 3. Similarly, a breakdown by gender is presented in Appendix 4.

Question 5. What is your gender identity?

Table 4 Gender

	Number	Percent (%)
Female	49	68%
Male	19	26%
Other	2	3%
Do not wish to answer	2	3%

Comparison of results for 2017, 2019, 2021 and 2024

For some questions, a comparison has been made using responses from the 2017, 2019 and 2021 questionnaires. Where the wording of the questions differs, the wording used in the 2024 survey is used in the headings.

Below is a table with response rates over time.

Table 5 Response rates 2017–24

Year	Respondents	Number of responses	Percent (%)
2017	84	62	73%
2019	80	45	56%
2021	92	44	48%
2024	133	72	54%

Activities, supervision and fulfilment of learning outcomes

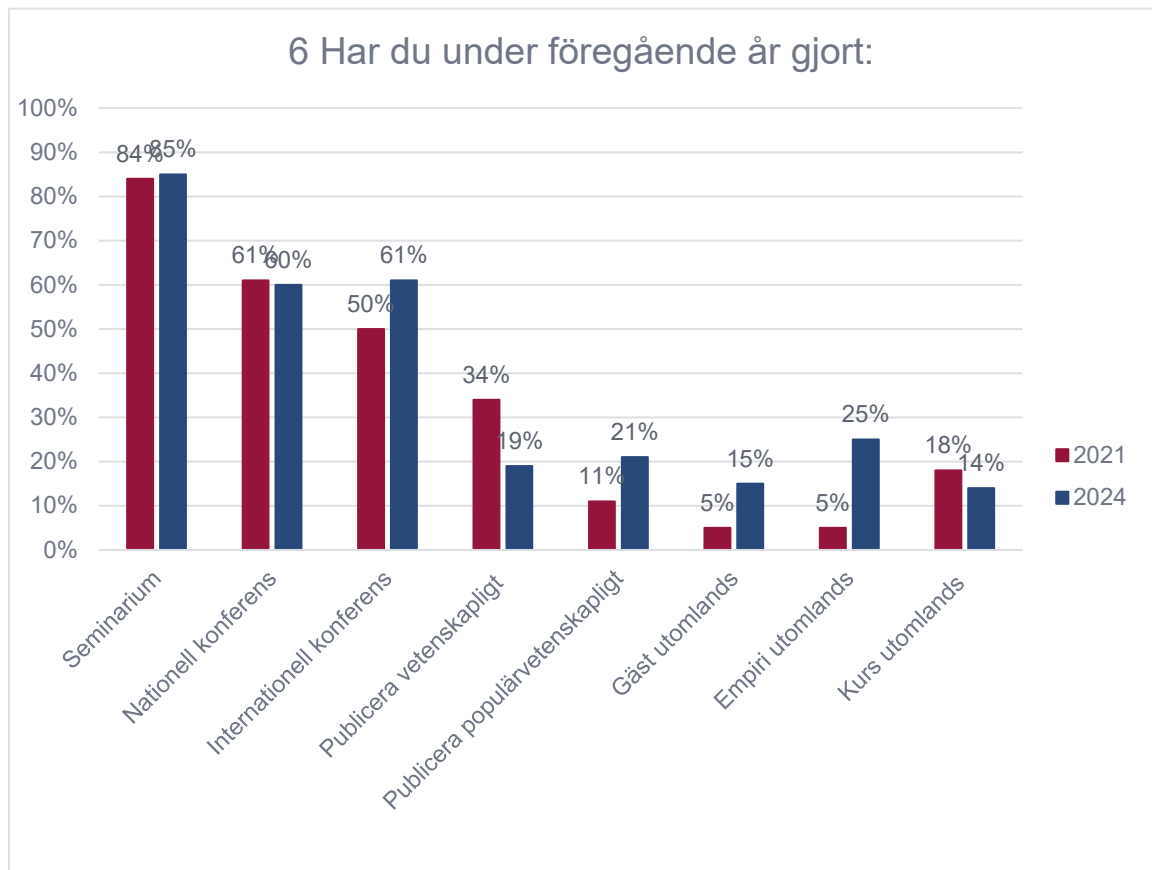
This section presents the responses to questions about activities during the programme and the student's assessment of their own development.

Research skills and abilities

Question 6. During the past year, as a part of your research, have you?

- Presented your research at a seminar at the university
- Participated in a national conference or workshop
- Participated in an international conference or workshop
- Published your research in a scholarly context
- Published your research in a popular science context
- Spent time at a foreign higher education institution as a guest/on an exchange
- Spent time abroad to collect data
- Taken a course at a university outside Sweden

Figure 2 Activities during the previous year

Answers: Yes/No. The above diagram presents Yes responses.

A significant majority of respondents have presented their research at a seminar at the university, while half state that they have participated in an international conference or workshop. 60% have participated in a national conference or workshop. Additionally, a total of almost 40% have published research, of which 19% in a scholarly context and 21% in a popular science context. The number of doctoral students who have spent time abroad has increased, most likely due to the easing of restrictions following the COVID-19 pandemic. 25% of respondents collected empirical data abroad in the past year, compared to 5% of respondents in 2021. Slightly fewer respondents participated in courses at universities outside Sweden in 2024 than in 2021, when more are assumed to have participated in courses that were offered remotely.

Question 7. To what extent have your doctoral studies helped you to:

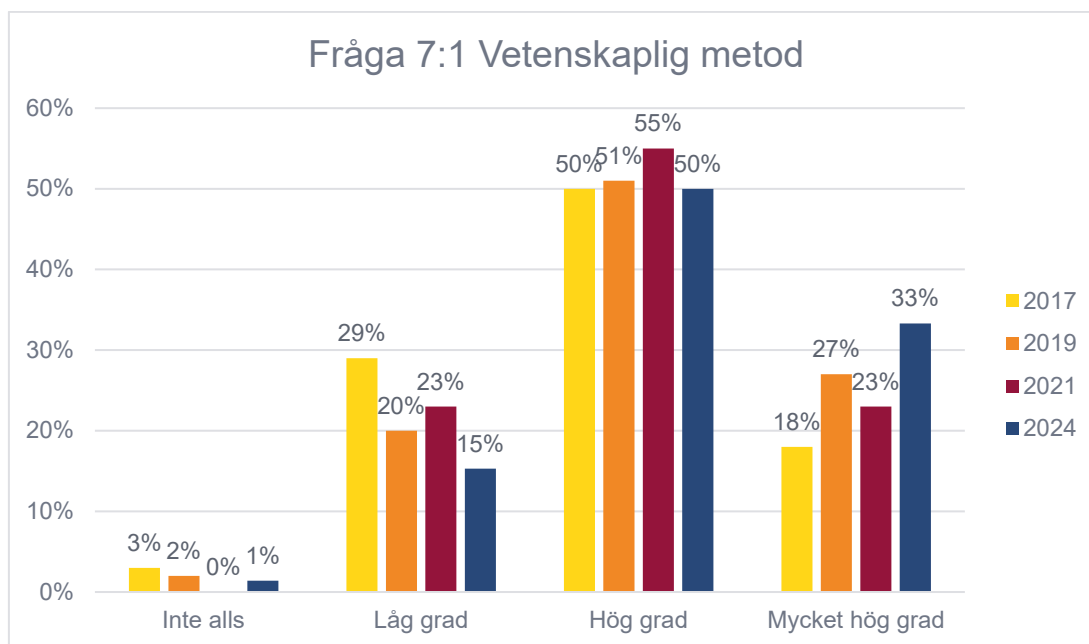
- Develop your skills in scholarly methodology
- Develop your knowledge of scholarly theories
- Develop your ability to conduct autonomous research
- Develop your ability to reflect on ethical challenges related to your research
- Develop your academic writing skills

- Improve your ability to orally present and discuss your research
- Critically reflect on theories and methods in your own research
- Contribute to the development of knowledge in your area of research

Answers: *Not at all/To a low extent/To a high extent/To a very high extent*

Some of these questions could be compared over a longer period of time, from 2017–2024, while others can only be compared for 2021–24. The questions are listed in the same order as they were asked in the questionnaire below.

Figure 3 Develop your skills in scholarly methodology

The proportion who responded that they developed their knowledge of scholarly methodology to a high or very high extent increased from 68% in 2017 to 83% in 2024.

Figure 4 Develop your knowledge of scholarly theories

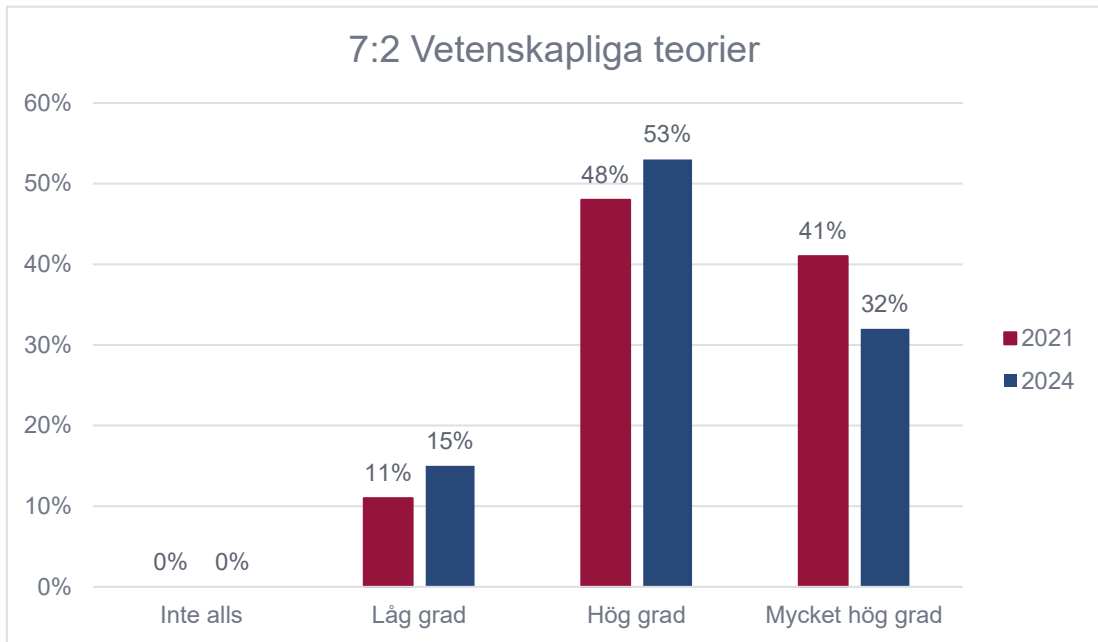
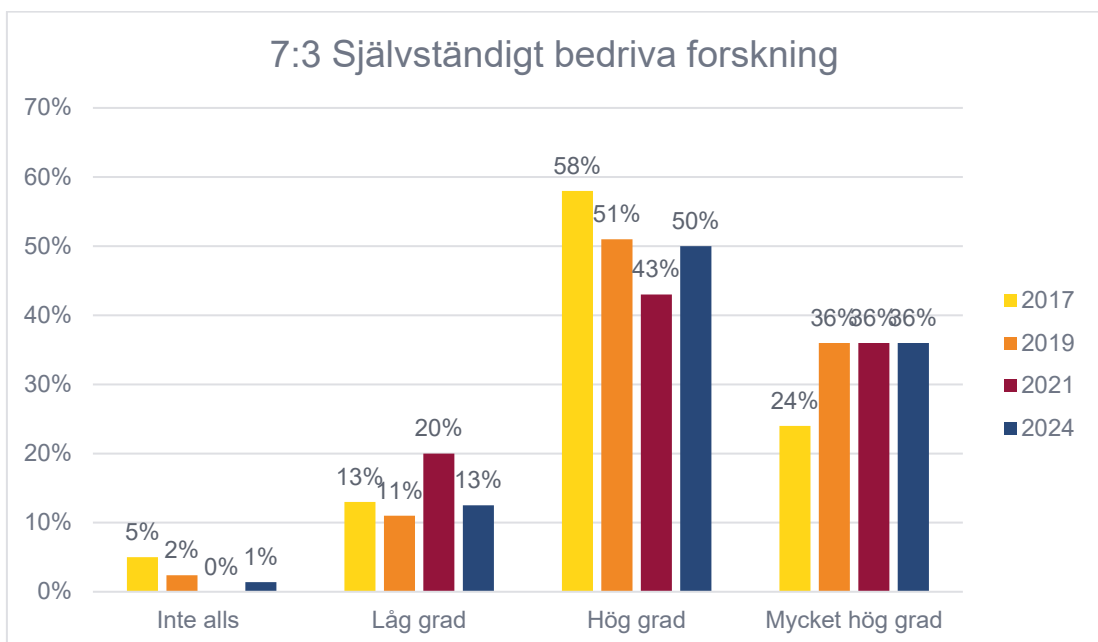
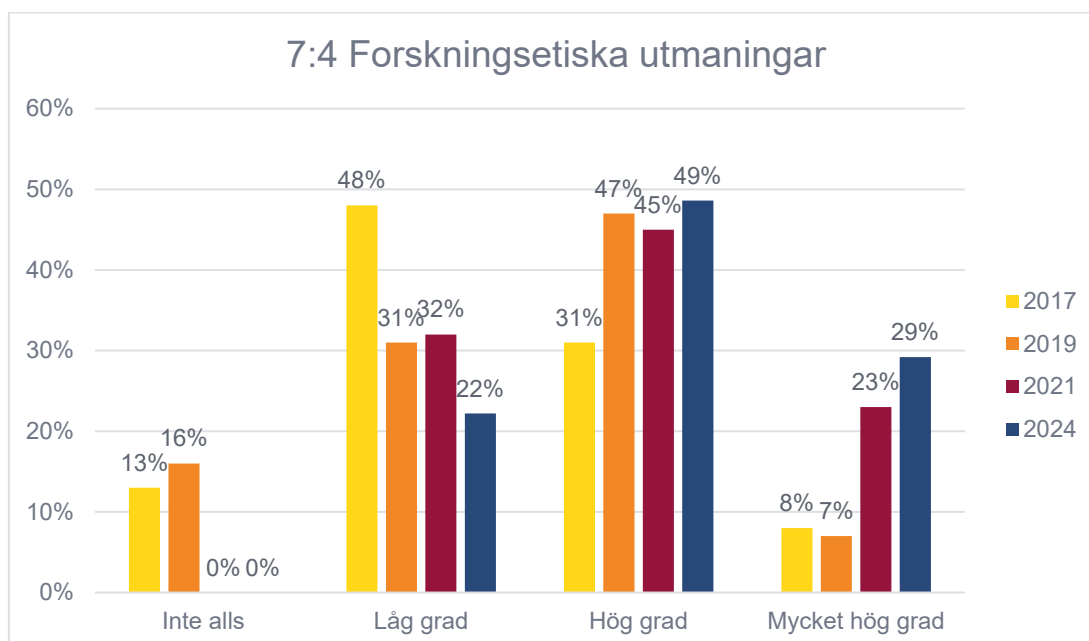

Figure 5 Ability to conduct autonomous research

The majority of doctoral students believe they have improved their ability to conduct autonomous research. In 2024, 86% of respondents felt they had improved to a high or very high extent, compared to 79% in 2021.

Figure 6 Reflect on ethical challenges relating to research

The ability to reflect on research ethics appears to be increasing over time. In 2024, 78% responded that they had improved their ability to reflect on ethical challenges related to their research to a high/very high extent, compared to 39% in 2017. In 2021 and after, it is noteworthy that 0% of respondents answered “Not at all” to this question.

Figure 7 Develop your academic writing skills

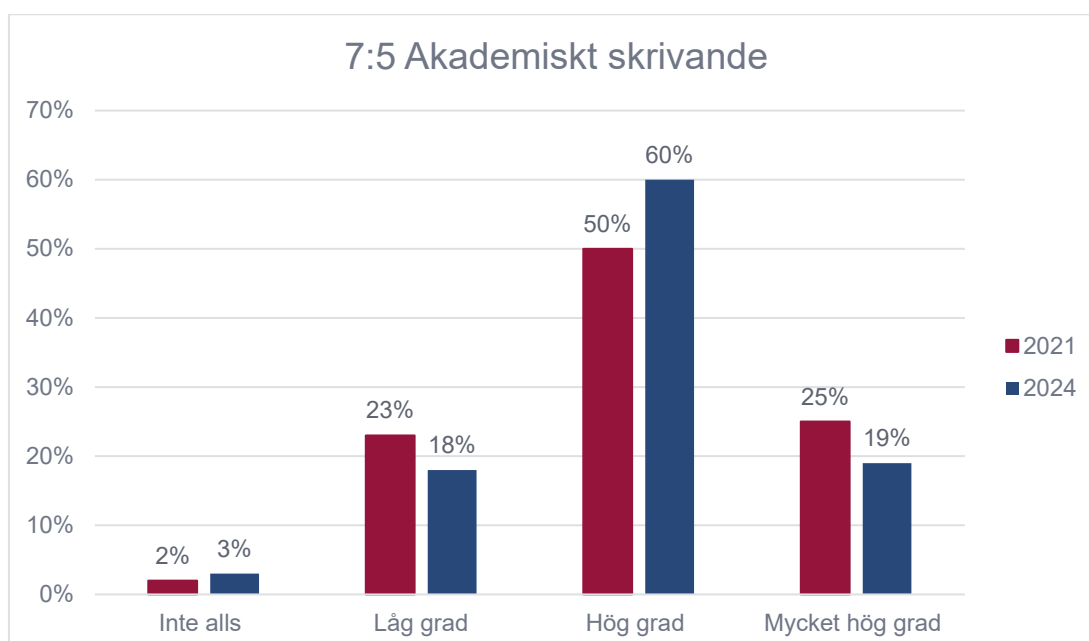

Figure 8 Improve your ability to orally present and discuss your research

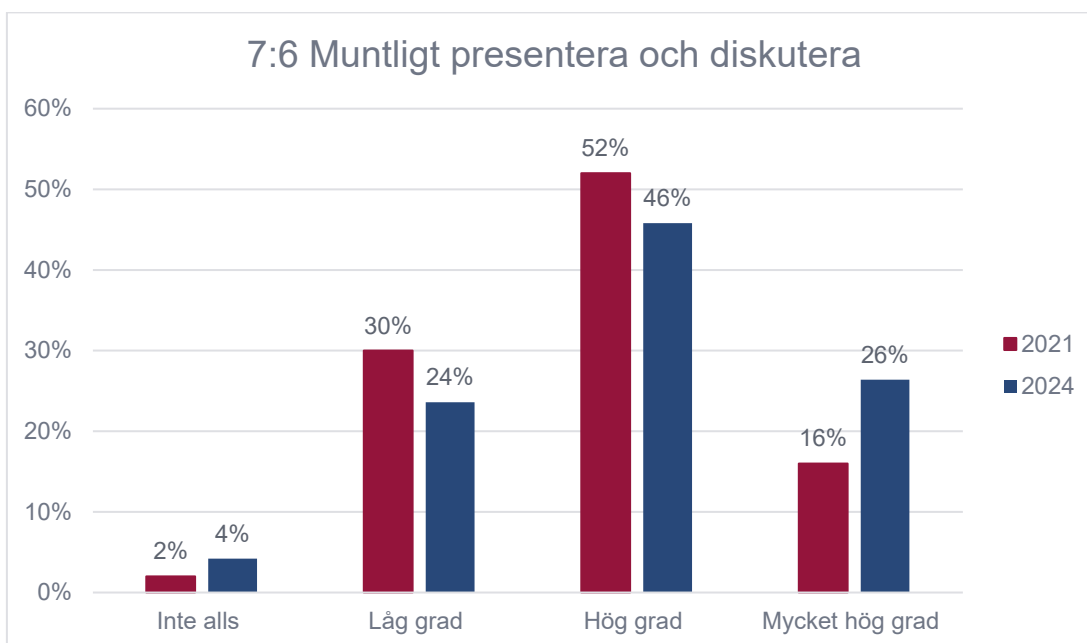
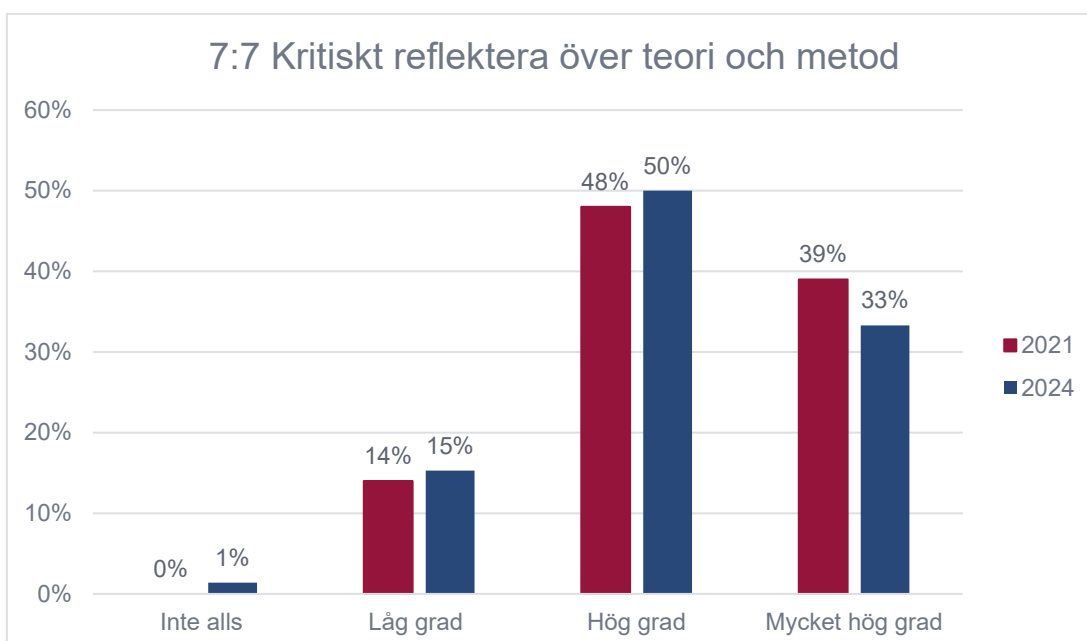
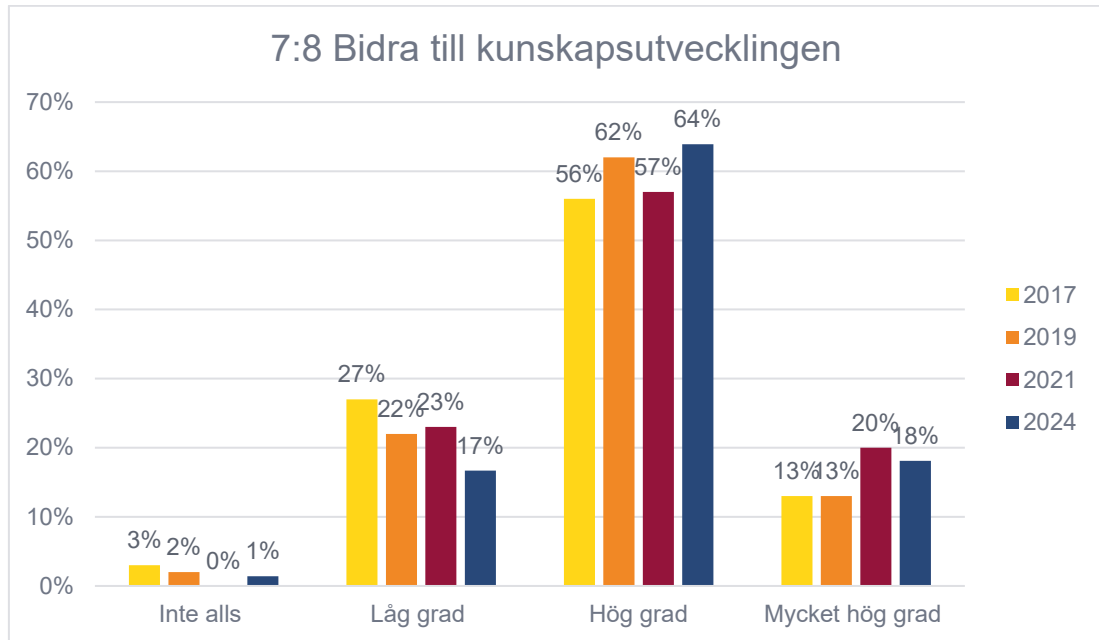

Figure 9 Critically reflect on theories and methods in your own research

Comparison over time is also available for the question about contributions to the development of knowledge in their own area of research:

Figure 10 Critically reflect on theories and methods in your own research

In general, a significant majority of respondents feel that they have developed their research skills. In 2024, 79% state that they have developed their academic writing to a high or very high extent, compared to 75% in 2021. A slightly larger proportion, 72% in 2024, responded that they have developed their ability to orally present and discuss to a high or very high extent, compared to 68% in 2021. The opposite trend can be seen in the ability to critically reflect on theories and methods in their own research, where 83% answered to a high or very high extent in 2024, compared to 89% in 2021.

The respondents' assessments that they can contribute to knowledge development in their field of research to a high or very high extent has increased over time – from 69% in 2017 to 82% in 2024.

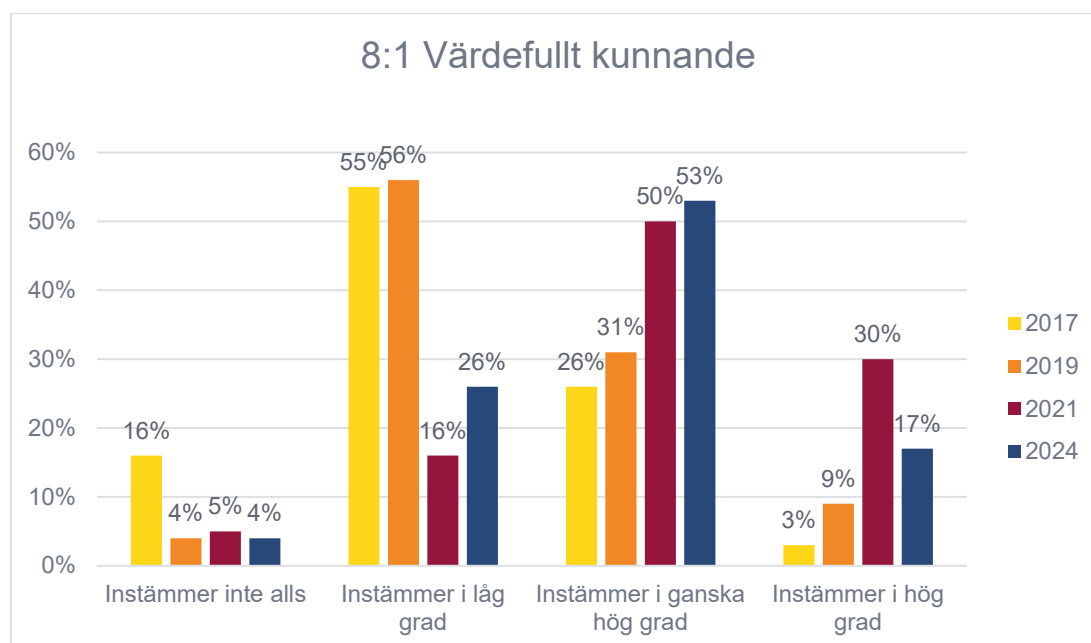
Courses on the programme

Question 8. What is your opinion of the courses you have taken as part of your doctoral studies?

- They provided valuable knowledge in my research area
- They helped me think and discuss in a critical manner
- There has been a satisfactory selection of relevant doctoral courses

The question about whether the courses provided the doctoral student with valuable knowledge in their research area can also be compared with previous years:

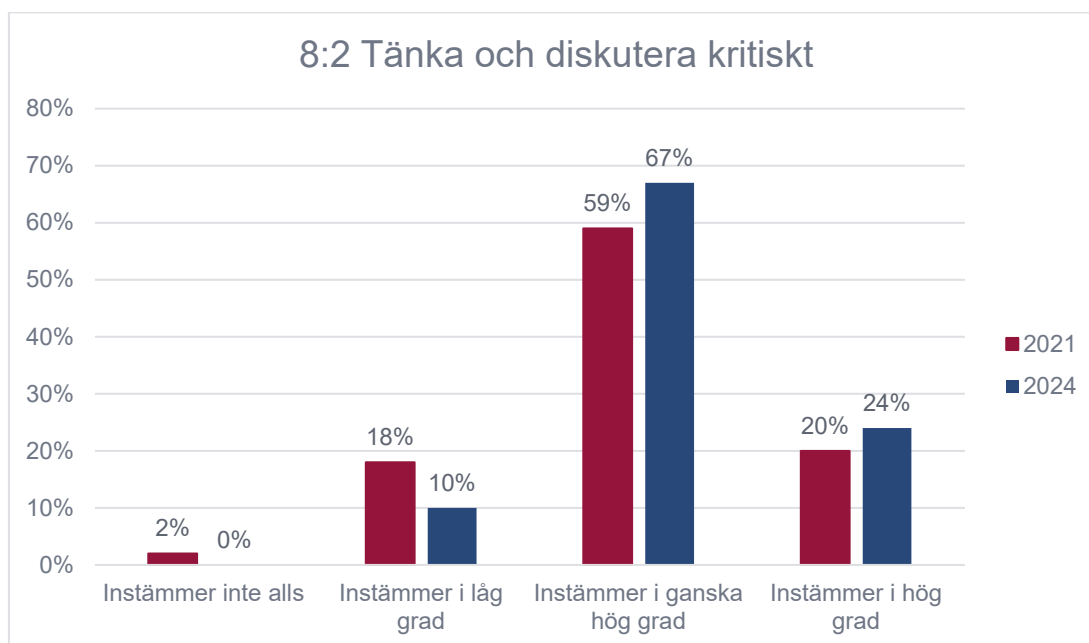
Figure 11 They provided valuable knowledge in my research area

Answers: *Strongly disagree/Disagree/Agree/Strongly agree*

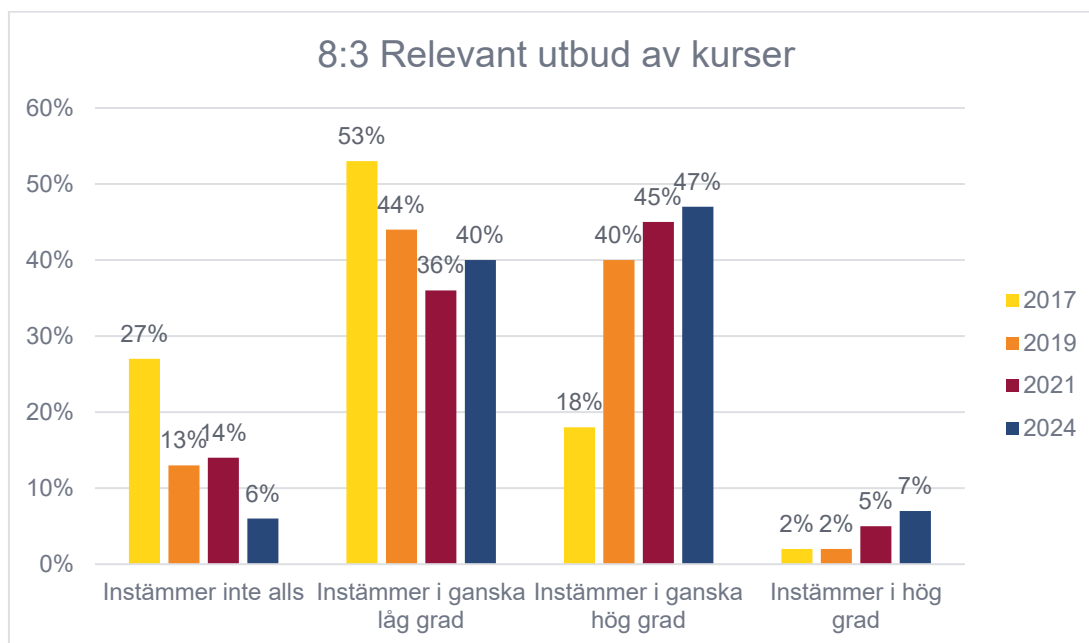
A significant majority (70%) of respondents agree/strongly agree that the courses have provided valuable knowledge. However, this has dropped from 80% in 2021 to this year's 70%. A total of 91% feel that their ability to think and discuss critically has improved to a high or very high extent, compared to 79% in 2021 (see the table below).

Figure 12 They helped me think and discuss in a critical manner

In terms of the range of courses offered, the results can be compared with previous years:

Figure 13 There has been a satisfactory selection of relevant doctoral courses

Question 2017, 2019: The courses offered match my needs and requirements

The perception that there is a relevant range of courses has increased over time. In 2024, 54% of respondents indicated that they agree to a fairly high/high extent. The equivalent for 2017 is 20%.

Doctoral students' work and study environment

Questions 9, 10, 16 and 17 examine the doctoral students' opinions about their work and study environment. The first two questions focus on participation, stress and expectations and the latter two focus on negative discrimination or any sexually inappropriate behaviour.

Question 9. To what extent have you, during your doctoral studies:

- Found your doctoral studies to be positive and rewarding
- Felt like part of the research environment at the subject/academic school
- Experienced negative stress
- Found that expectations of you, in your role as doctoral student, have been clear

Figure 14 Found your doctoral studies to be positive and rewarding

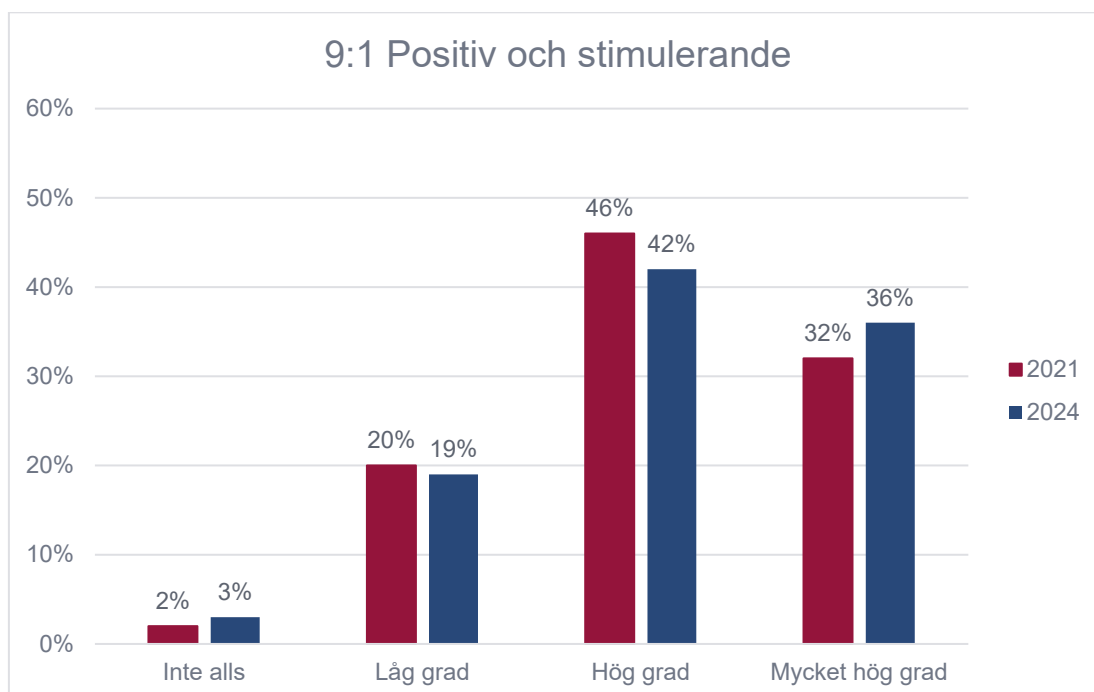
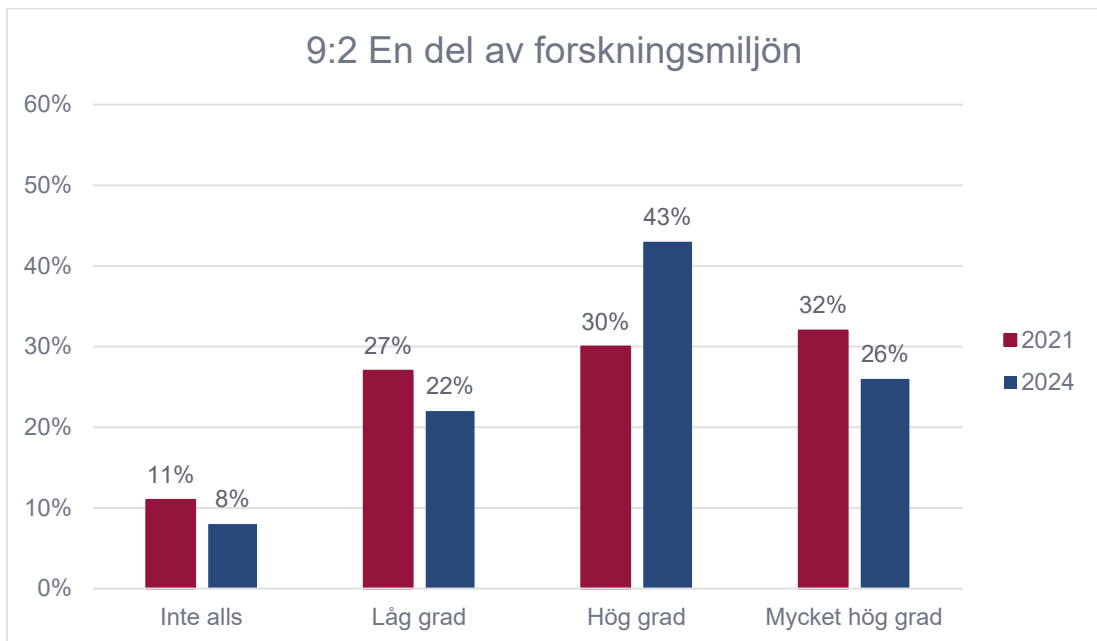

Figure 15 Felt like part of the research environment at the subject/academic school

In the two questions above, the proportion who consider the programme positive and rewarding has remained at 78% overall (high or very high) and the proportion who feel that they are part of the research environment to a high or very high extent has increased from 62% to 69% in 2024.

Figure 16 Experienced negative stress

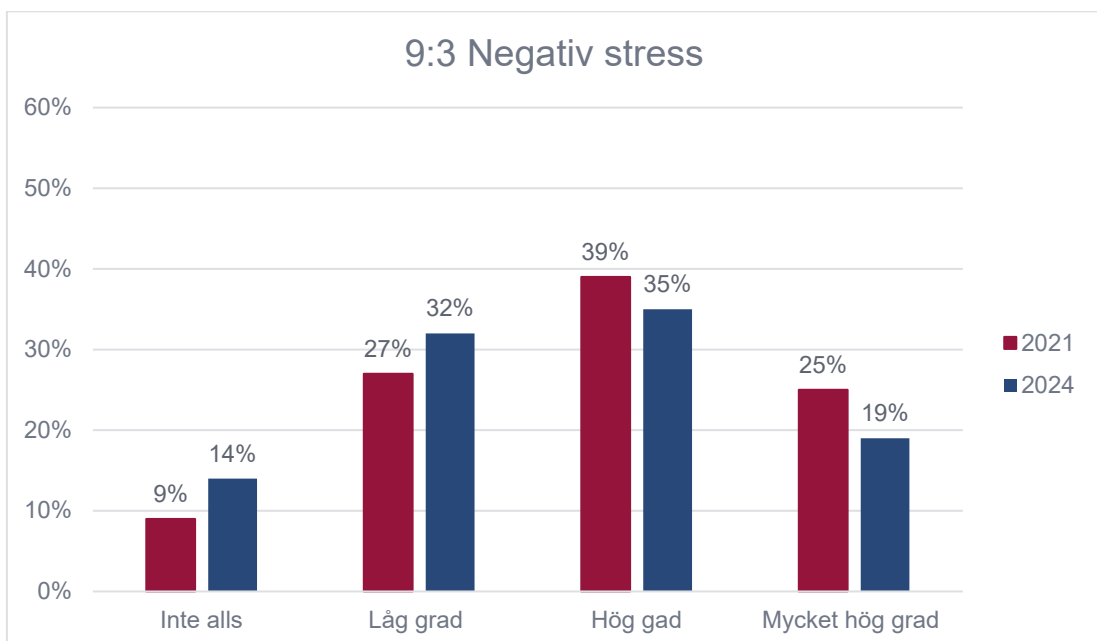
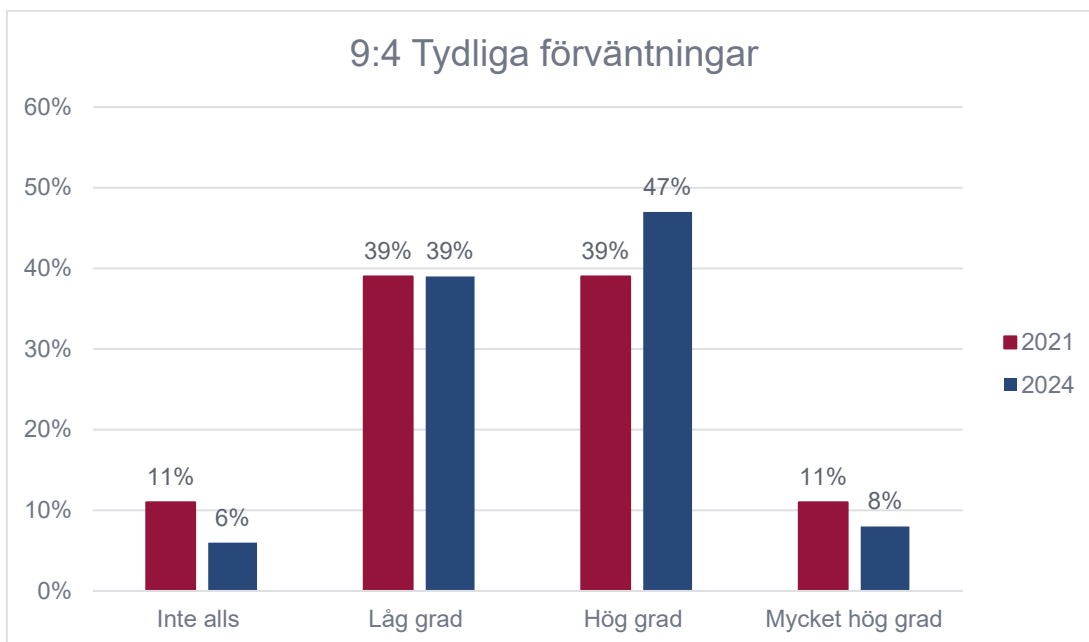

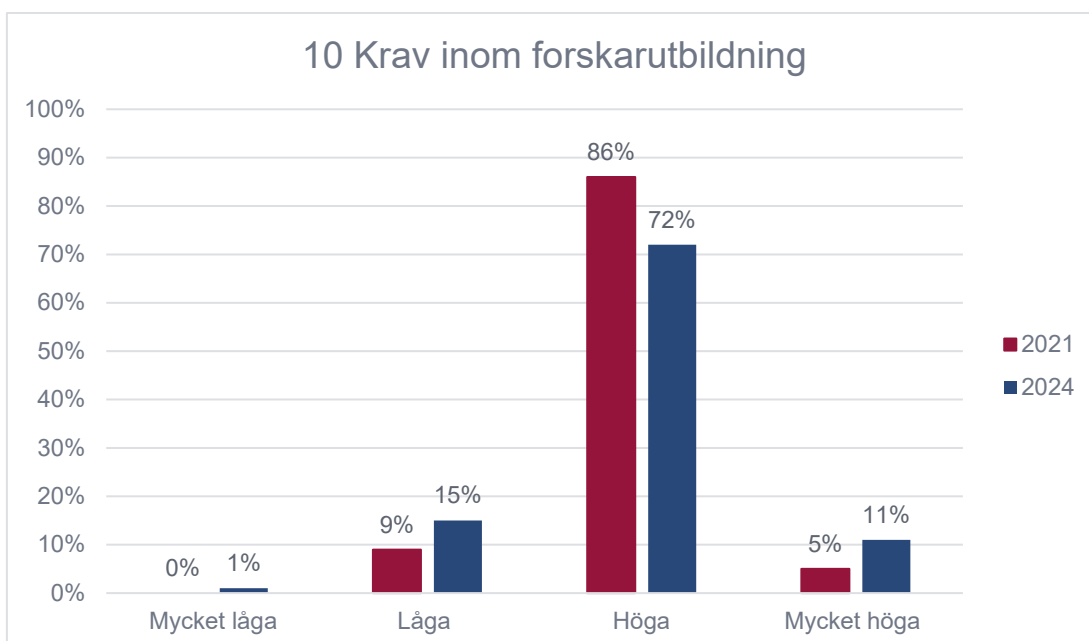
Figure 17 Found that expectations of you, in your role as doctoral student, have been clear

The respondents' experiences of negative stress and expectations have changed between 2021 and 2024. The proportion who experience negative stress to a high or very high extent has decreased from 64% to 54% in the most recent survey. In 2021, 50% felt that expectations were clear to a high or very high extent, compared to 55% in 2024.

Question 10. The level of the demands placed on you, as a doctoral student, is?

Figure 18 The level of the demands placed on you, as a doctoral student, is?

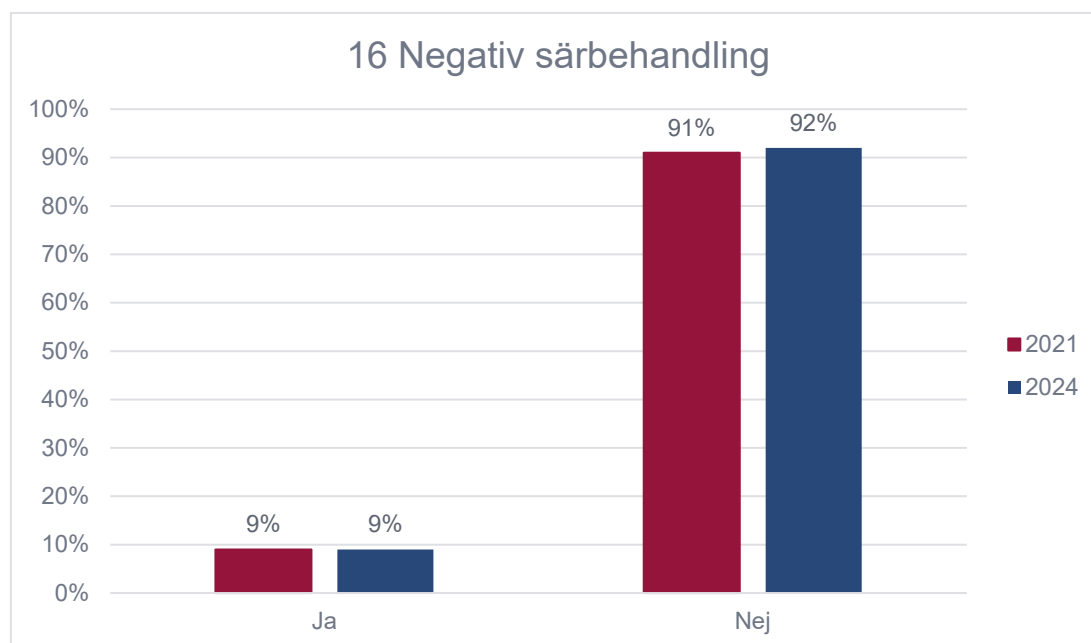

The difference between 2021 and 2024 for the question about the demands of the doctoral programmes is found in all responses. 1% or 15% respectively (equivalent to 12 people) feel that demands on them are low or very low. In 2021, 91% said they felt demands to be high or very high compared to 2024, when the proportion is 83%.

The figure below shows the responses for any negative discrimination and unwelcome behaviour of a sexual nature. The questions that were asked were:

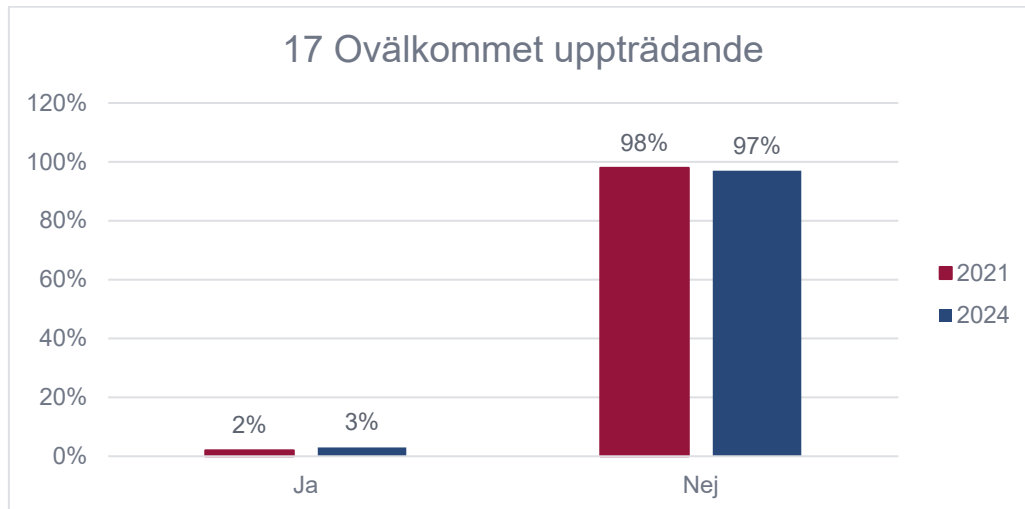
Question 16. Within the context of your doctoral studies, have you experienced negative discrimination due to age, gender, ethnicity, or sexual orientation?

Figure 19 Within the context of your doctoral studies, have you experienced negative discrimination due to age, gender, ethnicity, or sexual orientation?

Question 17. In the context of your doctoral studies, have you experienced behaviour of a sexual nature from a colleague, fellow student, teacher or supervisor?

Figure 20 Within the context of your doctoral studies, have you experienced behaviour of a sexual nature from a colleague, fellow student, teacher or supervisor.

In 2024, six people responded that they had experienced negative discrimination, while two people stated that they had been subjected to unwelcome behaviour by a colleague, fellow student, teacher or supervisor. The questionnaire encouraged anyone who had experienced this to report it to their line manager, if they had not already done so.

Respondents could also add free text answers to questions 16 and 17 if they wished, which four people did. They brought up experiences of being treated negatively for various reasons, including disability and not having Swedish as a working and/or social language. One respondent states that a senior colleague commented on their body.

Supervision

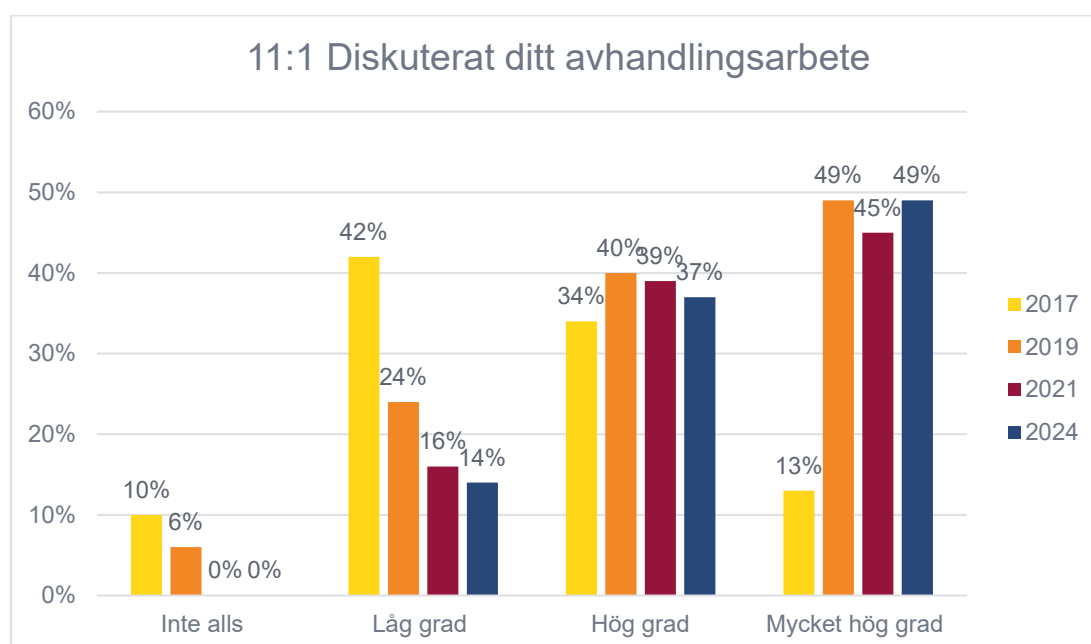
Question 11. To what extent has (have) your supervisor(s)?

Some of the sub-questions are comparable over time.

- Discussed your thesis work with you (method, theory, literature, etc.)
- Discussed publication forms for your thesis with you (monograph/compilation thesis)
- Provided constructive criticism on your thesis work
- Contributed to the realistic planning of your studies and research work
- Done/used/controlled your work in an unwanted manner
- Helped you establish contact with other researchers/networks
- Discussed plans for the future with you

Answers: Not at all/To some extent/To a high extent/To a very high extent

Figure 21 Discussed your thesis work with you (method, theory, literature, etc.)

The proportion of respondents who have discussed their work with their supervisor to a great or very great extent has increased over time, from 47% in 2017 to a total of 86% in 2024.

Figure 22 Discussed publication forms for your thesis with you (monograph/compilation thesis)

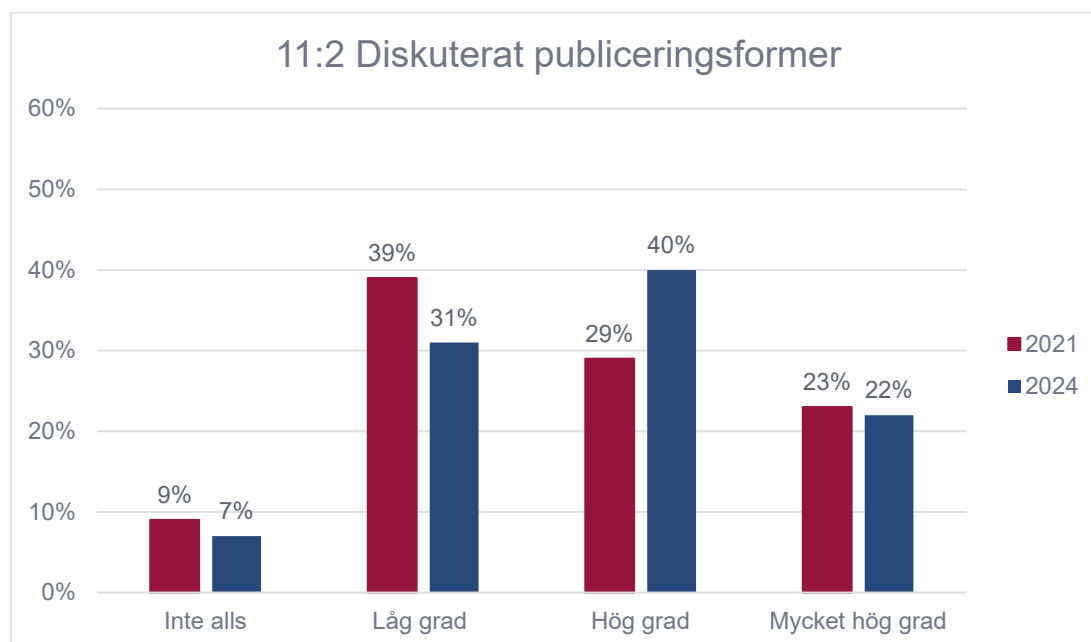

Figure 23 Provided constructive criticism on your thesis work

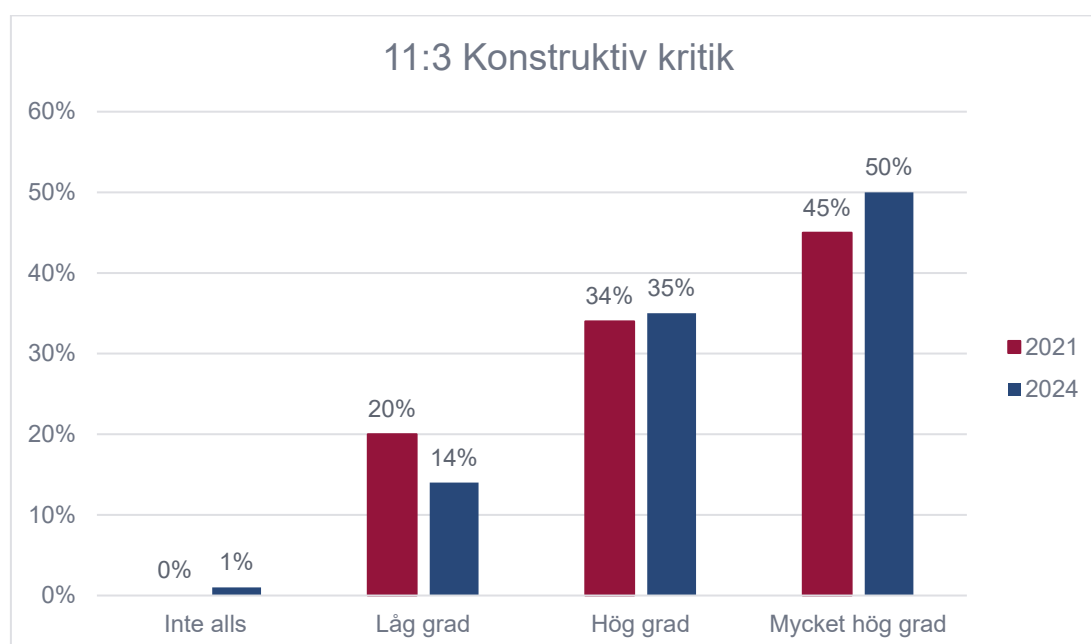
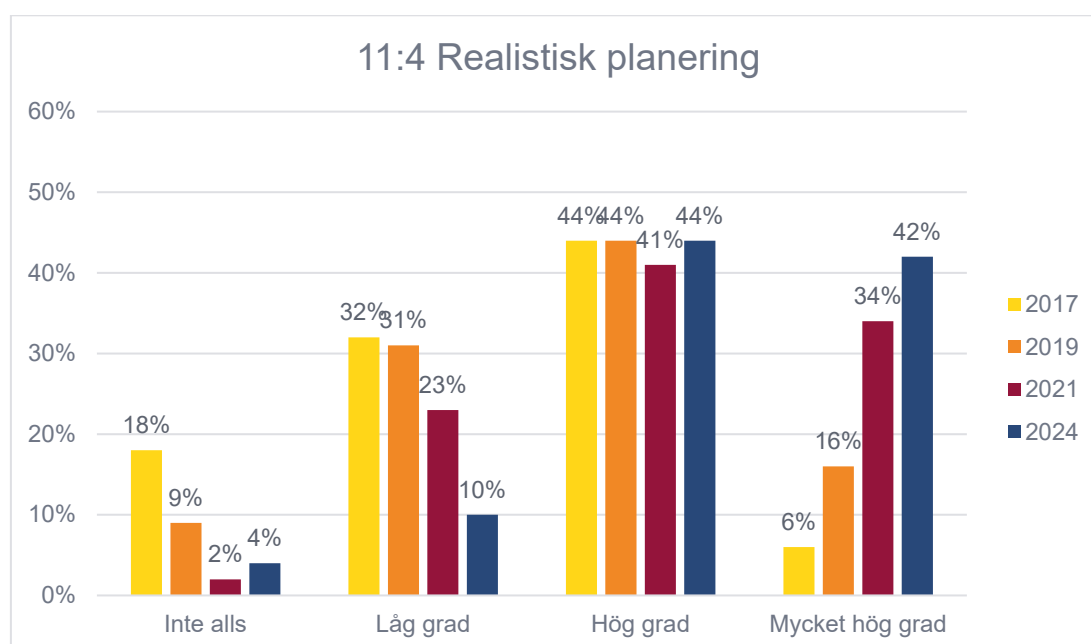
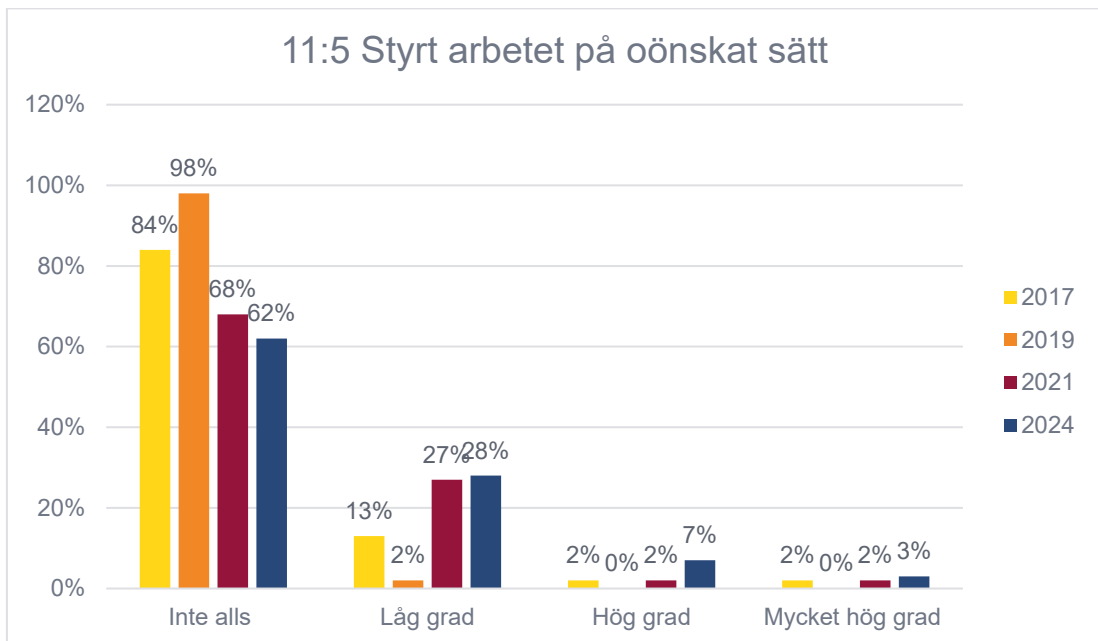

Figure 24 Contributed to the realistic planning of your studies and research work

The proportion of respondents who say their supervisor contributed to planning their work in a realistic manner to a high or very high extent has increased from 50% in 2017 to 86% in 2024.

Figure 25 Done/used/controlled your work in an unwanted manner

It is very rare for a supervisor to have done/used/controlled work in a way that is unwanted by the doctoral student. This applies to every surveyed year. However, it is possible to see a trend towards unwanted control becoming slightly more common, with an increase between 2017 and 2024. In 2017, a total of 4% of respondents stated that they had been controlled to a high or very high degree compared to 10% in 2024.

Figure 26 Helped you establish contact with other researchers/networks

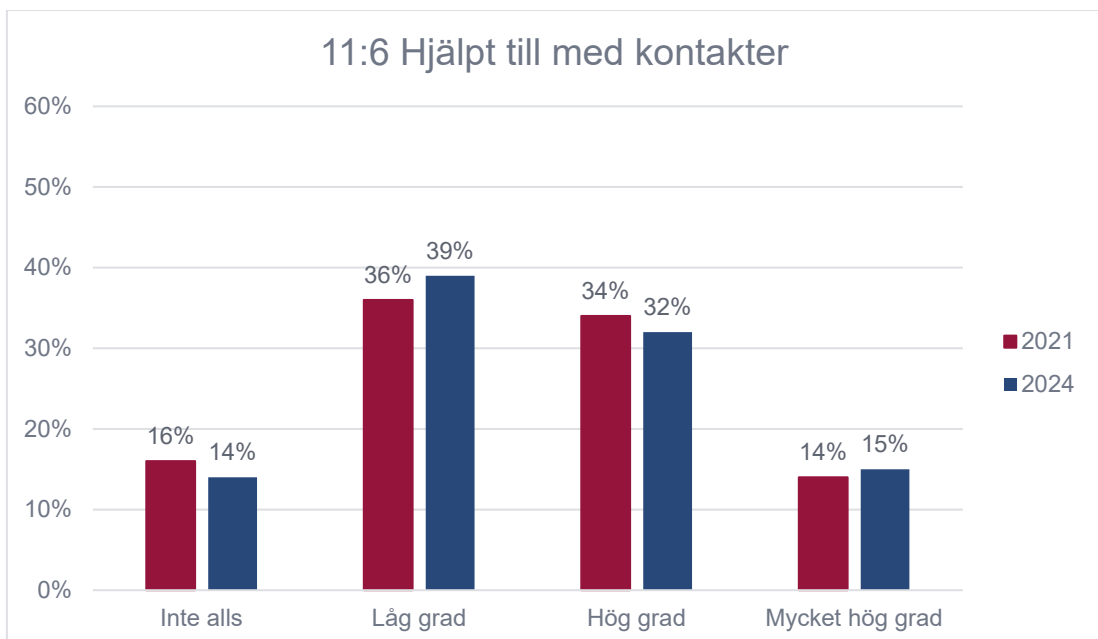
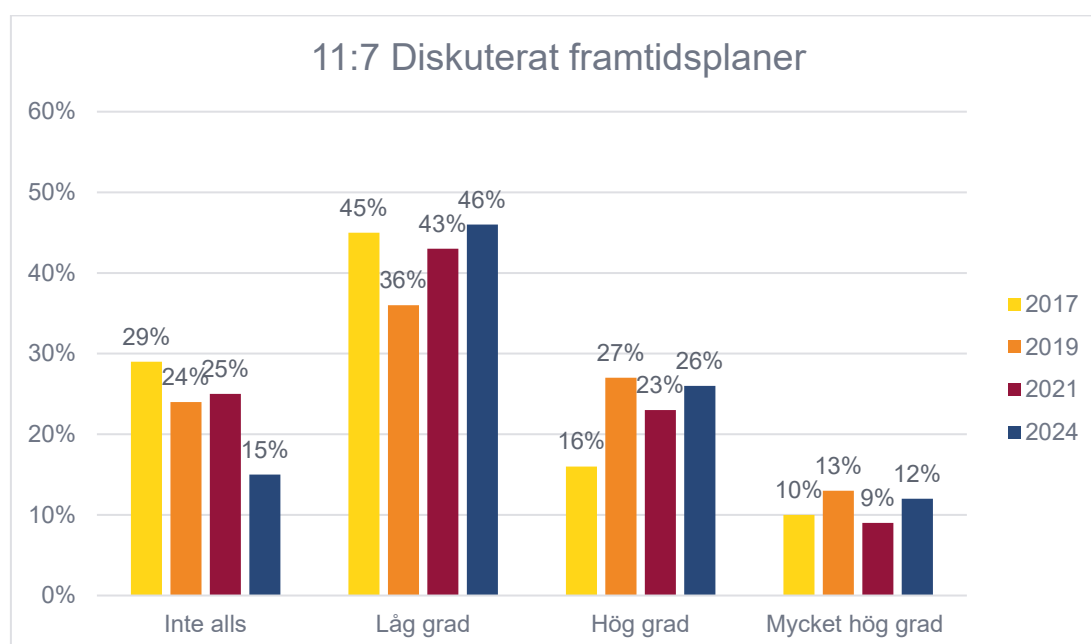

Figure 27 Discussed plans for the future with you

The proportion of supervisors who have discussed future plans with the doctoral student to a high or very high extent varies over time. The proportion increased from 26% in 2017 to 40% in 2019 and then decreased again to 32% in 2021, with another increase to 38% in 2024. There was a decrease in those who answered “Not at all” from 25% in 2021 to 15% in 2024.

Relationship with supervisor(s)

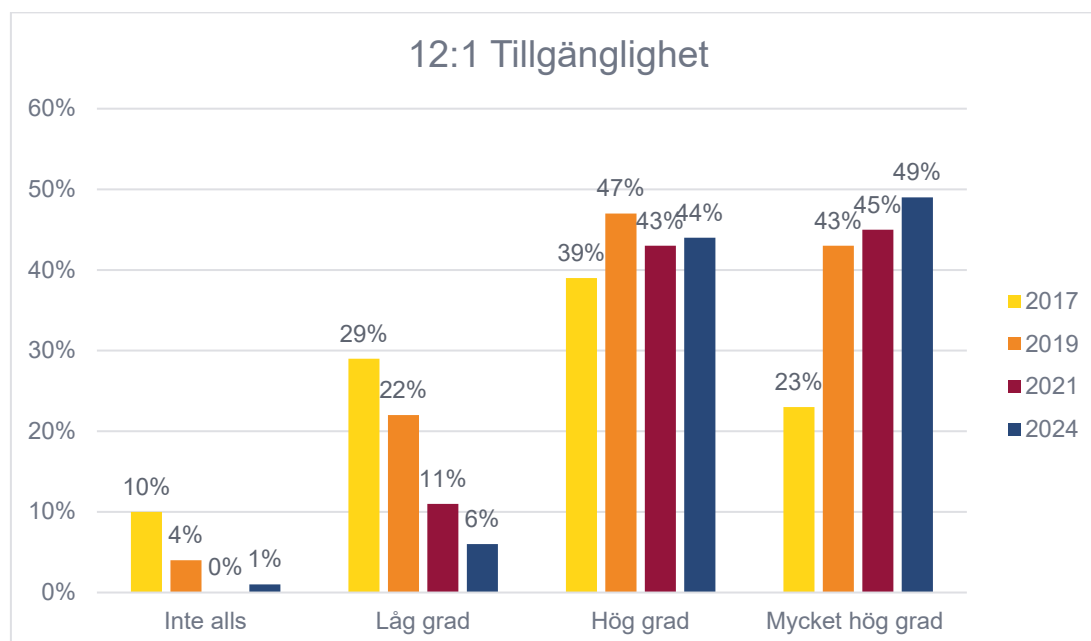
Question 12 is about the supervisors’ availability, any problems with supervision, any thoughts about changing supervisor, etc.

To what extent has/have:

- Your supervisor(s) been available when needed?
- Having several supervisors been enriching?
- You been in a situation of dependence with supervisor(s) that has felt troublesome?
- Problems with supervision obstructed work on your thesis?
- You considered changing supervisor?

Answers: Not at all/To some extent/To a high extent/To a very high extent

Figure 28 Your supervisor(s) been available when needed?

The figure shows that supervisors' availability has increased over time. Compared to 62% in 2017, in 2024 93% of respondents state that supervisors have been available to a high or very high extent.

Figure 29 Having several supervisors has been enriching

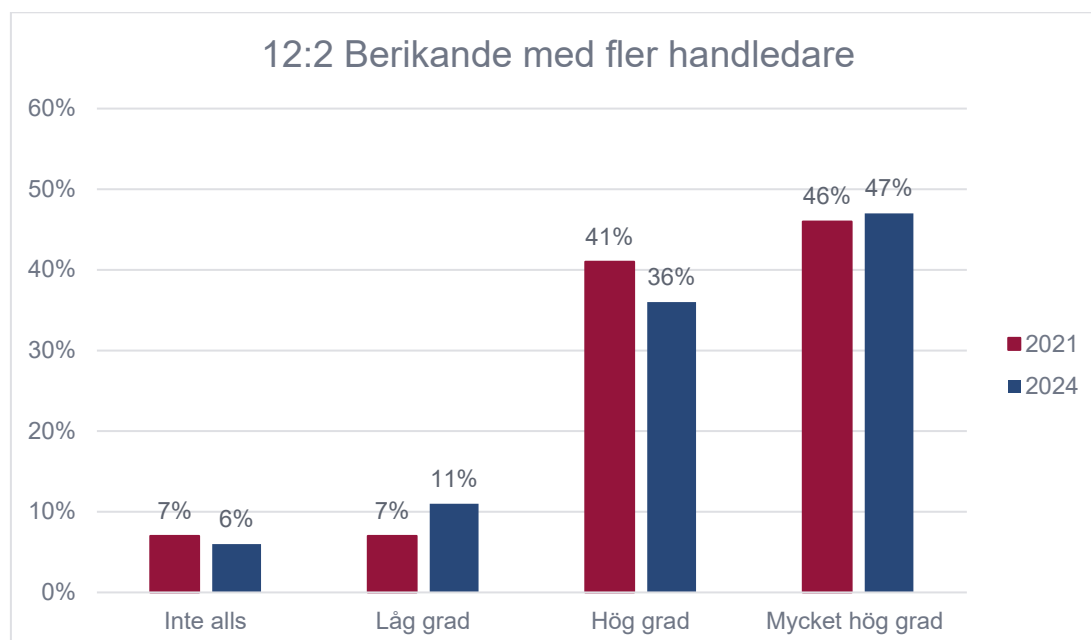

Figure 30 You have been in a situation of dependence with supervisor(s) that has felt troublesome

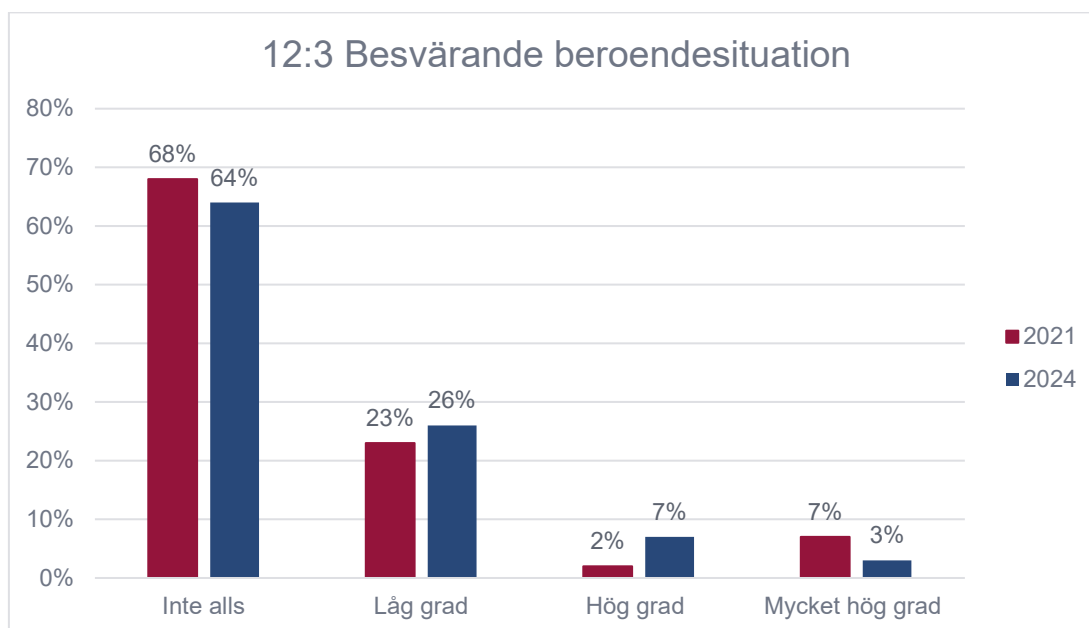

Figure 31 Problems with supervision have obstructed work on your thesis

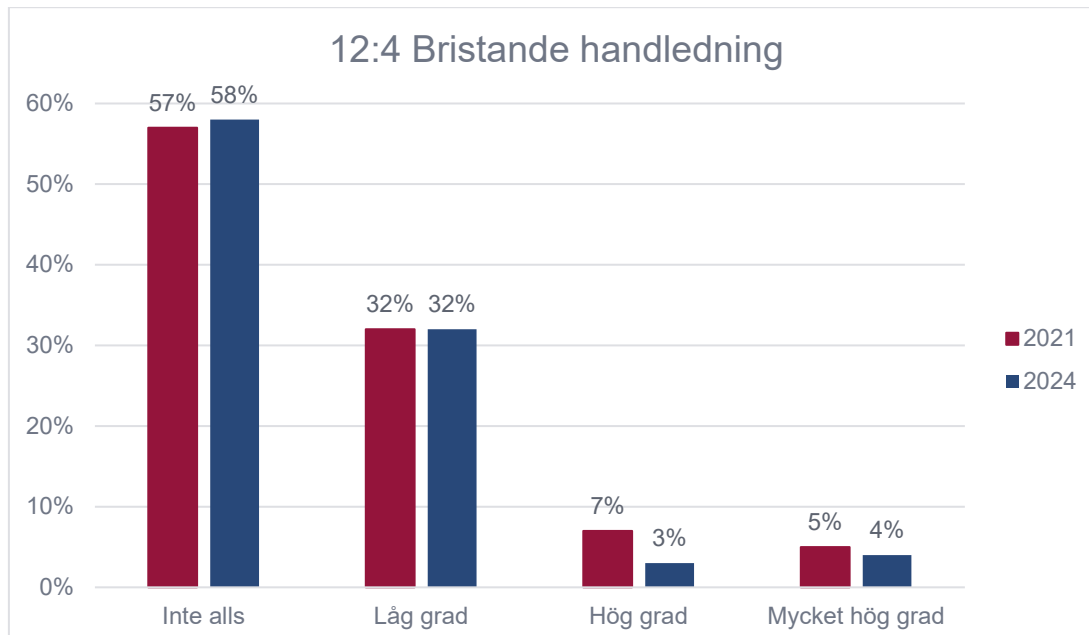
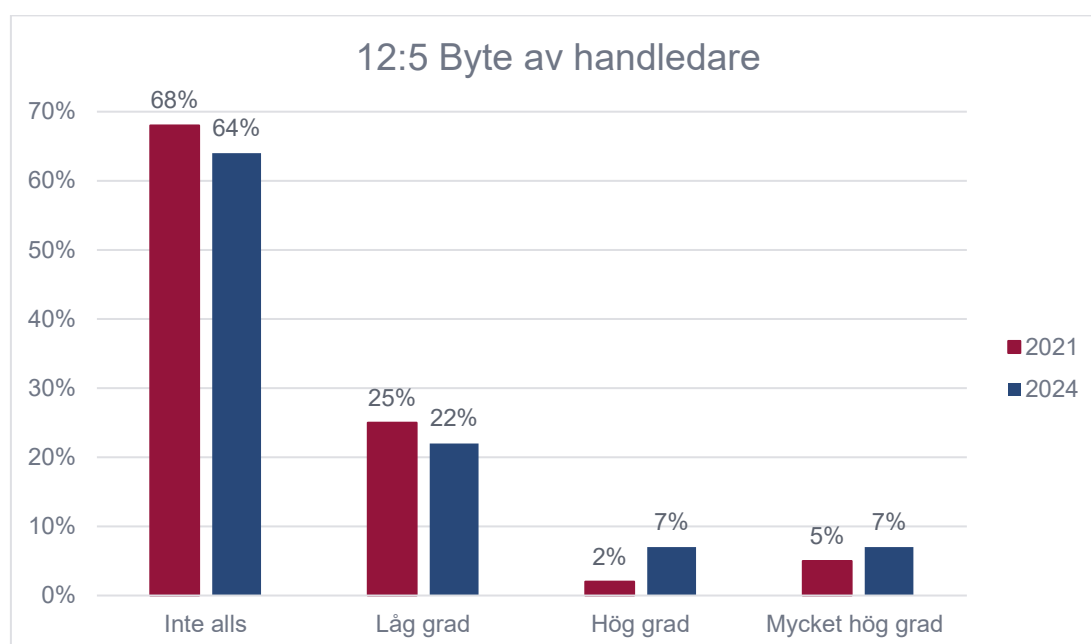

Figure 32 You have considered changing supervisor

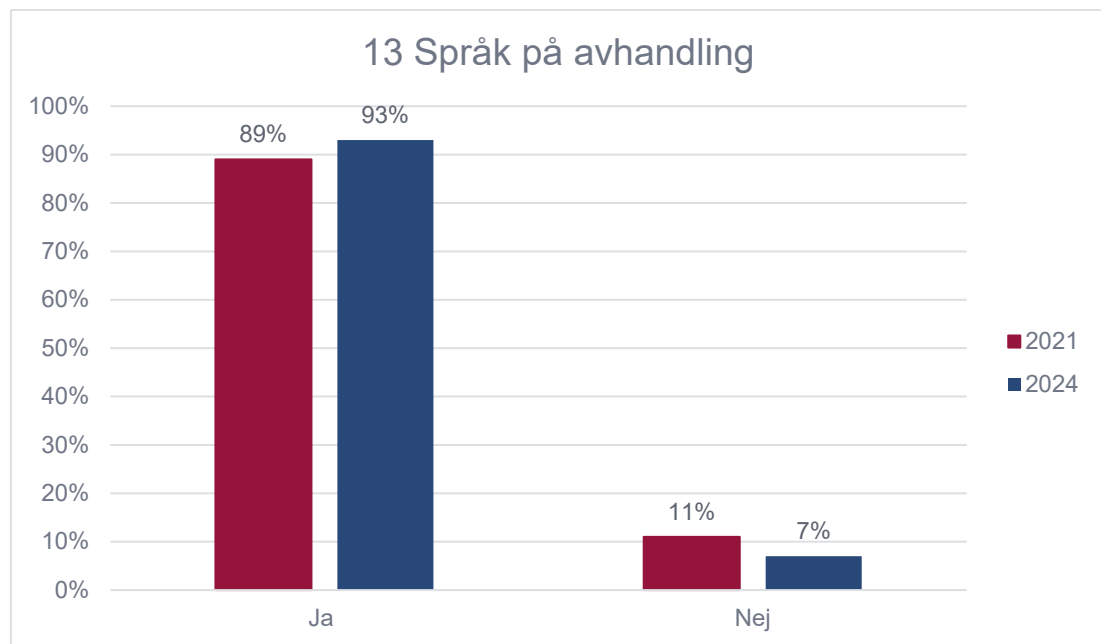

Overall, respondents are very satisfied with their supervisors and supervision. Over 90% say that they have had supervisors who have been available when needed to a high or very high extent and that it has been enriching to have several supervisors. Correspondingly, about 90% of doctoral students state that they have not at all or to some extent been in a troublesome situation of dependency in relation to the supervisor(s) or experienced problems that have been an obstacle to their work.

Despite the predominantly positive responses regarding supervision, the overall proportion of those who considered changing supervisors to a high or very high extent has increased from 7% in 2021 to 14% in 2024.

Question 13. Have you been able to choose the language in which your thesis is written?

Figure 33 Have you been able to choose the language in which your thesis is written?

Question 14. This question aims to find out how the respondents distributed their working hours over the previous year. It was possible to provide a free text response to this question.

Over the past year, have you spent too little time, the right amount of time or too much time on the following:

- Courses
- Thesis work
- Teaching/departmental duties
- Representation, working groups, etc.
- Other (what?)

Answers: *Too little/About right/Too much*

Figure 34 Over the past year, have you spent too little time, the right amount of time or too much time on the following: Courses

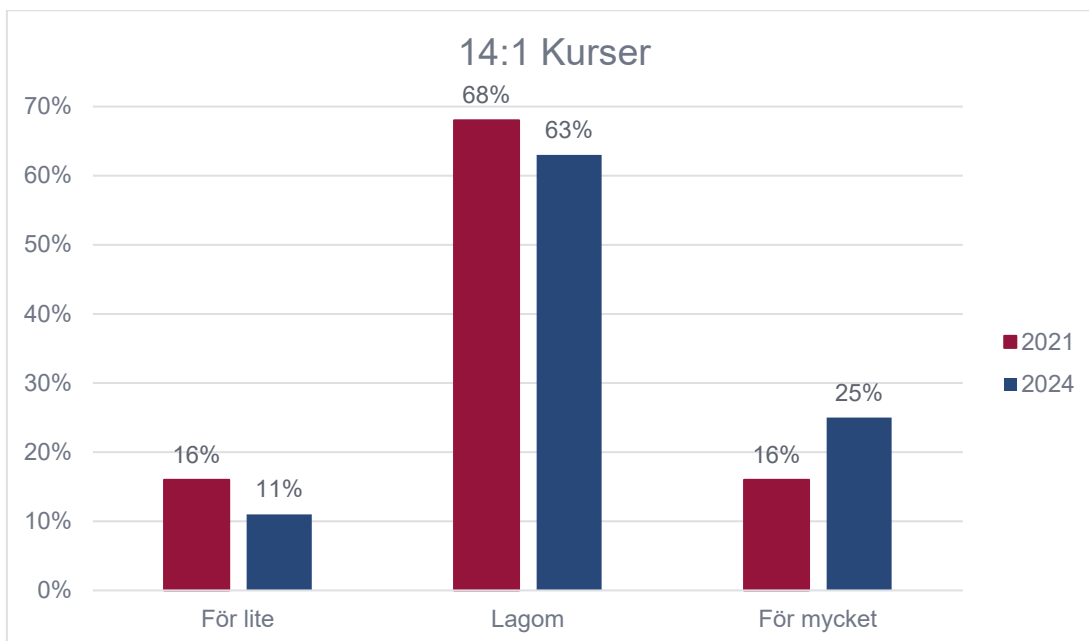

Figure 35 Over the past year, have you spent too little time, the right amount of time or too much time on the following: Thesis work

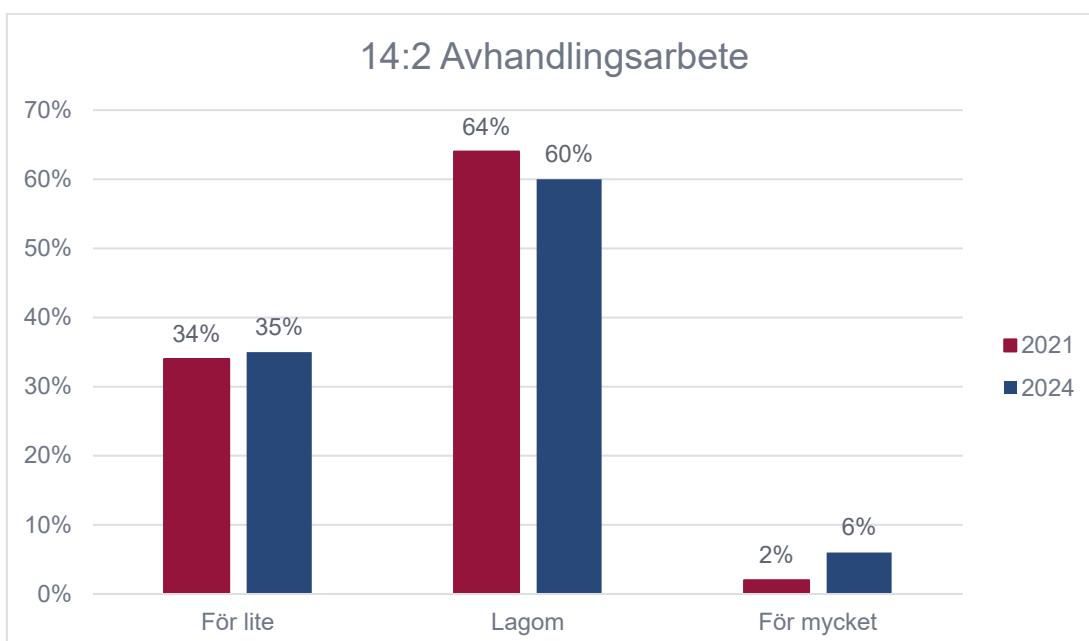

Figure 36 Over the past year, have you spent too little time, the right amount of time or too much time on the following: Teaching/departmental duties

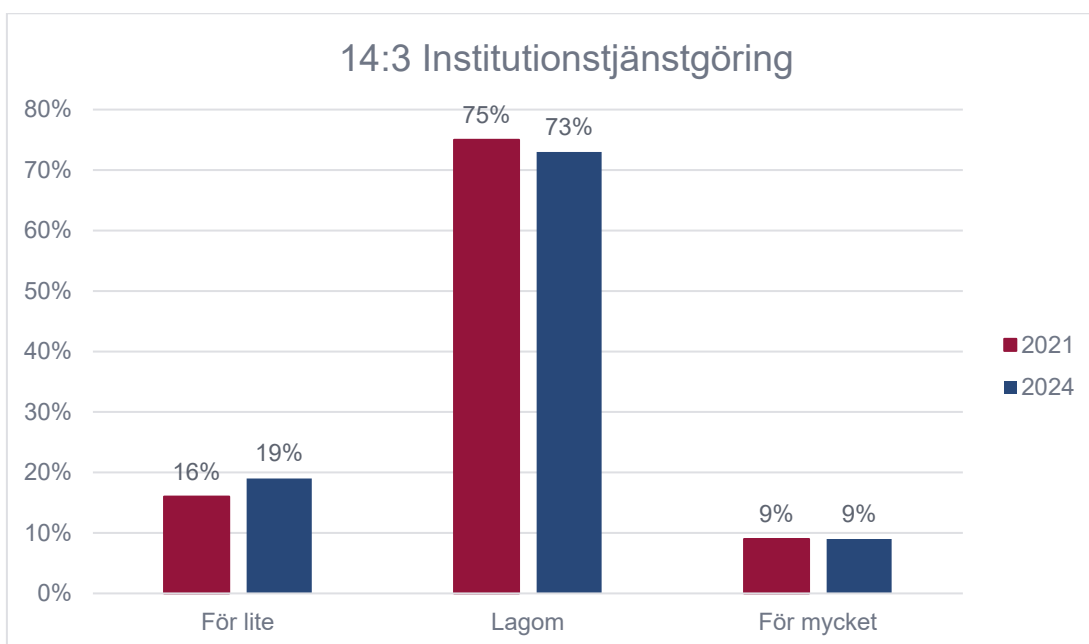

Figure 37 Over the past year, have you spent too little time, the right amount of time or too much time on the following: Representation, working groups, etc.

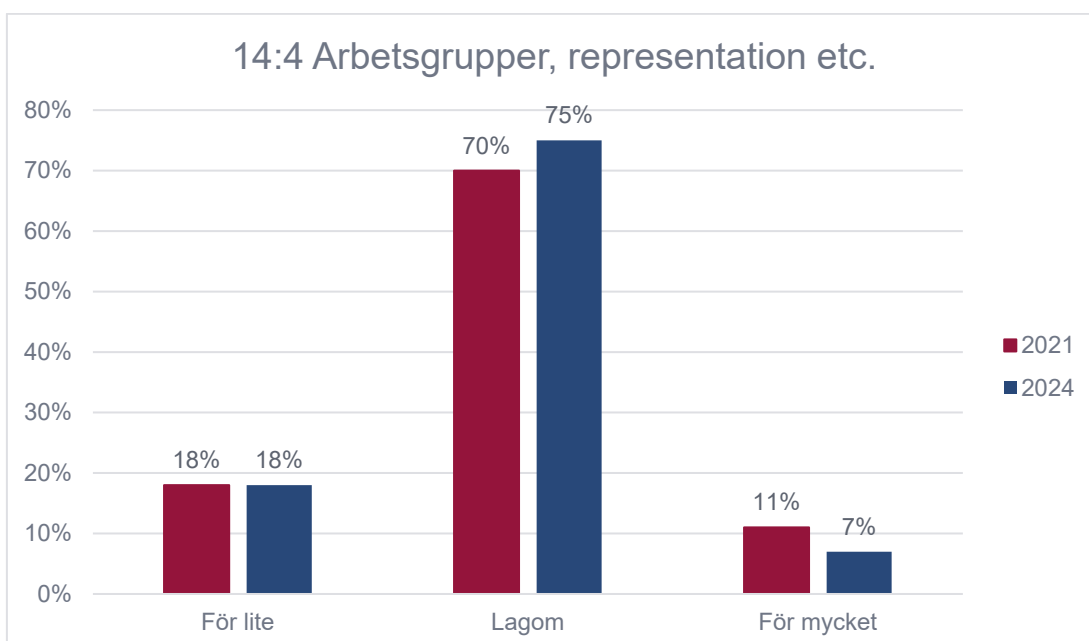
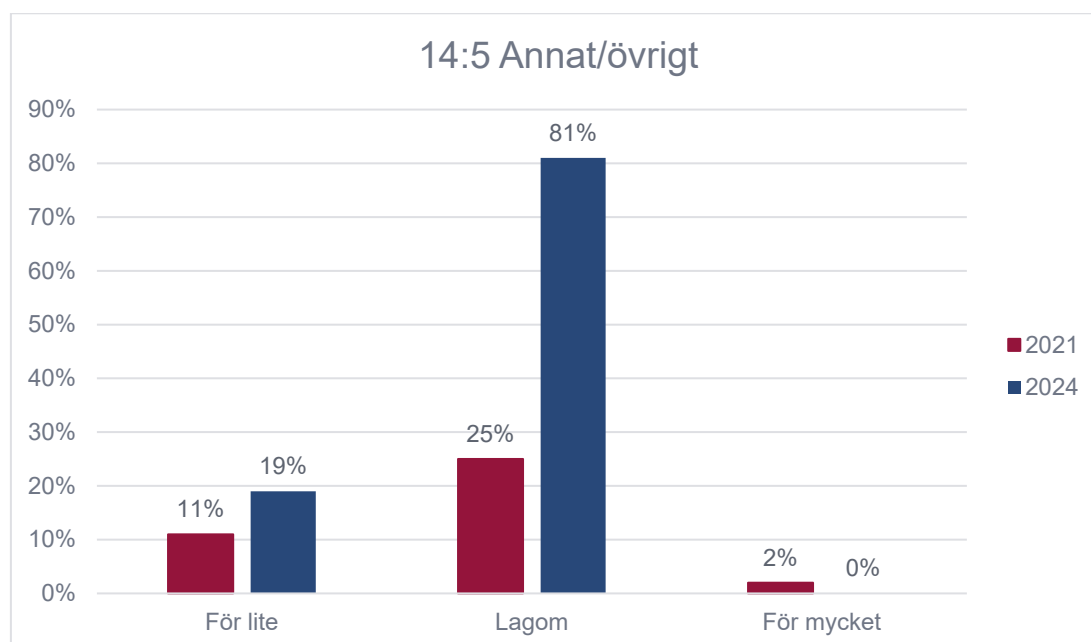

Figure 38 Over the past year, have you spent too little time, the right amount of time or too much time on the following: Other

The majority state that they have spent the right amount of time on courses, thesis work, teaching, departmental duties and representation.

Among those who say they spent too much time on something, courses stand out, with 25% saying they spent too much time on these. This corresponds to 18 people and can be compared to 2021 when 16% (equivalent to 7 people) stated the same.

Ten respondents chose to write a free text response to this question. The responses highlight how courses have taken up a great deal of time, but also the difficulty of finding suitable courses and problems in getting started with thesis work due to insufficient support from supervisors. The language issue also emerges as a problem in these responses, where courses and teaching are expected to be conducted in Swedish, reducing opportunities for non-Swedish speakers to participate in this type of task. One respondent mentions that they received good supervisory support for planning their work.

Question 15. During your doctoral studies, to what extent have you had

- Good opportunities for loaning and reading literature
- The ability to work undisturbed at the university
- The necessary equipment and technology for undertaking your doctoral studies
- Adequate financial resources for conducting your doctoral studies
- The opportunity to influence your departmental duties

Answers: Not at all/To some extent/To a high extent/To a very high extent

Figure 39 During your doctoral studies, to what extent have you had good opportunities for loaning and reading literature

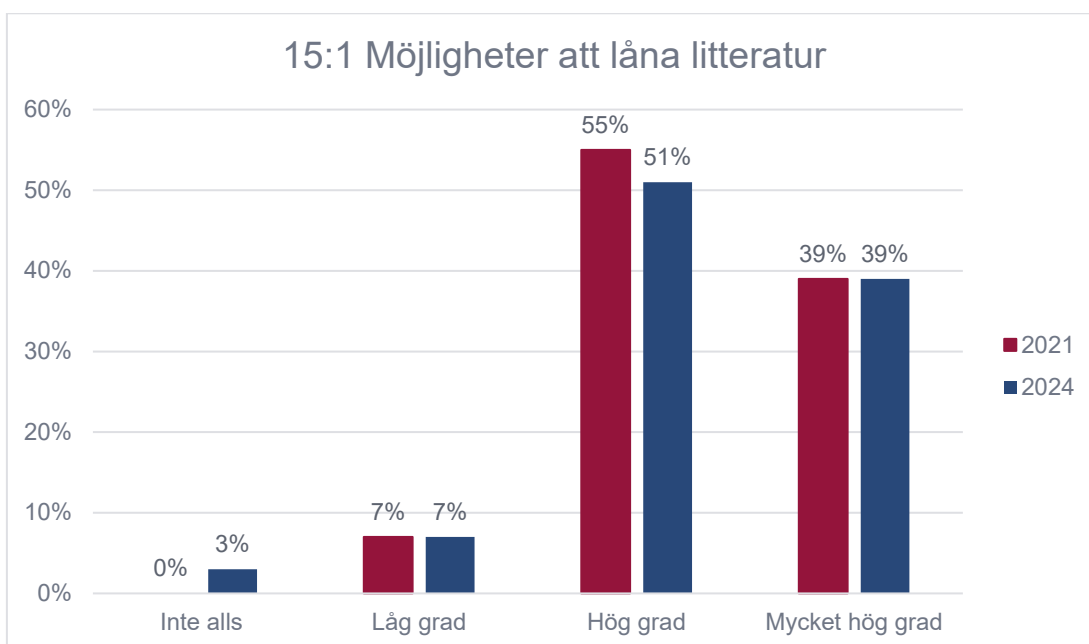

Figure 40 During your doctoral studies, to what extent have you had the ability to work undisturbed at the university

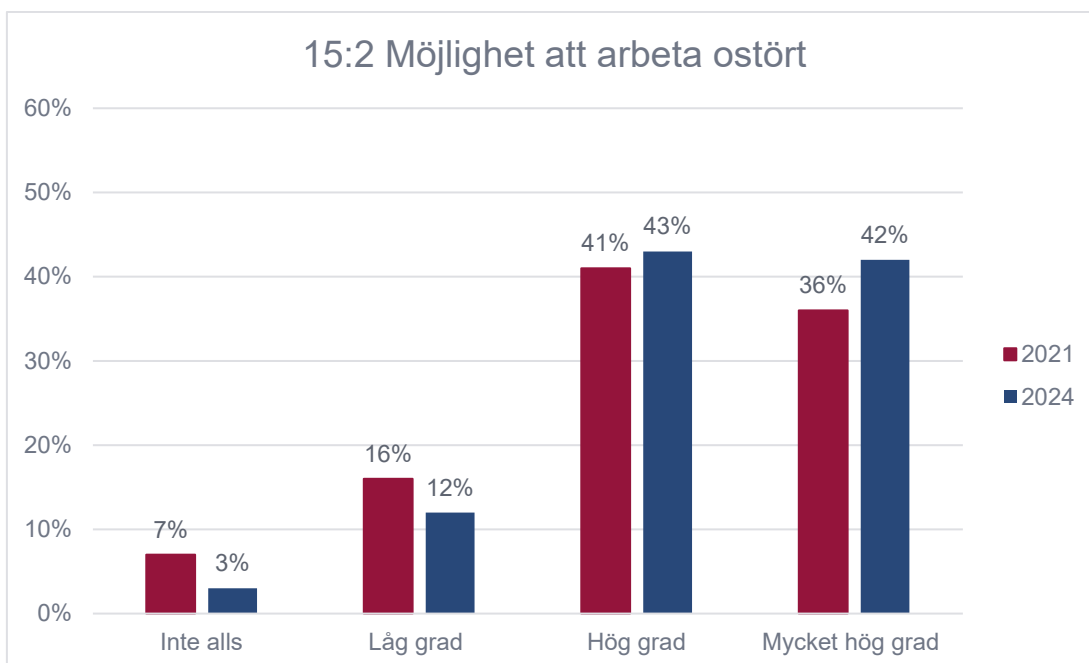

Figure 41 During your doctoral studies, to what extent have you had the necessary equipment and technology for undertaking your doctoral studies

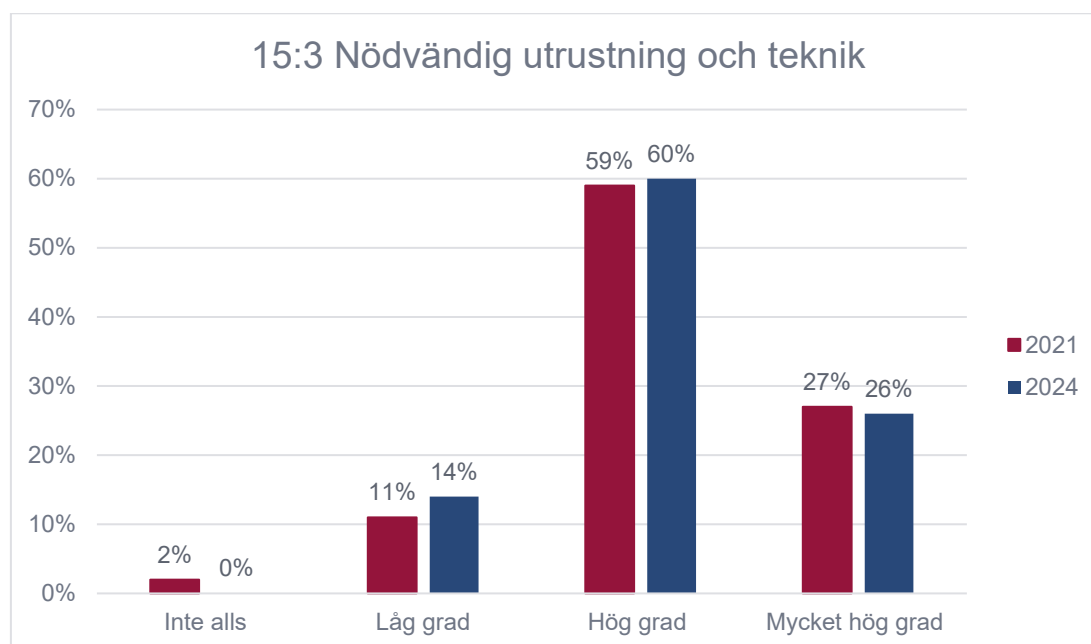

Figure 42 During your doctoral studies, to what extent have you had adequate financial resources for conducting your doctoral studies

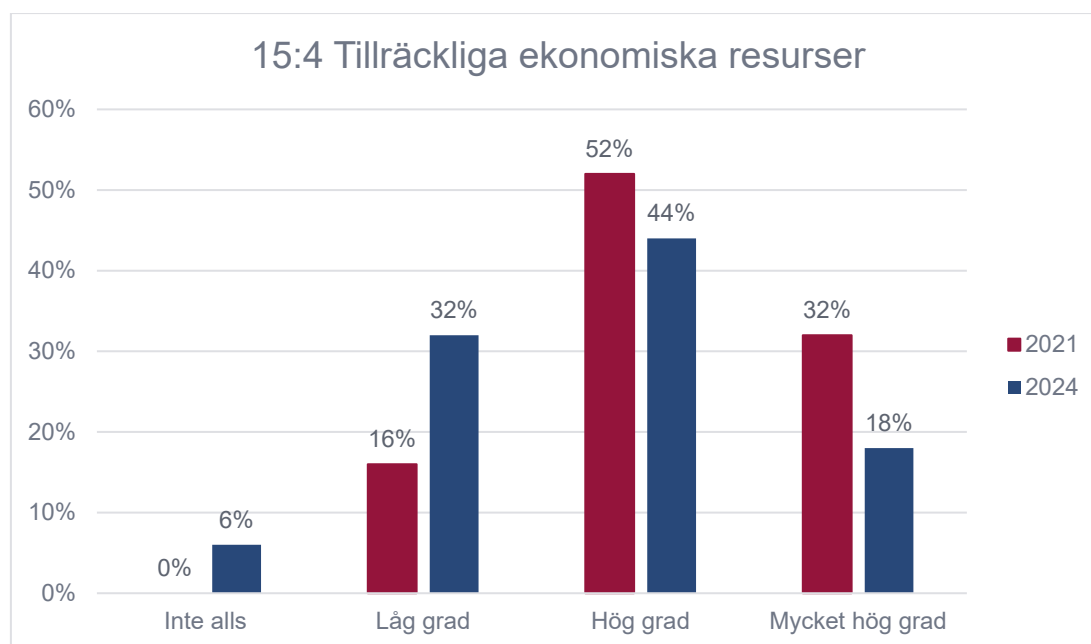
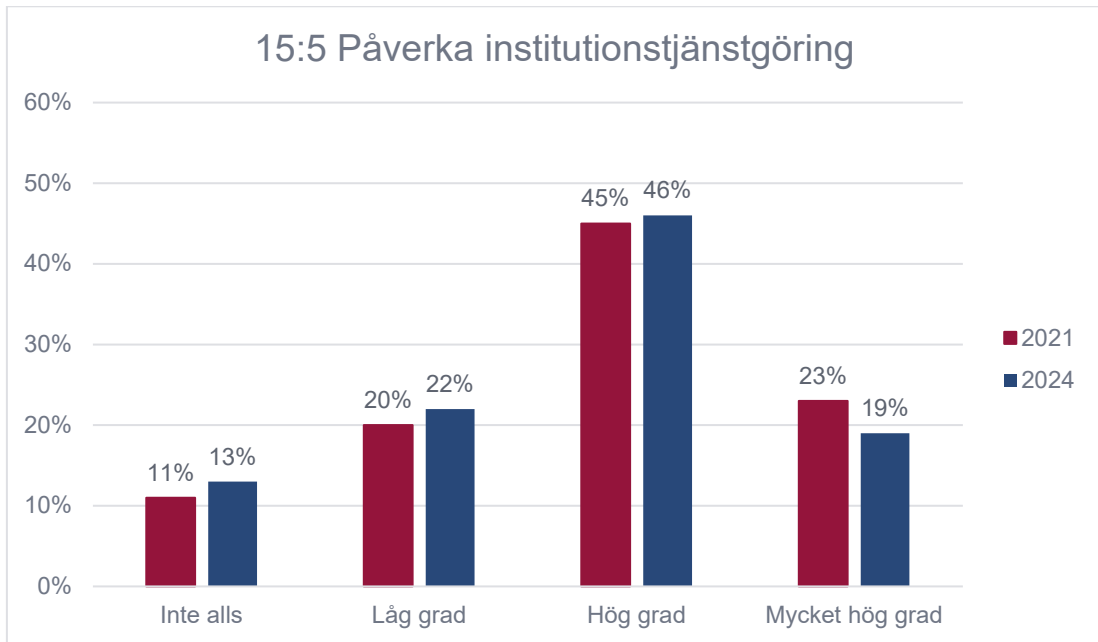

Figure 43 During your doctoral studies, to what extent have you had the opportunity to influence your departmental duties

90% of the respondents state they had good opportunities to borrow and read literature to a high or very high extent.

85% of the respondents state they had the ability to work undisturbed at the university to a high or very high extent.

86% of the respondents state they had necessary equipment and technology for undertaking their doctoral studies to a high or very high extent.

62% of the respondents state they had the necessary financial resources for conducting their doctoral studies to a high or very high extent. This is a marked difference from 2021, when 84% stated this.

65% of the respondents state they had opportunity to influence their departmental duties to a high or very high extent.

BEEGS, the Baltic and East European Graduate School

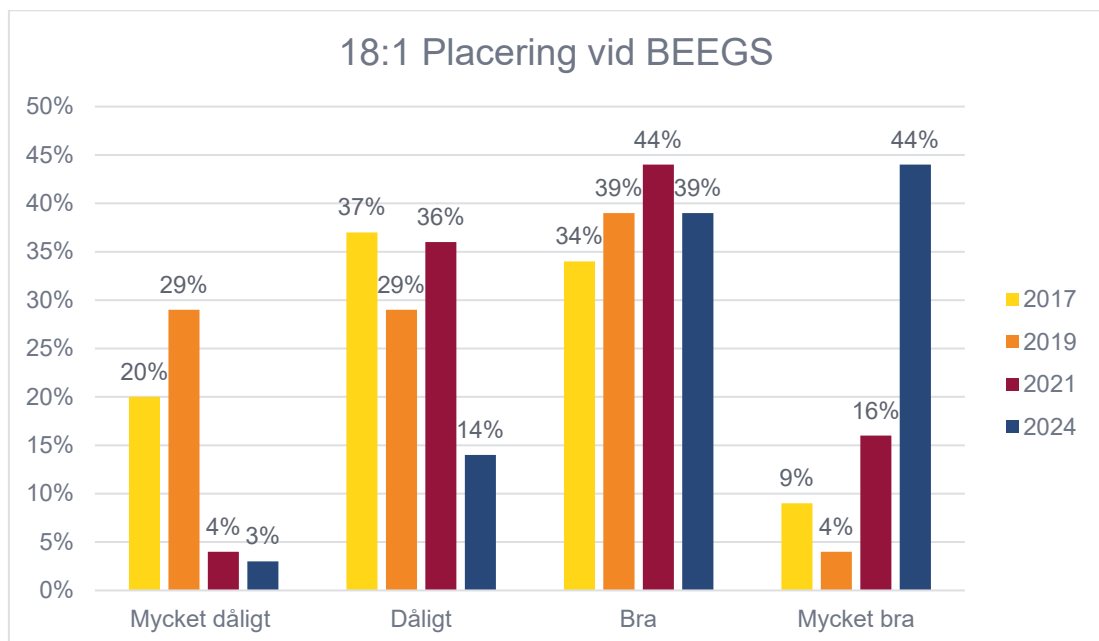
A separate section of the questionnaire was specifically aimed at doctoral students who are affiliated with BEEGS, the Baltic and East European Graduate School. The following table includes the 36 people who indicated affiliation with BEEGS (i.e. 50% of all respondents in the doctoral student survey). Free text responses were possible for this question.

Question 18. If you are affiliated with BEEGS, what is your experience of:

- Being placed at BEEGS during your first period as a doctoral student
- Being affiliated with BEEGS as well as another research environment
- Completing a BEEGS 7.5-credit course with other BEEGS doctoral students
- Seminar activities at BEEGS
- BEEGS' annual conference

Answers: *Very poor/Poor/Good/Very good*

Figure 44 If you are affiliated with BEEGS, what is your experience of: Being placed at BEEGS during your first period as a doctoral student?

2017 n=35, 2019 n=28, 2021 n=24, 2024 n=36

In 2024, 83% of respondents state that being placed at BEEGS has been Good/Very good during their initial period as a doctoral student, compared to 2021, when 92% of respondents responded in this way. In 2017 and 2019, 71% and 72% of respondents, respectively, state that being placed at BEEGS was Good/Very good during their initial period as a doctoral student.

Figure 45 If you are affiliated with BEEGS, what is your experience of: Being affiliated with BEEGS as well as another research environment

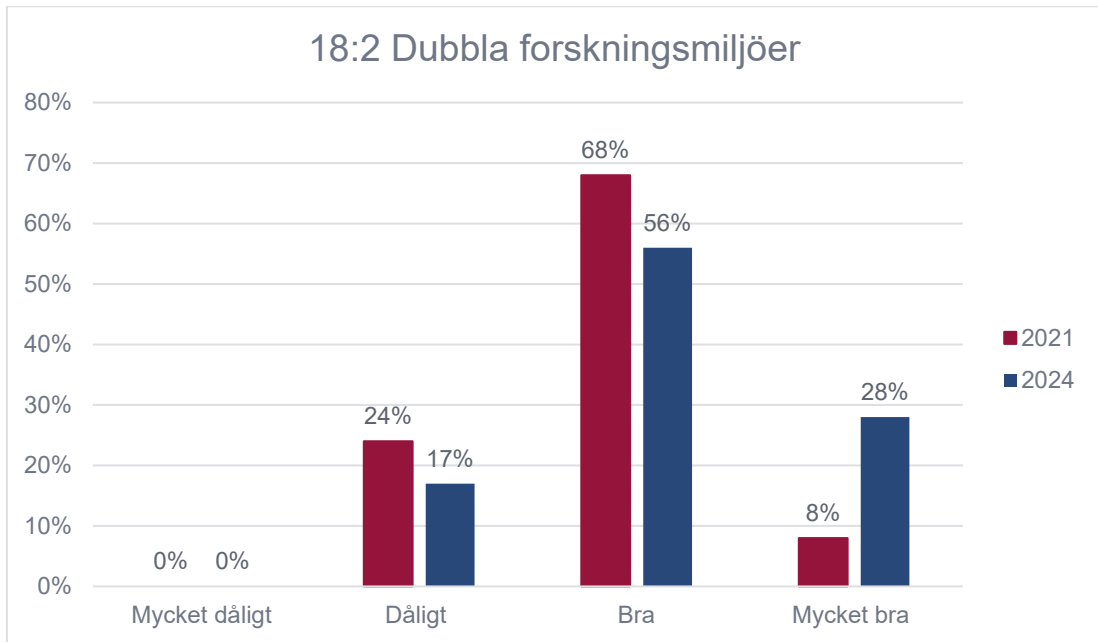
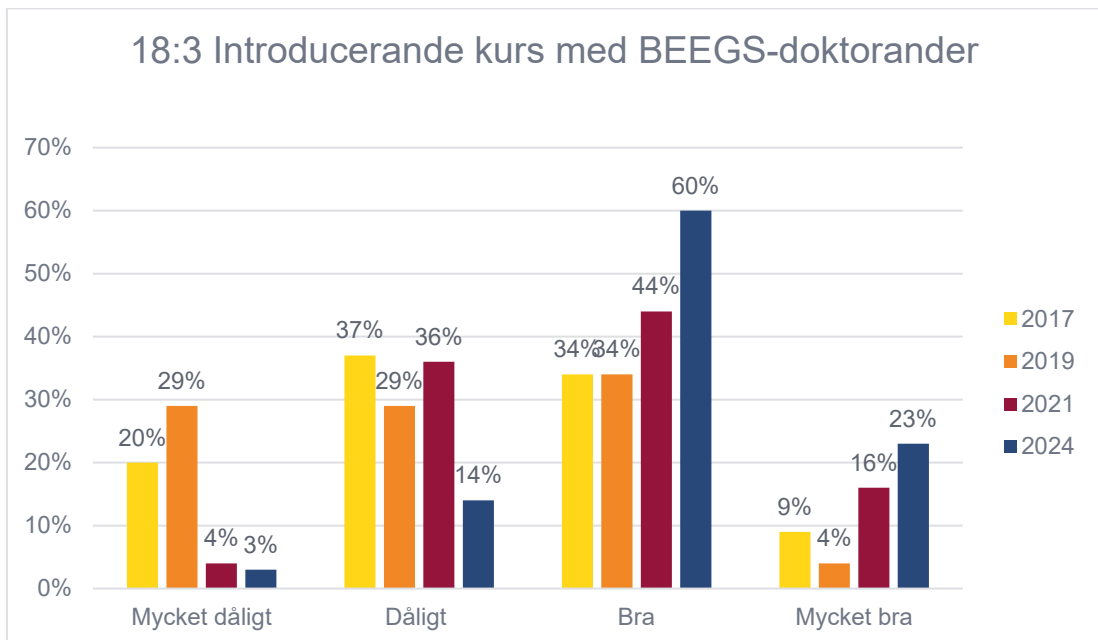

Figure 46 If you are affiliated with BEEGS, what is your experience of: Completing a BEEGS 7.5-credit course with other BEEGS doctoral students

In 2017 and 2019, 43% of respondents thought that completing a doctoral course with other BEEGS doctoral students was good or very good, compared to 60% in 2021. There is a clear increase in 2024, when 83% thought that completing an introductory doctoral course was good or very good.

Overall, the majority of respondents to these questions are satisfied with the activities in the first year of BEEGS. Like 2021, the areas with a more negative assessment are seminar activities and the annual conference (see diagram below). In 2024, a total of 24% and 21% respectively answered that these activities are very poor or poor.

Figure 47 If you are affiliated with BEEGS, what is your experience of: Seminar activities at BEEGS

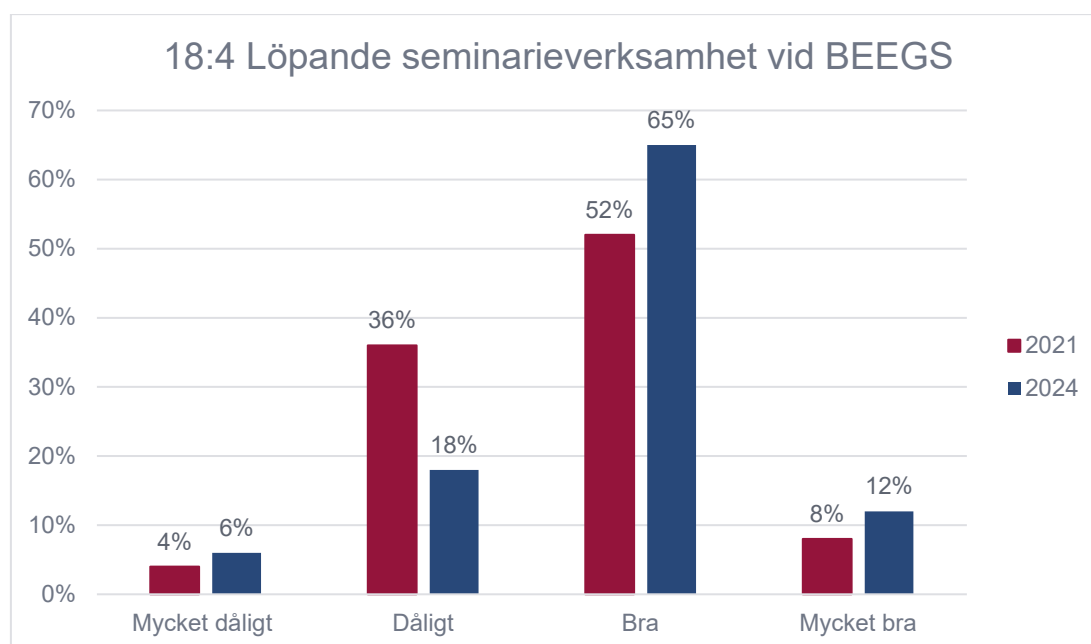
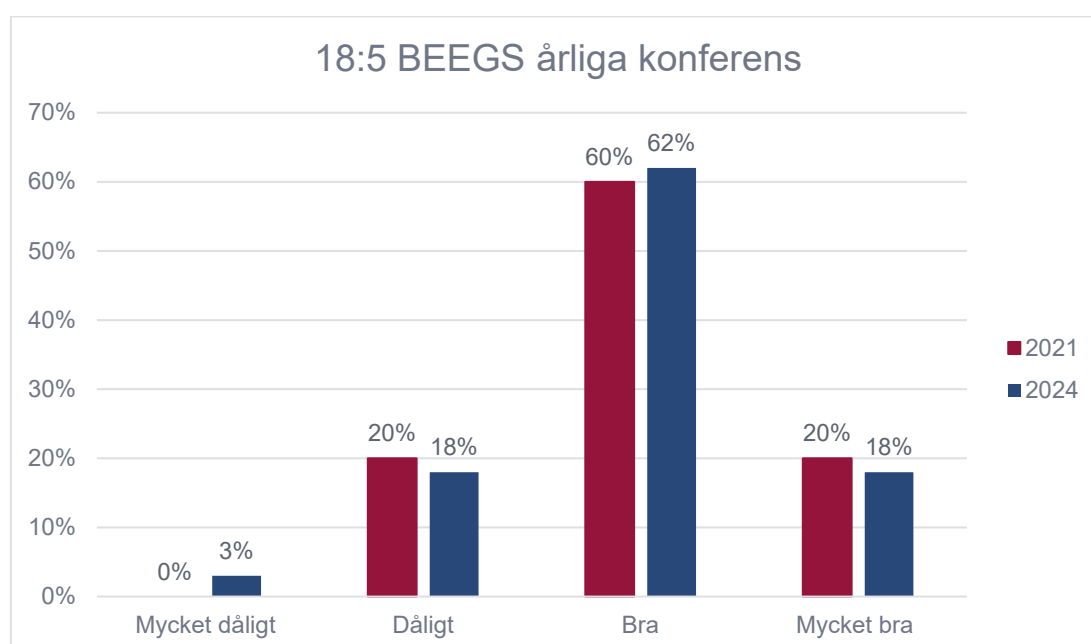

Figure 48 If you are affiliated with BEEGS, what is your experience of: BEEGS' annual conference

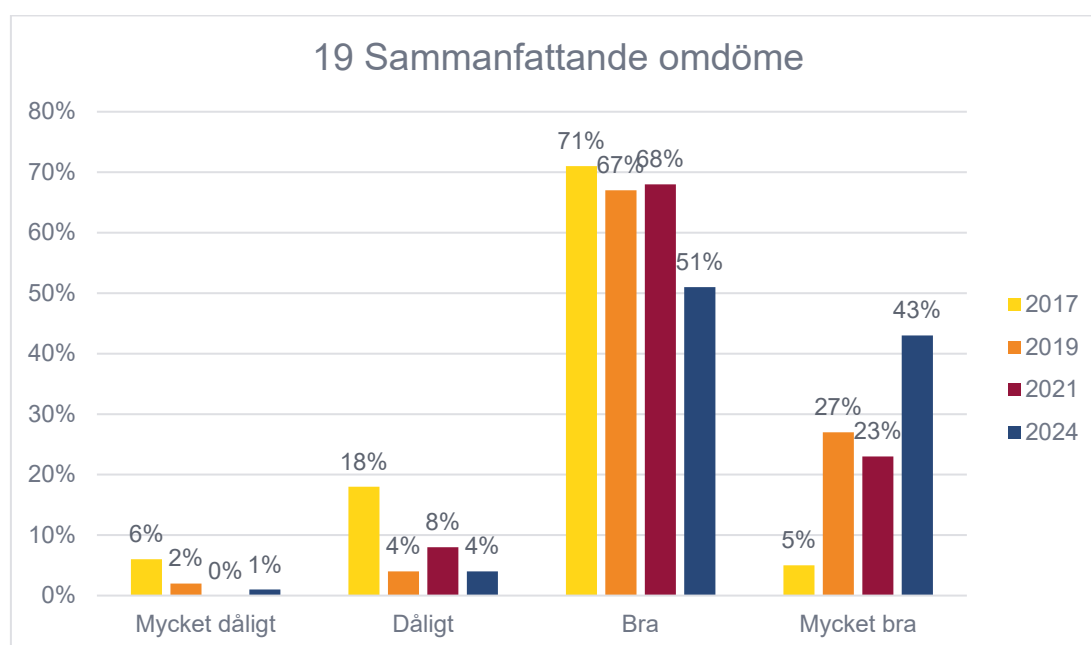
Ten respondents chose to add an open comment to the questions about BEEGS. Several say that they have found it difficult to see a connection between their own project and the themes that are the focus of BEEGS' activities, and thus felt that participation was not relevant. The responses also highlighted that the links with research in the natural sciences are too weak. However, other respondents feel that their time at BEEGS was very rewarding and that it is positive to work in an international context, where staff at BEEGS are highlighted as a great support and help during the initial period as a doctoral student.

Overall assessment

The quantitative section of the survey concludes with a question in which respondents are asked to provide their overall assessment of the doctoral programme. This question has also been used in previous years' surveys.

Question 19. What overall grade would you give your doctoral studies so far?

Figure 49 What overall grade would you give your doctoral studies so far?

Answers: Very poor/Poor/Good/Very good

The percentage of respondents who consider that the doctoral programme has so far been good or very good increased from 76% in 2017 to 94% in 2019 and 91% in 2021. In 2024, 94% of respondents again answered good or very good.

Summary of open questions

The questionnaire ended with two open questions:

20. Is there anything you would like to change about your doctoral studies?

Thirty-two doctoral students chose to comment on this question. The comments concern numerous different areas. The lack of information and communication in English is again highlighted as a problem, both in teaching and in contacts with administrators.

Other comments are summarised in the following areas:

Course offering and teaching

A number of doctoral students raise the issue of courses, from several different perspectives. One recurring response is that doctoral students want fewer compulsory courses and greater freedom of choice, so that the courses are more relevant to the thesis subject. There is also a demand for an easier way to obtain an overview and information about which courses can be applied for. There is also demand for academic writing and methodology courses. One doctoral student would like more interdisciplinary courses. In one response, a respondent mentions the lack of courses to prepare them for teaching, with a focus on practice, such as giving a lecture and making assessments, and suggests that a mentor in this area could be a solution.

Another doctoral student mentions the importance of organising activities according to their actual needs, where the doctoral students should be allowed to influence the content of workshops and similar.

Financial conditions

A recurring theme is the doctoral students' financial circumstances, where both the salary and the level of allocated expenses are raised. Several doctoral students emphasise the need for a higher level of expenses, which would allow them to apply for summer courses at other universities, to do fieldwork abroad or to purchase specific literature, for example. They would also like better information on how doctoral students can apply for scholarships. However, it should be clarified that the 2024 doctoral student survey was answered prior to the decision to increase expenses from SEK 10,000 per year to SEK 20,000 per year, starting in January 2025.

Supervision

The supervisor's role in ensuring that the doctoral student enjoys and succeeds with their thesis work is central to the respondents' answers. Some answers reveal shortcomings in communication and examples of the need for increased support for international doctoral students, for in career planning, contacts with other research contexts and administrative issues of a HR nature. One doctoral student relates experiencing a gap between the role of the supervisor and the head of department, which leads to a feeling of being forgotten.

Support from senior colleagues and other doctoral students is requested, with a clearer introduction to programme structure and the annual cycle.

Work environment and administration

Some of the answers concern the work environment and support from administrative functions. Some respondents consider the administrative tasks to be time-consuming and prioritised over research and education. One raises the issue that there are often technical problems with hybrid or remote meetings and teaching, which has caused great frustration.

One doctoral student wishes for a more supportive work environment and that doctoral students would be seen more as colleagues than as students, and that they could be more included in departmental/subject meetings, for example.

Other feedback

21. Are there any other aspects of your doctoral studies that you would like to comment on?

Fourteen respondents have chosen to answer the last question and present their opinions. Here, too, several doctoral students raise the issue of language as a problem, including how it has not been possible to teach in English and that obtaining answers about why has been difficult. The responses also show that some parts of the questionnaire are difficult to answer for doctoral students who have external supervisors, or who study courses at other higher education institutions, as they cannot assess this as part of Södertörn's doctoral education.

A few doctoral students would like better quality courses at the university and one doctoral student believes that the seminar activities could be better structured, for example through smaller groups.

Other respondents would like more insight into the differing circumstances that a group of doctoral students may have, where the university's lack of knowledge in neurodivergence can become a problem for the individual. High workload and stress issues among doctoral students are mentioned, and one respondent says that several doctoral students have left the doctoral programme because of this.

Summarising comments

Respondents, 2024 questionnaire

The questionnaire was mostly answered by doctoral students in their first or second year of the doctoral programme, representing a total of 42 respondents, compared to 30 respondents for years 3-5 (see Figure 1). There is also a higher percentage of responses from those who identify as female compared to those who identify as male, as well as those who answered “other” or did not wish to specify a gender: 68% women and 26% men, and 3% each of the last two options. From these figures it becomes clear that there is a greater willingness to participate in the survey early in the doctoral programme, and that more women participate. However, there are more women admitted to doctoral programmes at the university overall, 99 women and 39 men.³ It is also worth noting that there is a major difference in response rates between the research areas for doctoral studies, with Environmental Studies being the lowest with 35% and Studies in the Educational Sciences the highest, with 90% respondents. Question 3 asks about the number of externally funded doctoral students, with nine answering yes to this question. According to the university’s definition of externally funded doctoral students, however, only six are counted as such, which shows that this concept is probably difficult to interpret. The survey has an overall response rate of just over 54%.

Activities on doctoral programmes

The responses from 2024 show that the proportion of respondents who answered “yes” to question 6, regarding activities they carried out during the year, has increased overall compared to 2021 (see Figure 2). However, the opportunity to participate in some activities may have been affected by the pandemic restrictions in 2021. What is noticeable here is that in 2021, 34% of respondents published a scientific article, compared to only 19% in 2024. The opposite relationship applies to popular science publishing, with 11% in 2021 and 21% in 2024. Subjects may find it beneficial to look at what gives a doctoral student the opportunity to publish in these different forums, and how the subject and the research area for doctoral education area can create good conditions for it.

When summarising the responses by gender, there is a difference between women and men in question 6. A higher proportion of men indicated that they have participated in national/international conferences and published their research in a popular/scientific manner than women. There is also a somewhat smaller, but still visible, difference between the sexes in terms of whether they have presented their research at a seminar at the university.

Regarding the issues that can be linked to the core of the doctoral programme, such as working on the thesis project, some differences can be seen over time. In 2024, doctoral students are more likely to say that they are more independent in their research, that they have developed their academic writing and also indicate an increased ability to reflect on the

³ These figures are based on the information that research officers at University Support Services have noted for active doctoral students.

ethical challenges they face in their research. However, the proportion who believe that they have developed their knowledge of scientific theory and method has dropped slightly overall in 2024. This can be seen in relation to the lower proportion who believe that they have gained valuable knowledge in their research area from the courses they have studied. Overall, the answers to these questions may indicate that doctoral students experience some increase in their autonomy and ability to think critically.

Work environment

Based on the responses, the general picture of the working environment and doctoral students' perception of stress and demands is slightly more positive in 2024 than in previous years. Added to this, doctoral students seem to have closer and more constructive contact with their supervisors, where they are generally satisfied with having several supervisors and that these are perceived to be available when needed. Despite this, there is an increase in the number who have considered changing supervisor, from 7% in 2021 to 14% in 2024. However, the results show that it is mainly women who have considered changing supervisors, with a total of 14% to a high or very high degree compared to 5% of men (see appendix 4 for the gender breakdown of responses).

It is worth noting that also in this survey, the non-Swedish speaking doctoral students raise language as a problem in their everyday work. Doctoral students who do not speak Swedish feel that they cannot access information and that they do not get the chance to teach to the same extent as their Swedish-speaking colleagues.

Doctoral students' perceptions of negative stress and demands have changed slightly between 2021-24. The number who experience negative stress to a high or very high extent has decreased from 64% in 2021 to 54% in the latest survey. The proportion of respondents who feel that what is expected of them is clear to a high/very high extent has increased slightly between 2021 and 2024 (see Figure 17). The proportion who consider demands to be high or very high is 83% in this year's survey, a decrease from 2021. Overall, this indicates a slightly improved work situation for doctoral students, but the proportion who experience stress, demands and unclear expectations remains at a high level.

The overall assessment of the doctoral programme is that the vast majority are satisfied, and a total of 94% responded good or very good to the survey's final question.

Appendices

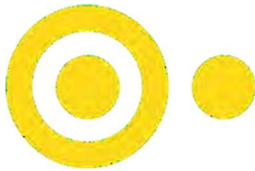
1. Questionnaire 2024
2. Report generated by Sunet Survey
3. Results per research area (in Swedish)
4. Results by gender (in Swedish)
5. List of tables and figures (in Swedish)

Remissvar

Remissvar inkom ifrån följande instanser:

AVM, BEEGS, Biblioteket, CBEES, Doktorandrådet, FN, HSS, IKL, ISV, KKT, MKV, MVS, NMT, PESO, Stina Bengtsson (avgående dekan), Studierektorsnätverket samt UVS.

Några av remissvaren innehöll sammanställningar av faktafel/korrekturfel (vilka inte tas med här, eftersom påpekade fakta/korrekturfel i görligaste mån åtgärdats).

Remissvar från BEEGS rörande rapporten ”Forskarutbildning vid Södertörns högskola. Utveckling, utmaningar och vägval”

Jag vill inledningsvis framhålla att mina synpunkter har enbart tagit i anspråk av rapportförfattarna under ett gemensamt möte med studierektorsnätverket. Jag har inte själv varit en del av en dialog kring BEEGS organisation eller om eventuella problem som jag uppfattar i verksamheten. Mot den bakgrunden ställer jag mig kritisk till flera av rapportens beskrivningar av och slutsatser om forskarskolan BEEGS.

Otydlig ansvarsfördelning?

Rapportförfattarna återkommer flera gånger till att det skulle råda otydlighet mellan områdesstudierektorena och BEEGS studierektor, eller mellan forskningsutbildningsområdet och BEEGS (t.ex. s. 51), och det framställs som om detta skulle utgöra ett betydande problem med den nuvarande organisationen. Påståendet att ”roller och ansvar uppfattas som otydliga” lämnas dock utan någon som helst konkretisering. Vari ligger egentligen dessa påstådda oklarheter? Vem är det som uppfattar detta som ett problem? Inom vilka ansvarsområden skulle det finnas oklarheter?

Det hävdas även att det är ”förvirrande att BEEGS (...) har två olika studierektorer att vända sig till” (s.41). Här vill jag klargöra att BEEGS studierektor har en koordinerande funktion och har ansvar enbart för några mycket tydliga och avgränsade aktiviteter. BEEGS studierektor:

- Organiserar mottagandet av nya BEEGS-doktorander vid CBEES och Södertörns högskola
- Planerar, genomför, undervisar på och examinerar den sk BEEGS-kursen, den doktorandkurs på 7,5 hp som är obligatorisk för BEEGS-doktorander
- Organiserar varje vårtermin BEEGS Internal Conference, där BEEGS-doktorander från olika årgångar lägger fram papers och även är kommentatorer. Studierektorn ser även till att seniora kolleger vid CBEES

deltar i konferensen och bidrar till sessionerna som kommentatorer och ordföranden.

Ingen av dessa aktiviteter och ansvarsområden överlappar med vad som görs av områdenas studierektorer. Och allt annat som rör BEEGS-doktoranderna handhas vid institutionerna, av områdets studierektor, handledare, handledarkollegier och forskarutbildningsområdets styrgrupp, samt institutionens avdelningsföreståndare, exempelvis:

- Antagning av doktorander beslutas av Fakultetsnämnden efter beredning av handledarkollegier och områdesstyrelse
- Handledare utses av områdesstyrelsen efter förslag från handledarkollegiet
- ASP:ar och ISP:ar beslutas och följs upp i handledarkollegier och områdesstyrelser
- Områdets studierektor förbereder doktorandernas disputationer
- All studieadministration av doktorandernas kurser görs vid institutionerna.

BEEGS studierektor har inte heller något inflytande över fördelningen av doktorandplatser – detta beslutas av rektor. Det kan tilläggas att det inte heller kan råda någon oklarhet på styrgruppsnivå: BEEGS saknar nämligen styrgrupp.

Sammantaget vill jag säga att ansvarsfördelningen mellan BEEGS studierektor, områdenas studierektorer och styrgrupper faktiskt är mycket klar och tydlig. I rapporten anges det inte heller något som helst konkret exempel på något område där ansvaret skulle vara otydligt. Däremot kan det naturligtvis vara så att en del kolleger vid ämnena inte känner närmare till den existerande ansvarsfördelningen och därför *uppfattar* den som oklar. Om så är fallet är detta snarast en fråga om bristfällig information och kunskap, inte ett organisatoriskt problem som måste åtgärdas.

Studiemiljö och studiesociala frågor

Rapporten lyfter att ansvarsfördelningen för utländska doktoranders studiesociala situation varit oklar. Här vill jag understryka att ansvaret alltid legat på HR-funktionen vid doktorandens institution, inte på vare sig områdesstudierektor eller BEEGS. Problemet har snarare varit att ärenden bollats mellan olika enheter. Detta har numera lösts genom att en HR-specialist har fått ett tydligt uppdrag att stötta HR-generalister i den internationella rekryteringen. BEEGS/CBEES har därmed ingen

roll i detta längre. Det formella arbetsmiljöansvaret för doktoranderna åvilar dessutom avdelningsföreståndaren, inte någon av studierektorerna.

Betydelsen av BEEGS-doktorandernas första år vid CBEES

Genom placeringen vid CBEES under doktorandernas första år erbjuder BEEGS en bred och mångvetenskaplig forskningsmiljö med fokus på Östersjö- och Östeuropafrågor, vilket stärker doktorandernas kompetens och utvecklar dem som forskare. Den årliga internkonferensen ger dessutom träning i att presentera forskning, ge och ta emot feedback samt utveckla argumentation tvärvetenskapligt. Det är anmärkningsvärt att rapporten inte tydligare erkänner de vetenskapliga fördelarna med att doktorander ingår i BEEGS och CBEES, något som framhålls i den nyligen genomförda externa utvärderingen.

För internationella doktorander är det första året vid CBEES särskilt avgörande. Förutom integreringen i den vetenskapliga miljön ges ett erkänt gott stöd i både akademiska och sociala frågor kring avhandlingsarbetet (t.ex. stresshantering, prestationsångest, tidsplanering). För internationella doktorander är det också en stor tillgång att under det första året kunna vara placerad i CBEES engelskspråkiga miljö. Det finns redan i nuvarande läge ett tydligt problem för en del internationella BEEGS-doktorander att bli inkluderade i svenskspråkiga ämnesmiljöer. Om sådana doktorander placeras inom sin svenskspråkiga ämnesmiljö från första början kommer troligen dessa problem att bli betydligt allvarigare, och dessa doktoranders studiesociala situation skulle bli betydligt svårare.

Splittring av doktorandgruppen?

Från ämnenas perspektiv innebär naturligtvis placeringen av BEEGS-doktorander vid CBEES en splittring av doktorandgruppen, om ämnet även får in doktorander med annan finansiering. Men för många av de BEEGS-anslutna ämnena är denna forskarskola i nuläget den enda möjligheten att finansiera doktorander, och doktorandmiljön inom dessa ämnen är därför ganska tunn. Och om BEEGS-doktorander skulle placeras direkt vid sitt ämne skulle å andra sidan den speciella BEEGS-gemenskapen minska, för att inte säga utraderas. Erfarenheterna visar att för många BEEGS-doktorander, särskilt för dem med internationell bakgrund, har just sammanhållningen och utbytet inom BEEGS-doktorandgruppen varit en mycket viktig tillgång under hela avhandlingsarbetet. För många av dem har detta varit en betydligt viktigare resurs än den relativt glesa doktorandmiljön inom det egna ämnet.

Förbättrad samordning på högskolenivå

Jag stödjer förslaget om en högskolegemensam stöd- och samordningsfunktion, som även skulle vara sammankallande för studierektorsnätverket. Syftet bör dock vara att stärka koordinering och undvika överlappande aktiviteter – inte att ”tydliggöra relationerna mellan BEEGS och övriga doktorander” (s. 43). En gemensam samordnare för akademiska och sociala aktiviteter är avgörande för kvalitetsutvecklingen av forskarutbildningen vid SH.

Rapportens förslag rörande BEEGS

Av de i rapporten framlagda handlingsalternativen ställer jag mig klart positiv till Förslag 1, dvs:

- Behålla nuvarande modell.
Jag ställer mig tydligt bakom att nuvarande modell bibehålls. För BEEGS-doktoranderna utgör CBEES vetenskapliga miljö en viktig tillgång för deras utveckling till kompetenta forskare med inriktning mot Östersjö- och Östeuroparegionen. En studierektor eller koordinator för BEEGS behövs också för att organisera forskarskolans aktiviteter. Den i rapporten angivna nackdelen med att bibehålla den nuvarande organisationen, ”den otydliga ansvarsfördelningen”, visar sig vid närmare analys vara starkt överdriven eller snarare direkt obefintlig. Här målar rapportförfattarna upp en problembild som egentligen inte finns.

Några av de andra i rapporten angivna handlingsalternativen skulle kunna diskuteras vidare, medan andra ställer jag mig klart kritisk till:

- Förslag 2: Göra BEEGS-anslutningen mer flexibel. I den externa utvärderingen av CBEES och BEEGS föreslås en mer flexibel lösning, att vissa doktorander - särskilt miljövetare med naturvetenskaplig inriktning - skulle vara enbart den första terminen vid CBEES, medan andra BEEGS-doktorander skulle kunna vara där längre. En sådan flexibilitet kan vi naturligtvis diskutera. En annan variant vore att dela upp placeringen vid CBEES i två perioder, t ex att BEEGS-doktorander är placerade där under termin 1 och 6. Men det andra i rapporten angivna alternativet, att placeringen vid CBEES skulle vara helt flexibel och bestämmas av respektive ämnes handledarkollegium, ställer jag mig dock starkt kritisk till. Risken är då överhängande att dessa handledarkollegier enbart skulle se till ämnets doktorandmiljö, och bortse från den fördel det innebär för BEEGS-

doktoranderna att även få tillgång till CBEES forskningsmiljö. Och inom ämnen där det råder oenighet om var BEEGS-doktorander ska placeras kommer detta säkerligen att leda till konflikter och slitningar inom kollegiet. Det principiella beslutet om BEEGS-doktoranders placering bör därför fattas på rektorsnivå, också för att frågan om forskarskolan BEEGS verksamhet och utformning är av strategisk karaktär för hela högskolan.

- Förslag 3: Omdisponera roller från BEEGS till CBEES/ämnen. Det här förslaget framstår som både oinitierat och ologiskt. Det föreslås att studieadministration ska flyttas från BEEGS/CBEES till institutionerna – men som tidigare visats så görs ingen studieadministration vid BEEGS/CBEES. All administration kring doktorandkurser, ASP:ar, ISP:ar och disputationförberedelser sker vid institutionerna. Det finns helt enkelt inget sådant att flytta. Att BEEGS studierektors arbetsuppgifter och ansvarsområden, främst BEEGS-kursen och BEEGS Internal Conference, istället skulle kunna hanteras av andra vid CBEES, framstår som både ogenomtänkt och ologiskt. Om arbetsuppgifterna kvarstår, varför kan de inte utföras av en studierektor / koordinator för BEEGS? Kan man tänka sig en fungerande forskarskola utan någon ansvarig koordinator? Om dessa ansvarsområden lite diffust skulle läggas på andra kolleger verksamma vid CBEES skulle detta snarare skapa en otydlighet än att åtgärda någon sådan.

BEEGS betydelse för Södertörns högskola

BEEGS har funnits som forskarskola under 25 år och stått för den klart dominerande rekryteringen av doktorander vid högskolan. Under den tiden har BEEGS vunnit ett mycket starkt internationellt renommé, har ett högt söktryck både nationellt och internationellt, samt fungerar som ett betydelsefullt varumärke för Södertörns högskola. BEEGS är välkänt och respekterat inom vida akademiska kretsar. Den externa utvärderingen lyfter fram att BEEGS är en mycket välfungerande forskarskola (s. 40), understryker särskilt värdet av kopplingen mellan BEEGS och CBEES. Även bland BEEGS-doktoranderna är stödet för den nuvarande ordningen mycket starkt, och faktiskt ökande under senare år. Doktoranderna själva menar att de har ett mycket stort utbyte av att få tillgång till CBEES forskningsmiljö under sin forskarutbildning. Alumnundersökningar visar också på att disputerade inom BEEGS till övervägande del har haft framgångsrika akademiska karriärer, både nationellt och internationellt, och att just kopplingen mellan ämneskompetens och mångvetenskaplig Östersjö- och Östeuropakompetens har varit en stor tillgång för dem.

Samtidigt bygger den struktur som håller samman BEEGS bara på ett fåtal beståndsdelar: startåret vid CBEES, koordineringen av en studierektor på 40%, en doktorandkurs på 7,5 hp, samt en årlig intern konferens. BEEGS-doktorandernas övriga forskarutbildning sker inom ramen för ämnena och forskarutbildningsområdena. Att avskaffa en eller flera av BEEGS grundläggande beståndsdelar skulle därför allvarligt utarma forskarskolan. Att upphöra med startåret vid CBEES skulle säkerligen minska söktrycket från internationella masterstudenter med god kompetens kring Östersjö- och Östeuroparegionen, vilket i sin tur skulle reducera kvaliteten på de avhandlingar som produceras inom forskarskolan. Detsamma gäller förslaget att avskaffa CBEES involvering i doktorandantagningen till BEEGS - även det skulle resultera i en försämring av kvalitetssäkringen av forskarskolan, och en sänkning av kvaliteten på de doktorander som antas till BEEGS och de avhandlingsprojekt som ska genomföras. Förslaget att BEEGS skulle kunna fungera som forskarskola utan någon koordinator / studierektor framstår också som verklighetsfrämmande. Om någon av dessa grundläggande betingelser för BEEGS avskaffas skulle, menar jag, forskarskolan reduceras till att enbart utgöra en etikett på vissa doktorander, en etikett utan reellt innehåll, och sakna ett fungerande kvalitetssäkringssystem som borgar för god kvalitet och "Östersjörelevans" i de producerade avhandlingarna.

I ett något längre tidsperspektiv skulle en sådan urvattning av BEEGS utgöra en tydlig risk för doktorandfinansieringen vid högskolan. Östersjöstiftelsen har under en lång period varit positiva till att finansiera forskarskolan BEEGS, och även om några ämnen nu även får doktorander via andra forskarskolor är BEEGS fortfarande den klart största rekryteringsvägen för doktorander, i nuläget antas tolv varje år. Om BEEGS skulle utarmas och reduceras till en kuliss skulle det med all sannolikhet innebära Östersjöstiftelsens intresse för att finansiera forskarskolan minskar betydligt – vilket i sin tur skulle utarma forskarutbildningen vid Södertörns högskola och minska våra möjligheter att rekrytera hög kompetens och erhålla universitetsstatus. För lärosätet är det därför av stor strategisk vikt att BEEGS kvalitet upprätthålls och att stödet från Östersjöstiftelsen fortsätter.

Mot bakgrund av detta framstår det som svårbegripligt varför rapportförfattarna väljer att föreslå en nedläggning eller drastiska förändringar av en modell som under lång tid visat sig fungera mycket väl, som ökar högskolans möjlighet att finansiera doktorandtjänster och som har resulterat i doktorsavhandlingar med mycket hög kvalitet.

Bibliotekets synpunkter på översynen av Forskarutbildningen vid Södertörns högskola

Översynen tar upp bra områden. För bibliotekets arbete med produktion och spikning av avhandlingar är det främst organisationen och kontaktvägar som är det viktigaste. Det är bra att lyfta problemet med att "sällan användare" inte är alltid insatta i rutiner och riktlinjer. För doktoranderna sker processen för första gången, så det är bra om det finns ett administrativt stöd som är insatt i rutinerna.

Kommentarer till tabell 5

Kommentar har skickats direkt till Johan Eriksson och Anna Maria Jönsson från Greta Linder (27/6), som lämnat underlaget. Fyra avhandlingar från Samtidshistoriska institutet saknas i sammanställningen. De bör räknas till Historia. Se bifogad pdf.

Kommentar till stycket 4.3 Hur resursfördelning kan optimeras

Under förslaget i punkt b (s. 49) som avslutas med "...vetenskapliga publiceringar och citeringar samt externa anslag" föreslås ett tillägg: "En utredning om vilka mått som är möjliga och lämpliga att ta fram bör göras innan en förändring genomförs".

Kommentar till avsnittet om Samordningsfunktion

I sista stycket (s.60) som inleds med "En sådan funktion..." och avslutas med "...med forskarutbildningsfrågor i den centrala förvaltningen." föreslås att också biblioteket läggs till. Det vill säga att meningen avslutas med: "...med forskarutbildningsfrågor i den centrala förvaltningen och på biblioteket."

Kommentarer till administrativa rutiner

- Förslaget att samla information om alla doktorandkurser (s. 61) skulle förbättra möjligheterna för biblioteket att nå ut med utbildningsinsatser för doktoranderna. I dagsläget är det svårt att få en överblick över alla doktorandkurser.
- Förslaget att se över högskolans språkpolicy (s. 61) skulle göra det tydligare för oss på biblioteket vad som gäller när vi riktar oss till doktorander.
- Lägga till en sats som hänger ihop med förslaget på (s. 60) att inrätta en samordningsfunktion för nationella och internationella studenter: " - Inrätta en högskolegemensam stöd- och samordningsfunktion med särskilt ansvar för praktiska frågor."

I beredningen av kommentarerna har Greta Linder, Frida Frimodt, Malin Jenslin och Lotta Janson ingått.

Flemingsberg, 250908

Feedback on Doctoral Research Education Report 2025

Doctoral Council board, 2025.09.24

General comments

1. Student influence and representation

The report lists under Chapter 2, section 2.5 the distribution of resources which various steering groups have made for student representation. We would like to get more information on why these groups have done so, as it raises certain flags (ss. 22, 25). The university has a specific budget (through Studentavdelningen and SöderS) which is meant for student representation. The amount listed in the report is less than the minimum attributed by SöderS – does that mean that the budget is given in addition to the existing one or does it replace it?

The results of this can have crucial consequences. For example, if the ordinary student representation budget is replaced with the amount listed in this report, PhD students acting as student representatives have received an incorrect amount of compensation for their work. In turn, this can lead to legal consequences for the institution. We would like to obtain more information about what this “separated” budget for student representation implies.

We can also use this situation to remind the heads of management about the university’s policies and governing documents on student influence and representation. All the relevant policies can be found under *Medarbetarwebben/Organisation och ledning / Styrdokument / Utbildning på forskarnivå*, [click on this link](#).

2. About the organisation and financing of UVS

Throughout the report there is a lack of in-depth description of the logics and routines of UVS, especially if compared to the expensive details provided for the other research areas. Because of the few existing details, it is difficult to get a decent understanding of their situation. In turn, this affects us by not being sufficiently informed to pose suggestions and/or make decisions about the future of UVS.

For example, compared to the other research areas, UVS does not “belong” to a School but to the Teacher Education (although there are talks about TE becoming a School, it is not a fact yet). While the report claims that subjects pay for their involvement in the courses offered by UVS, it would be helpful to see further details about the distribution of finances

and engagement in managing and financing UVS-related activities. Especially in relation to the subjects that have double affiliation.

It is possible to make out that a major problem for UVS is the lack of funding to support the research area, since it directly influences (a) the number of doctoral student positions available, (b) the support to organise and maintain quality education, and (c) to administrate the research area. It should be noted that in line with (b), there are factors not accounted for in the report. For example, according to Handlingsplan för karriärstöd för forskare vid Södertörns högskola 2023 – 2025 the steering groups have the responsibility to organise career workshops for PhDs, something which the current PhDs have reported has not been done directly by their steering group, and is equally sought-after by PhDs generally (p. 44). This indicates a clear need to have additional funds allocated to the steering group of UVS in order for them to be able to fund a basic and functioning environment for PhD students; it is especially clear when compared to the amount that other research areas use to engage with their PhD education (pp. 21-23).

Furthermore, it is clear that a major issue is the lack of sufficient doctoral student positions/vacancies in relation to the size of the research area (compared to the seven positions offered to KKT, which is the same size as UVS in terms of affiliated subjects).

We argue that this research area is in dire need of an economic analysis, investigation or discussion forum to review current economic struggles and explore new alternatives. It appears that the steering group itself is already addressing this question, but central representatives in management also need to engage in these discussions. Our suggestion aligns with the proposal of *pausing* the double affiliation until practical solutions are implemented (pp. 55-56).

3. Implementation of a general coordination unit (högskolegemensam stöd- och samordningsfunktion) for doctoral education and research

We consider this to be a great suggestion. As mentioned in the report, many of the issues that PhD students have can often be “resolved” simply by providing the right information by the right person. Having a general unit that can guide PhD students seems like a good investment. Ideally, this unit can be working closely together with the Doctoral Council to address questions and organise informational events. Preferably, this unit would also allocate additional staff which can work with these questions fulltime, in order to have the time and resources to commit to the work of coordinating the administrative and organisational issues with the doctoral education at Södertörn.

Furthermore, as the report claims, this unit would be great for managing questions that many international students have. However, it could potentially address general questions

that many doctoral students have (regardless of their citizenship), such as questions about departmental duties (institutionstjänstgöring), taxes and labor conditions and laws (which can be address by the coordination unit together with trade unions), career development/support suggestions and so on. These issues are currently often handled by the Doctoral Council (DC) taking up much of our capacity, as well as by supporting figures in the departments (e.g., boss or supervisor), but can easily be addressed on a general level to increase common knowledge of “good-to-know-things.” Here, the DC could work closely with the coordination unit, and the student- and trade unions to facilitate the flow of information.

The amount of effort that Florence has put into making a safe, intellectually stimulating, and vibrant environment for PhD students should not go unnoticed, and she should definitely be compensated for her work. But that also makes it clear that it is not reasonable that she does this beyond her actual role as BEEGS director of studies. Having a central group that manages the common issues of PhDs is therefore a better approach to distribute responsibility through a centralized unit who can handle the broader questions which all PhDs need.

Finally, we note that the description of a coordination unit includes a parentheses of the necessity of supporting all international staff (p 60), not just doctoral students. While we agree with the need for supporting all international staff, it is crucial that a coordination unit with the task of supporting PhD students will *not* be merged with all international staff. While some issues could be applicable for all international staff, doctoral students have a specific situation and should be offered specific support. We see a risk of a potential merger of doctoral support and international support to stretch one unit too thin.

4. Policy documents (arbetsordning, departmental duties, language, etc.)

Amongst the many propositions on how to move forward, there are various indicators that point to the need for updating or creating new policies and guidelines. We think this is a great opportunity and necessity.

First, a guiding document that lists diverse tasks and activities that relate to the departmental duties is a great idea. Here, there is also room for connecting it to the financing of PhD activities at Södertörn: in the future, allocate a small budget to fund international PhDs to take the Swedish language course as part of their duties. This serves various purposes. Firstly, the university takes responsibility for integrating international employees by including in its structure time and space for them to learn the language. Secondly, it promotes opportunities and competence development for PhDs to stay in Sweden after their degree, especially for gaining experience in essential academic skills and actively

contributing to BA and MA education on the same terms as it is possible for Swedish speakers.

Our second point concerns the language policy. We know it has not only been highlighted in the report, but it has also been brought up in other forums of the university's management boards. What we want to highlight is that there are two crucial aspects to this matter. On the one hand, doctoral education cannot be solely in Swedish when departments recruit international students (the advertisement is in English, but lectures for Södertörn-based courses will be in Swedish). This has broader consequences affecting legal matters (discrimination) and practical implications (difficulties in participation in coursework, classroom participation, and examination forms). For this reason, the organisational structure concerning how research environments are maintained and developed across the university needs to be discussed on local levels to ensure that the environments engage in both English and Swedish speaking practices. Specially for subjects with international recruitment practices.

On the other hand, if international recruitment is prioritized, then practices of integration need to be prioritized as well, and the advertisements need to be clear that the applicant is expected to learn Swedish, for example by stating in the ad or during the interview that the PhD should make an effort to learn a certain level of Swedish by a given time. Similarly, the vague use of "myndighetspråk" creates difficulties for international employees to navigate and participate in the decision-making processes that affect their work- and study conditions. For example, the information about the organisation of the university is not available in English on Medarbetarwebben. That official documents are in Swedish is understandable, but social spaces and information can be adapted to the needs of the participants for better inclusion.

The duties of study directors, steering groups, and other parties should be reviewed in order to simplify processes for communication and administrative management, as well as to clarify their role and tasks for both the organisation of social and academic activities and their support for PhD students.

5. Relying on PhD survey

We find it a bit problematic that the report relies uncritically on data and results from the PhD survey conducted by the Faculty Board. Firstly, a majority of the respondents are first- or second-year PhDs, meaning there is a lack of data and representation of late-stage PhD needs and satisfaction. Next, in this situation, anonymity works against the purpose of the survey. If we (as a university) want to ensure quality education for doctoral students, and become aware of issues to purposefully address them, we often need to know more details about who is affected to be able to follow up on the needs. While anonymous surveys play

an important role in gathering overview data, the method lacks in gathering in-depth understanding of the doctoral student experience. The report seems to focus on preserving anonymity to the degree where it outweighs the possibility for PhDs to participate meaningfully in more complex aspects. Our stands in this matter goes beyond this particular report, but the implications of survey reliance are clearly shown here. While the survey is a valuable resource, the DC do not think it should serve as the only resource to assess the situation for PhDs. We therefore encourage further discussions on how the survey can be complimented by other evaluation forms, which would focus on reaching a larger majority of PhD students, for example implementing standardised efforts on department level. It is concerning that roughly half of the doctoral students at Södertörn have not responded to the survey, which, considering its weight for the report, is far too few to ensure a diverse and rich baseline for understanding how doctoral students themselves experience the doctoral education.

It should be noted that the authors of the report have done a good job in voicing central concerns voiced by the Doctoral Council, throughout the report and specially under section 3.4.

Section-specific comments

Chapter 2

Section 2.4 and 2.5 Organisation and finance of UVS

Further details about the organisation, management, and finance of UVS are needed. In comparison to the description of the other research areas (see also p. 34), there are very few details, making it difficult to get a decent understanding of their situation. In turn, this affects us by not being sufficiently informed to pose suggestions and/or make decisions about the future of UVS.

For example, compared to the other research areas, UVS does not “belong” to a School but to the Teacher Education. While the report claims that subjects pay for their involvement in the courses offered by UVS, it would be helpful to see further details about the distribution of finances and engagement in managing and financing UVS-related activities. Specially in relation to the subjects that have double affiliation.

Section 2.5 Gender differences

We are happy to see that women are well-represented amongst PhD students, but it is saddening that these statistics are not more equal among the senior staff (p. 30); for

example, there are various subjects that do not have any women supervisors (archeology, social work, and pedagogy, according to Table 5 (p. 28). Maybe this is a factual error in the report?

If we can give dreamy suggestions, it would be appreciated if the university could allocate a budget to create a support program for subjects with few women supervisors. The budget could fund mentorship programs, fund hours to engage in competence development course, or to create targeted recruitment as means to support and recruit more women to those departments. An initiative that aligns with the university's "broader recruitment" goals.

Section 2.6 Internationalisation

We note that a large number of dissertations are written in English, also by Swedish speaking PhD students. This is a good example of added aspects the internationalisation work of Södertörn could benefit from. Internationalisation at home is already a living discussion, and the contributions doctoral projects make are potentially an overlooked resource. As the linkages between doctoral student issues and internationalisation goes beyond international recruitment (such as international fieldwork outside university exchange programs, attending international conferences and courses, joining international networks, etc), we suggest broadening the view and to invest in exploring other synergies that could be boosted from what is already happening when PhDs at Södertörn navigate international academia.

Chapter 3

Section 3.4 Complex organisation (p.31+)

While Florence has done a great job with coordinating and organising the introduction days for PhDs, much of the essential information is lost during the excitement and information-overload of the first month for PhDs. The Doctoral Council has started a new routine (started spring 2025) where a recapitulation of good-to-know things are presented and discussed, something which first and second year PhD students have asked for and some last year PhDs complained they had not received prior. The purpose was to revise the terms of employment contract, attached benefits, rights and obligations of PhDs, the organisation of PhD education in Sweden and at Södertörn University. We have received comments that this type of half-day seminars can be useful for clarifying complex structures and information the PhDs might not get otherwise. As a result, it can help PhDs to orient and navigate the "complex" system if it is explained throughout their employment and not solely in the introduction week.

Additionally, there is plenty of information on the (not very user-friendly) website which supervisors, bosses, and other personnel can refer to, for example the table listing which managerial body handles which type of issue:

VANLIGA FRÅGOR OCH SVAR		
<p>Vilka frågor bereds och beslutas i de olika organen?</p> <p>I tabellen nedan ser du några exempel på ärenden kopplade till forskarutbildningen som de olika organen bereder och beslutar om:</p>		
Ärende	Beredande organ	Beslutande organ
Fastställande av individuella studieplaner	Forskarhandledarkollegium	Styrgrupp
Fastställande av kursplaner på forskarutbildningsnivå	Forskarhandledarkollegium	FFU
	Styrgrupp	
Beslut om betygsnämndsledamöter och opponenter vid disputation	Forskarhandledarkollegium	FFU
	Styrgrupp	
Fastställande av allmänna studieplaner	Forskarhandledarkollegium	FFU
	Styrgrupp	
Antagning av doktorand	Forskarhandledarkollegium	FFU
	Styrgrupp	
Fastställa styrdokument inom FoU	FFU	Fakultetsnämnden

Listed under: [Medarbetarwebben / Stöd till doktorander / Forskarutbildningens organisation och studentinflytande](#)

Section 3.4 Double affiliation and revision of research project development

It is a good suggestion to bring together scholars with Baltic Sea and East European competence and require their involvement in the “progress seminars” (stegseminarier) of PhDs within the BEEGS school. Similarly, the same could be said for the subjects with UVS affiliation: senior researchers who are listed in the application for affiliation, since they have the competence, should be more participant in their own and other subjects’ PhD progress seminars to revise and comment on the direction of the project and its relevance for Baltic Sea and East European perspective or UVS perspective.

In terms of quality of education, it would be more meaningful and impactful to discuss the development of the doctoral project and its relevance to the Baltic Sea and East European region or UVS during a progress seminar than to discuss it during the steering group meetings behind closed doors. It would practically also imply that administrative work can be shared and distributed among faculty members rather than one single person who attends a series of steering group meetings to revise the Individual Study Plans of PhD students.

Section 3.4 About IPA (p. 59)

We understand it can be difficult to secure the funding for four years of fulltime studies in advance, but this criteria should not be removed and it should not be modified without precaution and discussion (see also HF 1993: 5 chap 4 § and 5 chap 7 §, as well as Södertörn university's antagningsordning för forskarnivå chap 6.3). An uncertain funding situation can lead to long-term deterioration of quality in the PhD's study- and employment conditions and well-being. The doctoral students should be able to have (financial) security for their employment time.

Section 3.4 Director of Studies

Similarly to how individual subjects are evaluated by the Faculty Board, should steering groups be evaluated as well?

We ask this hypothetically, as we are curious about the models used for managing directors of studies. The CCT model of having one director of study per subject, in comparison to the other four steering groups, is on the one hand costly and difficult to coordinate/communicate with, but on the other hand it creates a space for discussion where all subjects are represented. Therefore, we ask, how can we know the extent to which this is meaningful and effective? Should this (and other models) be evaluated also in line with the revision or economic analysis needed as a continuation of this report?

Chapter 4

Section 4.2 Suggestion of changing criteria for subject requirements (pp. 28, 47)

One suggestion made is to modify the requirement for the number of professorships and *docenter*. First, this would require a new financial model for the departments in order to recruit or promote new professors (since there seems to be an abundance of *docenter*). Secondly, this would imply that some subjects that currently have doctoral degree rights

would no longer be qualified (e.g. archaeology and journalism, see Table 5 on p. 28). What would happen to these subjects? How would the transition be done more practically?

More importantly, we highlight that a strong research and educational environment do not necessarily come with a title, but rather through good communication, participatory activities and inclusive attitudes. Thus, we ask that other methods for improving research environments are considered.

Section 4.2 FN's quality work

The evaluation system implemented by the previous Faculty Board is great; we also agree that this work should continue.

Section 4.3 Areas of responsibility

Regarding the differentiation of responsibility areas per university- and research area level (p. 50), we find this to be an interesting suggestion.

We do have the concern that a central distribution of funds should be done through the steering committees to ensure that the funds are given to the right activities and administrative tasks. If given to research centres or other "middle hands," it can result in more vaguely defined activities that might not prioritize PhD student needs (in terms of organisation, management, social activities and education) and by proxy, funds may not be evenly distributed.

Section 4.4 Reinforced research environments (pp. 51-52)

We also like the suggestion of conducting a revision of the delegation orders and joint scientific activities. However, we have some concerns about giving organisational autonomy; while it is a good practice and gives freedom to individual Schools to do what works for them, we are afraid it may also increase injustices (which already exist, as the report points out). The university should strive for alternatives that raise and improve the basic conditions for the subjects/schools in general.

Of the suggestions listed in the report, improving and strengthening the research areas and subjects are then more in line with the ideals that we doctoral students strive for.

Section 4.5 Sitting at CBEES (pp. 40, 53-54)

Previous reports have pointed out that doctoral research education at Södertörn University is overall quite good, but a potential flaw is that many issues are handled on individual basis and needs. However, this works because the university is small and there are not so many PhD students with special needs (not in the sense of disabilities but in the sense that they require modified study plans or other practical adaptations to their employment, for example). The seating arrangements at CBEES is an example of where individual experiences differ greatly. The Doctoral Council have heard testimonies from PhDs who fully enjoyed their experience, while others had a very hard time adapting between their first year and relocation for the following years. Some students gain social bonds to other colleges which last throughout their continued doctoral studies, while others experience a distance and lack of belonging to their home department which never fully recovers. Some students who are not seated at CBEES experience the first year as isolating and confusing, wishing they had the support system CBEES-based doctoral students get.

Based on this, it is reasonable that the “mandatory” sitting of a year at CBEES is flexible, where, for example, the first six months are mandatory, but the remainder can be adapted to the needs of the PhD, e.g. increasing or decreasing the time and choosing when to sit there. While sitting at CBEES is commonly well-received by first-year students, over time, it might not be as significant. Introducing PhDs to their departments and inviting them to participate in collegial activities (social and scientific) are therefore vital to make the PhD “feel at home” on both settings: CBEES and their subjects and to smooth the transition from one place to another. The degree to which this is done today is not clear, and this issue also seems to connect to broader issues of integration, collegial kindness, and social quality of research environments.

We do not agree that PhD students should have the say to remove their whole time of sitting at CBEES, as it may be hard for them to judge themselves during their first year, especially if it is a beneficial choice in the long run.

Additionally, physically moving between departments and office spaces can be mentally demanding as it requires adapting to a new space and to new people. Moving around people frequently can create disruptions for people in the affected areas. There is also a worry among some PhD students that a flexible solution would ultimately mean that they are robbed of a work station all together, as the University already has challenges to provide adequate offices for all staff. In some circumstances, the lack of space have resulted in prioritisation of who gets better conditions – which almost exclusively results in worse conditions for PhDs as junior staff.

Section 4.6 Decision of assessment groups

Decision-making should not be delegated to HLK, but to the steering groups. First, the quality assessment would become too internal if it were left to the subject area alone, therefore having issues be discussed by the steering groups at least creates a forum for discussion and potential to improve quality and avoid biases.

For this reason, we would like to highlight the need for revising the role and duties of diverse collegial groups, not least HLK.

Section 4.6 Baltic Sea and East European relevance

This is a well-done overview, although if we can suggest freely, more interdisciplinarity would be beneficial during PhD progress seminars, where colleagues with a connection to or expertise in Baltic Sea and East European research attend the progress seminars. Similarly, these suggestions could be adopted to UVS and potentially be more integrated in practice within the research areas.

Currently, the Baltic Sea and East European relevance is stressed as a crucial part of the projects during their first year (perhaps because the PhDs are sitting at CBEES), but overtime the nitpicking fades, creating difficulties for the PhDs.

Section 4.6 Administrative routines

Gathering information about external courses is a difficult task, but we can recommend PhDplanner.com. It should be noted that the current website (sh.se) is terrible in terms of navigation and user-friendliness for this type of database/collected information. While this point has little to do with the organisation and financing of doctoral education, the website's navigation really needs to be revised. We have had the current website for a few years now, it is time to evaluate it as well.

We cannot stress this enough, it is incomprehensible and discriminatory that information about the central systems and how to use them is not already available in English. All information on the *Medarbetarwebben* should be available in English.

If detailed translations cannot be produced because of the lack of translation staff, there should at least be a short text explaining the functions and services that are available so that the person can find out more information via colleagues/managers/other staff or means.

Regarding the finance department, what implies having a contact person at that management body? Doctoral students, as well as other research employees, already have

a contact person in the finance department (projektekonomi@sh.se), so what is meant by a contact person?

Fakultetsnämndens synpunkter på rapporten *Forskarutbildningen vid Södertörns högskola: utveckling, utmaningar och vägval*

Flemingsberg, 2025-09-24

Den 5 november 2024 beslutade rektor att genomföra en översyn av forskarutbildningen med analys och förslag på åtgärder. Analysen genomfördes av vicerektor för forskning Anna Maria Jönsson och prodekan Johan Eriksson.

Fakultetsnämnden lämnar härmed sina synpunkter. Nämnden vill först framhålla att utredningen är viktig då den tillhandahåller en mängd insamlad data om forskarutbildningen vid Södertörns högskola och pekar ut vissa förhållanden som behöver bevakas. Forskarutbildningen vid högskolan är organisatoriskt komplex, med ämnen, områden, forskarskolan CBEES, projektdoktorander och andra forskarskoledoktorander. Svensk forskarutbildning befinner sig i ett föränderligt utbildningspolitiskt landskap, vilket blev påtagligt för högskolan 2023, då den antog 10 fler doktorander än vanligt tack vare Vetenskapsrådets tillfälliga forskarskolor. Det finns alltså skäl för Högskolan att utöver Fakultetsnämndens utvärderingar av ämnen med forskarutbildning göra lärosätesövergripande översyner och analyser.

Detta sagt riktar följande svar dock in sig på några punkter i rapporten som nämnden finner problematiska eller svagt underbyggda. Nämnden vill inledningsvis betona två saker, dels nödvändigheten av att inte göra några större vägval om forskarutbildningen med rapporten som grund utan skynda långsamt, då den, trots dess styrkor, inte fullt ut lyckas visa att det som framställs som utmaningar verkligen är det.

Dels – och som en följd därav – vill nämnden se en konsekvensanalys av vissa alternativ, i relation till följder för enskilda forskarutbildningar och -miljöer likaväl som för högskolan i stort. Analysen bör också sättas i relation till andra väsentliga delar av högskolans strategier och mål, framför allt universitetssträvan och strävan efter en hög grad av kollegialt styre. Rapporten innehåller några sak- och korrekturfel. Nämnden påtalar dem i ett särskilt dokument, ej bilagt här.

Längst bak i denna text, s. 7, finns dess slutsatser i korthet.

1. Kvalitet, starka miljöer och frågan om små och ”sårbara” miljöer.

Rapportens uttalade syfte är inte att göra en utvärdering av kvalitet i forskarutbildningen, utan att identifiera utmaningar i dess organisation och finansiering och föreslå alternativ på vägar framåt. Målsättningen är, som framgår på s 45, att bidra till att skapa starka miljöer. Icke desto mindre förs kvalitetsfrågan in genom en sammanblandning av kvalitet och sårbarhet, varpå sårbarhet i sin tur tydligt sammankopplas med små miljöer. Nämnden anser att sammankopplingen inte bara är olycklig, utan följden av en ofullständig analys som riskerar att leda oss vilse i vårt arbete.

Här måste nämnden tillåta sig en längre argumentation. Kontentan av den är att rapporten är något förvirrad i att definiera vad en "liten miljö" är. Är det en miljö som har *få doktorander*, eller är det en miljö som har *få forskare* som kan bedriva forskarutbildningen? Det förblir oklart, men det är två vitt skilda situationer som kräver vitt skilda lösningar. Rapporten förefaller landa i slutsatsen att det är *få forskare* som är problemet. Nämndens uppfattning är att problembilden på många håll på högskolan är en annan: att det är *för få doktorander även i förhållandevis stora och livskraftiga miljöer*.

I det avsnitt som heter just "Sårbara miljöer" görs först en litet olycklig argumentation. Det sägs att Högskoleverket för området Kritisk kulturteori 2010 angav riktmärket 15 doktorander. Utifrån det sägs att 15 doktorander kan indikera ett riktmärke för en nedre gräns för storleken för ett område. Sedan sägs att inget ämne (utöver Miljövetenskap på grund av dess unika organisation) når upp till riktmärket. Men det är irrelevant, riktmärket gäller områden, inte ämnen. Alla områden lever enligt rapportens tabell 3 (s 20) upp till riktmärket med råge, de minsta har 22 doktorander, det största 37. Vi har fem områden och hade i december 2024 139 doktorander på Högskolan. Påståendet om ämnen sätter dock en ton: Små ämnen verkar ses som ett problem i sig, ett kvalitetsproblem.

Denna uppfattning om litenhet som ett kvalitetsproblem blir sedan explicit när rapportförfattarna, på s 47, föreslår att högskolan ska höja de grundläggande kraven på en fungerande forskningsmiljö, från 4 heltidsekvivalenter varav 1 professor och 2 docenter, till 5 heltidsekvivalenter varav 2 professorer och 3 docenter. Sammantaget görs i rapporten påståenden om kvalitet, och kopplas kvalitet till miljöers storlek (det gäller även de kvalitetsparametrar som tas upp nedan).

Och förvisso: små miljöer är verkligen ett problem, och nämnden instämmer helt med rapportens uppfattning att ingen doktorand ska behöva vara ensam i sin utbildning. Vad rapporten dock inte visar är huruvida våra miljöer är små på det sätt rapporten avser – alltså inte i antal doktorander utan i antal forskare (heltidsekvivalenter varav professorer och docenter), och huruvida dessa miljöer är "sårbara".

Rapporten redovisar (s. 31–33) att UKÄ framhållit riskerna med små miljöer, att Högskolan har många små miljöer, och att ett grundläggande kvalitetskrav är miljöns tillräckliga storlek. Rapporten vilar också på tidigare utvärderingar, av bland andra Fakultetsnämnden. Men vad är en liten miljö?

Vi kan ta området Historiska studier (tillika forskarutbildningsämnena vid institutionen för Historia och Samtidsstudier, HSS) som exempel, där fem ämnen ingår: arkeologi, etnologi, historia, idéhistoria, religionsvetenskap. Flera av dem har i tidigare utvärderingar utpekats som små och sårbara, som framgår av not 33 i rapporten, där idéhistoria och arkeologi lyfts fram som exempel. Arkeologi är också ett ämne som i termer av *heltidsekvivalenter* är sårbart, vilket noten lyfter fram. Idéhistoria däremot sägs vara det i kraft av *få doktorander*. Här sker en explicit sammanblandning av två olika saker. Vid utvärderingstillfället (2020) fanns i ämnet idéhistoria tre doktorander – ja, det är få. Vad som dock inte sägs är att ämnet vid tillfället hade 8 heltidsekvivalenter varav 3 professorer och 4 docenter. *Ämnet* kunde då inte klassas som en sårbar eller ens liten miljö.

HSS beskrivs ofta som en institution med flera små ämnen. Men hur ser verkligheten ut? Etnologi har nyligen utvärderats i Fakultetsnämndens utvärderingscykel. Ämneskollegiet består av 9 tillsvidareanställda, varav 2 professorer och 4 docenter. Historieämnet utvärderades 2023 i samma cykel. Ämneskollegiet bestod då av 11 heltidsekvivalenter varav 5 professorer och 4 docenter.

Idéhistoria utvärderas just nu. Ämnet har nio tillsvidareanställda, varav 4 professorer och 5 docenter. I religion finns fyra professorer.

Vad gäller detta ofta anförda exempel, HSS/Historiska studier, på "små" och "sårbara" miljöer är det alltså endast en av fem som kan klassas som en "liten" eller "sårbar" miljö. Det bör framhållas att övriga miljöer inte ens är *ganska* små utan rätt normala i ett svenskt perspektiv. Att klassa dem som små och sårbara har stora konsekvenser bortom forskarutbildningen. Inom utvärderingscykeln har ännu endast två ämnen utöver de nämnda med forskarutbildning utvärderats: Medie- och kommunikationsvetenskap och litteraturvetenskap. Det senare får nog ses som litet, men redovisar fem heltidsekvivalenter varav 2 professorer och 2 docenter. Sakkunniga granskare fann att forskarutbildningen "fungerar mycket väl", har en "tydlig ämnesmässig profil", har "bra styrning och tydliga anvisningar". Endast styrkor, inga svagheter, påtalades.

Nämnden menar sålunda att rapporten, förvisso användbar och intressant, i ett väsentligt avseende ger en oklar och kanske något felaktig problembild, som kan bekräftas varken av den pågående utvärderingscykeln av högskolans ämnen, eller av exemplet ovan med heltidsekvivalenter, professorer och docenter på HSS. Lösningar och vägval görs för ett problem som kanske inte finns i den utsträckning rapporten gör gällande.

Två av vägvalen i denna fråga faller därmed litet platt. Stöd små miljöer: det verkar utifrån rapportens betoning på kollegiers storlek *de facto* inte finnas särskilt många små miljöer utifrån de diskuterade måtten (det nuvarande och det föreslagna). Lägg ner forskarutbildningen i små ämnen: I så fall de som ligger under kraven på heltidsekvivalenter i dag, de måste vara få utöver det som rapporten identifierar (not 33).

Nämnden menar dock att det verkligen finns ett problem, ett annat problem, med små miljöer, som också framgår av tabell 3 (s 20): *doktorandgruppernas* litenhet och sårbarhet.

Vi tar återigen HSS som exempel. När rapporten skrevs hade arkeologi 4 doktorander, etnologi 7, historia 5 (varav 4 i Historiska studier och 1 i UVS), idéhistoria 4 och religion 5. Då ska man dra sig till minnes att området Historiska studier är något lyckligt lottat som är så litet. Ämnena i området har gynnats i tilldelningen av doktorander, eftersom den skett enligt en rättvis princip till områdena. Områdena KKT och PESO är större, med flera större ämnen, men får samma antal doktorander. Statsvetenskap har 5 doktorander enligt tabell 3, journalistik har 3.

Slutsats efter denna långa redogörelse: Högskolans grundläggande problem är för små *doktorandmiljöer*, inte för små forskningsmiljöer. Detta är negativt för hela högskolan men missgynnar framför allt de större ämnena som trots större handledarkapacitet inte tilldelas fler doktorander, vilket har konsekvenser för juniora forskares möjligheter att meritiera sig och i förlängningen också för högskolans möjligheter att attrahera unga forskare.

Sålunda återstår vägval 3: ökad integration. Men vägval 3 är ju också status quo, vår forskarutbildning är enligt examenstillstånden uppbyggda just så. Högskoleverket visste från början att ämnena inte skulle få stora doktorandkullar, så såg det ut runt 2010, och därför integrerades forskarutbildningsämnena i forskarutbildningsområden. Detta vägval förefaller vara den rimliga vägen framåt i denna fråga, och frågan om *områdenas betydelse och roll* blir därmed viktig – vilket rapporten också påpekar flera gånger.

Dock måste högskolan dra en annan slutsats. Vi har för få doktorander, i absoluta tal och i förhållande till andelen disputerade. Detta är ett generellt nationellt problem som uppmärksammas av såväl Vetenskapsrådet som nu senast UKÄ.¹ Nämnden anser att ett väsentligt mål för högskolan vad gäller forskarutbildningen måste vara att öka antalet doktorander.

Det är viktigt av flera skäl: 1) i vår strävan efter att bli universitet måste vi ha en bred flora av livskraftiga forskarutbildningar (se nedan). 2) för att rekrytera och behålla duktiga anställda forskare måste vi erbjuda undervisning och handledning på forskarutbildningsnivå. Detta problem är särskilt påtagligt för större ämnen. Vi har enligt EU:s system HR Award/HRS4R åtaganden vad gäller karriärstöd och karriärplanering. Att inte få undervisa och handleda på forskarutbildningen är numera starkt karriärhämmande i det svenska systemet. Södertörns högskola har också åtagit sig genom sin forskningsstrategi, *Södertörns högskolas forskningsstrategi 2025–2027*, att verka för denna typ av karriärplanering (se mål där, "Möjlighet att utvecklas i alla delar av karriären").

3) för att vara ett synligt lärosäte i nationellt och internationellt avseende måste vi producera högkvalitativ forskning, samt, med ett citat ur forskningsstrategin, "främja vetenskapligt genomslag". Doktorander bedriver billig och högkvalitativ grundforskning, och doktorsavhandlingar har större medialt genomslag än artiklar.

Och detta är möjligt! – kanske till och med mer möjligt för oss än för andra lärosäten. Det sker enklast genom ett omfattande, kontinuerligt, genomtänkt och prioriterat strategiarbete gentemot Östersjöstiftelsen, men också genom andra vägar. Lejonparten av Södertörns högskolas miljöer är inte sårbara utan där finns de forskare som behövs för en större forskarutbildning. Nämnden föreslår att Södertörns högskola driver önskemålet mot ÖSS om, förslagsvis, en fördubblad tilldelning till forskarutbildningen under ett antal år framöver, utöver nu befintligt bidrag.

I andra änden bör Högskolan bevaka och upprätthålla de nuvarande kraven för forskarutbildning: fyra heltidsekvivalenter varav en professor och två docenter. Ämnen som inte lever upp till detta bör inte tilldelas doktorandplatser.

2. Universitetssträvan

Fakultetsnämnden menar att rapporten kunde ha ställt vissa av vägvalen och förslagen i relation till andra mål och ambitioner. Det finns några förslag som kan vara svårförenliga med lärosätets strävan att bli universitet. Ett exempel är vägvalen om hur resursfördelningen kan optimeras. Där finns två val, på s. 48f (i brödtexten; ett tredje i not 43). Ett är fördela jämt, vilket rapporten helt riktigt beskriver som status quo, det andra är en koncentrerad av resurser. Rapporten redovisar för- och nackdelar på ett tydligt sätt.

Kan dock denna fråga avgränsas till detta? Kännetecknande för ett universitet är snarare en bred flora av olika utbildningar på olika nivåer, än en koncentration till få miljöer. I *Södertörns högskolas*

¹ Universitetskanslerämbetet, *Universitet och högskolor 2025*, s. 89, visar tydligt hur låg andel doktorander Sverige har i jämförelse med både våra nordiska grannländer och med OECD i sin helhet; Vetenskapsrådet betonade riskerna med detta för återväxten i svensk högskolesektor redan 2019, se *Forskningsöversikt. Humaniora och samhällsvetenskap*, 2019, s. 24. VR:s forskarskolor som gynnat högskolan är en direkt följd av den insikten.

forskningsstrategi 2025–2027 står i första stycket att forskningsstrategin är ”ett led i högskolans strävan att uppnå formell universitetsstatus”. Därmed ges denna strävan en stark position i högskolans aktuella syn på sin forskning. Forskarutbildningen är i sin tur central för denna forskning. I samma forskningsstrategi lyfts inte endast mångvetenskaplighet fram som ett kärnvärde (s 4), utan även att ”målet är att alla högskolans ämnen som uppfyller kompetenskraven ska kunna examinera doktorander”. I ljuset av forskningsstrategin bör en eventuell koncentration av resurser konsekvensutredas. Kan en sådan koncentration innebära att viktiga delar av forskningsstrategin och universitetssträvan undergrävs? Hur kan en sådan koncentration ske utan att den bredd som kan förväntas av ett universitet hotas? Resonemangen om tematiska satsningar, s. 50, bör sättas i samma ljus: tematiska satsningar är möjliga enbart när en bredd i forskarutbildningsutbudet redan föreligger.

Högskolan behöver antagligen definiera för sig själv – varför inte i det av rektor aviserade kommande strategiarbetet – vilken typ av forskarutbildning som *krävs* för att bli universitet, och som högskolan finner *önskvärd* för att bli just det universitet vi vill bli, innan frågan om resurskoncentration kan resas.

3. Kollegialitet, kvalitetsmått och områdets betydelse

Fakultetsnämnden har i andra sammanhang påtalat behovet av att se över, vårda och så långt möjligt stärka kollegialiteten på alla nivåer på högskolan. Det är i linje med Högskolans mål vad gäller forskningen. I nämnda forskningsstrategi står under rubriken *Kärnvärden* (s. 4) att Södertörns högskola ”vill verka för att skapa starka kollegiala och kreativa forskningsmiljöer” och att högskolan vill skapa en ”miljö präglad av kollegialitet, intellektuell nyfikenhet”, etc. Kollegialitet innebär att en så stor del av besluten som möjligt läggs på vetenskapligt kompetenta personer nära den bedrivna verksamheten.

Såsom nämnden ser det bör en stor del av makten över forskarutbildningen fortsättningsvis ligga på områdesnivå. Rapporten betonar vid flera tillfällen områdenas betydelse: den är också rent formell – utan dem skulle vi inte ha någon forskarutbildning. Nämnden delar helt uppfattningen att det är centralt att områdena även fortsättningsvis utgör starka vetenskapliga sammanhang. Det finns emellertid vissa inslag i rapporten som snarare tar bort inflytandet över forskarutbildningen från områdena, t.ex. att fakultetsnämnden skapar riktlinjer för fördelning av platser i stället för att områdena har makten, och att tilldelningen kan förbigå områdena för att gå direkt till ämnen eller andra instanser (plattformar nämns, s. 51). Då riskerar vi att få just det som rapporten varnar för: icke integrerade små miljöer. Tanken s. 50 om centralt beslutade forskarskolor är inte i linje med kollegialitetens ideal och svårsmält för nämnden.

En väg framåt är som rapporten påpekar s. 49 att högskolan (kollegialt, dvs genom fakultetsnämnden) tar fram olika kriterier för vad som anses gälla för tilldelning av doktorander, och sedan låter områdena fatta lokala beslut utifrån dessa riktlinjer. Sådana kriterier kan då vara dels absoluta, som den av Högscoleverket stipulerade gränsen för heltidsekvivalenter, professorer och docenter, dels av mindre stark karaktär, såsom genomströmning, och kanske andra mått som avhandlingarnas kvalitet, ansökningars relevans för områdena och ÖSS/UVS, etc.

Dock krävs en större diskussion om vad kvalitet är. I dessa tider, när utvecklingen verkar bromsa något vad gäller bibliometriska mått (publicering, citering), med en ökad tonvikt på akademiskt medborgarskap, bör andra kvalitetskriterier också tas i beaktande. Högskolan har förbundit sig något till denna rörelse mot en lägre tonvikt på mekaniska mått genom att ha anslutit sig till CoAra (Coalition for Advancing Research Assessment) och skrivit under deklARATIONEN Dora (The Declaration on Research Assessment).

Rapporten tar upp vissa kvalitetskrav men det främsta kvalitetsmålet som är verksamt i rapporten är ändå ämnesmiljöernas storlek. Det gäller inte enbart resonemangen om sårbarhet utan även tankarna under vägvalen för optimerad resursfördelning, t ex att antalet professorer och docenter kan användas som mått (alltså inte endast som minimikrav, grundläggande heltidsekvivalenter, utan även som optimumnormer, vilket gör storlek till ett kvalitetsmått i sig).

Bör inte ett lärosätes forskarutbildning, liksom all forskning, vara *dynamisk*? Och tenderar inte mått som bygger på storlek, och även ÖSS tanke (s 50) om att knyta en doktorand till ÖSS-professurerna, att tvärtom gynna *cementering*? Vad gäller det sista vill nämnden framföra att en bättre idé för både ÖSS och Södertörns högskola än att knyta doktorander till professurer, det vill säga till specifika, namngivna individer: att helt enkelt återinföra möjligheten till doktorander i ÖSS projektutlysningar, alltså att skapa dynamik och kvalitet genom konkurrensutsättning – både för ÖSS som får en ständigt rörlig, av forskare i konkurrens definierad östersjö/Östeuropaprofil, och för högskolan som för alla miljöer skapar möjligheten att förstärka sina doktorandmiljöer genom konkurrenskraftiga ansökningar. Denna åtgärd är också starkt kollegialt efterlyst då det är en ständigt återkommande punkt i kollegiers diskussioner om ÖSS stödformer.

5. Forskarskolor och säkerställande av UVS och ÖSS-relevans

En återkommande fråga, även i rapporten, är hur relevansen för olika inriktningar säkerställs. Det har också att göra med frågan om BEEGS och andra forskarskolor. Rapporten visar att BEEGS inte är något större problem, annat än att det efterlyses en större flexibilitet vad gäller året på BEEGS. Det bör vara ett enkelt problem att lösa i dialog mellan områden och BEEGS.

Däremot är det tydligt att det på senare år skett en större splittring av forskarutbildningarna på lärosätet. Dels har UVS tillkommit som ligger utanför BEEGS. Dels har den universitetspolitiska tendensen gått mot forskarskolor, på högskolan främst synlig genom de doktorander som delfinansieras av Vetenskapsrådet. Sålunda kan i en redan liten doktorandgrupp olika individer ha rätt skilda studiegångar. För att återigen ta idéhistoria som exempel har ämnet i skrivande stund tre BEEGS-doktorander, en UVS-doktorand och två doktorander i VR-forskarskola. I andra ämnen, som etnologi, tillkommer även projektdoktorander.

Det måste åligga områdena och ytterst ämnena att sörja för sammanhållningen i dessa doktorandgrupper. Att som rapporten föreslår s. 50 organisera forskarutbildningen kring forskarskolor förefaller då vara – och bör nog vara – en stängd väg. Som rapporten påpekar försvagar detta områdena – och vi får inte försvaga områdena på grund av examenstillstånden. Men vi kan inte heller kräva av doktoranderna att de ska vara med i två forskarskolor. Placerar vi doktorander i nya forskarskolor måste den gamla – BEEGS – försvinna eller försvagas såsom

nämnden ser det, och det kräver en konsekvensanalys, då BEEGS och CBEES i nuvarande organisation är oskiljaktliga.

Givet rapportens syfte är det en hel del som inte tas upp. Något som blir ganska osynligt i en sådan här rapport är dem det handlar om: doktoranderna. Rapporten talar om deras arbetsmiljö. Den har rätt i att ingen doktorand ska vara ensam, och de ämnen som har tre–fyra doktorander kan säkert ha svårigheter med att skapa en fungerande och vital doktorandmiljö, även om de har en stor mängd professorer och docenter. Detta är såvitt nämnden ser det ännu en anledning till att vårda och värdesätta områdena, och inte splittra forskarutbildningen i ännu fler forskarskolor och tillfälliga satsningar. Rapporten åberopar vid något tillfälle den nyligen genomförda doktorandenkäten. Det huvudsakliga resultatet av denna är, trots att vissa problem och utmaningar framträder och trots varierande svarsfrekvens mellan områdena, att forskarutbildningen vid Södertörn, utifrån ett övergripande doktorandperspektiv, fungerar väl som den är nu.

En fråga som nämnden finner angelägen är hur inriktningar mot UVS respektive BEEGS garanteras. Under den förra mandatperioden (2022–2025) såg fakultetsnämnden utlåtanden för antagning till forskarutbildning, där ämnen rankat sökande högt trots att de saknat BEEGS-relevans, vilket fordras för antagning. Rapporten tar även upp andra problem som nämnden sett i denna bedömning, såsom vissa inslag av godtycklighet. Detta behöver ses över, och med tanke på de många dubbelanslutningarna till UVS bör en liknande diskussion föras där.

Slutsatser i korthet

- Frågan om små och sårbara miljöer ges för stort utrymme i rapporten utan att det klargörs att det är ett problem. Nämnden menar att problemet är litet fel framställt: högskolan har inte huvudsakligen sårbara *forskningsmiljöer*, utan resilienta forskningsmiljöer som dock har för få *doktorander* i relation till storlek. Om den bilden stämmer skjuter förslagen vad gäller starka miljöer på fel måltavla.
- Högskolan har flera starka skäl att arbeta strategiskt för att utöka antalet doktorander.
- Högskolans strävan efter universitetsstatus måste tas i beaktande inför eventuella vägval. Bredd och mångfald med en rik flora av forskarutbildningar – som det är nu – är mer i linje med en universitetsstruktur än t.ex. särskilda resurskoncentrationer. Några tankar i rapporten förefaller gå emot kärnvärden formulerade i högskolans forskningsstrategi.
- Forskarutbildningsområdena är, vare sig vi vill det eller inte, navet i vår forskarutbildning, såsom examenstillstånden är utformade. Dessutom: mycket talar för att de fungerar. De måste upprätthållas och stärkas vid behov.
- Högskolans värnande om kollegialitet måste tas i beaktande. Eftersom forskarutbildningsområdena är så centrala bör mycket av inflytandet över forskarutbildningen ligga där: på områdesnivå, det vill säga lokalt och nära verksamheten.
- Dynamik och föränderlighet i konkurrens kännetecknar det moderna universitetet. Förslag som stärker denna dynamik bör övervägas i högre grad än de som cementerar ordningar.

Linda Vikdahl Gunséus
prefekt
Institutionen för historia och samtidsstudier

Synpunkter på Forskarutbildningen vid Södertörns högskola: Utveckling, utmaningar och vägval

Det har varit både intressant och lärorikt att ta del av FU-rapporten. Det är uppenbart att det ligger en stor arbetsinsats bakom, och att många har bidragit till innehållet, vilket gör rapporten till ett gediget och genomarbetat dokument.

Rapporten har skickats ut till institutionens medarbetare med uppmaningen att inkomma med synpunkter. Rapporten har även diskuterats i institutionens ledningsgrupp. Nedan följer en sammanställning av kommentarer som har kommit in från medarbetare och ledningsgrupp.

Som så ofta när synpunkter efterfrågas, är det främst sådant som upplevs som otydligt eller bör utvecklas vidare som lyfts fram. Det betyder inte att rapporten i stort inte uppfattas som både relevant och välskriven – tvärtom finns det mycket som uppskattas och upplevs som värdefullt.

Koppla samman diskussionen med lärosätets strävan att bli universitet

Det finns synpunkter på att flera av förslagen i rapporten kan uppfattas som motverkande för ambitionen att bli universitet. Ett exempel är förslaget att koncentrera resurser till vissa ämnen, vilket riskerar att urholka mångvetenskapligheten – en kvalitet som är viktig om man strävar efter att bli universitet.

Alla ämnesmiljöer behöver inte vara stora för att vara viktiga

Det är inte rimligt att alla ämnen förväntas växa eller att alla forskningsmiljöer ska vara stora. Inom HSS finns flera starka och välfungerande mindre ämnesmiljöer som, trots sin storlek, bidrar med viktig forskning, samverkan och ansvar för att högskolans profil och strategiska mål upprätthålls.

Excellens och en bra forskarutbildning – inte alltid samma sak

Det finns inte ett självklart samband mellan excellens och en välfungerande forskarutbildning. Excellenta forskare är inte nödvändigtvis de som bäst bygger miljöer eller handleder doktorander. I vissa fall är de inte ens närvarande i miljön. Ett alltför starkt fokus på individbaserad excellens riskerar att skapa sårbara och obalanserade forskningsmiljöer.

Förtydliga begreppen: vad menas med "små ämnen"

Det behövs en tydligare definition av vad som avses med "små ämnen" i rapporten.

Vad innebär excellenta miljöer – enligt vem?

Det bör klargöras vad som avses med "excellenta miljöer" och hur detta förhåller sig till högskolans styrdokument.

Uppdrag till FN – finns det ett pågående arbete?

På sidan 19 står att FN har i uppdrag att "föreslå principer för utveckling av högskolans forskarutbildning samt för fördelning av doktorandplatser", men en tidigare ledamot i FN har framfört att något sådant pågående arbete inte existerar.

Hårdare personella krav för examensrätt – varför?

Rapporten föreslår utökade personella krav för att uppnå examensrätt, men det är oklart varför. Fungerar inte forskarutbildningarna idag med de nuvarande kraven (fyra helårsekvivalenter, varav en professor och två docenter)? Frågan behöver utredas innan ett ev. beslut om utökade personella krav för examensrätt fattas. Strängare krav riskerar att utesluta mindre, men ändå livskraftiga, miljöer – vilket går emot ambitionen att bli universitet.

Resursfördelning bör ta hänsyn till kvalitet – men hur ska den mätas?

På sidan 49 föreslås att resursfördelningen mellan områden bör ta hänsyn till kvalitetsmått snarare än att fördelas lika. Exakt vilka mått som avses framgår dock inte tydligt. Tidigare förslag, t. ex. från PESO, har nämnt antal professorer och docenter, vetenskapliga

publikationer, citeringar och externa anslag. Här bör framförallt doktorandernas prestationer vägas in – som avhandlingarnas kvalitet och doktorandernas genomströmning.

Förslag om delegerad doktorandantagning – praktiskt svårt

På sidorna 57–58 föreslås att doktorandantagning ska kunna delegeras från FN till styrgrupper. Förslaget skulle kunna förenkla processen, men det kan bli problematiskt i vissa miljöer där samma personer sitter både i bedömargrupp och styrgrupp – vilket inte är lämpligt ur ett rättssäkerhetsperspektiv.

Svar på rapporten *Forskarutbildningen vid Södertörns högskola: utveckling, utmaningar och vägval*

Institutionen för Kultur och Lärande (IKL)

Inledning

Rapporten har behandlats samtliga kollegier/ämnesråd vid IKL, i institutionens Ledningsgrupp på möte den 19/8 2025 och vid Institutionsnämndens sammanträde den 28/8 2025. Nedanstående svar är en sammanfattning av de diskussioner som förts vid institutionen.

IKL välkomnar rapporten som på många sätt ger en god lägesbild av forskarutbildningen vid Södertörns högskola, och pekar ut de relevanta utmaningarna och möjliga vägvalen för framtiden. Överlag ställer sig institutionen positiv till underlaget som vi menar ger goda förutsättningar för framtida diskussioner om forskarutbildningens utformning. På sidan 48 i rapporten - i diskussionen om hur starka ämnesmiljöer kan skapas - skriver författarna att: "vår rekommendation är att högskolans ledning tillsammans med FN och prefekterna tar ett strategiskt grepp". Denna rekommendation uppfattar IKL behöver utsträckas till hela frågan om forskarutbildningens framtid. Om prioriteringar ska göras, bör dessa föregås av fortsatt analys och strategiskt motiverade vägval som sker på ett för medarbetarna transparent sätt i såväl kollegiala organ som i linjeorganisationen. Det är också viktigt att detta strategiska arbete harmoniserar med- och sker i relation till högskolans bredare långsiktiga strategiarbete mot en ny utvecklingsplan från år 2027.

Rapportens inledande delar

I tabell 5 (s. 29) beräknas "genomströmningen" på ett sätt som riskerar att bli missvisande. Den modell som används för att räkna fram genomströmningen är antalet antagna doktorander i relation till antalet producerade avhandlingar. Det sättet att räkna tar inte hänsyn till när doktoranderna antogs, och alltså om de kunnat förväntas disputera eller ej. Förslagsvis borde ett mer rättvisande och etablerat sätt att beräkna genomströmningen

användas istället om detta ska kunna vara ett användbart underlag för kvalitetsdiskussioner. Alternativt kan genomströmningsmättet i tabell 5 utgå.

En central fråga i rapporten rör BEEGS/CBEES och därför blir Figur 2 på s. 39 av betydelse. Stapeldiagrammet visar doktorandernas attityder till att vara placerade på BEEGS under första året som antagen. Som påpekats av fakultetsnämnden finns dock en bias i den data som kommer från doktorandenkäten: en mycket stor andel av de som svarar i enkäten är förstaårsdoktorander som alltså inte har någon annan erfarenhet än att vara placerade på BEEGS. Om man tar hänsyn till detta eller bryter ut svaren från doktorander som kommit längre i sin utbildning är attityden till att vara placerad på BEEGS under första året betydligt mindre positiv.

Frågan om starka och sårbara miljöer

I diskussionerna på IKL har svårigheterna med att mäta kvalitet och att avgöra vad som är en sårbar respektive en stark miljö lyfts fram. Framförallt IKL betonat vikten av att ha väl genomtänkta och sammansatta mått för kvalitet, dvs. mått som inte enbart inkluderar ett fåtal kvantitativa variabler, som t ex antalet professorer, publikationer, citeringar o dyl. Det har också understrukits att det är viktigt att utvärdera en ämnesmiljös styrka över längre tidscykler: medarbetare, forskningsanslag, studenter och doktorandtilldelning varierar över tid, vilket innebär att starka miljöer kan försvagas och sårbara miljöer kan utvecklas och blir starkare. IKL vill också framhålla att rapporten på ett olyckligt sätt sätter likhetstecken mellan "små" och "svaga" miljöer. Det finns små miljöer som håller mycket hög kvalitet vid IKL. Vad det gäller en miljöes storlek kan man också behöva lyfta blicken utanför högskolan; även det som vid vårt lärosäte är en liten miljö kan ingå i ett större sammanhang och ämnet i sig kan vara stort och livaktigt i ett sådant vidare perspektiv, vilket också kan tänkas spela in i frågan huruvida miljön är sårbar eller ej.

Vad det gäller det skarpa förslaget att öka kravet för examenstillstånd till 2 professorer och 3 docenter ställer sig IKL försiktigt positiv till detta, men det bör i sådana fall genomföras på ett sådant sätt att ämnena får en rimlig chans att leva upp till de högre kraven, till exempel genom befordran, rekrytering eller liknande.

Sammanfattningsvis menar IKL att det inte nödvändigtvis behöver vara orimligt att koncentrera resurser i högre grad än vad som hittills skett på högskolan. Att tilldelningen av doktorander är helt jämn (ett ämne, en doktorand) behöver inte vara det bästa eller ens det mest rättvisa sättet att fördela doktorandplatser. Här behöver man kunna se till ämnesmiljöernas behov, deras förutsättningar och till högskolans behov av att kunna göra strategiska satsningar men *framförallt* till frågor om kvalitet. IKL vill dock understryka vikten av att om koncentration av resurser måste göras, så måste det ske utifrån genomtänkta mått som kan vinna kollegial acceptans; samt utifrån en tydlig strategi och med hög grad av förankring i kollegiala organ.

Frågan om hur resursfördelning kan optimeras

Att i frågan om prioriteringar särskilja mellan högskolenivå och områdesnivå är rimligt. De förslag som rapporten pekar på, dvs. att på båda dessa nivåer kunna göra prioriteringar utifrån kvalitet, resultat och förutsättningar liksom utifrån strategiska behov, är något som IKL ställer sig bakom.

Frågan om hur organisationen kan göras tydlig och effektiv

I frågan om en tydlig och ändamålsenlig organisation förespråkar IKL det som i rapporten kallas Alternativ C, dvs. organisatorisk valfrihet. IKL ställer sig överlag positiv till en stärkt ämnesnivå, och som det framhålls i rapporten så har KKT - vilket är det FU-område i vilket de flesta ämnena på IKL är med - redan genomfört organisatoriska förändringar i denna riktning. Samtidigt finns inte alltid förutsättningar på ämnesnivå att ta ansvar för en effektiv och högkvalitativ forskarutbildning och det kan också finnas ekonomiska eller andra administrativa skäl att tillåta organisatorisk flexibilitet.

Även om IKL i huvudsak bejakar att föra ner beslutsmandat till ämnesnivå (Handledarkollegium) har det också påpekats att detta riskerar att medföra utökad administration, vilket behöver beaktas i den fortsatta processen.

Förslag om BEEGS och UVS

IKL vill understryka att det som i rapporten kallas för Alternativ A, att behålla nuvarande organisation, inte är önskvärt. Vad det gäller BEEGS-anslutningen förefaller alternativen B och C vara de mest tilltalande handlingsalternativen. Att ha en mer flexibel BEEGS-anslutning, baserat på vad som är bäst för den enskilda doktoranden/det specifika avhandlingsprojektet bejakas av IKL. IKL ställer sig också bakom rapportens förslag för hur vissa funktioner från BEEGS/CBEES kan omdisponeras till ämnen och styrgrupper. Givet att IKL byggt upp en betydande kompetens inom Östersjö- och östeuropaforskning, med många forskningsprojekt, mycket pågående forskning och samarbeten i regionen samt ett flertal ÖSS-professorer, har betydelsen av BEEGS/CBEES som samlande miljö minskat över tid. Från IKL vill man också framhålla att BEEGS roll i antagningsprocessen inte fungerat väl och att ämnesmiljöerna själva har kompetens att bedöma den s k "ÖS-relevansen".

Vad det gäller UVS delar IKL rapportens ståndpunkt och "ser negativt på att fortsätta precis som nu". I övrigt hänvisar IKL till de inkomna remissvaren från UVS och KKTs styrgrupper i denna fråga, och ställer sig positiv till att UVS-frågan behandlas mer ingående i en separat utredning.

Förslag kring finansiering, doktorandantagning, samordning och språk

IKL ställer sig positiv till rapportens förslag om att det även fortsättningsvis bör vara institutionerna som budgeterar för FU-områdena genom IFF.

Vad det gäller antagning har diskussionen på IKL framförallt rört BEEGS roll i denna process. IKL ställer sig bakom förslaget att bedömning av "ÖS-relevans" delegeras till ämnenas bedömaregrupper.

Från IKL vill vi också framhålla behovet av ett sammanhållet stöd för samverkansdoktorander, som ställer särskilda administrativa krav.

Det är positivt om en stöd- och samordningsfunktion för praktiska frågor som rör internationella doktorander inrättas på högskolan. IKL ser även positivt på att en sådan stöd- och samordningsfunktion inte bara arbetar med frågor som rör internationella doktorander utan internationell rekrytering mer allmänt.

Administrativt stöd

I tabell 4 jämförs fördelningen av interna medel för forskarutbildningen. I den framgår att IKL har mest administrativt stöd av alla institutioner (140 %). För att sätta siffran i ett sammanhang bör beaktas att KKT har det största antalet doktorander och handledare samt att administrationen vid IKL utför mycket utvecklingsarbete som kommer forskarutbildningen vid hela högskolan till gagn. Några exempel är framtagande av högskolegemensamma rutiner och riktlinjer, införandet av ISP i Ladok samt planering och medverkan vid handledarkursen och introduktionsveckan för nya doktorander. IKLs handläggare stöttar även löpande andra handläggare, administratörer, AVM och studierektorer i olika frågor då handläggarstöd saknas vid en del institutioner. Vidare är det studierektorerna vid några institutioner/områden som utför en del av det arbete som vid IKL utförs av handläggare/administratör. Det är således inte helt enkelt och rättvisande att jämföra siffrorna rakt av.

Mindre sakfel, påpekanden

- Genomgående i rapporten skrivs "examensrättigheter", men vi tycker det är bättre att använda den formella termen "examenstillstånd". Det är ej konsekvent hur området Miljövetenskapliga studier förkortas, både MS och MVS används. Individuella studieplaner i plural förkortas lämpligen ISP:er (-planer), inte ISP:ar. "Doktorandanställning" är den korrekta termen enligt högskoleförordningen för en anställning som doktorand vid ett lärosäte, inte "doktorandtjänst". Det är ej konsekvent hur forskarutbildningsämnet Den praktiska kunskapens teori benämns, både praktisk kunskap och CPK används (se bl.a. stycke 2.3 och tabell 3). På ett par ställen (första stycket sid 21 och andra stycket sid 22) står det att forskarutbildningsområdena får medel för att administrera forskarutbildningen. Det är

lite oklart vad som avses med administration i det här sammanhanget, är det inte snarare medel för att bedriva utbildningen?

för Institutionen för Kultur och Lärande (IKL)

A handwritten signature in black ink, consisting of stylized, cursive letters that appear to be 'F. Stiernstedt'.

Fredrik Stiernstedt, prefekt

Remissvar från styrgruppen för Kritisk kulturteori (KKT) angående rapporten Forskarutbildningen vid Södertörns högskola

De flesta av KKT:s synpunkter på rapporten och den analys och de förslag som presenteras där gäller forskarutbildningens organisering. Generellt är KKT:s styrgrupp för decentralisering av beslutmandatet gällande forskarutbildningens organisering och styrning till forskarutbildningsområdena respektive till de ingående ämnena, även om det finns några punkter där vi har sinsemellan olika uppfattningar.

Starka miljöer och resursfördelning

Vi reagerar på att det i rapporten genomgående sätts likhetstecken mellan små och svaga miljöer. Inom KKT finns flera relativt små ämnen som är starka forskningsmässigt, och en av högskolans styrkor är dess bredd av humanistiska ämnen, vilket borgar för vetenskaplig pluralism. Det är inte helt klart vad som menas med "integrering av små miljöer i större sammanhang" (s. 47), men om det är sammanslagning av ämnen eller av ämnens forskarutbildningar som avses är det något som vi motsätter oss. Åtminstone inom KKT skulle det innebära en utslätning av ämnenas och därmed även av forskarutbildningens vetenskapliga profil. Det är inte heller klart var gränsen går mellan små och stora miljöer, men förslaget att det bör vara ett krav för examensrätt på forskarnivå att det finns minst två professorer och tre docenter skulle onekligen kunna orsaka problem för vissa ämnen inom KKT, t.ex. i samband med pensionsavgångar. Det finns ändå ett visst stöd inom KKT:s styrgrupp för förslaget, förutsatt att det tillämpas på ett ansvarsfullt sätt. Man skulle t.ex. kunna tänka sig att ett ämne som förlorar kompetens pga. pensionsavgångar eller uppsägningar får stöd för att kunna bygga upp den erforderliga kompetensen på nytt. Dessutom menar vi att kompetens inte bara kan mätas i titlar utan att det är helhetsbilden som bör vara avgörande. Även lektorer bidrar med kompetens, och kan enligt högskolans egna regler vara handledare åt doktorander.

Generellt vill vi framhäva vikten av att det tas ett centralt ansvar för forskarutbildningen även på ämnesnivå, dvs. att varje ämne med examenstillstånd på forskarnivå ges förutsättningar att bygga en levande och varaktig forskarutbildningsmiljö. Detta innebär att man vid tilldelningen av doktorandplatser inte bara kan se till områdena, som om dessa vore homogena enheter, utan också tar hänsyn till konsekvenserna av tilldelningen för de enskilda ämnena.

Vissa inom KKT:s styrgrupp har därför föreslagit att det vore bättre om fördelningen av doktorandplatser sköttes centralt, kanske av Fakultetsnämnden. Andra menar dock att det är bättre om styrgrupperna även fortsättningsvis beslutar om fördelningen, i stället för att flytta beslutet längre bort från dem som berörs av den, och med risk för minskat kollegialt inflytande. Vad gäller frågan om huruvida fördelningen av resurser bör utgå från bestämda kvalitetsmål finns det olika uppfattningar inom KKT:s styrgrupp. Om sådana ska tas fram menar vi dock att detta är något som kräver ordentlig eftertanke, där man inte stirrar sig blind på kvantitativa

mått som citeringar och antal professorer, och där hänsyn tas till skillnaderna mellan olika vetenskapsområden.

Forskarutbildningsområdenas organisation

Vad gäller forskarutbildningsområdenas interna organisation, såsom antal studierektorer, föreslår vi att det beslutet överläts på forskarutbildningsområdena själva. Förutom KKT har även UVS en studierektor per ämne, vilket inte framgår av rapporten.

Vi föreslår att beslut om bedömargrupper i samband med doktorandantagning, handledare samt om individuella studieplaner (ISP) delegeras till handledarkollegierna. Detta kräver dock att det tas fram nya riktlinjer för handledarkollegiernas sammansättning, och särskilt i fråga om vilka som ska ha rösträtt.

Det framstår som närmast en självklarhet att UVS organisation behöver ses över, med tanke på områdets expansion. Ett nygammalt förslag (ursprungligen formulerat av dåvarande Fakultetsnämnden 2015) är att låta UVS anta projektdoktorander, dvs. med extern finansiering, med relevans för Lärarytbildningen, men att inte ha några ämnen anslutna till UVS. I stället skulle svenska och pedagogik kunna ansluta sig till andra befintliga forskarutbildningsområden, vilket skulle göra det möjligt för de ämnena, särskilt svenskämnet, att även anta doktorander med en annan profil än den utbildningsvetenskapliga.

CBEES och BEEGS

Inom KKT:s styrgrupp anser vi att det finns anledning att se över CBEES och BEEGS roll på högskolan i stort. Det finns idag en helt annan Östersjö- och Östeuropakompetens på högskolans ämnen, jämfört med hur det såg ut när CBEES bildades. Arrangemanget med en representant från CBEES i varje bedömargrupp i samband med doktorandantagning anser vi bör överges. Självklart bör det finnas ÖSS-kompetens inom varje bedömargrupp, men den behöver inte nödvändigtvis komma från CBEES. Dessutom har CBEES representanter inte alltid samma tolkning av vad ÖSS-relevans innebär som Östersjöstiftelsen har, och det är inför den senare som vi behöver stå till svars vad gäller doktorandprojektens inriktning och utformning.

Vi menar också att BEEGS har en oklar organisationsform: det kallas för en forskarskola och har en studierektor, men fungerar i praktiken inte som en forskarskola, eftersom doktorandernas utbildning nästan helt och hållet sker inom ramen för forskarutbildningsområdena, där de har sin anställning och där dessutom studierektorerna finns. Om forskarutbildningsområdena själva organiserade den doktorandkurs som idag ges av BEEGS, skulle det bli möjligt att utveckla kursen på ett sätt som bättre motsvarar doktorandernas behov och intressen.

Charlotta Weigelt

Ordförande för styrgruppen för Kritisk kulturteori

Kommentarer på rapport om Forskarutbildningen vid Södertörns högskola 2025 från Institutionen för naturvetenskap, miljö och teknik

Följande kommentarer baserar sig på inkomna synpunkter från enskilda medarbetar, samt diskussioner i NMT Ledningsgrupp och i institutionsnämnden. Eftersom styrgruppen för Miljövetenskapliga studier inkommer med ett eget svar, så fokuserar denna text främst på ämnet Medieteknik. En särskild inlägga har inkommit från ämnesrådet i Medieteknik, se nedan. I slutet av dokumentet finns inkomna synpunkter på formalia.

Sammanfattning av inkomna synpunkter och diskussioner i NMT Ledningsgrupp och Institutionsnämnden

Generellt har intrycket varit att rapporten ger en god översikt över forskarutbildningen vid högskolan. Samtidigt har det framförts att det saknas konkreta förslag på hur forskarutbildningen kan utvecklas och stärkas framöver, vilket hade varit värdefullt. Vidare har flera reagerat på att språket ibland är tendensiöst och tolkar detta som negativt. Till exempel står det i stycket om frågan att ansöka om ett ytterligare område (s.43), att det inte ansetts **önskvärt** av högskoleledningen. Det ges dock ingen motivering till varför det inte önskvärt. Det borde framgå varför, beror det på ekonomi eller något annat? Vidare har frågan ställts om tillräckliga ekonomiska resurser och forskarutbildningsrättigheter måste sättas i samband? Varför kan inte ett ämne ha rättigheter utan att garanteras ekonomiska resurser? Detta anses heller inte framgå tydligt av texten. Det har också framförts synpunkter på texten under rubrik: *I vilken mån disputerar antagna doktorander?* (s.29) Eftersom uträkningen av genomströmningen är oklar och kanske till och med missvisande, så framstår texten i detta stycke endast som gissningar, vilket är onödigt och inte säger något om kvalitet. Flera har också reagerat på ordvalet på s.48 sista stycket, där ordet **hävdar** anses vara onödigt ifrågasättande. Man menar att det i slutändan inte högskolan som avgör om ett ämne uppfyller kriterierna för forskarutbildning.

Det har inte framkommit några kommentarer om CBEES, vilket förmodligen avspeglar avsaknaden av utbyte mellan NMT och CBEES. NMT har i tidigare sammanhang framfört synpunkter rörande doktorandernas första år på BEEGS, men eftersom Styrgruppen för Miljövetenskapliga studier också inkommer utvecklar jag inte detta vidare.

Det finns en förståelse för problematiken med att mindre ämnesmiljöer kan vara särskilt sårbara men trots det har flera framfört att de stöder det framlagda förslaget om ett förändrat internt krav på examensrätt till två professorer och tre docenter. Synpunkter som stöder förslag på kvalitetsmått för tilldelning har också framförts. Fokus för NMT ligger emellertid på hur ämnet Medieteknik ska kunna ansöka om forskarutbildningsrättigheter. Nedanstående svar kommer direkt från Ämnesrådet i Medieteknik.

Ämnesrådet i Medieteknik

Medieteknikens ämnesråd tycker att det är positivt att rapporten belyser att ett antal stora forskningsämnen saknar forskarutbildningsrättigheter, men rådet tycker att frågan inte alls behandlas med det allvar som frågan kräver, och att ett antal aspekter inte beaktas eller diskuteras i rapporten.

Specifika kommentarer

Kap 3.4: Avsnittet "Ämnen utan forskarutbildningsrättigheter"

Det är positivt att problemet lyfts, men det görs väldigt kortfattat

Det vore önskvärt att belysa hur stor andel av högskolans ämnen som saknar forskarutbildningsrättigheter.

Utvärderingen nämner att: "Problemet är kopplat till såväl finansiering – ju fler ämnen inom ett område desto färre platser per ämne". Här vore det önskvärt med en reflektion kring att detta system har konserverande effekter. Det finns inga incitament för existerande områden att ta in fler ämnen, och att man därför eventuellt borde se över områdenas möjligheter att hindra ett ämne som vill ansluta sig.

Följt av "att områdena är så nära knutna till institutioner gör att ämnen kan hamna i områden som de passar sämre in i än vad de skulle gjort sett till bara forskningsinriktning" - Här vore det önskvärt med ett klagörande kring om högskolan tycker att områdena bör vara nära knutna till institutioner eller inte, och förmedla en tydligare signal till ämnen som står utanför områdena såväl som till områdenas styrgrupper om denna modell bör efterlevas eller inte. Kan ett ämne söka om att ansluta till ett område på en annan institution?

Utredningen nämner även: "Frågan om möjligheten att ansöka om ytterligare områden har lyfts som ett alternativ men högskoleledningen har hittills inte sett detta som önskvärt." Här vore det högst angeläget med en mer fördjupad diskussion. Varför är det inte önskvärt? Vad betyder "i nuläget"? Det vore önskvärt för ämnen som står utanför forskarutbildningsområdena att få tydliga signaler och en långsiktig strategi kring möjligheterna att forma nya områden.

Under kapitel 4.3 diskuteras också ämnen som står utanför forskarutbildningsområdena

Här återfinns denna mening: "Ett särskilt dilemma gäller ämnen som (hävdar att de) uppfyller kriterier". Passagen inom parentes är onödig och direkt provocerande.

Här finns också följande mening:

"Ett möjligt förhållningssätt är att det inför beslut om rättigheter för ämnen som uppfyller alla kriterier att kunna erhålla examensrätt på forskarnivå görs en ekonomisk analys: kommer det finnas tillräckliga resurser för att finansiera ett nytt forskarutbildningsämne utan att det drabbar andra ämnen?" och att ämnena måste "säkra långsiktig finansiering för forskarutbildning".

Detta förslag gör det ju avsevärt svårare för nya ämnen att bli del av forskarutbildningsområdena, vilket bidrar ytterligare till de statiska och konserverande strukturer som redan finns. Här vore det högst rimligt att om en ekonomisk dimension införs, den även beaktas för ämnen inom forskarutbildningsområdena, exempelvis i relation till diskussionen om små och svaga forskarutbildningsämnen. Det vore även belysande med en reflektion kring vilka ämnen inom forskarutbildningsområdena som kan anses ha en säkrad långsiktig finansiering för sin forskarutbildning idag.

En stor brist i rapporten är att det saknas en långsiktig framtidsvision och en diskussion om hur forskarutbildningen kan förändras utifrån förändringar i samhället och på högskolan.

Exempelvis kunde man tänka sig ett underkapitel under kap 4 som explicit fokuserar på hur forskarutbildningen kan förändras i takt med samtiden, med följande innehåll:

- En redogörelse och långsiktig strategi för det stora antal ämnen som i nuläget står utan forskarutbildning.
- En diskussion som belyser de konserverande mekanismerna i nuvarande system (exempelvis systemet för fördelning av doktorander som skapar hinder att ta in nya ämnen, matchningen mellan institutioner och områden, och 15 år gamla områdesbeskrivningar som begränsar områdenas forskningstematiker)
- Möjligheten att förändra/söka om de existerande forskarutbildningsområdena via UKÄ. Högskolan och samhället förändras. Högskolan har exempelvis nu fem forskningsplattformar, som kanske hade utgjort de tematiska områdena för forskarutbildning om ansökan skett idag. Eftersom områdena är tematiskt smalare än fakulteter, så borde de också vara mer föränderliga. Varför exempelvis inte lämna in uppdaterade ansökningar om forskarutbildningsrättigheter till UKÄ med uppdaterade områdesbeskrivningar var 10:e år? Eller åtminstone initiera en diskussion med UKÄ om en ny process för att uppdatera dessa beskrivningar (vilket även borde vara i UKÄ:s intresse)

I och med att åren går kommer forskarutbildningsområdena att utgöra en allt mer illasittande kostym. Har högskolan råd med en sådan statisk struktur?

MKV:s kommentarer till

Rapport om forskarutbildningen vid Södertörns högskola. Utveckling, utmaningar och vägval

I tillägg till KKTs samlade remissvar vill MKV inkomma med ett par synpunkter för att förtydliga ämnets överväganden (vilka inte riktigt kommer fram i KKTs svar), dels några specifika korrigeringar av sakuppgifter gällande ämnet. Ämnena är förvisso inte remissinstanser, men i flera avseenden berörs de i rapporten, och vissa förslag – som MKV sympatiserar med – pekar också ut en möjlig förstärkning av ämnenas roll i FU. Tidigare värderingar av ämnenas FU har också pekat på handledarkollegiernas (HLK) centrala roll för kvalitet inom FU, varför det är viktigt att ämnenas ställningstaganden också inhämtas.

Nedanstående kommentarer är baserade på kollegiala diskussioner i hela MKV-kollegiet, i MKVs handledarkollegium och inom MKVs professorsgrupp (exklusive rapportförfattaren).

1. MKV ställer sig positivt till att införa kvalitetsmått som fördelningsprincip vid tilldelning av doktorander. Här behövs dock tas fram kvalitetsindikatorer, som t.ex. beaktande av handledarkapacitet och forskningsaktivitet, inklusive externfinansierad forskning inom den ämnesmiljö som ger forskarutbildningen, tidigare doktoranders genomströmning, huruvida doktorander som disputerat får arbete som postdoktor, lektor, etc. vid andra lärosäten, förekomsten av avhandlings- eller andra priser, osv.
2. MKV ställer sig även bakom förslaget att skärpa kriteriet för att få räknas som FU-ämne till 2 professorer och 3 docenter för att harmoniera med nationell praxis. SH bör ha kvalitetsprocesser och -kriterier som inte avviker från andra lärosäten. Dock bör det framhållas att "universitetsambitionen" kräver en viss bredd i högskolans forskarutbildning, där så stor andel ämnen som möjligt bör beredas plats inom denna, samt att mindre miljöer också *kan* erbjuda en hög-kvalitativ, om än mindre stabil, forskarutbildning. Här krävs strategiska beslut från högskoleledningen.
3. MKV ställer sig positivt till utredningens förslag att stärka ämnesnivån, för att förstärka den kollegiala styrningen, eftersom styrgrupperna inte är kollegiala organ fullt ut. Kollegiala organ har valda representanter som tar ansvar för helheten, snarare än att bevaka sina egna ämnen. MKV menar därför att fördelning av doktorander till ämnena bör ske i annan kollegial instans än inom styrgrupperna, eftersom egenintressena gör att kvalitetsmått inte tillämpas, vilket resulterar i lottnings. Se vidare under p. 6 nedan.
4. Den roll som BEEGS hade under forskarutbildningens barndom vid Södertörns högskola har förändrats. Idag finns ÖS-professorer med Östersjö-/Östeuropa-kompetens inom många FU-ämnen, liksom många andra forskare med erfarenhet av forskning om ÖÖ-området. Detta undanröjer behovet av BEEGS/CBEES som garant för ÖÖ-kompetensen inom FU. För vissa ämnen – MKV är ett av dessa – är BEEGS-doktorander en minoritet (2025 4 av 11), och sett till högskolan som helhet utgör de ungefär hälften av alla doktorander (lite varierande beroende på mätår). Därför är det konstigt att BEEGS fortfarande har en så central roll i högskolans forskarutbildning: t.ex. vid intro-veckan i september varje år, som leds av BEEGS "studierektor", och där *alla* doktorander hälsas välkomna av BEEGS-anknutna forskare. BEEGS-doktoranderna bör integreras i sin ämnesmiljö direkt vid antagning istället för att tillbringa ett år vid BEEGS, något som splittrar ämnenas redan små doktorandgrupper och riskerar att försämra avhandlingarnas ämnesdjup. Av historieskrivningen på sid. 10 framgår att endast ca 50 av högskolans ca 130 doktorander år 2006 var BEEGS-doktorander. Och på sid 19 framgår att ca två tredjedelar av doktoranderna 2025 är finansierade via ÖS, och 72 (av sammanlagt

137 doktorander) är BEEGS-anknutna. Det finns alltså en relativt stor grupp doktorander som inte tillhör BEEGS.

MKV's mening är att ämnena och styrgrupperna nu är mogna att ta ansvar för sin egen forskarutbildning och decentralisera ansvaret för ÖÖ-kompetensen till ämnen/styrgrupper, samt att låta ett större ansvar vila på ÖS-professorerna (och att sådana även tillsätts i ämnen som nu inte har sådana). I dagsläget antas 12-13 BEEGS-doktorander per år, ca en i varje ämne som antar doktorander. Dessa utgör en mycket heterogen skara, och det är oklart på vilket sätt det gagnar kvaliteten i forskarutbildningen att dessa 13 sitter tillsammans under det första året, snarare än att de placeras med andra doktorander och seniora forskare inom sitt eget ämnesområde. Dessutom måste doktoranderna, med nuvarande modell, ryckas upp ur sin invanda sociala miljö och socialiseras in i ett nytt sammanhang med nya rutiner och nya människor, vilket tar energi och kraft ifrån avhandlingskrivandet.

5. I slutet presenteras fyra scenarier för UVS (s. 55f). I tillägg till dessa har det funnits ett femte förslag, framtaget 2015 av dåvarande fakultetsnämnden på uppdrag av förförre rektor Moira von Wright som fortsatt kan vara värt att beakta (von Wright fattade stick i stäv med detta förslag beslut om det femte området "i särskild ordning" på eftermiddagen hennes sista arbetsdag). I detta förslag uppgår svenska och pedagogik i redan befintliga områden (PESO och/eller KKT) och de fakultetsmedel som idag används för att förse UVS med doktorander används för att tillskjuta medel för att samfinansiera doktorander till externfinansierade forskningsprojekt med relevans för LU. På detta sätt säkerställs att doktoranderna anställs i ämnesmiljöer som har seniora forskare med UVS-kompetens, och det är inte heller doktoranderna som utgör hela "lärarytbildningens forskningsunderbyggnad". I dagens organisation finns en sammanblandning mellan "lärarytbildningens forskningsunderbyggnad" och "forskarutbildning inom UVS" som är olycklig, och som t.ex. hänger med när det refereras till beslutet om UVS som område i rapporten (s. 13f):

"I beslutet för Utbildningsvetenskapliga studier (UVS) - det femte området som tillkom 2017, angavs att områdets 'omfattning och avgränsning [...] är väl vald. Kraven på en forskningsbaserad lärarytbildning gör området särskilt angeläget, såväl på Södertörns högskola som nationellt'."

Här har man alltså låtit FU bli den forskningsöverbyggnad som är tänkt att stärka LU, men en utbildning kan aldrig utgöra en forskningsöverbyggnad. Med den föreslagna alternativa modellen skulle också svenska och pedagogik kunna anta doktorander med annan profil än UVS, vilket åtminstone för svenskämnet är en angelägen fråga.

6. Slutligen vill MKV kommentera principerna för fördelning av doktorander. Även om Tabell 5 på sidan 28 sannolikt kommer att justeras efter kontroll av siffror (se korr nedan under Sakuppgifter), visar den på stora skillnader i hur ämnena försörjts vad gäller doktorander, vilken kapacitet de har för handledning, och hur de förvaltat sina resurser. Rapporten pekar ut de ämnen som har haft flest doktorander (oavsett finansieringsform), där Miljövetenskap haft flest (49), eftersom de både är ett ämne och ett område, Historia näst mest (30), och därefter MKV (26) och Statsvetenskap (25). Siffrorna tål att reflekteras över. Miljövetenskap, som har sammanlagt 16 docenter/professorer, har fått en oproportionerligt stor del doktorander (MKV som har 14 professorer/docenter har endast fått 11 BEEGS-doktorander). MKV har dessutom varit forskarutbildningsämne kortare tid än både historia och statsvetenskap, vilka antog doktorander redan runt år 2000 (MKV's första kom 2006). MKV har alltså självt skaffat 15 doktorander genom projekt och forskarskolor). Här skulle kunna tydliggöras vad som fördelats av högskolan, respektive finansierats av andra medel. Jämför man MKV med andra KKT-ämnena är det också stora skillnader. KKT-ämnena

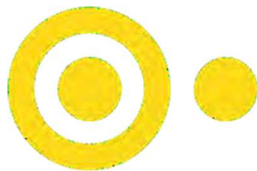
har i stort sett tilldelats lika många doktorander var av högskolan eftersom det inte tagits hänsyn till handledarvolym eller ämnesstorlek.

MKV menar att det vore bra om ansträngningar för att bygga stabila FU-miljöer premierades i stället för att fördelning ska vägledas av principen en doktorand per ämne oavsett storlek, kvalitet, eller engagemang.

	Ex-tillstånd	Antagna	Avh	Examen SH/andra	Kön doktorand K / M (%)	Kön huvud- handledare K / M (%)
MKV KKT	2010	22	16 (15+1)	11 (10+1) / 5	77 / 23	40 / 60
MKV UVS		4	0	0	100 / 0	50 / 50

För MKVs kollegium,

Göran Bolin, studierektor FU MKV

Remiss på översynen ”Forskarutbildningen vid Södertörns högskola”, från Styrgruppen för forskarutbildningsområdet PESO

Sammanfattning

Till att börja med vill vi rikta ett stort tack till dem som sammanställt denna mycket informativa översyn. Vi ser det som en berömvärd insats för att öka alla involverades insyn i hur forskarutbildningen fungerar både i teori och praktik vid högskolan. Rapporten uppskattas eftersom den visar på den komplexitet som forskarutbildningen har, samt de olika strukturer som omfattas. Detta har fångats upp på ett bra sätt.

Denna insats är viktig, då detta för många inte alltid varit så tydligt, och med detta underlag blir det möjligt för fler som arbetar med forskarutbildningen – på alla dess nivåer – att bättre förstå varför den ser ut som den gör, vilka utmaningarna är, men också vad som är möjligt att förändra till det bättre.

Våra synpunkter handlar främst om översynens avslutande del ”Vägval”, där vi kommenterar flertalet av de alternativa förslag som presenteras. Vi konstaterar att det blev en del sakfel i statistiken över antalet doktorander i PESO. Tabellen överensstämmer inte alltid med texten.¹

Frågan om starka miljöer (s. 45–48)

PESOs ingående ämnen har delade meningar om hur vi uppnår starka miljöer.

När det gäller de tre huvudalternativ som diskuteras i frågan om små forskningsmiljöer, stödjer vi i första hand alternativ **a** (stöd små miljöer), i andra hand alternativ **c** (integrera små miljöer i större sammanhang). Vi tror alltså att, ifall det skulle visa sig att en forskningsmiljö är liten (på grund av bristande antal professorer och docenter, eller andra skäl) ser vi det bättre att denna miljö integreras än mer i ett större redan existerande sammanhang som t.ex. ett forskarutbildningsområde. Vi instämmer i att varje ämnesmiljö måste uppfylla grundläggande krav för en fungerande forskningsmiljö och några ämnen

¹ Tabell 5 innehåller många felaktigheter. Alla tabeller bör kontrolleras mot Ladok och stämma överens med texten.

ställer sig bakom att *dessa krav kan skärpas*. Det vill säga, de ställer sig bakom en skärpning av kravet på minst två professorer och tre docenter för examensrätt.

Andra ämnen påtalar risken att sätta för mycket fokus på antal och mindre på hur välfungerande miljön är i övrigt. Det kan finnas en stark forskarmiljö fast det inte finns två professorer och tre docenter. Vad gäller översynens resonemang om ett specifikt mått för en stark forskningsmiljö menar PESO-doktoranderna att antalet professorer och docenter inte är en adekvat indikator på en stark forskningsmiljö. Aktiv handledning och en stimulerande forskningskultur bör också värderas. En viktig del av forskarutbildningen sker genom PESO-området, med gemensamma kurser, möjlighet till handledare från andra ämnen än sitt eget, och att forskarutbildningar ingår i en nationell eller regional forskningsmiljö.

Små miljöer fyller viktiga funktioner för mångvetenskaplighet på högskolan. De stärker generellt kvaliteten på högskolan, som blivande universitet och inför Östersjöstiftelsen. Om små miljöer förlorar rätten att bedriva forskarutbildning kan det bli en nedåtgående spiral för ämnet som sådant. Det blir svårare att attrahera kvalificerade medarbetare som vill kunna meritiera sig (genom att handleda och medverka i forskarutbildningen). Här behövs konkreta förslag på hur vi kan säkra Södertörns tvärvetenskapliga profil om små ämnen försvinner, i synnerhet om Södertörn strävar efter universitetsstatus.

Vidare diskuterades vikten av att kontinuerligt utvärdera att ämnena erbjuder en acceptabel forskningsmiljö – t ex. att som rapporten föreslår, kontinuerligt analysera genomströmning, forskningsmiljöns kvalitet, kompetenser och prognos. Ett ytterligare förslag är att i bedömningen även inkludera hur mycket externa forskningsmedel som ämnet erhållit och att ämnet har ett fungerande högre seminarium. Samtidigt påpekades det att det är viktigt att inte bidra till en utvärderingshets som lägger administrativa bördor på ämnena.

Några frågor som restes om en skärpning av kravet på examensrätt var: hur påverkas existerande doktorander i små ämnen av denna förändring och vilka övergångsregler kommer att skapas i sådant fall?

Frågan om resursfördelning (s. 48–50)

Synpunkter som framkom här är olika. Vissa ämnen anser att resursfördelningen för doktorander inte ska bygga på principen "fördela jämnt" och instämmer i rapporten om att det råder luddighet kring hur rättvis denna princip faktiskt är, på grund av att ämnena skiljer sig åt vad gäller volym och resultat. De ser gärna en fördelning som bygger på kvalitetsmått, medan andra ämnen menar att forskarutbildningar ser olika ut och att det kan vara svårt att hitta relevanta och transparenta kvalitetsmått. Ett par ämnen föreslår att områdena inte själva bör genomföra kvalitetsbedömningarna.

Ett annat perspektiv på resursfördelningen är en kombination av två förhållningssätt.

Med detta menas att alternativ **a** (fördela jämnt) bör användas för att tillsäkra att alla ämnen med examinationsrättigheter med jämna mellanrum (vanligen vartannat år) får en doktorand, så att det går att upprätthålla någon form av forskarutbildning på ämnesnivå.

En sådan princip fungerar dock enbart när det tilldelade antalet BEEGS-doktorander möjliggör att alla ämnen inom ett område erhåller en doktorand (och inte någon blir utan).

Vid situationer då de nya BEEGS-doktoranderna är färre än ämnena inom ett område, samt vid den omvända situationen då det finns fler nya doktorander än antalet ämnen, bör man därför istället fördela doktorander utifrån någon variant av alternativ **b** (koncentrera resurser). Fördelningsprincipen bör då premiera ämnen och områden där relevanta indikatorer visar att forskarutbildningen där erbjuder doktoranderna en bättre vetenskaplig miljö och utbildning, och ämnen/områden som har fler anställda professorer och docenter. Vi delar därmed inte synen på att "excellens" bör premieras med fler doktorander, då vi tror att ett sådant mått både är luddigt och oklart vad det innebär i relation till just forskarutbildningen.

Vad gäller diskussionen om fördelningen på högskolenivå (mellan områden) och på områdesnivå (mellan ämnen) anser vi att rapportens förslag i stora drag är bra. Vi delar dock inte allt som sägs där, och vi efterlyser några förtydliganden enligt nedan:

Högskolenivå (mellan områden): vi tycker det är rimligt att det tas större hänsyn än idag till olika kvalitetsmått vid fördelning mellan områden. Antalet professorer och docenter anser vi vara ett sådant rimligt kvalitetsmått. Vi är dock mer skeptiska till att enbart se till antalet vetenskapliga publiceringar eller citeringar. Förvisso kan omfattande vetenskaplig aktivitet och produktion inom ett område (eller ett ämne) vara relevant som indikator för den vetenskapliga miljöns kapacitet och lämplighet att härbärgera många doktorander, men vi anser att rent numeriska mått på detta riskerar att bli missvisande. Som många av senare års mer kritiska diskussioner om problemen med en simpel bibliometrisk grundad resurstilldelning har visat, skiljer sig publiceringstraditioner ofta åt mellan områden och ämnen. Därför måste stor hänsyn tas till sådana olika traditioner, och mer kvalitativa omdömen göras, då detta annars enbart skulle gynna ämnen med omfattande samskrivande av artiklar i internationella tidskrifter på bekostnad av ämnen där det är vanligt med monografier på svenska.

Områdesnivå (mellan ämnen): vi delar här uppfattningen att hänsyn ska tas till olika ämnens resultat och förutsättningar och fördelning inte avgöras genom lottning (i enlighet med våra resonemang ovan). Samtidigt bör varje ämnens möjlighet att återkommande få doktorander tillgodoses. Vad gäller genomströmning är det dock viktigt att detta mäts på ett genomtänkt sätt, så att det inte missgynnar ämnen där många doktorander till exempel är föräldralediga eller har andra laga skäl till avhandlingens slutförande försenas.

Vi är dock tveksamma till utredningens diskussion om strategiska satsningar som ett sätt att fördela forskarutbildningsresurser. Även om det vore önskvärt att plattformar eller centrum gavs ökande möjligheter att vara del av forskarutbildningen, bör medel till detta inte tas från de befintliga medlen utan i så fall sökas externt eller ordnas på annat sätt. På samma sätt är vi mot att ge varje Östersjöprofessor en doktorand. Ifall Östersjöstiftelsen skulle bevilja medel till sådana ändamål utöver de forskarutbildningsmedel vi idag redan får, vore ett förslag förstås möjligt att beakta, men inte om de förefintliga medlen används till detta. Vi är också emot idén om att ha temporära forskarskolor, som man ansöker om i konkurrens. Risken med det förslaget är att kontinuiteten i forskarutbildningen skulle äventyras, ifall en

sådan modell skulle ersätta den nuvarande fördelning. Om detta förslag skulle bygga på nya resurser, och inte på de befintliga, vore det förstås dock värt att beakta en sådan idé.

Frågan om tydlighet i organisationen (s. 50–53)

Avseende de tre huvudalternativ som diskuteras ser vi inte dessa som ömsesidigt uteslutande, i synnerhet mellan alternativen **a** (stärk ämnesnivån) och **b** (stärk områdena). Vi vill snarare diskutera olika aspekter av det organisatoriska ansvaret separat, enligt nedan.

Vad gäller *studierektorer*, tror vi att detta lämpligen är något som sköts på områdesnivån och inte på ämnesnivån. Men om man inom ett område (som idag inom KKT) vill sköta detta på ämnesnivå, bör det kunna finnas flexibilitet att göra så.

Vad gäller beslutsmakt om *bedömggrupper* och *handledare* anser vi att ansvaret för detta bör föras ner till ämnesnivån. Beslut om att inrätta kursplaner för forskarutbildning bör kunna fattas av styrgrupperna och även beslut om disputation/opponent/betygsnämnd.

Vi vill alltså både föra ner makt från FN till områdena, och från områdena till ämnena.

Vi delar också utredningens tanke om att relationen mellan ämnen och områden bör tydliggöras. PESO-området anses ge komparativa fördelar när det gäller kursutbud, doktorandfrågor generellt, tillgång till handledare samt administration. Ett ämne anser att PESO lagt ner mycket arbete på att få till en bra struktur för doktoranderna och undrar hur ämnesnivån kan stärkas utan att tillföras nya resurser.

Frågan om BEEGS och UVS (s. 53–56)

Vad gäller diskussionen om möjliga vägar för BEEGS, förordar vi enhälligt alternativ **a** (behåll nuvarande organisation). Samtidigt ser vi det som viktigt det missnöje med BEEGS verksamhet – som uppenbarligen finns inom vissa ämnen och som ligger bakom önskan att genomföra andra modeller – tas på allvar. Ska alternativ **a** kunna fungera, bör därför områdenas inflytande över den del av forskarutbildningen som bedrivs vid BEEGS stärkas, så att alla områden och ämnen upplever att man är delaktig i de beslut som formar verksamheten.

BEEGS-forskarskola bör behållas i sin nuvarande form då den erbjuder ett starkt mervärde för doktoranderna, bygger tvärvetenskaplig forskningskompetens om regionen (doktoranderna deltar i bl a CBEES Advanced Seminar och workshops), och organiserar ett flertal workshops som främjar doktorandernas arbetsliv. Förslaget om en avveckling av BEEGS-forskarskola riskerar att urholka Södertörns Östersjö-profil. BEEGS fungerar som en inkörsport för doktorander som inte redan har en stark Östersjöförankring. Men också som ett varumärke i så mån att det kommer kandidater av hög kvalité just på grund av sitt rykte. Miljön är huvudsakligen en engelsktalande miljö vilket underlättar när utländska doktorander ska integreras in i det svenska lärosätet.

Samtidigt framfördes synpunkten att inte alla doktorander på SH ingår i BEEGS-gemenskapen; ett starkt BEEGS-kollektiv upprätthålls på bekostnad av andra kollektiv, t.ex. på ämnesnivå. Det görs alltså en avvägning mellan olika kollektiv.

Givet de små miljöerna är det positivt att lära känna varandra och skapa en kohort-känsla genom att sitta på CBEES under det första året. Det verkar i huvudsak också uppskattas av doktoranderna. Vi ställer oss negativa till förslaget att öka flexibiliteten för BEEGS-doktoranderna vad gäller längden på vistelsen på CBEES. Det skulle öka administrationen och försvåra samordning med andra doktorander.

Förbättringspotentialen är, som det beskrivs i rapporten, tydlig vad gäller kommunikation om t.ex. vem man vänder sig med ekonomifrågor och dylikt, inte frågor gällande själva forskarutbildningen. Doktorander kan uppleva det som en utmaning att orientera sig bland de olika stödfunktionerna. Vi vill föreslå att interaktionen mellan BEEGS och forskarutbildningsområdena och ämnena ytterligare stärks, bland annat genom att handledare får mer information om BEEGS verksamhet samt att ansvarsfördelningen mellan PESO och BEEGS tydliggörs för samtliga parter (doktorander, handledare, HLK).

Förslag kring doktorandantagning (s. 57–59)

Vi delar helt de båda förslagen (s. 58) om beslut om att bedömgrupper delegeras från styrgrupper till handledarkollegier, samt att beslut om antagning av doktorander delegeras från FN till styrgrupper. Utredningens argumentation om detta är mycket övertygande.

Vi delar också helt förslaget (s. 59) om att kriterier för bedömning av Östersjörelevans förtydligas genom dialog med Östersjöstiftelsen. Det är rimligt att den som faktiskt finansierar merparten av högskolans doktorander gör tydligare vad de menar med detta, för att undvika återkommande oklarheter och samexistensen av olika tolkningar av vad detta innebär.

När det gäller förslaget att bedömningen av Östersjörelevans delegeras till ämnenas bedömgrupper, vill vi göra ett tillägg. Vi anser nämligen att bedömning inom ämnenas bedömgrupper bör ske i dialog med och medverkan av CBEES. Det kan antingen ske genom att ämnets Östersjöprofessor deltar, för de ämnen som har en sådan. För de ämnen som inte har en Östersjöprofessor, bör en representant från CBBES bjudas in för detta. Helst bör denna dialog ske tidigt i bedömningsprocessen.

Förslag kring samordningsfunktion (s. 59–60)

Vi ser förslaget om införandet av en gemensam stöd- och samordningsfunktion för alla doktorander (samt för alla utländska kollegor) som mycket klokt. Vi anser dock att det mer noggrant bör undersökas vilken enhet vid högskolan som bäst kan sköta en sådan funktion. Exempelvis har både BEEGS och International Office kompetens i dessa frågor (då de redan har kompetens av att arbeta med frågorna), och dessa bör därför kunna komma i fråga för att få ansvar för detta.

Språkfrågan (s. 60–61)

Utredningens behandling av språkfrågan uppvisar dessvärre inte samma uttömmande, resonerande och genomtänkta förhållningssätt som präglar utredningen i övrigt. Språkfrågan är mycket komplex, och inbegriper viktiga aspekter såsom vad som bäst främjar icke-svenskspråkiga doktoranders möjligheter att kvalificera sig för ett framtida arbetsliv som

universitetslektor i Sverige, men också frågor om akademisk frihet, olika vetenskapsdiscipliners forskningsobjekt och traditioner, samt inte minst det faktum att högskolan är en förvaltningsmyndighet där myndighetsutövning måste bedrivas på svenska (för en god överblick av några av de juridiska, praktiska och principiella aspekter dessa frågor inbegriper, se Wenander 2020).

Vi håller dock med förslaget om att svenskämnet vid högskolan bör ha ansvar för, eller åtminstone vara delaktiga i, utformandet av svenskutbildning för icke-svenskspråkiga doktorander, och att denna utbildning ges en större betydelse i forskarutbildningen. Förutom det rent studiesociala argumentet, handlar detta om att ge de icke-svenskspråkiga studenterna verktyg för att kunna ha en reell chans att kunna konkurrera på den svenska akademiska arbetsmarknaden om lektorstjänster, när de väl har disputerat. I de flesta ämnen man anställs inom som universitetslektor i Sverige, kommer man att behöva kunna behärska det svenska språket, för att kunna undervisa på grundutbildningen – samtidigt som denna språkkunskap även är nödvändig för att man ska kunna delta fullt ut i den del av det kollegiala arbetet som inbegriper myndighetsutövning. Vi tror dessutom att det är viktigt att i övrigt tidigt kommunicera de förutsättningar som råder inom svensk akademi vad gäller språkbruk, så att nyantagna icke-svenskspråkiga doktorander tidigt får en insikt i varför det är värdefullt att kunna svenska. För dem som ser vistelsen i Sverige som enbart temporär, bör givetvis rätten att inte delta i sådan undervisning finnas.

Vi anser också att det är viktigt att ha en inkluderande vetenskaplig miljö, i den bemärkelsen att icke-svenskspråkiga doktorander inte bör utestängas från högre seminarier genom att de enbart hålls på svenska och så långt möjligt bör hållas på engelska (så länge doktoranderna inte uppnått en tillräcklig nivå i sin svenska).

Vi anser även att information som rör vetenskapliga aktiviteter inom ämnet och området bör vara utformad så att den inte exkluderar icke-svenskspråkiga doktorander. Förslagsvis kan informationen vara på både engelska och svenska, då detta understödjer lärandet av svenska.

Vi tror också det är viktigt att det även i annonser om utlysta doktorandplatser görs tydligt att det finns en förväntning om att man som doktorand ska lära sig svenska, samt att möjligheten att göra institutionstjänstgöring genom undervisning i de allra flesta fall kommer att kräva att man kan lära sig att undervisa på svenska (men att man även kan göra annan form av institutionstjänstgöring). Skälet är att de som söker borde få förväntningar som motsvarar den verklighet som de kommer att möta på plats, ifall de blir antagna.

Vad gäller möten som inbegriper myndighetsutövning, och kanske representation av grundstudenter, omöjliggör dock myndighetsformen att dessa möten hålls på annat språk än svenska. Detta faktum är viktigt att kommunicera till (ännu) icke-svenskspråkiga doktorander, samtidigt som stöd bör ges för att de ska kunna delta på svenska i sådana sammanhang.

Det saknas också i denna del av utredningen en reflektion om de lokala förhållanden som torde vara speciellt relevanta för Södertörn, då många doktorander (men även annan forskande personal) rekryteras från länder där inte engelskan är modersmål eller där

kunskaper i engelska kanske är lägre än bland svenska studenter och forskare. Man kan därmed inte utgå från att engelskan är en oproblematiserad och neutral *lingua franca* som alla behärskar lika bra. Vid andra lärosäten (till exempel Umeå universitet, projektet Språkprogrammet) erbjuds utifrån en sådan insikt att inte bara svenskan utan kanske även engelska bör stärkas hos medarbetarna. Liknande arrangemang kan vara värda att överväga för Södertörn.

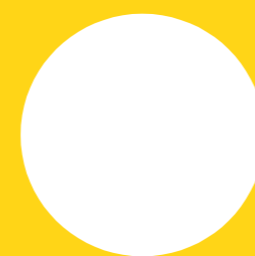
Dessa frågor borde överlag ges en djupare genomlysning, och diskuteras mer genomgående inför att högskolans språkpolicy revideras. I en sådan process kunde man till exempel mer systematiskt inhämta kunskap om forskningen om mångspråkighet och specifikt mångspråkighet vid lärosäten. Sådan akademisk kunskap finns vid högskolan, men även vid specifika myndigheter (till exempel Språkrådet vid myndigheten Institutet för språk och folkminnen) kan man få stöd i sådana frågor.

Administrativa rutiner (s. 61)

Vi tycker att alla förslag på förändrade eller nya administrativa rutiner är bra. Ytterligare ett förslag är behovet av samlad information om olika doktorandkurser, summer schools osv - både generellt och specifika inom olika ämnen. Det är en utmaning på många lärosäten har vi förstått, och kanske en fråga som ligger på nationell nivå (UHR?).

Referenser

Wenander, H. (2020). "Vilket språk talar universitetet? Språkrätt och språkval i svensk forskning och högre utbildning", s. 151–168 i D. Möller (red.), *Årsbok 2020*. Lund: Vetenskaps societeten i Lund. <https://portal.research.lu.se/sv/publications/vilket-sprak-talar-universitetet-sprakratt-och-sprakval-i-svensk->

SÖDERTÖRN UNIVERSITY | STOCKHOLM
sh.se

Fakultetsnämndens doktorandenkät 2024

Presentation vid ledningsrådsinternat 2025

Institutionen för... (21 forskarutbildningsämnen)

Natur, miljö, teknik	Historia och samtidsstudier	Samhälls- vetenskaper	Kultur och lärande	Läro- utbildning	Polisiärt arbete
1. Miljövetenskap	1. Historia	1. Statsvetenskap	1. Filosofi	1. Pedagogik	1. Polisiärt arbete
2. Globala utvecklingsstudier	2. Idéhistoria	2. Sociologi	2. Litteraturvetenskap	2. Engelska	2. Polisvetenskap
3. Medieteknik	3. Religionsvetenskap	3. Företags-ekonomi	3. Konstvetenskap	3. Estetiska lärprocesser	3. Kriminologi
4. Informatik	4. Etnologi	4. Socialt arbete	4. Estetik	4. Matematikdidaktik	
	5. Arkeologi	5. Offentlig förvaltning	5. Svenska	5. Kritiska romska studier	
	6. Bibliotek och information	6. Journalistik	6. Medie&kommunikationsvetenskap		
	7. Arkivvetenskap	7. National-ekonomi	7. Genusvetenskap		
		8. Juridik	8. Praktisk kunskap		
		9. Psykologi	9. Retorik		

Forskarutbildningsområden (mörkgröna ämnen ingår i BEEGS)

Miljövetenskap (5)	Historiska studier (5)	PESO (7)	Kritisk kulturteori (7)	UVS (4)
1. Miljövetenskap	1. Historia	1. Statsvetenskap	1. Filosofi	1. Pedagogik
	2. Idéhistoria	2. Sociologi	2. Litteraturvetenskap	2. Svenska
	3. Religionsvetenskap	3. Företags ekonomi	3. Konstvetenskap	3. MKV
	4. Etnologi	4. Socialt arbete	4. Estetik	4. Historia
	5. Arkeologi	5. Journalistik	5. Medie&kommunikationsvetenskap	5. Idéhistoria
		6. Offentlig förvaltning	6. Genusvetenskap	6. Praktisk kunskap
			7. Praktisk kunskap	7. (Statsvetenskap)
				8. (Religionsvetenskap)

Finansieringsform (faktiska siffror)

Finansieringsform	Antal doktorander per finansieringsform
Forskarskolan BEEGs	65
ÖSS-projekt	6
Forskningsanslag	29
Egen anställning/samverkan	6
Bidragsfinansierat och andra projekt (ej ÖSS)	22
Summa	128

Kort om enkätstudien

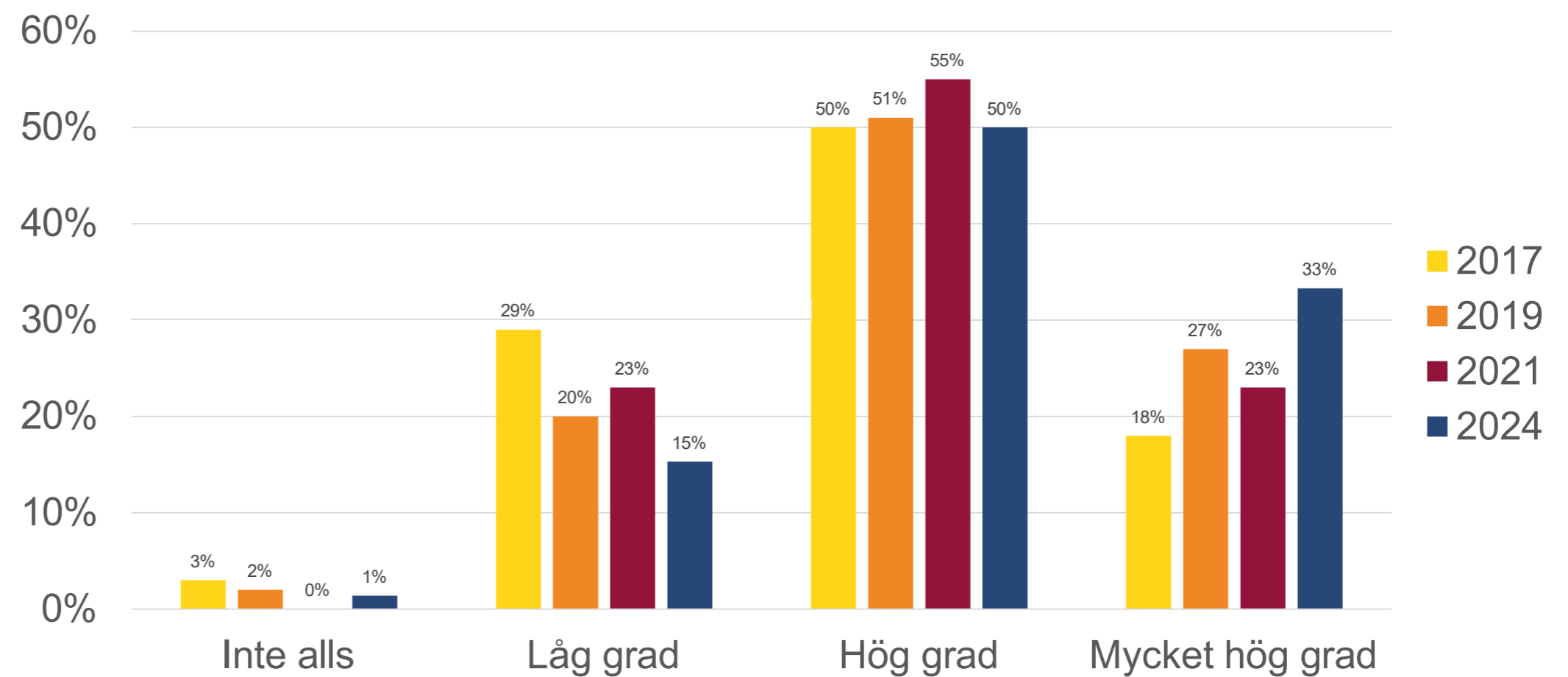
- Maj-juni 2024
- På svenska och engelska
- Svarsfrekvens 54%
- Dominans av förstaårsdoktorander, UVS högre svarsfrekvens
- 68% kvinnor
- Aktiviteter, handledning, uppfyllande av lärandemål, kurser, arbets- och studiemiljö, BEEGS, sammanfattande omdöme

Område	Möjliga svarande	Svarande	Andel (%)
HS	26	13	50%
KKT	41	17	41%
MS	20	7	35%
UVS	24	18	90%
PESO	22	16	73%
Övrigt/ Inget	--	1*	--
Summa	133	72	

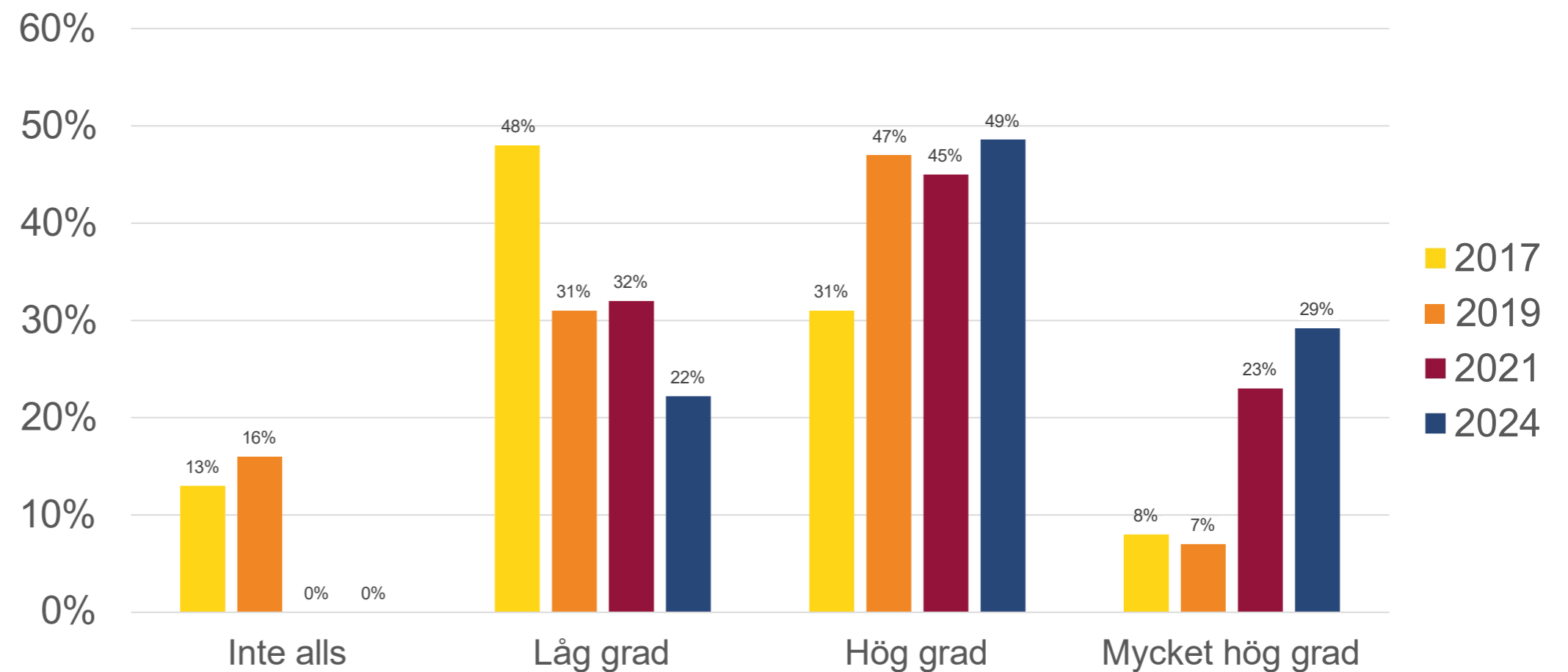
Kunskaper och färdigheter,
handledning, kurser, studiemiljö

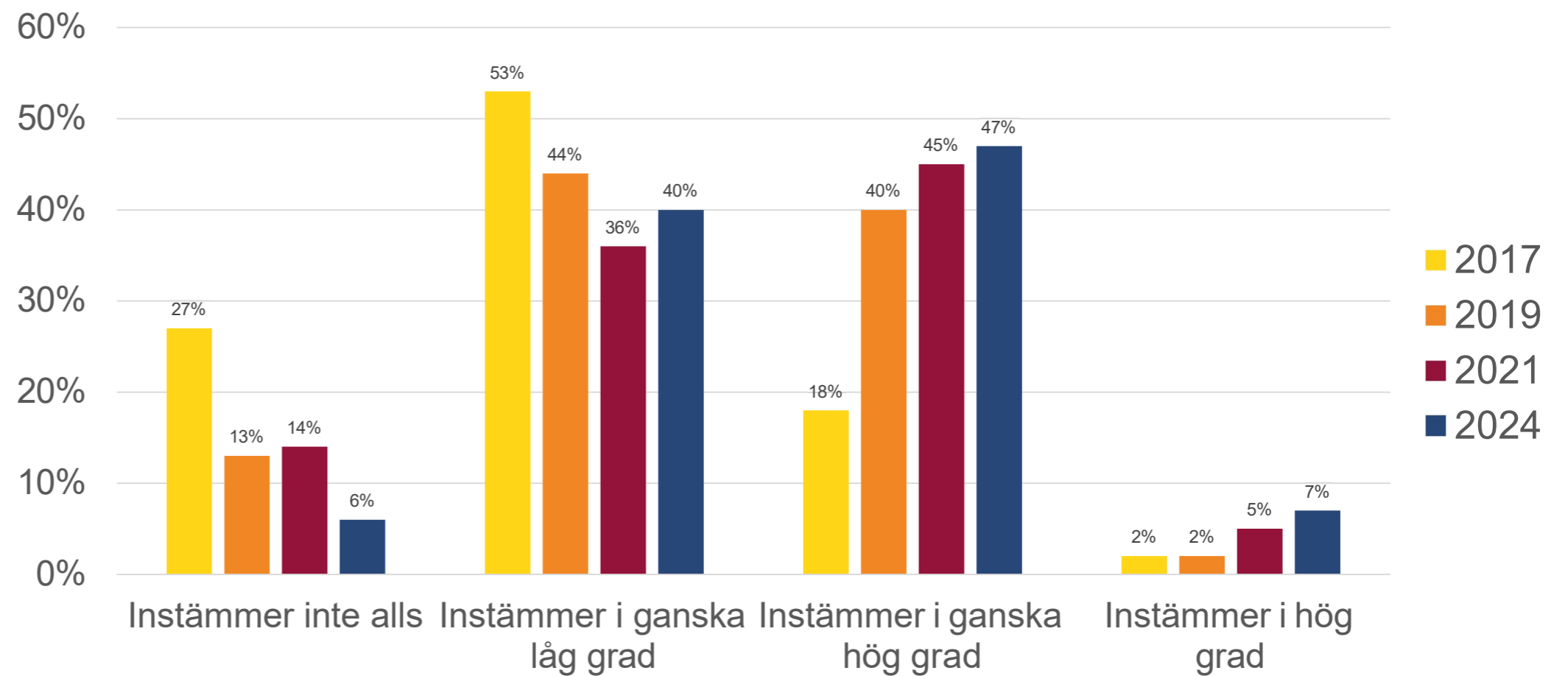
I vilken utsträckning har dina forskarstudier inneburit att du utvecklat dina kunskaper i vetenskaplig metod?

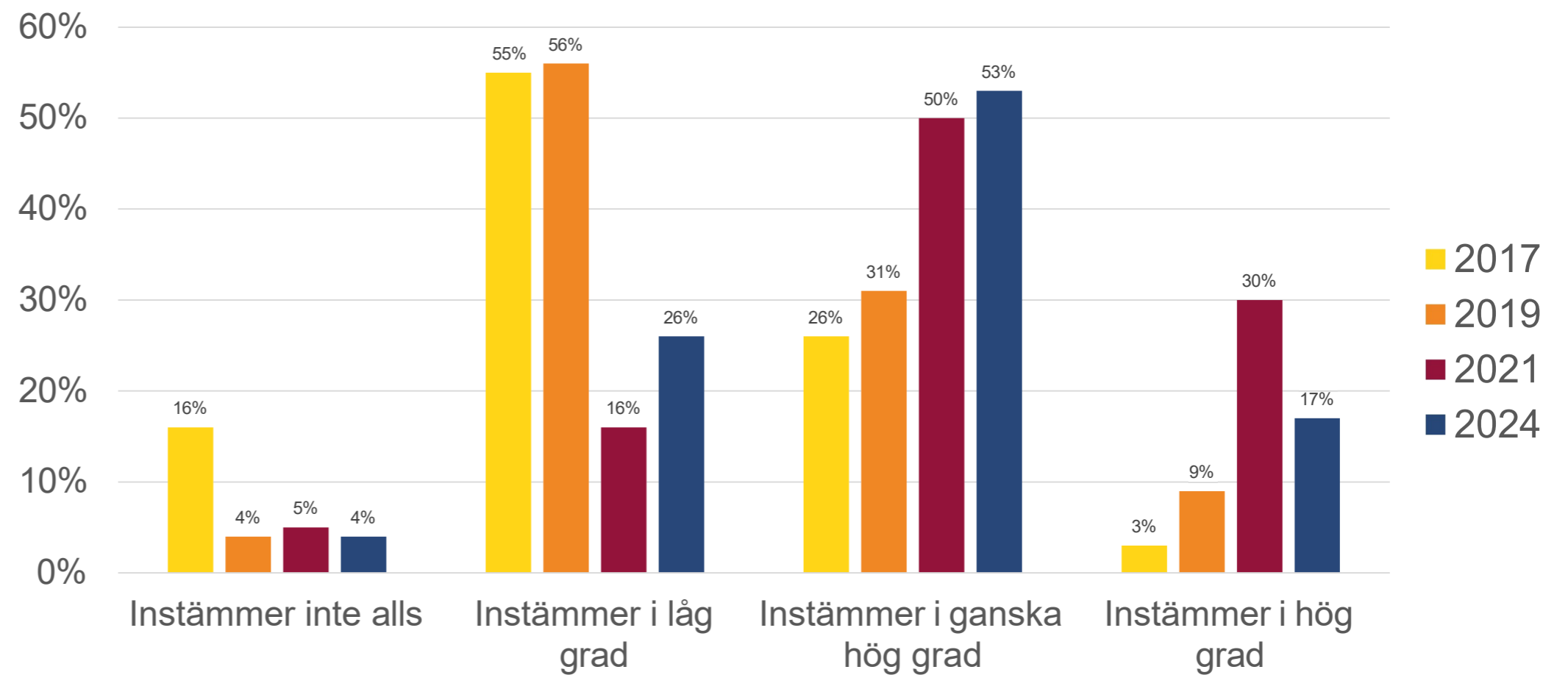
I vilken utsträckning har dina forskarstudier inneburit att du utvecklat din förmåga att reflektera över forskningsetiska utmaningar inom ditt forskningsområde?

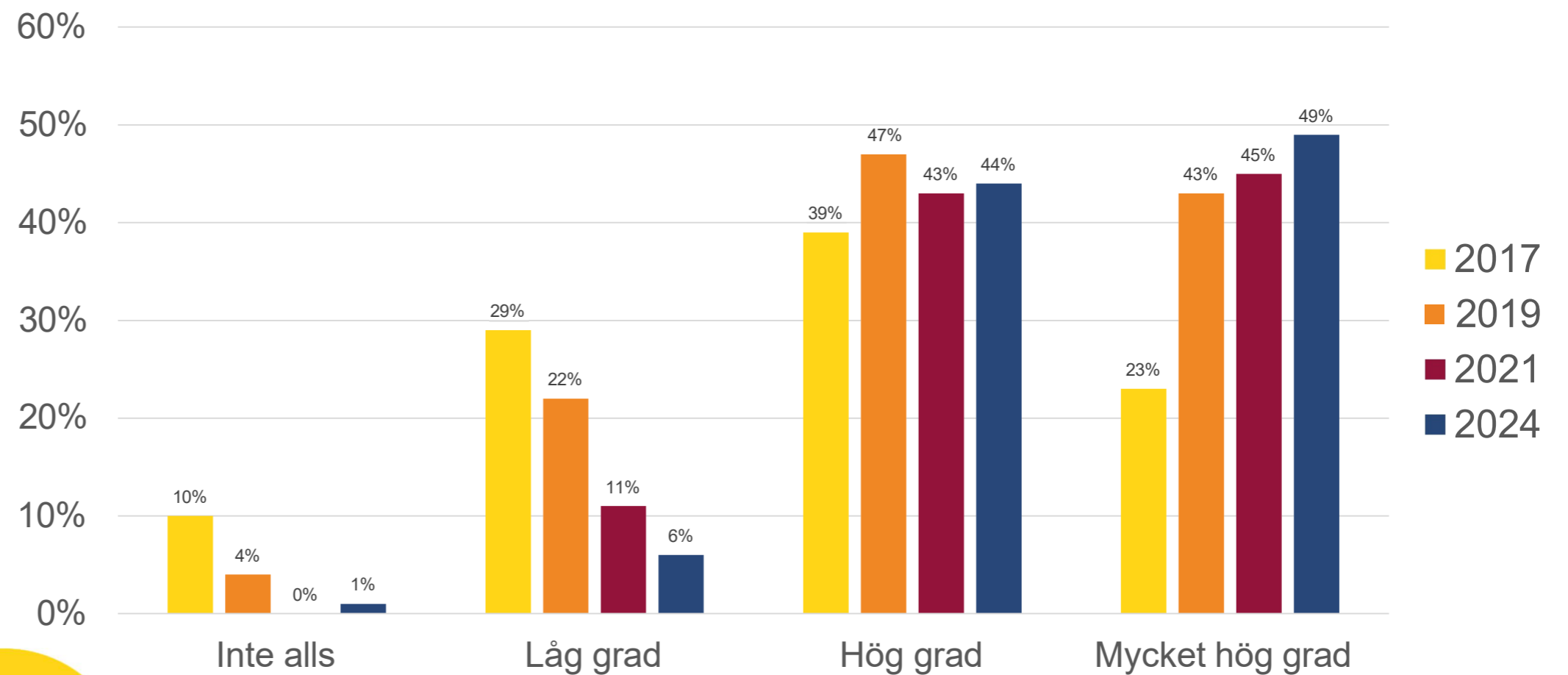
Utbudet av relevanta forskarutbildningskurser har varit tillfredsställande

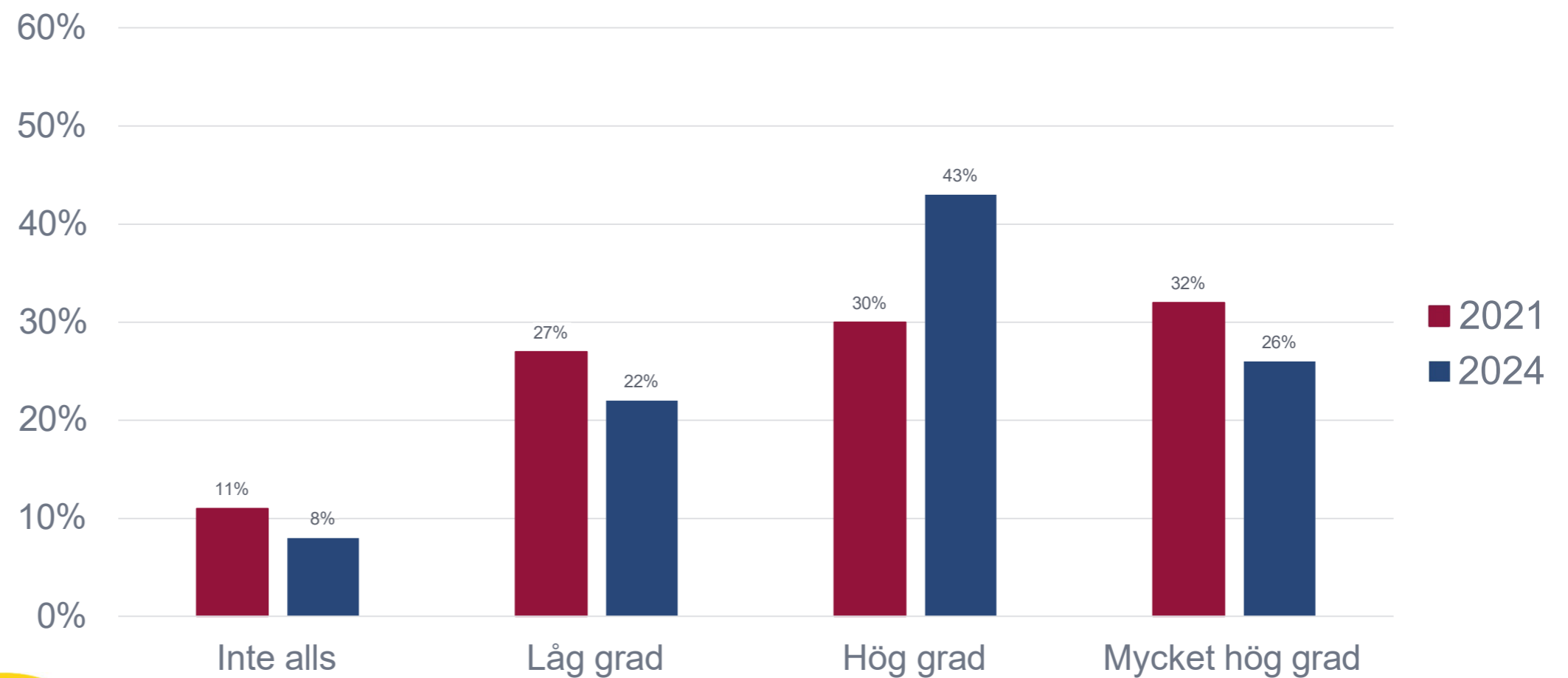
Kurserna har gett mig värdefullt kunnskande inom mitt forskningsområde

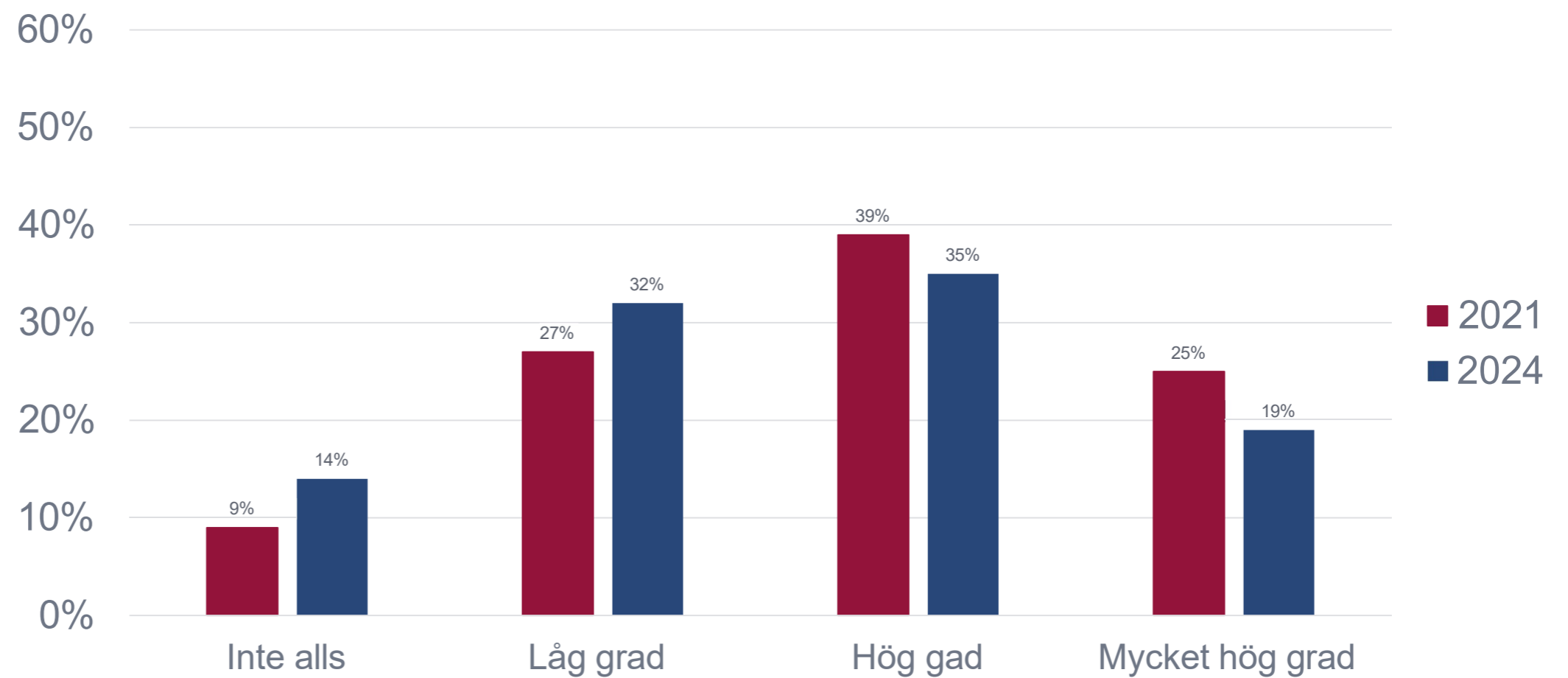
I vilken utsträckning har din(a) handledare varit tillgängliga när du behövt dem?

I vilken utsträckning har du under dina forskarstudier känt dig som en del av forskningsmiljön på ditt ämne/institution?

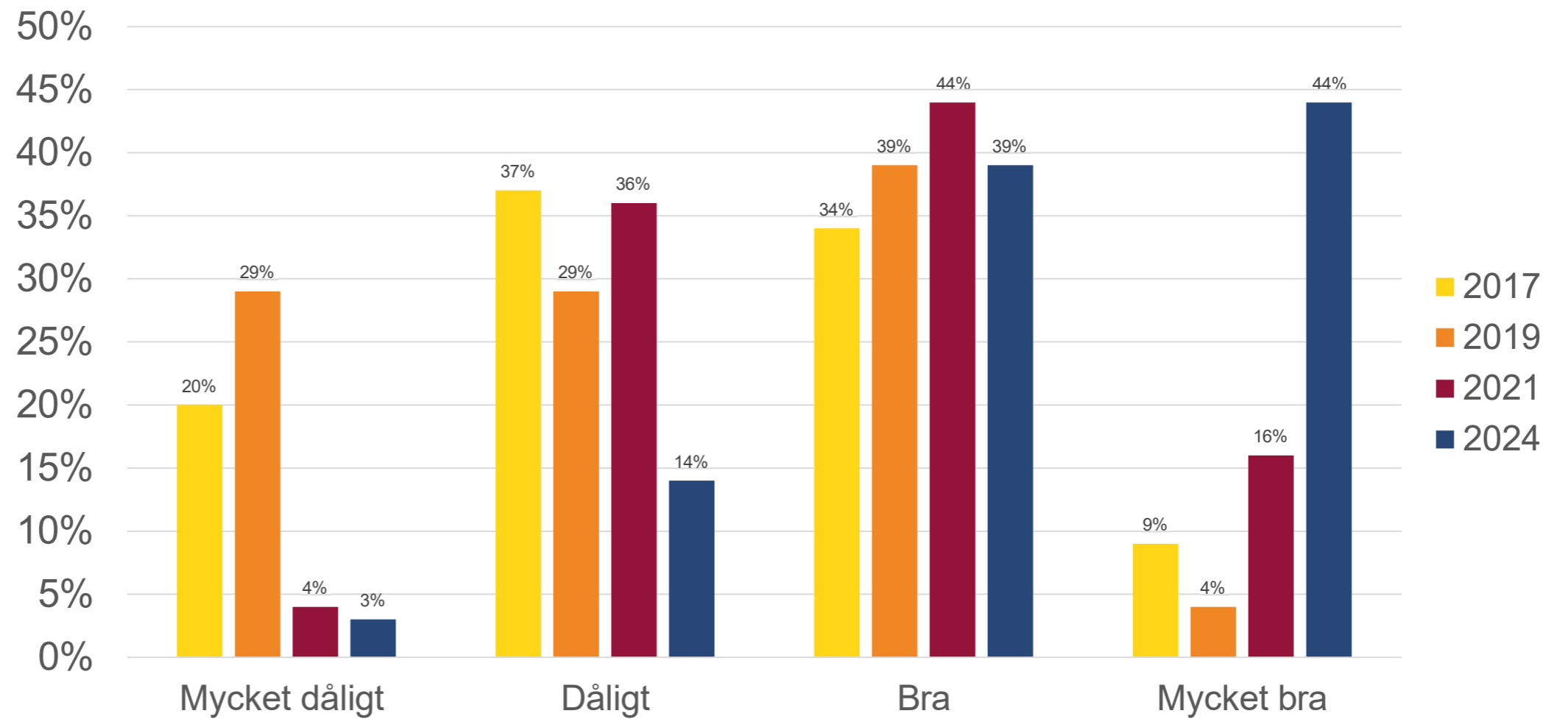
I vilken utsträckning har du under dina forskarstudier upplevt negativ stress?

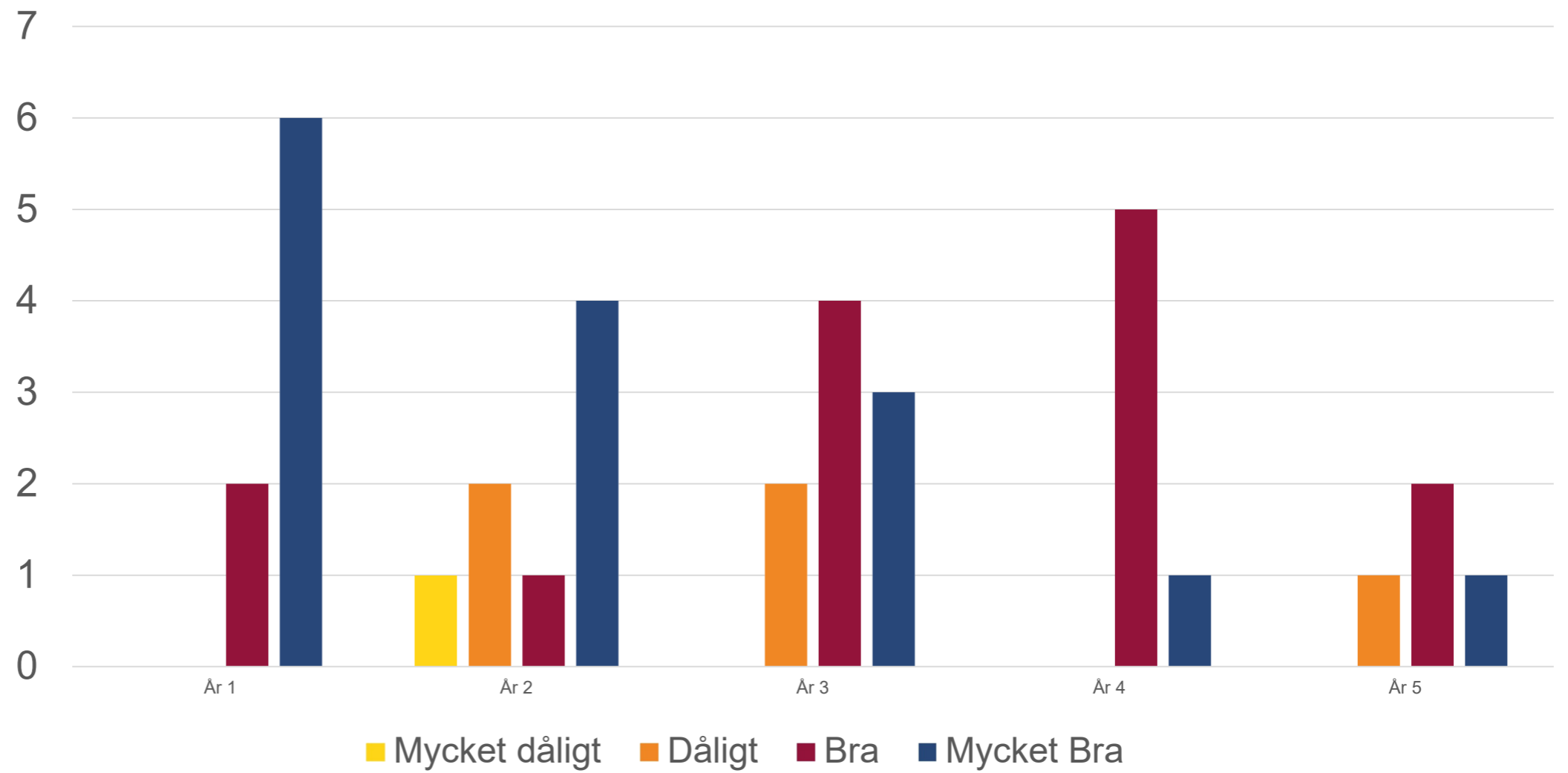
Baltic and East European Graduate School (BEEGS)

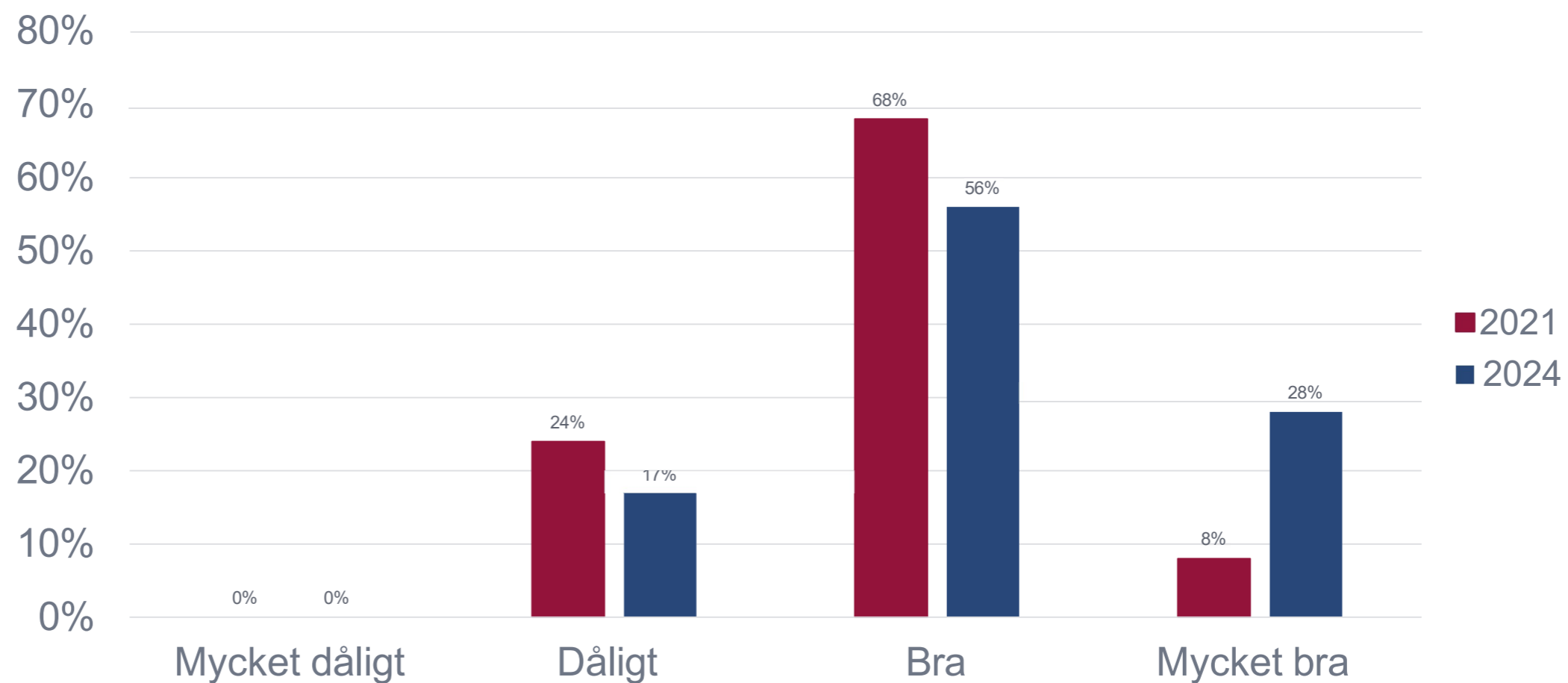
Första året på BEEGS (över tid)

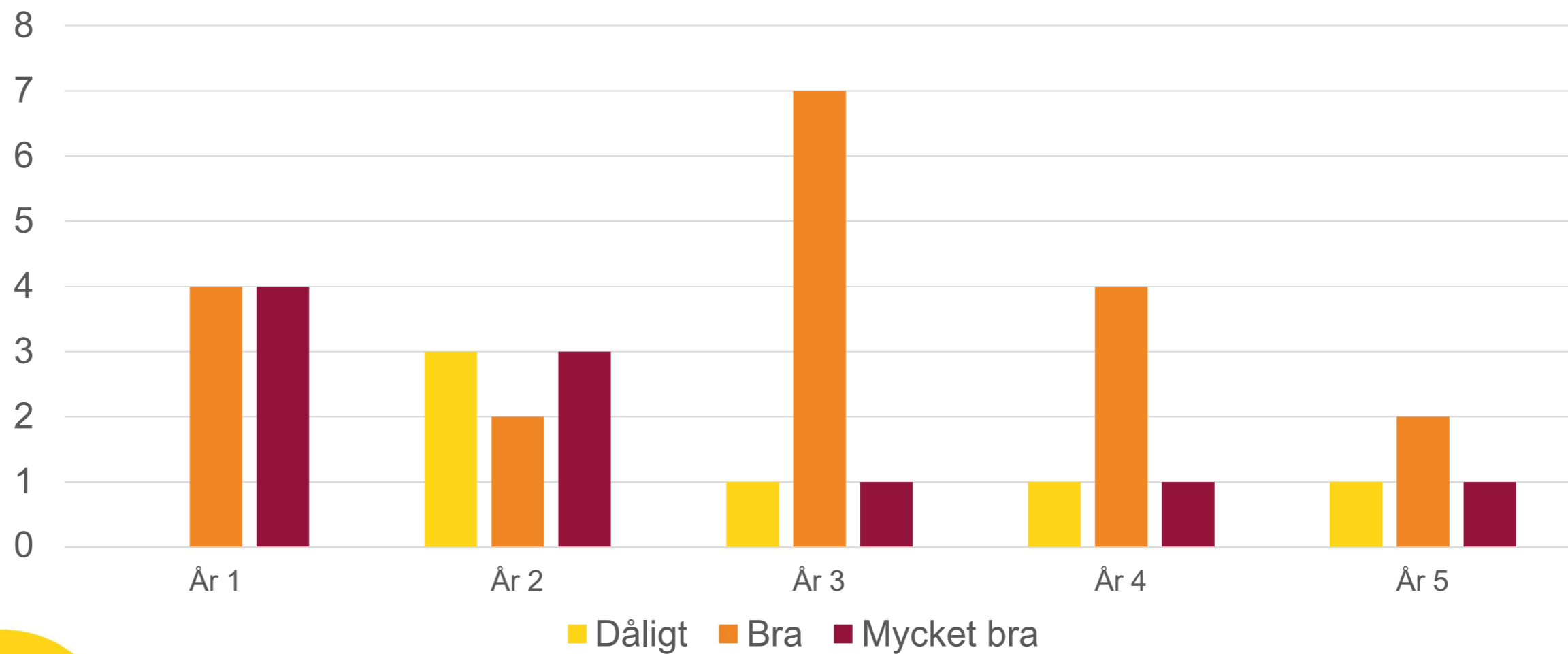
Första året på BEEGS (2024)

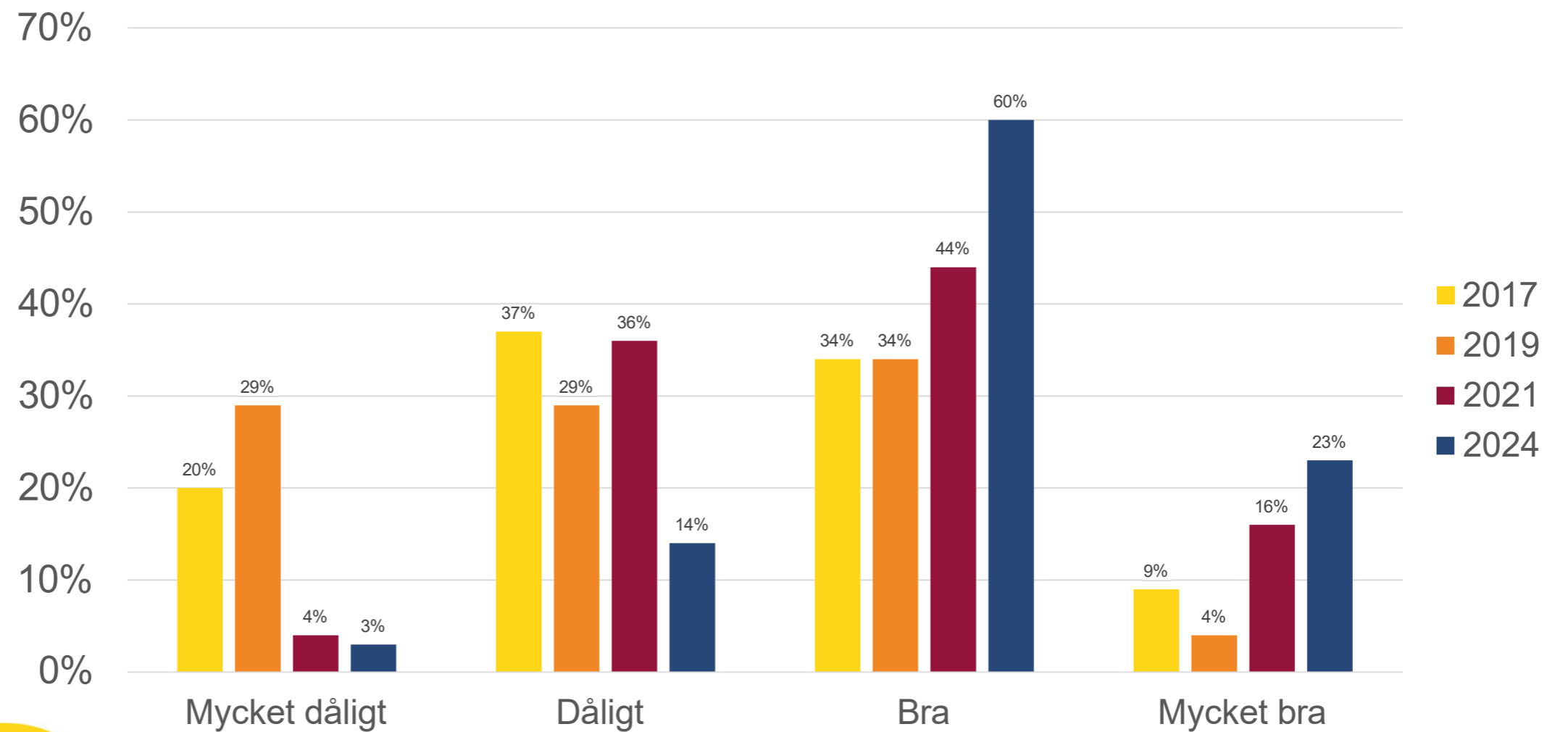
Hur upplever du att vara knuten både till BEEGS och en annan forskarutbildningsmiljö? (över tid)

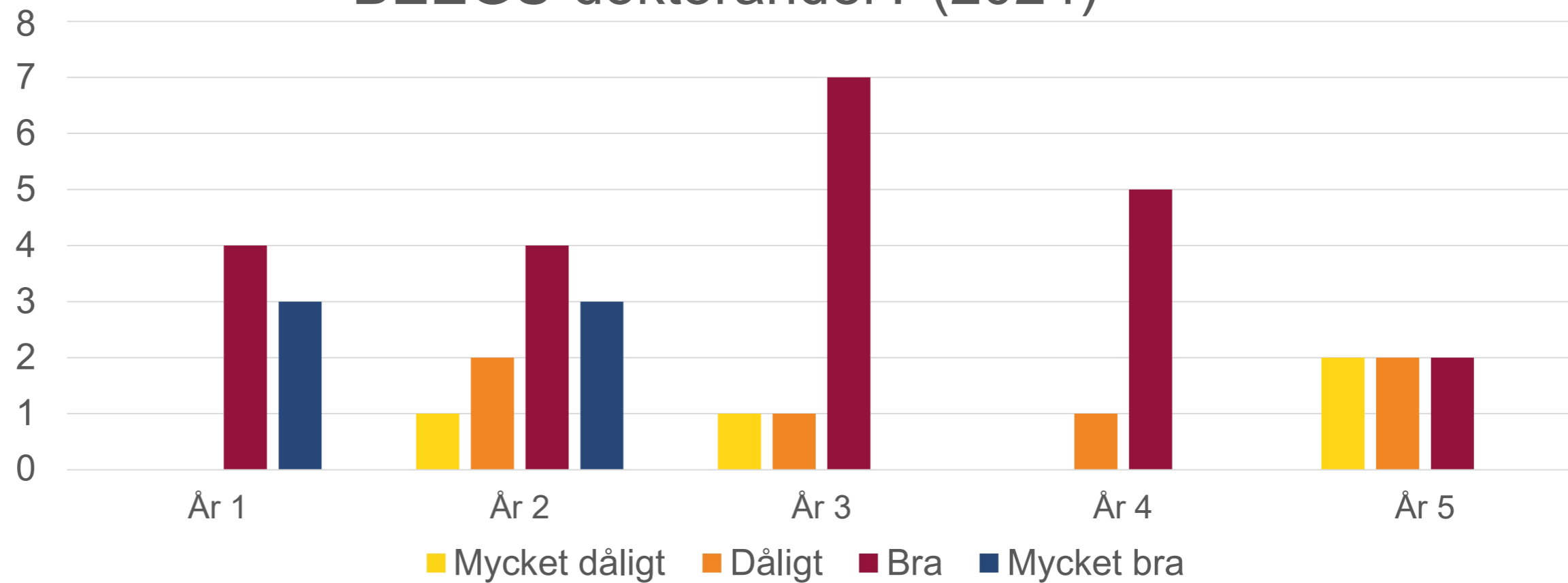
Hur upplever du att vara knuten både till BEEGS och en annan forskarutbildningsmiljö? (2024)

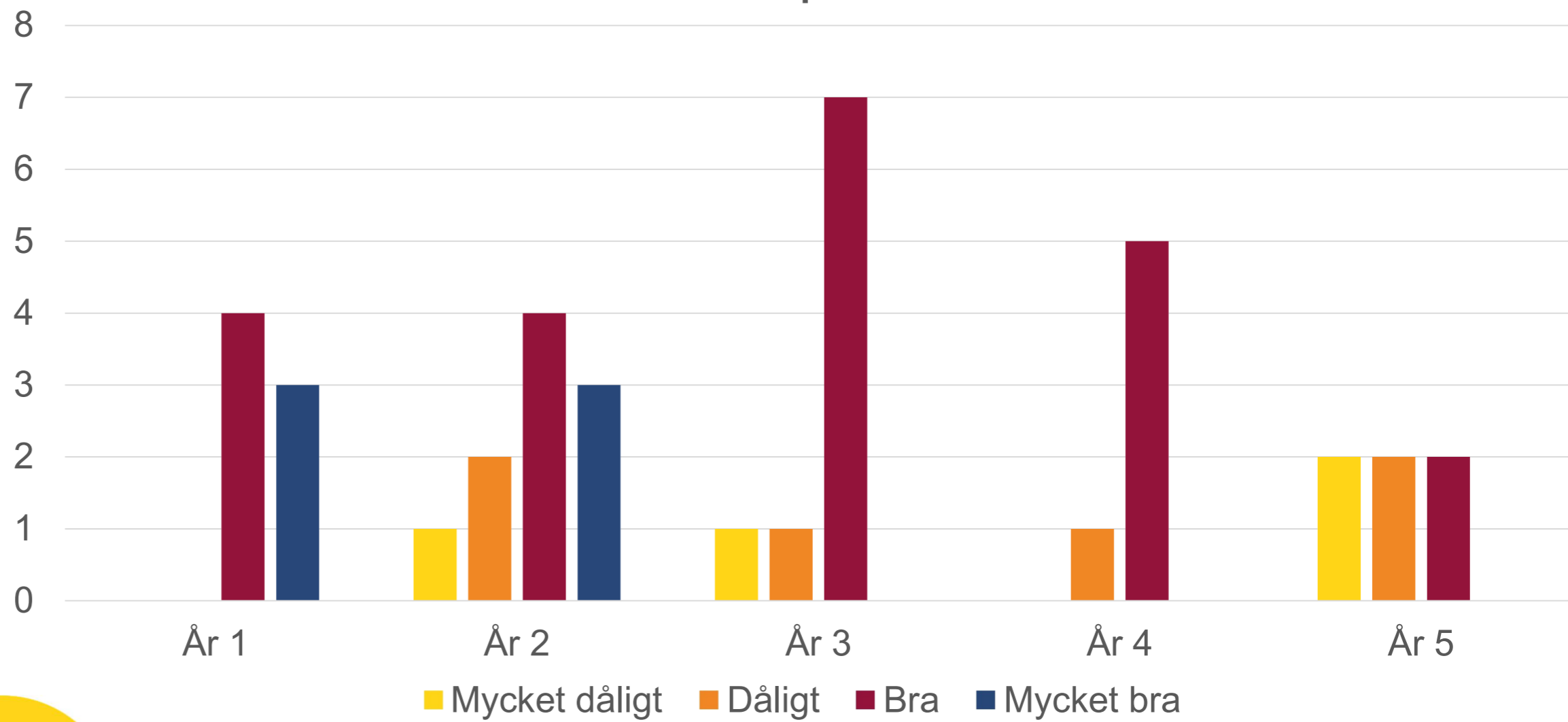
Hur upplever du att genomföra en introducerande doktorandkurs med övriga BEEGS-doktorander? (över tid)

Hur upplever du att genomföra en introducerande doktorandkurs med övriga BEEGS-doktorander? (2024)

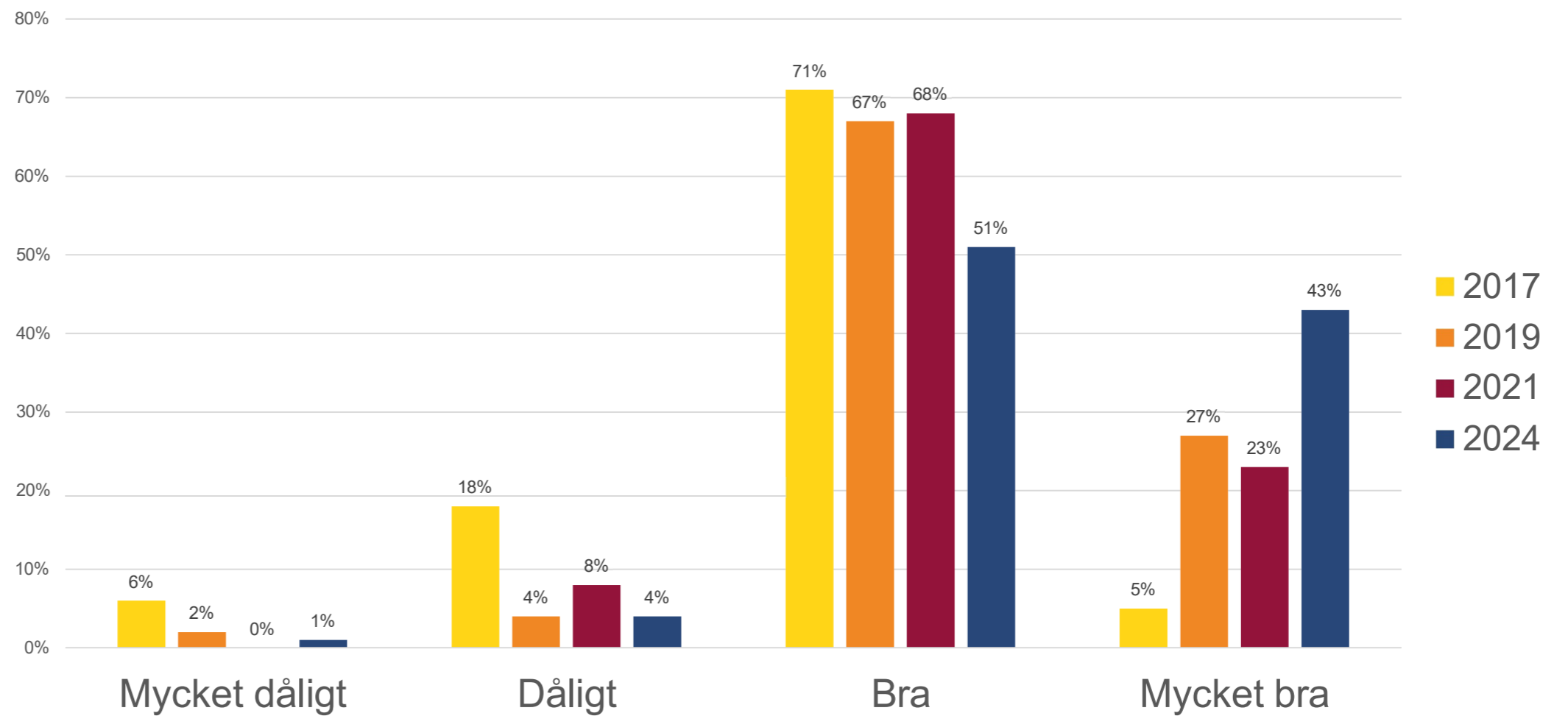
Seminarieserien på BEEGS

Öppna svar om BEEGS

- Svårigheter med att se en koppling mellan det egna projektet och aktiviteterna inom BEEGS
- Irrelevant att delta i de vetenskapliga aktiviteterna
- För svag koppling till naturvetenskapliga forskningsområden
- Givande och positivt att vara verksam i ett internationellt sammanhang
- Medarbetare på BEEGS är ett stort stöd och hjälp under den första tiden som doktorand

Vilket sammanfattande omdöme skulle du ge din forskarutbildning så här långt?

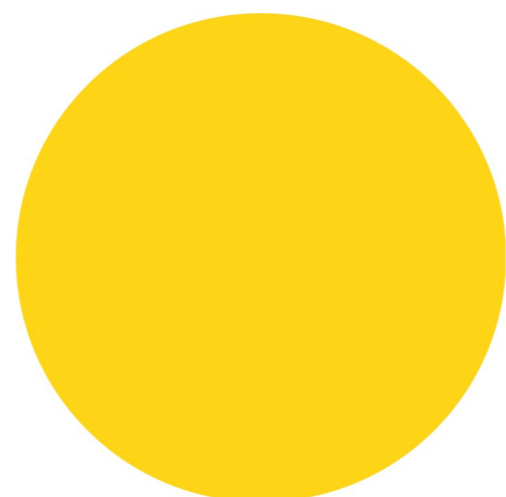

Finns det något i din forskarutbildning som du skulle vilja förändra?

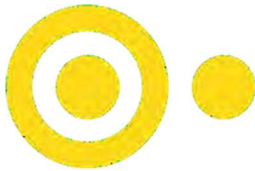
- Språk – kommunikation: info, möten, undervisningsmöjligheter, administration
- Större valfrihet – mer relevanta kurser (och bättre överblick)
- Ekonomiska förutsättningar (redan ändrat)
- Bättre stöd till internationella doktorander (akademiskt – administrativt)
- Arbetsmiljö och administrativt stöd

Hur går vi vidare?

- Långsiktigt arbete med organisation och decentralisering
- Långsiktigt arbete med kursutbud och tillgängliggörande
- Verkat för höjda expenser
- Diskussion med styrgrupper och doktorandrådet
- Uppdrag till styrgrupper att specialstudera de egna siffrorna – återkoppla om hur man arbetar kvalitetsstärkande utifrån resultaten till hösten

SÖDERTÖRN UNIVERSITY | STOCKHOLM
sh.se

Svar på remiss: Utredning av forskarutbildning

Sammanfattning

Tack för en informationsrik rapport på ett ämne som är angeläget för en stor del av vår högskolas och för detta svars räkning ISVs medarbetare. Rapporten innehåller flera olika sorters förslag och vägval och det har varit intressant att fundera på effekterna av de olika alternativen framåt som presenteras.

Detta remissvar kommer att lägga fokus på några delar av de åtgärdsförslag som presenteras i kapitel 4. Det är ovanligt och lovvärt att ett antal konkreta förslag presenteras i utredningen, men efter avstämning i ISVs ledningsgrupp, samt utifrån de få inspel som skickats till prefekt från ämnen och medarbetare går åsikterna isär om förslagen. Det finns ingen konsensus på ISV i dessa frågor. Dock kan ett mönster skönjas i hur man svarar. Starka åsikter är färgade av individers erfarenhet av forskarutbildning, hur länge man arbetat vid Södertörns högskola samt också hur mycket kontakt man haft med CBEEES genom åren. Ämnen som står utanför forskarutbildning uttrycker stark vilja att få komma in i sådan och avslår en uppstramning av vilka ämnen som får ansluta. Ämnen som idag inte har forskarutbildning förefaller oftast inte ha åsikter om de konkreta detaljer som beskrivs kring förändring av nuvarande forskarutbildning.

Nedan förslag är prefektens avvägningar efter diskussioner i ISVs ledningsgrupp, inspel från medarbetare via e-post samt diskussion på institutionsnämnden. Vidare färgar prefektens tidigare uppdrag på NMT något. Prefekten har också tagit del av det svar som i skrivande stund författas av forskarutbildningsområdet PESO, som ju är en egen remissinstans.

De ställningstaganden som görs tas med utgångspunkt i hela ISVs verksamhet snarare än för enskilda miljöer.

Kommentarer kring konkreta förslag

I avsnitt 4.2 framhålls vikten av rekrytering av tillsvidareanställda lärare för att skapa starka forskningsmiljöer. Detta är viktigt och sant, men behöver nyanseras något. Starka forskningsmiljöer har alla nivåer av medarbetare och anställningsformer, från visstidsanställda forskningsassistenter, adjunkter, doktorander och biträdande lektorer till lektorer, post-doktorer, projektforskare, docenter, befordrade professorer och rekryterade

professorer. I uppbyggandet av en stark forskningsmiljö måste man som rekryterande chef arbeta mycket med en flora av anställningar, däribland tillfälliga anställningar, som sedan – när miljön etablerats på ett rättssäkert sätt bör kunna övergå i tillsvidareanställda lärare, och här ingår också möjligheten för docenter att kunna bli befordrade till professor. Ett exempel på varför arbete med tillsvidareanställningar är viktiga, syns i hur miljön inom Miljövetenskap har utvecklats till en av de starkaste miljöerna på högskolan. Min bedömning som tidigare prefekt vid den institutionen där Miljövetenskap befinner sig är att det som skapat den starka miljön primärt är andra aspekter än just anställningsformer, men det har ändå spelat en viss roll i uppbyggandet. Att exempelvis tillåta visstidsanställningar vid en avdelning i hög grad i en uppbyggnadsfas, där visstidsanställda ersätter tillsvidareanställda i undervisningen möjliggör att våra SH-anställda undervisande lärare som är tillsvidareanställda kan delta mer aktivt i uppbyggandet av forskningsmiljön. Det är att föredra framför extern rekrytering av nya personer som inte känner vår kultur och miljö inom avdelningarna.

I detta sammanhang vore det också att föredra att rekryteringskommittéer tog fram en tätgrupp som ämnesmiljön kunde använda vid rekrytering, snarare än en ranking. I detta sammanhang kan man lyfta in att det är oerhört viktigt vid rekrytering av seniora forskare att det vid rekryteringen blir en person som är väl lämpad för att bygga miljöer snarare än den som är högst akademiskt meriterad avseende publiceringar. Detta i synnerhet om förslaget att en miljö ska ha två professorer och tre docenter för att få bedriva forskarutbildning blir en realitet. De små miljöerna på ISV ställer sig över lag mycket negativa till detta förslag, med viss nyansering. En avvägning som borde göras är att också ta i beaktande att små miljöer kan ha ett kontaktnät utanför högskolans gränser, en publikationsproduktion samt externa projekt som gör miljön till en framgångsrik miljö på nationell eller internationell nivå trots att miljön är liten i antal på högskolan. Vidare bör man också utvärdera potentialen, både i termer av kvalitet men också kring ämnesdisciplin och ämnesinriktning för miljöer att bedriva forskarutbildning också som del av en nationell eller regional forskningsmiljö där många lärosäten deltar. Det finns också stora miljöer vid ISV som motsätter sig förslaget om minst två professorer. Att mäta efter ett sådant mått ger bara en ögonblicksbild, i stället anser våra ämnen att det behövs en långsiktig analys av kompetensförsörjningen för våra miljöer.

I avsnitt 4.2 finns tre förslag: a) stöd till små miljöer, b) lägg ned små miljöer samt c) integrera små miljöer i ett större sammanhang.

För att återigen ta Miljövetenskap som exempel var man där tvungen (med betoning på tvungen - det fanns inget annat val) att göra som i förslag c, det vill säga, man slog ihop många små miljöer till ett större sammanhang. Det i kombination med en rad andra faktorer visade sig dock vara mycket framgångsrikt. Det räcker dock inte att enbart slå ihop ämnen med sikte på forskarutbildningen, man behöver låta små miljöer ingå i ett större sammanhang också för utbildning och övrig forskning för att nå en stark miljö om den ska vara gemensam med många ämnen. Förslag c innebär att man återgår till att ha färre enämnesavdelningar och i stället större tvärvetenskapliga enheter på högskolan där flera underdiscipliner samspekar inom ramen för forskning och utbildning under ett gemensamt tak. Trots min positiva erfarenhet av förslag c från en annan institution är min bedömning att merparten av ISVs medarbetare är starkt negativa till en sådan utveckling.

Avsnitt 4.3 föreslår två sorters resursfördelningsmodeller. Jag finner att det inte finns ett brett stöd inom ISV kring att koncentrera resurser baserat på "excellens" om det inte finns en tydligare definition av vad excellens innebär. ISV förordar därmed jämn fördelning av resurser. Utan en jämn fördelningsmodell skulle många av högskolans verksamheter troligen inte kunna bedriva forskarutbildning, kanske sådana miljöer som idag står för mycket framgångsrika utbildningar med hög kvalitet. Då bildas ett A-lag som får forska, och ett B-lag som bara får undervisa. Den utvecklingen har vi under senare år börjat komma ifrån på ISV. Det vore beklagligt om högskolan skulle börja motarbeta att många tidigare sk svaga miljöer på högskolan nu stärkts och är på uppgång. Det enda positiva med förslaget att koncentrera resurser kring excellens är att man tar upp möjligheten att använda samma nyckel för fördelning på högskolenivå som departementet använder. Troligen skulle ISVs forskning komma väl ut i en sådan modell, men vi ställer oss dock frågande till att det är just PESO som ska ha framfört detta förslag, så som det står i rapporten. Förslaget med interna forskarskolor är intressant, men riskabelt. ISV förordar en jämn resursfördelningsmodell med ett eget förslag. Vi efterlyser tätare dialog med ÖSS med målet att utöka det årliga äskande som görs för högskolans räkning.

Avsnitt 4.4 föreslår aktiviteter som stärker forskarutbildningsområden. ISV vill inte gå i riktningen som KKT har med en studierektor per ämne eftersom det är oerhört resurskrävande, men i övrigt är förslag a) att decentralisera makt från FN till styrgrupper mycket bra. Dock behöver ett omfattande arbete göras före en sådan förändring kring förtydligandet av roller och ansvar på kollegial nivå, i synnerhet det kollegiala organet handledarkollegiet som fungerar, och organiserar sig mycket olika på ISVs olika avdelningar.

Avseende förslagen om BEEGS och UVS finner jag stöd på ISV för att a) Behålla nuvarande organisation samt att fortsatt tillåta dubbelanslutning, dvs också förslag a. Våra doktorander och handledarna är överlag positiva till BEEGS och CBEES. ISV stöder inte flexibel anslutning på BEEGS.

ISVs ledning ser positivt på att förändra doktorandantagningen och ställer sig bakom förslaget om en gemensam samordningsfunktion. Vi tror att en koordinator av det slaget kan tillföra något till den befintliga avancerade och välfungerande administration som sker lokalt på institutionerna kring forskarutbildning. Vi ser också positivt på att förändra högskolans språkpolicy, men det som beskrivs i texten är kanske något väl radikalt. ISV stödjer förslaget om svenskämnet vid högskolan bör ha ansvar för, eller åtminstone vara delaktiga i, utformandet av svenskutbildning för icke-svenskspråkiga doktorander, och att denna utbildning ges en större betydelse i forskarutbildningen. Det är viktigt för våra forskarstuderande att få möjlighet utveckla sina färdigheter i svenska för att kunna konkurrera om akademiska tjänster under den fortsatta karriären. Det är vidare en viktig signal från högskolan att information finns tillgänglig både på svenska och engelska. Men, internationella doktorander och forskare på Södertörns högskola kommer oftast inte från länder där engelska är första språk. ISV föreslår därför att kurser i engelska också bör erbjudas. Språkfrågan är komplex och behöver en djupare genomlysning.

Avsnitten med förslag om antagning och administrativa rutiner är delvis förlegat, några av de saker som listas finns redan. Andra förslag behöver diskuteras mer ingående med de som är aktivt involverade i processen på högskolan, och bör kanske egentligen lyftas ut ur denna rapport och finnas med i en handlingsplan.

Slutligen bör också nämnas att det finns ett stort antal faktafel i de inledande områdena av rapporten, statistik baserad på för litet underlag, inkonsekvent användning av vissa begrepp, i synnerhet hade det varit önskvärt med tydligare definitioner på vad som avses med miljöer, och det förefaller som att den analys som görs i rapporten ofta utgår från KKTs forskningsmiljö som norm, eller en tidigare uppsättning av PESO, mycket kring rutiner och arbetsuppgifter har idag förändrats både inom högskolan och PESO jämfört med tidigare. Några avsnitt nämner specifikt felaktigt ISV, PESO eller gör generaliseringar som inte passar in på vår institution. Ett exempel är den text som står om att rektor finansierar doktorandens fjärde år om det är ett treårigt projekt som finansieras av externa medel. ISV har i alla fall ett exempel där detta inte görs. Vi behöver också betona att ISV har gjort omfattande försök att dra ner på resurserna för forskarutbildningen, men det finns inget mer vi kan göra. Vi tror inte att omstruktureringar av det slag som föreslås kommer att förändra våra kostnader, men däremot förändrar det antalet doktorander till olika discipliner på högskolan, dvs förändringarna som föreslås blir mer en fråga om prioriteringar av ämnesinriktning än att högskolan faktiskt sparar pengar.

Som tidigare nämnts finns det inte bred konsensus inom ISV kring de förslag som presenteras. Detta är en diskussion som måste föras på alla nivåer mer systematiskt i relation till en kommande utvecklingsplan för högskolan. Sammanfattningsvis är ISV dock positiva till många av de förslag som föreslås av utredarna kring förändringar för forskarutbildning på högskolan, men stödjer inte stora förändringar så som att lägga ner CBEES och BEEGS, ej heller att inleda omstrukturering av forskarutbildning om den sker separerat från en eventuell omorganisation av högskolans institutioner och avdelningar. Om stora omstruktureringar görs behöver planer på längre sikt utarbetas för samtliga miljöer kring kompetensförsörjning.

Internt remissvar på rapporten Forskarutbildningen vid Södertörns högskola - Utveckling, utmaningar och vägval

Formalia

Rapporten innehåller en del formaliafel, såsom att mallen är av fel sort, typsnitt och teckenfärg varierar samt felstavningar eller inkonsekvens med versaler eller gemener i vissa begrepp och namn på funktioner inom högskolan. Dessa korrigeringar har meddelats genom direkta förslag till rapportförfattarna.

Innehåll och förslag

Avdelningen för verksamhetsutveckling och myndighetsstöd (AVM) ställer sig positiva till flera av de förändringar som föreslås inom organisationen för högskolans forskarutbildning.

AVM håller med om att något bör göras för att säkerställa att hög kvalitet upprätthålls även inom små forskarutbildningsämnen. Det bör finnas en plan för övergripande och återkommande kvalitetskontroll för varje ämne inom respektive forskarutbildningsområde, så att man på det viset kan se till att varje enskilt ämne fortsatt uppfyller samtliga kriterier som gäller vid inrättandet. Om ämnet inte gör det behöver en åtgärdsplan upprättas med en angiven tid för när bristerna skall vara åtgärdade. Om ämnet inte kan åtgärda dessa brister bör forskarutbildningsämnet avvecklas. Att kvaliteten i varje ämnes forsknings- och utbildningsmiljöer upprätthålls är dessutom en förutsättning för att området skulle klara en utvärdering av UKÄ. Om ett ämne förlorar sitt examenstillstånd kommer det påverka hela forskarutbildningsområdet negativt.

Frågan gällande hur fördelningen av doktorandplatser bör ske är komplex, men AVM anser att det är viktigt att fördelningen sker på basis av ett ämnes behov av att främja och upprätthålla en god doktorand- och forskningsmiljö och att det inte ska ske genom lottning. AVM ser positivt på förslaget att finansieringsplanen kan göras mer långsiktig, genom att medel från ÖSS kan sökas för en fyraårsperiod. Utöver detta anser AVM att styrgrupperna inte bör ta över hanteringen av antagning av doktorander. Genom att antagningen genomförs centralt av FFU, går det att säkerställa att det genomförs opartiskt och rättssäkert, samt att alla antagningsärenden hanteras på samma sätt. Det finns exempel från

tidigare år där Fakultetsnämnden har behövt återremittera ärenden då ämnet/styrgruppen inte följt högskolans riktlinjer. Det bör också hållas i åtanke att doktorandantagningen innebär en stor administrativ börda, vilket högskolans forskarutbildningsområden har väldigt olika förutsättningar för att kunna hantera.

Rapporten nämner att det finns upplevelser av att det är svårt att veta vilken funktion som är ansvarig för frågor som rör forskarstuderande. Det har kan medföra en känsla av att många frågor går runt i organisationen. Det kan åtgärdas genom bättre information och kunskap kring högskolans delegations- och arbetsordningar. Många frågor som rör doktorandgruppen har ofta specifika förutsättningar, där den enskilda doktorandens situation inte kan hanteras av endast en funktion, utan av den/de instans(er) som har rätt expertis för frågan. Ett annat förslag på åtgärd för att undvika den här situationen är att en person från institutionen ansvarar för att följa doktorandens ärende tills att det är utrett.

På ett flertal ställen i rapporten framgår det att forskarutbildningsområdena inte följer vad reglerna föreskriver. I styrdokumentet "Arbetsordning för institutioner Lärarutbildning och CBEES" framgår vilka roller som ska ingå i handledarkollegier och vilka uppdrag de har. Exempelvis ska doktorander beredas plats i kollegierna och handledarkollegiet ska dokumentera vilken typ av frågor som ska diskuteras utan doktoranders närvaro. Att tilldela en doktorand handledare är inte ett beslut utan en bemanningsfråga. Likaså framgår ansvarsfördelningen mellan styrgrupp och ämnesråd samt arbetsgivaransvaret för doktorander i arbetsordningen. För att undvika att det upplevs som ottydligt behöver respektive gruppering läsa och diskutera hur de ska förhålla sig till olika frågor avseende doktorandernas utbildning.

Även studierektors arbetsuppgifter finns beskrivna i arbetsordningen. Om det finns flera studierektorer vid ett område ska en av dem utses till kontaktperson.

AVM anser att Fakultetsnämnden bör hantera frågan gällande dubbelanslutningar till forskarutbildningsområdet UVS skyndsamt, då området riskerar att bli allt för omfattande. Bland de alternativ som presenteras i rapporten ser AVM att en kombination av alternativ B och D är mest lämpligt. Det centrala är att det ska finnas en poäng med att ämnen är dubbelanslutna och upplägget ska gynna både forskarutbildning och forskningsmiljön.

Administration och rutiner

Flertalet av de förslag som efterfrågas finns redan tillgängliga, vilket belyser vikten av att vara väl insatt i de styrdokument som vägleder anställdas dagliga arbete. Det efterfrågas bland annat en person som är ansvarig för utländska doktorander, vilket redan finns inom HR centralt och information om aktuella frågor gällande tillvägagångssätt för uppehållstillstånd och dylikt kan tillhandahållas därifrån. Det efterfrågas förbättrad kommunikation mellan bibliotek och styrgrupper för disputation; här finns en detaljerad arbetsrutin att tillgå på Medarbetarwebben samt på kanaler för administrativ personal. Samtliga doktorander är tilldelade en projektkononom som kan besvara frågor gällande det specifika projektet, vilket också är något som efterfrågas. Utöver detta finns redan ett

nätverk för de handläggare och administratörer som arbetar med forskarutbildningsfrågor, med regelbundna möten.

AVM vill understryka vikten av att rutiner som gäller doktorander bör skötas så likartat som möjligt inom de olika forskarutbildningsområdena. En fråga som skall hanteras lika är ersättning i tid för doktorander som deltar i olika organ, vilket regleras i "Riktlinjer för förlängning av anställningstid vid förtroendeuppdrag" (dnr 3609-1.1.2-2021). Att de olika institutionerna väljer att ge annan ersättning än vad som regleras där blir problematiskt när doktorander från olika områden jämför sig med varandra.

Remissvar från CBEES rörande rapporten ”Forskarutbildning vid Södertörns högskola. Utveckling, utmaningar och vägval”

Behandlat vid sammanträdet med CBEES Director’s Group, 2025-09-02

CBEES har alltsedan centret inrättades 2005 varit starkt sammanknutet med forskarskolan BEEGS. Studierektorn för BEEGS har varit fysiskt placerad vid CBEES, och kollegerna vid centret har varit mycket engagerade i de inkommande nya BEEGS-doktoranderna som inleder sin forskarutbildning med att vara ett år vid CBEES. Kolleger vid CBEES gör en viktig insats som kommentatorer på doktorandernas papers vid den årliga BEEGS Internal Conference. Den starka kopplingen mellan BEEGS och CBEES är också något som framhållits som synnerligen värdefullt för doktoranderna av den nyligen genomförda externa utvärderingen av BEEGS och CBEES (Dnr 2878-1.1.3.-2024.)

Under arbetet med den föreliggande rapporten har emellertid ingen dialog skett med företrädare för CBEES, varför centrets roll för forskarskolan BEEGS och dess doktorander inte beskrivs på ett rimligt och rättvisande sätt. Uppfattningar om CBEES roll för forskarutbildningen vid SH grundas enbart på uppfattningar inom ämnen och forskarutbildningsområdets styrgrupper, vilket ger en både ensidig och ofullständig bild. I detta remissvar vill vi därför komplettera rapportens beskrivningar på detta område, och även ifrågasätta en del av rapportens förslag.

CBEES bidrag till forskarutbildningen vid SH består främst av tre delar: att centret erbjuder en stark mångvetenskaplig forskningsmiljö för de inkommande BEEGS-doktoranderna under deras första år, att CBEES är representerat i de bedömargrupper som inrättas vid antagningen av nya BEEGS-doktorander, samt att CBEES engagerar sig i mottagandet av nya BEEGS-doktorander.

CBEES forskningsmiljö

Vid centret finns professorer, forskningsledare, postdokar och tidsbegränsade gästforskare med ämnesmässig hemvist i en bred repertoar av humanistiska och samhällsvetenskapliga discipliner, men med forskning kring Östersjö- och Östeuroparegionen som gemensamt fokus. Vid centret anordnas en serie av seminarier, *CBEES Advanced Seminars*, där särskilt inbjudna forskare, ofta internationella sådana, presenterar papers och där företrädesvis kolleger vid SH är kommentatorer. Seminarierna är öppna för alla, men BEEGS-doktorander är särskilt uppmanade att delta för att bli bekanta med forskningsfronten inom olika områden. CBEES arrangerar dessutom workshops och konferenser, främst den årliga *CBEES Annual Conference*, men även mer informella lunchseminarier med särskilt fokus på BEEGS-doktorandernas önskemål.

CBEES ger således BEEGS-doktoranderna en tillgång till en stark forskningsmiljö, en nära kontakt med forskare med anknytning till Östersjö- och Östeuroparegionen, samt möjlighet att dra nytta av de internationella nätverk som byggts upp av forskarna vid CBEES.

I den föreliggande rapporten ges dock forskningsmiljön vid CBEES inget större värde för BEEGS-doktoranderna. Det framhålls att man inom vissa ämnen uppfattar att deras BEEGS-doktorander ”förlorar” ett år genom att vara placerade vid CBEES – men däremot nämns det inte att BEEGS-doktoranderna skulle förlora en viktig anknytning till CBEES forskningsmiljö

om de *inte* placerades där under sitt första år. Här blir det tydligt att det bland en del ämnen vid högskolan antingen inte finns någon djupare kunskap om vad forskningsmiljön vid CBEES faktiskt erbjuder BEEGS-doktoranderna – eller alternativt att man inom en del ämnen är ointresserade av ett deras BEEGS-doktorander får tillgång till en mångvetenskaplig forskningsmiljö, det vill säga en forskningsmiljö *utöver* den som ämnet erbjuder. Att det beskrivs som ett ”förlorat år” av vissa ämnesföreträdare – och som också återges av rapportförfattarna som en nackdel med den nuvarande ordningen – är en synnerligen missvisande bild av CBEES betydelse för BEEGS-doktoranderna. Vi vill här återigen anknyta till den externa utvärderingen av CBEES och BEEGS, där just värdet av CBEES forskningsmiljö för doktoranderna är något som eftertryckligen betonas. Vi finner det märkligt att rapportförfattarna inte lägger större vikt vid omdömet från de externa utvärderarna som specifikt och mycket grundligt har undersökt kopplingen mellan BEEGS och CBEES, och istället väljer att sätta tilltro till ämnesföreträdare med betydligt mindre insikter i och intresse för vad CBEES forskningsmiljö faktisk ger BEEGS-doktoranderna.

CBEES roll vid antagning av BEEGS-doktorander

Högskoleledningen har beslutat att en representant för CBEES ska ingå i de bedömargrupper som föreslår antagning av nya BEEGS-doktorander. CBEES-representanten ska också skriva ett särskilt yttrande kring de sökande som väljs ut till en tätgrupp och inbjuds till intervju.

Det här är alltså ingen ordning som CBEES har skapat, det är snarare en plikt som ålagts oss och som vi försöker uppfylla efter bästa förmåga. Den bakomliggande tanken är naturligtvis att kollegerna vid CBEES ska bidra till att bedöma och säkra kvaliteten av de avhandlingsprojekt som utformas av de sökande – man kan se det som en del av kvalitetssäkringssystemet för forskarskolan BEEGS.

Inte heller här har det vid rapportskrivandet skett en dialog med företrädare för CBEES om centrets roll vid doktorandantagningen, utan de uppfattningar som redovisas härrör enbart från samtal med kolleger vid ämnena. Och från det hållet återges uppfattningen att ordningen med CBEES-representanter skulle vara en ”onödigt byråkratisk konstruktion”, och det ifrågasätts varför CBEES-representanterna ska ges ett ”tolkningsföreträde” vid bedömningen av sk Östersjörelevans i avhandlingsplanerna. Från vissa ämnen framhålls det också att de själva har kompetens att bedöma ”Östersjörelevansen” i de sökandes avhandlingsprojekt.

Att det inom vissa ämnen råder sådana uppfattningar är kanske inte något att undra över – men det hade onekligen varit mer konstruktivt om rapportförfattarna även hade haft en dialog med företrädare för CBEES för att kunna ge en mer allsidig och rättvisande bild. Det CBEES-representanterna gör är knappast att hävda ett ”tolkningsföreträde” – de bidrar med sin kompetens kring Östersjö- och Östeuroparegionen för att säkra att det är de sökande med de mest gedigna avhandlingsprojekten som antas som BEEGS-doktorander. Även om det inom vissa ämnen finns kolleger med sådan kompetens så har CBEES-representanterna tillgång till en betydligt bredare erfarenhet och kunskap om regionen. Och inom de allra flesta ämnen anknutna till BEEGS är den faktiska kompetensen kring Östersjö- och Östeuroparegionen relativt svag. Ett vägande skäl till att högskoleledningen har inrättat den rådande ordningen med CBEES-representanter vid BEEGS-antagningen är också just erfarenheten av att vissa ämnen tidigare *inte* har klarat av bedömningen av Östersjörelevans på ett rimligt sätt.

I rapporten framhålls det att det behövs ett ”tydliggörande av vad som menas med Östersjörelevans”. Här vill vi påpeka att det inte handlar om det facila att konstatera om avhandlingsplanen rör länder inom Östersjö- och Östeuroparegionen – det är ju mycket lätt att göra. Men det handlar faktiskt inte bara om geografisk anknytning – det rör i allra högsta grad en bedömning om avhandlingsprojektet är *vetenskapligt relevant* och *genomförbart*. Och det är just i de avseenden som CBEES-representantens särskilda kompetens kring regionen utgör en betydande tillgång vid bedömningen.

Vi vill också tillägga att CBEES även engagerar Östersjöprofessorer med tydlig regionkompetens vid BEEGS-antagningen – det är alltså inte enbart kolleger vid centret som innehar det uppdraget. Under de senaste åren har vi därför anlitat ÖSS-professorer i sociologi, historia, miljövetenskap, MKV och religionsvetenskap, som då har varit CBEES-representanter i sina respektive ämnens bedömargrupper – en ordning som vi uppfattar fungerar mycket väl och som vi avser att fortsätta med. På det sättet använder vi oss redan nu av den kompetens som finns inom vissa ämnen vid BEEGS-antagningen.

CBEES roll i mottagandet av nya BEEGS-doktorander

CBEES administratörer har sedan länge haft en viktig roll kring praktikaliteterna vid mottagandet av nya BEEGS-doktorander, särskilt då för dem med internationell bakgrund. Våra administratörer har i nuläget betydande erfarenhet av utbyten med Migrationsverket och Skattemyndigheten kring sådana saker som uppehållstillstånd och svenskt personnummer. Även BEEGS studierektor medverkar till viss del i den här hanteringen, med syftet att garantera att de inkommande BEEGS-doktoranderna får ett så gott mottagande som möjligt. Från CBEES sida har vi också – i avsaknad av sådant stöd på central nivå – i viss mån tagit ett sådant ansvar även för inkommande doktorander som inte tillhör BEEGS.

Vi ställer oss därför positiva till förslaget att högskolan centralt måste utveckla ett fullgott stöd för inkommande doktorander (och tillika för lärare och forskare). Att CBEES och BEEGS studierektor självmant har tagit på sig ett sådant ansvar beror primärt på att ett sådan högskoleövergripande stödfunktion hittills inte har funnits.

Skäl för att bevara den starka kopplingen mellan BEEGS och CBEES

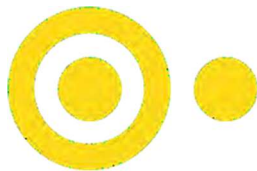
Avslutningsvis vill vi betona de starka skäl som finns för att bibehålla den nuvarande kopplingen mellan BEEGS och CBEES. Som visats ovan handlar det främst om att vistelsen vid CBEES ger BEEGS-doktoranderna tillgång till en stark forskningsmiljö med specifik inriktning mot Östersjö- och Östeuroparegionen – det vill säga en betydelsefull forskningsmiljö *utöver* den som erbjuds av ämnena. Vi uppfattar att detta är till stort gagn för BEEGS-doktorandernas utveckling till kompetenta och innovativa forskare, att det innebär ett mervärde för dessa doktorander att på så sätt ha nära tillgång till två forskningsmiljöer. Vi menar att ett års integrering i CBEES forskningsmiljö ger doktoranderna ett betydligt högre mervärde än ett fjärde år inom ämnesmiljön. Den uppfattningen finner också ett starkt stöd i den nyligen genomförda externa utvärderingen av CBEES/BEEGS, som just lyfter fram att CBEES-miljön utgör en mycket väsentlig resurs för doktoranderna och att kopplingen mellan CBEES och BEEGS snarast bör stärkas ytterligare.

Vi finner det märkligt att rapportförfattarna inte har tagit något större intryck av den externa utvärderingen, och dessutom valt att inte ha någon dialog med företrädare för CBEES kring centrets roll för forskarskolan BEEGS. Istället har man valt att huvudsakligen ge utrymme för

ämnenas perspektiv kring forskarskolan BEEGS. Och bland flera av de ämnen som ingår i forskarskolan finns det naturligtvis en önskan om att ha BEEGS-doktorander inom sin egen ämnesmiljö från start, för flera ämnen vore det troligen en prioritet. Men samtidigt skulle vi vilja påstå att det inom ett flertal av ämnena inte finns någon djupare insikt om vad året vid CBEES faktiskt ger BEEGS-doktoranderna, alternativt ett markant ointresse för att ämnets BEEGS-doktorander ingår i ett bredare mångvetenskapligt sammanhang. Om beslutet om BEEGS-doktorandernas framtida placering skulle läggas på handledarkollegierna, som är ett av de alternativ som presenteras i rapporten, bedömer vi att man inom de allra flest ämnen då skulle utgå från ett snävt ämnesperspektiv och välja att doktoranderna placeras vid ämnet från start. Vi menar, med tydligt stöd av den externa utredningen, att detta vore till betydande nackdel för BEEGS-doktoranderna som därmed skulle gå miste om att bli insatta i och förtrogna med CBEES forskningsmiljö.

För CBEES räkning

Per Bolin, Föreståndare

Remissvar från Studierektorsnätverket rörande rapporten ”Forskarutbildning vid Södertörns högskola. Utveckling, utmaningar och vägval”

Studierektorsnätverket välkomnar rapporten som ett viktigt underlag för fortsatta diskussioner om forskarutbildningens framtid vid Södertörns högskola (SH). Översynen av organisation, identifierade problemområden och de alternativa vägar som presenteras sammanfattar på ett övergripande plan vår förståelse av nuläget. Vi ser särskilt avsnitt 4 *Vägval* som ett värdefullt diskussionsunderlag för styrgrupper, fakultetsnämnden och ledningsnivåer.

Vi vill dock framföra några klagöranden, invändningar och utvecklingsförslag som vi menar är viktiga för att analysen ska ge rättvisande vägledning för framtida beslut.

Komplex organisation

Rapporten lyfter frågor om forskarutbildningens organisation på Södertörns högskola. En central fråga är om en eventuell omorganisation bör styras av nuvarande förutsättningar eller av en framtida universitetsstatus. I nuläget är forskarutbildningsområdena nödvändiga för att ämnena ska ha forskarutbildningstillstånd, vilket gör en enklare struktur svår att tillämpa. En förändring möjliggörs om SH blir universitet. När rapporten hänvisar till kritik om komplexitet (s. 35) vill vi betona att studierektorn tilldelningen skiljer sig mellan de olika FoU-områden, vissa är ämnes- och andra områden-knutna, vilket är en ekonomisk fråga.

Mångvetenskap är en grundprincip för SH, och forskarutbildningsområdena bidrar här genom att erbjuda tvärvetenskapliga miljöer och stöd till små ämnen. På så sätt är organisationen inte bara en strukturfråga utan också en kvalitetsfråga.

Rapporten tydliggör heller inte vem som beslutar om att ett ämne ska utgå ur forskarutbildningen (s. 12) och vilken roll forskarutbildningsområdena har i detta.

Vi vill även understryka att organisationen inte bör göras mer komplex än nödvändigt. Ämnesmiljöerna måste värnas, då de utgör basen för utbildning och handledning, dock inte på bekostnad av kvalitet och mångvetenskap.

Dubbel anslutning och olika miljöer

Rapporten noterar att tillhörighet till flera miljöer kan vara splittrande. Detta motsägs dock av doktorandenkäten, där doktorander generellt uttrycker nöjdhet med sin utbildning. Utifrån vår nära kontakt med doktorander upplever vi att de främsta utmaningarna rör den dubbla rollen som student och medarbetare, samt svårigheter att hitta rätt i administrativa frågor. De kommunikationsutmaningar som lyfts är bredare än forskarutbildningen och gäller snarare högskolans generella strukturer än relationen mellan BEEGS och forskarutbildningsområdena.

Både BEEGS och forskarutbildningsområdena informerar tydligt vid introduktionstillfällena om vart doktorander ska vända sig i olika frågor. Samtidigt finns förbättringspotential centralt, t.ex. att göra det lättare att hitta rätt person inom stödfunktionerna (till exempel genom att den nya centrala stödfunktionen för doktorander blir "en väg in" som Infocenter).

Omorganisering av forskarutbildning

Det är oklart vad som avses med "starka miljöer". Förslag om att små miljöer ska integreras i större sammanhang behöver konkretiseras. Forskarutbildningsområdena har redan på många sätt en roll av ett större sammanhang som agerar som stöd till ämnena. Vi ser en risk att nya nivåer snarare ökar komplexiteten. Även förslaget om tematiska forskarskolor på tidsbegränsad basis väcker frågor om ansvarsfördelning, särskilt för doktorander vars studietid överstiger mandatperioden.

Förslaget att varje ämne ska ha en egen studierektor ("KKT-modell") är inte realistiskt i nuläget, då inte alla ämnen har resurser för det.

Ämnenas handledarkollegiums roll i rapporten är otydlig och behöver konkretiseras.

BEEGS

BEEGS spelar en viktig roll för majoriteten av de doktorander som finansieras av ÖSS. Särskilt viktig är BEEGS för att erbjuda en positiv och sammanhållen introduktion till forskarutbildningen vid högskolan, samt för att skapa och stärka forskarnätverk. Dessutom utgör BEEGS en central del av SH:s profil och bidrar till dess attraktionskraft för internationella doktorander.

BEEGS fungerar som en samlande stödjande struktur, särskilt värdefull för doktorander som är verksamma inom mindre forskningsmiljöer.

Central stödfunktion

Vi välkomnar förslaget om en förstärkt central stödfunktion. Vi vill dock påpeka att en koordinatorfunktion för alla doktorander är nödvändig, inte bara för internationella. Det är viktigt att denna bemannas med personal med rätt kompetens och erfarenhet. Det saknas resurser inom forskarutbildningsområdena att organisera introduktionsvecka, workshops om etik, publikationer, stresshantering osv så dessa skulle kunna ingå i den centrala stödfunktionens ansvar. Från våra perspektiv, i samordnarens funktion bör också ingå att

orientera doktorander till vem de ska vända sig till (en väg in) för att undvika förvirring och att de hänvisas till olika aktörer. HR-stödet borde vara mer tillgänglig, personifierad.

Internationella doktorander och språk

Vi stödjer förslagen om förstärkt stöd till internationella doktorander och formaliserade kurser i svenska. Det är även önskvärt att det inte bara finns en baskurs i svenska utan även fortsättningskurs(er) i svenska / kurser i akademiskt svenska.

Med hänsyn till SH:s strategi för internationalisering vill vi också betona vikten av att institutioner och ämnen är öppna för internationella/engelskspråkiga doktorander. Det är också viktigt att det prioriteras att all central information på Medarbetarwebben görs tillgänglig på engelska, till exempel information om datahantering som i dagsläget enbart finns på svenska (men även ekonomisystem, Agresso).

Avslutningsvis

Rapporten utgör ett viktigt steg i diskussionen om forskarutbildningens utveckling vid SH. Vi delar i stort problembeskrivningen, men vill betona vikten av att lösningarna inte ytterligare komplicerar organisationen, utan istället stärker forskarutbildningens kvalitet, tydlighet och attraktionskraft.

Korrigeringar och förtydliganden som bör rättas för att skapa en korrekt bild

- UVS har inte längre en studierektor däremot en forskningskoordinator. Alla i UVS ingående ämnen har nu egna studierektorer.
- HS-doktoranderna läser en HS-specifik teori- och metodkurs, inte en högskolegemensam.
- KKT har fler obligatoriska områdeskurspoäng än vad rapporten anger.
- Terminologin bör ses över. Till exempel: en högskola kan få tillstånd att examinera doktorander (inte rättigheter).
- BEEGS började hösten 2000 (inte 2001)
- **s. 21:** Det stämmer inte att vissa ämnen i PESO inte fått någon doktorand; däremot har antalet platser i statsvetenskap och journalistik minskat förra gången (1 doktorand var).
- **s. 23:** I PESO belastas kostnader för 60% och 90%-seminarier doktorandens disputationsskonto, inte forskarutbildningsområdets.
- **s. 25:** Den särskilda finansieringen avser endast doktorandrådsrepresentanter, inte alla doktorandrepresentanter. PESO har tre representanter i styrgruppen från och med HT25, av dessa bara en är doktorandrådsrepresentant.
- **Sid. 9, nederst:** SLL (Stockholms läns landsting) bidrog med 50 miljoner kronor årligen fram till 2004 för att bygga upp den laborativa miljön vid högskolan. Det är

anmärkningsvärt att SLL inte nämns som finansiär av ett stort antal doktorander vid högskolan (antagna vid andra lärosäten). Naturvetare kunde vid denna tid inte få finansiering via ÖSS – den möjligheten kom först senare.

-

Synpunkter på rapporten Forskarutbildningen vid Södertörns högskola

Styrgruppen för miljövetenskapliga studier

Styrgruppen för miljövetenskapliga studier har tagit del av av rapporten Forskarutbildningen vid Södertörns högskola – utveckling, utmaningar och vägval och kommer med följande synpunkter:

På sida 13 beskrivs HSV:s kommentar i beslutet för att området miljövetenskapliga studier ska få forskarutbildningsrättigheter på följande vis:

HSV noterade dock att såsom området miljövetenskap definieras i ansökan förutsätts en "stark samhällsvetenskaplig kompetens", liksom en "god integrering" av samhälls- och naturvetenskap (HSV, 2010b, s. 3).

Att ta upp den här kommentaren gör tonen ganska negativ. Vi anser att vi var redan då på väg att ha en "stark samhällsvetenskaplig kompetens" och en "god integrering" och vi har utvecklat detta sedan dess. Anledningen till kommentaren var att dåvarande institutionen för livsvetenskaper hade producerat många publikationer av "*relativt smal biovetenskaplig forskning, vilket framgår av ansökans publikationsförteckningar och av Högskoleverkets bibliometriska analys*". Den här typen av publiceringshistoria är naturligt för en institution som i början satsade just på biovetenskaplig forskning. När ansökan gjordes hade mycket av biovetenskapen utvecklats och profilen ändrats mot tvär- och mångvetenskaplig miljöforskning.

Miljövetenskap har gjort medvetet arbete att integrera natur- och samhällsvetenskapliga ansatser för att främja tvär- och mångvetenskap. Detta uttrycks tydligt i sida 47, där det nämns att flertal tidigare existerande natur- och samhällsvetenskapligt inriktade ämnen integrerades i gemensamt miljövetenskapsämne, vilket är ett sätt att skapa starkare forskarutbildningsmiljöer. Annanstans i rapporten betonas dock att miljövetenskapliga studier är ett enda ämne. Det finns en risk att den här bilden missgynnar oss till exempel i resurstilldelning. Områdenas volym, inte antalet ämnen, ska vara viktigt i dessa sammanhang.

Synpunkter på rapporten *Forskarutbildningen vid Södertörns högskola: Utveckling, utmaningar, vägval*

**Stina Bengtsson, professor i medie- och kommunikationsvetenskap
Nuvarande/Avgående ordförande för fakultetsnämnden**

Inledningsvis vill jag tacka för rapporten som ger en välkommen och spännande överblick över högskolans forskarutbildningar. Även om rapporten innehåller en del sakfel som bör ändras (och som andra påpekat) samt mått som kan diskuteras (mättet på genomströmning är det allra tydligaste) ger den en panoramabild över den idag mångfacetterade och starka forskarutbildningen vid Södertörns högskola. Jag svarar i egenskap av "nuvarande ordförande för fakultetsnämnden" dvs. nuvarande vid den tid då rapporten och inbjudan att skicka in svar skickades ut till berörda.

Inledning

Generellt tillstånd att utfärda examen på forskarutbildningsnivå är den formella skillnaden mellan universitet och högskolor. För ett lärosäte som aspirerar på att vara, uppfattas, och verka som ett universitet är således forskarutbildningen ett av de områden som det är allra viktigast att värna, stötta och utveckla. Södertörns högskola har, till skillnad ifrån samtliga andra svenska högskolor, byggt upp en bred och högkvalitativ – universitetslik – forskarutbildningsstruktur inom en bredd av ämnen som det är värt att bevara. Osäkerheten i tilldelning från ÖSS, stora pensionsavgångar under kommande år, samt nya ämnen som vill komma in i forskarutbildningen gör dock att högskolan framöver kommer tvingas att göra prioriteringar. Tabellen på sid 28 i rapporten (även om den kan innehålla vissa faktafel?) gör tydligt att den automatiserade tilldelningsmodell som hittills tillämpats, där de två största forskarutbildningsområdena (PESO och KKT) fått 7 doktorander vartannat år och de två mindre (MV och HS) fått 5 doktorander vartannat år, inte är hållbar om man vill hålla hög kvalitet i alla forskarutbildningsmiljöer, och också möjliggöra för nya ämnen att ge utbildning på forskarnivå. Fördelningsmodellen skapar orimliga skillnader mellan olika delar av högskolan. Tabellen visar t.ex. att forskarutbildningsområdet (och tillika ämnet) Miljövetenskap, som består av 8 professorer och 8 docenter, får fem doktorander vartannat år, medan andra större ämnen (t.ex. MKV som består av 7 professorer och 7 docenter) bara har tilldelats en doktorandplats vartannat år. Jag förordar således kvalitetsbaserade och strategiska prioriteringar, med målet att högskolan ska bibehålla en bred, högkvalitativ och universitetslik forskarutbildningsstruktur. Nedan kommenterar jag de olika frågeområdena som pekas ut i rapporten i tur och ordning.

Starka, högkvalitativa, forskarutbildningsmiljöer

Fyra forskarutbildningsämnen vid högskolan (historia, litteraturvetenskap, konstvetenskap och nationalekonomi) har utvärderats i UKÄs nationella utvärderingar. Samtliga dessa måste betraktas som små miljöer ur ett nationellt perspektiv. Av dessa framtogs nationalekonomin examenstillstånd pga. låg kvalitet, medan övriga beskrevs som välfungerande miljöer som gav forskarutbildning med hög kvalitet. Även i fakultetsnämndens kvalitetsutvärderingar har vissa småämnen kommit väl ut i extern kvalitetsgranskning. Detta visar att det inte är rimligt att omedelbart likställa små miljöer med låg kvalitet. Däremot är mindre miljöer av naturen mer sårbara, och det måste finnas en undre gräns för hur litet ett forskarutbildningsämne kan vara. Jag ställer mig bakom att öka kraven för antal anställda i ett forskarutbildningsämne för att säkerställa att det finns en tillräcklig kritisk massa för att erbjuda doktoranderna en bredd i ämneskompetens, och möjlighet att byta handledare, liksom för att harmoniera med övriga svenska lärosäten (se nedan). I de fall det finns ämnen som inte har ekonomiska möjligheter att anställa personal för att nå upp till kraven för att ge forskarutbildning bör man främst sträva efter att bevara starka och unika forskningsinriktningar t.ex. genom att slå ihop mindre ämnesmiljöer där det är möjligt, som tillsammans kan nå upp till kraven. Utöver detta är det min mening att vi i möjligaste mån bör sträva efter en bredd bland forskarutbildningsämnena som harmonierar med universitetens.

Öka kraven för ämnen med examensrätt på forskarutbildningsnivå (se ovan)

Jag ställer mig bakom att kraven ökas för ämnen med examensrätt på forskarutbildningsnivå. Dels för att harmoniera med andra likvärdiga lärosäten i Sverige (de nya universiteten) och dels för att säkerställa bredd av personer och perspektiv i doktorandernas ämnesmiljöer. Vi bör inte ställa lägre krav än andra likvärdiga lärosäten om vi på allvar vill presentera oss som ett seriöst universitetsalternativ.

Fördelning av resurser

Som redan diskuterats inledningsvis menar jag att man måste se över hur doktorandplatser fördelas, både mellan forskarutbildningsområden och inom styrgrupper. En grundprincip för tilldelning av doktorandplatser måste, utöver en fungerande forskningsmiljö och tidigare goda resultat, vara att varje forskarutbildningsämne vid varje tidpunkt har minst två doktorander verksamma inom ämnet. Viktigt är även att ämnet har kapacitet att handleda sina doktorander själv. Doktorander ska självfallet inte placeras i miljöer som saknar livaktig forskning, god och inkluderande miljö eller som inte erbjudit tidigare doktorander goda möjligheter att

slutföra sin utbildning. Dock är det min uppfattning att en absolut majoritet av högskolans forskarutbildningsämnen fungerar väl idag.

Jag motsätter mig att doktorandplatser fördelas direkt till plattformar, storprojekt eller liknande; det skulle minska vår universitetsmässighet och kan möjliggöra styrning av forskningens inriktning från ledningen. Det bör vara kollegiala organ som fattar beslut om de principer för strategiska satsningar som eventuellt görs, och kontinuitet i tilldelning av doktorandplatser till ämnen bör i största möjliga mån bevaras för att skapa förutsägbarhet inom ämnen och doktorandgrupper, och kvalitet och förnyelse i ämnesmiljöerna. Däremot kan högskolan samfinansiera doktorandplatser till externfinansierade projekt (särskilt inom UVS, se nedan).

Jag ställer mig bakom att stärka ämnen på bekostnad av områden. Forskarutbildningen vid SH har vuxit väsentligt under de senaste åren, och ämnena har idag tillräcklig erfarenhet för att själva klara av att organisera och säkerställa kvalitet i den egna forskarutbildningen (särskilt med utökat krav på antal professorer och docenter i ämnena). Med en ny beslutsstruktur på högskolan skulle kollegialt valda forskarutbildningsutskott till institutions/fakultetsnämnderna kunna ersätta den funktion som styrgrupperna har idag, dvs. fördela doktorandplatser, erbjuda karriärstöttande aktiviteter och sociala funktioner för doktoranderna, medan ämnena skulle fatta formella beslut där ämneskompetens behövs (utse handledare, opponenter, betygskommittéer, examinator, m.m.). Dessa beslut bör dock förmedlas till högre kvalitetssäkrande organ (t.ex. fakultetsnämnd, FU-utskott inom ny fakultetsorganisation eller liknande) för kännedom.

BEEGS

Jag menar att BEEGS i dess nuvarande form har spelat ut sin roll. Det är mycket inom SHs forskarutbildning som skulle bli bättre om BEEGS dominans över forskarutbildningen minskade: 1) ÖÖ-kursen skulle kunna ges på institutions- eller ämnesnivå och därmed bli mer ämnesrelevant för doktoranderna, 2) doktoranderna skulle placeras och rota sig i sina ämnesmiljöer från utbildningens början och slippa ryckas upp och byta miljö mitt under forskarutbildningens gång, 3) doktorandgrupperna på ämnena/institutionerna skulle bli större och mer stabila om man samlade alla doktorander där, 4) ämnesdjupet i avhandlingarna skulle förbättras om doktoranderna fick en mer ämnesfördjupande och ämnesintegrerad utbildning från år ett, 5) doktoranderna skulle lättare kunna genomföra institutionstjänstgöring och undervisa redan under sitt första år vilket skulle gagna både deras anställningsbarhet och integration i ämnesmiljöerna. De ekonomiska medel som BEEGS förfogar över skulle också kunna decentraliseras ned till ämnen som då skulle få ökade möjligheter att arrangera ÖÖ-relevanta seminarier, workshops och studiebesök för doktorander inom respektive ämne/område. Självklart kan de ämnen som vill att doktoranderna ska sitta

vid CBEES under första året gå samman och låta dem göra det, men högskolan bör inte tvinga alla ämnen att göra detta.

Jag ställer mig bakom förslaget på en centralt placerad forskarutbildningskoordinator vid högskolan som tar ansvar för dess hela forskarutbildning (vilket BEEGS studierektor i stort sett gör idag), liksom ett centralt administrativt organ som kan stötta internationella forskare och doktorander.

Ovanstående organisation skulle även skapa en större likvärdighet mellan BEEGS-doktorander och övriga doktorander på högskolan (de senare är en växande grupp). Idag domineras forskarutbildningen i allt för hög grad av BEEGS, t ex vid introduktionsdagar, m.m. vilket skapar en ojämlikhet mellan olika typer av doktorander.

Jag bifogar även en fördjupande analys av fakultetsnämndens doktorandenkät som genomfördes år 2024.

UVS

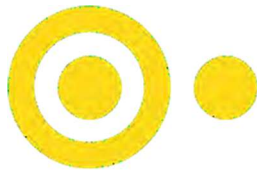
Vad gäller UVS vill jag hänvisa till det alternativa förslag som bl.a. UVSs styrgrupp har tecknat i sina synpunkter på rapporten. UVS nuvarande konstruktion är inte hållbar i längden, den blir ämnesmässigt spretig och lägger allt för stort ansvar på doktoranderna att utgöra forskningsunderbyggnad för LU (det behövs forskningsverksamma seniora forskare för att skapa en sådan underbyggnad). Dessutom låser dagens UVS-konstruktion fast svenska och pedagogik-ämnena i en utbildningsvetenskaplig forskningsinriktning, vilket åtminstone för svenskämnet utgör en allvarlig begränsning och kan medföra att duktiga forskare tvingas lämna högskolan för att få möjlighet att undervisa på forskarutbildningsnivå. Svenska och pedagogik skulle istället ges möjligheten att ingå i någon av de andra forskarutbildningsområdena (KKT, PESO), något dessa områden skulle välkomna om principerna för tilldelning av doktorander ändrades.

Språkfrågan

En väsentlig del av våra doktorandtjänster lyses ut med ÖÖ-profil, och för dessa tjänster förefaller det märkligt att kräva att sökande kan svenska eller annat skandinaviskt språk för att antas till forskarutbildningen. Det är också viktigt att ämnen som vill lysa ut doktorandanställningar med ÖÖ-profil anpassar sig till den internationella miljö detta skapar och är språkligt inkluderande, dvs. pratar engelska på möten och i andra sociala sammanhang.

Övrigt

På sid. 15 i rapporten benämns styrgrupperna som *kollegiala organ*, vilket de inte är. Kollegiala organ kännetecknas av att ledamöterna är valda inom den enhet de har beslutsmandat över, men i t.ex. KKTs styrgrupp sitter ämnens studierektorer som inte är valda, och som bevakar sina egna ämnens intressen snarare än att se till helheten. Kollegiala organ bör därför utgöras av färre (eller fler) medlemmar än antalet underenheter som organet ansvarar för. Om styrgrupperna var organiserade som kollegiala organ skulle de ha lättare att se till vad som är bäst för helheten, och att beakta kvalitetsaspekter snarare än att lotta mellan ämnen när antalet tilldelade doktorandplatser inte sammanfaller med antalet ämnen. I en ny, decentraliserad, organisation skulle man även kunna tänka sig att varje institutionsnämnd (som då skulle vara fakultetsnämnder) hade ett forsknings- och forskarutbildningsutskott som fyllde den funktion som styrgrupperna gör för idag (dock med ett decentraliserat beslutsmandat till ämnena).

Synpunkter från styrgruppen för Utbildningsvetenskapliga studier (UVS) gällande rapport om Forskarutbildningen vid Södertörns högskola.

Styrgruppen för UVS lämnar härmed sina synpunkter på rapporten om forskarutbildningsområdena vid Södertörns högskola. Synpunkterna är utformade i linje med fakultetsnämndens välkomnande av ”såväl sakfelpåpekanden som synpunkter och analys, förslagen och dess konsekvenser”. Den första delen av vårt svar är principiellt hållet och utmynnar i en uppmaning till att en särskild genomgång av UVS görs så snart som möjligt, den andra delen går mer i detalj in på sakfel och missförstånd i rapporten gällande UVS.

Michael Forsman

Ordförande för styrgruppen för UVS

En särskild rapport om UVS bör tas fram

Styrgruppen för UVS välkomnar rapporten om forskarutbildningarna vid Södertörns högskola, vi ser den som ett användbart underlag för fortsatta diskussioner, och vi uppskattar att författarna pekar på behovet av mer resurser till forskarutbildning, då “det mesta tyder på att resurserna för forskarutbildning på högskolan kommer vara tämligen konstant på samma nivå som nu de kommande fyra åren” (s. 33). Vi delar också uppfattningen att resursfördelning på högskolan inte behöver vara ”lika för alla” (s. 49), och vi ställer oss bakom tankarna om behovet av en förändring av CBEES.

Vi delar författarnas bild av UVS’ grundläggande strukturella utmaning, fler ämnen ansluts medan den årliga tilldelningen av doktorandtjänsterna är för låg. När UVS etablerades 2017/2018 bestod området av två enkelanslutna ämnen (pedagogik och svenska) sedan har området expanderat kraftigt mellan 2021 och 2025 genom

dubbelanslutningen av ytterligare sex ämnen (MKV, historia, litteraturvetenskap, den praktiska kunskapens teori, idéhistoria, statsvetenskap) vilket gör att UVS idag omfattar åtta ämnen (en ansökan om dubbelanslutning från religionsvetenskap ligger f.n. hos sakkunniga vilket gör det troligt att UVS kring årsskiftet 2025/2026 kommer att omfatta nio ämnen).

Dubbelanslutningen till UVS har uppmuntrats av högskoleledningen och vi delar tanken om en mångvetenskaplig bas för UVS. Tyvärr riskerar den nuvarande modellen på sikt försvaga och fragmentera UVS, vilket rapportförfattarna också pekar på (s. 55f). Medan antalet anslutna ämnen flerfaldigats har den årliga tilldelningen av doktorandtjänster i princip har legat fast kring två per år. Till detta kan läggas att den interna finansieringen av UVS (löner, drift, kurser, styrgrupp osv.) ligger lägre än för de andra fyra forskarutbildningsområdena (jfr. tabell 4). En annan utmaning är att många UVS-doktorander kommer att disputera under de närmaste två åren, och att en tredjedel av de nuvarande UVS-doktoranderna finansieras genom forskarskolor eller samverkan.

Härmed finns det en risk för utarmning av ett område som är av vikt för såväl högskolans lärarutbildning som lärosätets övergripande forskningsprofil. Rapportförfattarna pekar också på att det finns yttre "krav på en forskningsbaserad lärarutbildning" vilket "gör [UVS]området särskilt angeläget såväl på Södertörns högskola som nationellt" (s.13f). Tyvärr hanteras ändå UVS på ett bitvis lite oinitierat sätt i rapporten, det finns också en hel del missförstånd och faktafel i texten. Rapporten präglas också av ett mer ämnesinriktat än områdesmedvetet perspektiv, där de fyra "ursprungliga" forskarutbildningsområdena och BEEGS bildar norm. Detta kan inverka menligt på förståelsen av UVS och vissa av de jämförelser som görs mellan UVS och andra forskarutbildningsområden eller med BEEGS haltar också. Vidare kunde forskningsmässiga och ekonomiska relationer mellan lärarutbildningens forskningsplattform (jfr. dnr. 4299-1.1.2-2024) och UVS ha diskuterats mer. Detsamma kan sägas om frågan, varför inte UVS är knutet till BEEGS.

I slutet av rapporten presenteras fyra scenarier för UVS (s. 55f). Rapportförfattarna tar inte tar ställning till dem men skriver att det vore "negativt att fortsätta precis som nu" och de uppmanar till "fortsatt diskussion" (s. 56). Här menar vi att ytterligare scenarier kunde ha tagits fram för UVS, exempelvis med referens till det förslag om en

högskoleövergripande forskningsplattform som föregick den nuvarande konstruktion av UVS (jfr. kommentar nedan ang. s 13f).

Nedan listas och korrigeras missförstånd och sakfel men det kan vara värt att nämna ett par av dem också här. Rapportförfattarna skriver att KKT är högskolans största forskningsområde sett till antal ämnen (sju). Det stämmer inte. Även PESO omfattar sju ämnen, och UVS omfattar sedan maj 2025 åtta ämnen. Ett annat missförstånd som återkommer i tabeller och text gäller frågan om studierektorer inom UVS. Det finns inga studierektorer inom UVS. I stället finns det sedan 2023 en forskningskoordinator (10%) som i samverkan med UVS' styrgruppsordförande (10%) ansvarar för styrgrupp och kontakter med åtta UVS-ämnen samt 25 doktorander. Denna duo arrangerar också temadagar och annat i syfte att hålla ihop och utveckla UVS. Till skillnad från andra forskarutbildningsområden tilldelas UVS heller inte några medel utöver de 600 tkr som årligen ges till samtliga forskarutbildningsområden. Det finns även andra frågor gällande (under)finansieringen och organiseringen av UVS som behöver diskuteras.

Mot bakgrund av de brister som finns i den bild av UVS som ges i rapporten, och framförallt med tanke på att UVS vid årsskiftet 2025/2026 blir del av den nya institutionen för utbildningsvetenskap menar vi att det behövs en snar och särskild genomgång av UVS, denna bör bland adresserar följande.

- Resultat och styrkor för UVS hittills, utmaningar och prognoser framåt.
- Relationer till lärarutbildningens forskningsplattform, lärarutbildningens program och profiler.
- Modeller för organisation, finansiering och styrning av UVS som del av den nya institutionen för utbildningsvetenskap.
- Scenarier för den långsiktiga profileringen och finansieringen av UVS i relation områdets ämnen, högskolans övriga fyra forskarutbildningsområden, BEEGS, samt högskolans forskningsplattformar.

Sakfel, korrigeringar, kommentarer

Nedan följer en sammanställning av sakfel, missförstånd, korrigeringar och kommentarer.

s. 9. Tabell 1. Forskarutbildningsområden och ämnen vid Södertörns högskola

För att tabellen ska vara komplett bör år för anslutning läggas in för samtliga ämnen som ingår i UVS. Pedagogik och svenska var med från 2017. MKV anslöts 2021. Året efter anslöts historia, litteraturvetenskap, och den praktiska kunskapens teori. Idéhistoria anslöts 2024 och statsvetenskap 2025. F.ö. kan påpekas att tabell 1 inkluderar offentlig förvaltning, som anslöts till PESO 2025, trots att det på annan plats i rapporten anges att de data som presenteras gäller tiden fram t.o.m. december 2024.

s 13. Beslut om examensrätt på forskarnivå

På sidan 13f citeras det rektorsbeslut som fattades 2016 om etablering av ett femte forskarutbildningsområde. Till denna historieskrivning kan läggas att den dåvarande fakultetsnämnden på uppdrag av rektor och under närmare ett halvår utredde hur en stabil forskningsunderbyggnad skulle kunna skapas till LU. Nämnden påpekade vikten av att skilja mellan lärarutbildningens forskningsunderbyggnad och forskarutbildning med utbildningsvetenskaplig inriktning, och man förordade att svenska och pedagogik skulle göras till del av något av de fyra redan existerande forskarutbildningsområdena, snarare än att skapa ett femte forskarutbildningsområde, som redan då framstod som en sårbar konstruktion. I stället kunde en högskoleövergripande och mångvetenskaplig forskningsplattform ha etablerats, för att där samla all UVS-relevant forskning inom högskolan. Med en sådan plattform hade kanske dagens situation kunnat undvikas och högskolan hade i anslutning till beviljade externfinansierade forskningsprojekt med UVS-orientering (ink. ÖS-projekt) kunnat gå in med finansiering av doktorandtjänster. På så sätt hade doktoranderna blivit del av en naturlig forskningskontext, till fördel också för LU:s forskningsanknytning. Detta skedde inte utan i stället beslutade dåvarande rektor strax före hon lämnade sitt uppdrag att inrätta ett femte forskarutbildningsområde (UVS).

s. 14f. Nuvarande organisering av forskarutbildning

Här förs ett resonemang om en dubblering av antalet ämnen ”från 2010 till 2024”. Denna del hade tjänat på att preciseras och periodiseras. Exempelvis på följande sätt. Sedan 2010 räknas Miljövetenskap som ett område/ämne. KTT består sedan 2015 av sju ämnen, och Historiska studier av fem. PESO bestod 2015 av fyra ämnen. Total 17 ämnen. Mellan 2019 och 2025 har sedan ytterligare tre ämnen anslutits till PESO. Medan följande gäller för UVS. Från 2017 till 2020 bestod området av två enkel-

anslutna ämnen (pedagogik och svenska). Mellan 2021 och 2025 har UVS vuxit från två till åtta ämnen (fortfarande med två doktorandtjänster per år).

s. 16. Tabell 2. Skillnader mellan forskarutbildningsområdena

På sid 17 står det att KKT skiljer ut sig genom att omfatta flest ämnen (sju), samtidigt som tabell 1 visar att PESO också omfattar sju ämnen och UVS omfattar åtta ämnen (maj 2025). I tabell 2 står det att UVS har en studierektor. Detta stämmer för 2019 till 2022, därefter har UVS *en* forskningskoordinator (jfr. kommentar ang. s 24, tabell 4), vilket gör att antalet studierektor i tabell 2 blir missvisande. F.ö. stämmer inte siffrorna som i tabell 2 anges för poäng för avhandling överens med vad som står på s. 17 angående antal poäng för avhandling inom respektive område.

s.20. Tabell 3. Doktoranders finansieringsform

I tabell 3 anges att pedagogikämnet finansierar en UVS-doktorand med medel från BEEGS och en doktorand via ÖS-projekt. Det stämmer inte. Sedan pedagogikämnet antog sina första UVS-doktorander i september 2018 och fram till 2024 har samtliga doktorander finansierats genom fo-anslag. Inga UVS-doktorander i pedagogik har haft medel från BEEGS eller från ÖS-projekt. I tabellen anges att det finns en MKV-doktorand inom UVS som har rektorsmedel. Det stämmer inte. F.ö. skulle tabell 3 bli tydligare om det totala antal doktorander per ämne respektive det totala antalet doktorander på högskolan ingick.

s. 22. Angående avlyft

Ett förtydligande vore bra gällande avlyft i relation till UVS. Avlyft innebär att prefekten tar en viss del forskningsmedel från ämnena för att finansiera det forskarutbildningsområde som ligger på institutionen, exempelvis IKL i relation till KKT. Då UVS hittills inte legat under en institution har ingen finansiering tagits från ämnena till kurser och studierektorskap.

s. 24. Tabell 4. Fördelning av interna medel för forskarutbildning.

Forskningskoordinator 10% är korrekt. Studierektor 10% stämmer inte. F.ö. noterar vi stora skillnader i finansiering mellan områdena.

s. 26. Fig. 1. Sammanfattande omdöme om forskarutbildningen

I en figur som denna hade det varit bra att skilja svar från nyligen antagna doktorander från doktorander som kommit betydligt längre i sin forskarutbildning.

s. 27. *Forskarskola MKV*

Det årtal (2001) som anges för forskarskolan i MKV stämmer inte, den forskarskola som avses (Skola-Sport-Skärm) startade 2021, och tre doktorander MKV/UVS antogs till denna i januari 2022.

s. 28. *Tabell 5. Statistik om forskarutbildning per område och ämne*

Tabell 5 blir fel och missvisande på grund av att samtliga UVS-doktorander fördelats på pedagogik och svenska. Trots att UVS i december 2024 bestod av sju ämnen. Fakta är att det i december 2024 fanns 23 registrerade UVS-doktorander fördelade över områdets då sju ämnen. Per december 2024 hade 28 doktorander antagits till UVS (i ett par fall skrivits över). Fyra disputationer (tre i svenska och en i pedagogik) hade ägt rum mellan 2018 och 2024. Nedan ges en rättvisande sammanställning av det hela. F.ö. kan nämnas att 7–9 disputationer planeras inom UVS Ht25 till ht26.

Ämne	Anslut. 1a.Antag	Tot. dokt.	Disp.	Dec. 2024	Varav ext, finans.
Pedagogik	2018/19	10	1	9	1
Svenska	2018/19	9	3	6	1
MKV	2021/22	4		4	3
Prak.k.t.	2022/23	2		2	1
Historia	2022/23	1		1	
Litt.vet	2022/23	1		1	
Idéhistoria	2023/24	1		1	
Summa		28	4	24	6

De siffror som anges i tabell 5 för kvinnor respektive män som handledare (vi förmodar huvudhandledare) stämmer inte för UVS och det blir skevt att fördela dem alla på pedagogik och svenska. Nedan anges den faktiska fördelningen av kvinnor och män som huvudhandledare , respektive biträdande handledare, inom UVS. Fig. 1 gäller per december 2024. Fig. 2 avser de doktorander som disputerat dessförinnan.

Fig 1. Handledare, doktorander, december 2024

Ämne	Doktorander		Huvudhandledare		Biträdande handledare	
	Kv.	Man	Kv.	Man	Kv.	Man
Pedagogik	7	2	5	4	8	1
Svenska	6	1	5	1	5	1
MKV	4	–	2	2	2	2
Prak.kuns. teo	2	–	2	–	2	–
Historia	1	–	1	–	–	1
Litt.vet	–	1	1	–	1	–
Tot.	20	4	16	8	18	6
Andel	83%	17%	67%	33%	75%	25%

Fig. 2 Disputerade t.o.m. december 2024

Ämne	Doktorander		Huvudhandledare.		Biträdande handledare	
	Kv.	Man.	Kv.	Man	Kv.	Man
Pedagogik	–	1	–	1	–	1
Svenska	1	2	1	2	3	1
Tot.	1	3	1	3	3	2

s. 31. Angående sårbara miljöer

Begreppen ”sårbara miljöer” och ”stora och små ämnen” återkommer i rapporten. Förutom att små ämnen kan vara starka forskningsmiljöer, handlar denna fråga inom UVS mer om områdets än de enskilda ämnenas sårbarhet. Det finns flera faktorer att beakta i detta, här nöjer vi oss med att peka på att UVS i princip har tilldelas två doktorander per år. Varav en numera går till antingen pedagogik eller svenska. Följden blir att det går väldigt långt mellan antagningarna för de övriga sex ämnena. Den är en ”sårbarhet” som ter sig likartad för små som stora ämnen och framförallt riskerar den urholka den miljö och det sammanhang som över tid har byggts upp i och kring UVS.

Sid 34. Finansiering av UVS-kurs

Det finns en gemensam kurs som ges inom UVS (Introduktion till utbildningsvetenskapliga studier). Därtill läser UVS-doktoranderna vetenskapsteori inom ramen för KKT samt en obligatorisk metodkurs inom sina ämnen. I rapporten står det att IKL/KKT vill att kostnaden för de IKL-lärare som undervisar på UVS' introkurs ska täckas av lärarutbildningen. Huvudargumentet för detta är att det är så det går till inom andra institutioner. Jämförelsen haltar dock eftersom UVS har legat utanför institutionsstrukturen, men frågan är ändå legitim och den pekar också på den generella underfinansieringen av UVS.

Södertörn Doctoral Dissertations

42. Adolphine G. Kateka, *Co-Management Challenges in the Lake Victoria Fisheries: A Context Approach*, 2010
43. René León Rosales, *Vid framtidens hitersta gräns: Om pojkar och elevpositioner i en multietnisk skola*, 2010
44. Simon Larsson, *Intelligensaristokrater och arkivmartyrer: Normerna för vetenskaplig skicklighet i svensk historieforskning 1900–1945*, 2010
45. Håkan Lättman, *Studies on spatial and temporal distributions of epiphytic lichens*, 2010 [report]
46. Alia Jaensson, *Pheromonal mediated behaviour and endocrine response in salmonids: The impact of cypermethrin, copper, and glyphosate*, 2010
47. Michael Wigerius, *Roles of mammalian Scribble in polarity signaling, virus offense and cell-fate determination*, 2010
48. Anna Hedtjärn Wester, *Män i kostym: Prinsar, konstnärer och tegelbärare vid sekelskiftet 1900*, 2010
49. Magnus Linnarsson, *Postgång på växlande villkor: Det svenska postväsendets organisation under stormaktstiden*, 2010
50. Barbara Kunz, *Kind words, cruise missiles and everything in between: A neoclassical realist study of the use of power resources in U.S. policies towards Poland, Ukraine and Belarus 1989–2008*, 2010
51. Anders Bartonek, *Philosophie im Konjunktiv: Nichtidentität als Ort der Möglichkeit des Utopischen in der negativen Dialektik Theodor W. Adornos*, 2010
52. Carl Cederberg, *Resaying the Human: Levinas Beyond Humanism and Antihumanism*, 2010
53. Johanna Ringarp, *Professionens problematik: Lärarkårens kommunalisering och välfärdsstatens förvandling*, 2011
54. Sofi Gerber, *Öst är Väst men Väst är bäst: Östtysk identitetsformering i det förenade Tyskland*, 2011
55. Susanna Sjödin Lindenskoug, *Manlighetens bortre gräns: Tidlagsrättegångar i Livland åren 1685–1709*, 2011
56. Dominika Polanska, *The emergence of enclaves of wealth and poverty: A sociological study of residential differentiation in post-communist Poland*, 2011
57. Christina Douglas, *Kärlek per korrespondens: Två förlovade par under andra hälften av 1800-talet*, 2011
58. Fred Saunders, *The Politics of People – Not just Mangroves and Monkeys: A study of the theory and practice of community-based management of natural resources in Zanzibar*, 2011
59. Anna Rosengren, *Åldrandet och språket: En språkhistorisk analys av hög ålder och åldrande i Sverige cirka 1875–1975*, 2011
60. Emelie Lilliefeldt, *European Party Politics and Gender: Configuring Gender-Balanced Parliamentary Presence*, 2011
61. Ola Svenonius, *Sensitising Urban Transport Security: Surveillance and Policing in Berlin, Stockholm, and Warsaw*, 2011
62. Andreas Johansson, *Dissenting Democrats: Nation and Democracy in the Republic of Moldova*, 2011
63. Wessam Melik, *Molecular characterization of the Tick-borne encephalitis virus: Environments and replication*, 2012
64. Steffen Werther, *SS-Vision und Grenzland-Realität: Vom Umgang dänischer und „volksdeutscher“ Nationalsozialisten in Sønderjylland mit der „großgermanischen“ Ideologie der SS*, 2012
65. Peter Jakobsson, *Öppenhetsindustrin*, 2012
66. Kristin Ilves, *Seaward Landward: Investigations on the archaeological source value of the landing site category in the Baltic Sea region*, 2012
67. Anne Kaun, *Civic Experiences and Public Connection: Media and Young People in Estonia*, 2012

68. Anna Tessmann, *On the Good Faith: A Fourfold Discursive Construction of Zoroastrianism in Contemporary Russia*, 2012
69. Jonas Lindström, *Drömmen om den nya staden: stadsförnyelse i det postsovetjiska Riga*, 2012
70. Maria Wolrath Söderberg, *Topos som meningsskapare: retorikens topiska perspektiv på tänkande och lärande genom argumentation*, 2012
71. Linus Andersson, *Alternativ television: former av kritik i konstnärlig TV-produktion*, 2012
72. Håkan Lättman, *Studies on spatial and temporal distributions of epiphytic lichens*, 2012
73. Fredrik Stiernstedt, *Mediearbete i mediehuset: produktion i förändring på MTG-radio*, 2013
74. Jessica Moberg, *Piety, Intimacy and Mobility: A Case Study of Charismatic Christianity in Present-day Stockholm*, 2013
75. Elisabeth Hemby, *Historiemåleri och bilder av vardag: Tatjana Nazarenkos konstnärskap i 1970-talets Sovjet*, 2013
76. Tanya Jukkala, *Suicide in Russia: A macro-sociological study*, 2013
77. Maria Nyman, *Resandets gränser: svenska resenärers skildringar av Ryssland under 1700-talet*, 2013
78. Beate Feldmann Eellend, *Visionära planer och vardagliga praktiker: postmilitära landskap i Östersjöområdet*, 2013
79. Emma Lind, *Genetic response to pollution in sticklebacks: natural selection in the wild*, 2013
80. Anne Ross Solberg, *The Mahdi wears Armani: An analysis of the Harun Yahya enterprise*, 2013
81. Nikolay Zakharov, *Attaining Whiteness: A Sociological Study of Race and Racialization in Russia*, 2013
82. Anna Kharkina, *From Kinship to Global Brand: the Discourse on Culture in Nordic Cooperation after World War II*, 2013
83. Florence Fröhlig, *A painful legacy of World War II: Nazi forced enlistment: Alsatian/Mosellan Prisoners of war and the Soviet Prison Camp of Tambov*, 2013
84. Oskar Henriksson, *Genetic connectivity of fish in the Western Indian Ocean*, 2013
85. Hans Geir Aasmundsen, *Pentecostalism, Globalisation and Society in Contemporary Argentina*, 2013
86. Anna McWilliams, *An Archaeology of the Iron Curtain: Material and Metaphor*, 2013
87. Anna Danielsson, *On the power of informal economies and the informal economies of power: rethinking informality, resilience and violence in Kosovo*, 2014
88. Carina Guyard, *Kommunikationsarbete på distans*, 2014
89. Sofia Norling, *Mot "väst": om vetenskap, politik och transformation i Polen 1989–2011*, 2014
90. Markus Huss, *Motståndets akustik: språk och (o)ljud hos Peter Weiss 1946–1960*, 2014
91. Ann-Christin Randahl, *Strategiska skribenter: skrivprocesser i fysik och svenska*, 2014
92. Péter Balogh, *Perpetual borders: German-Polish cross-border contacts in the Szczecin area*, 2014
93. Erika Lundell, *Förkroppsligad fiktion och fikcionaliserade kroppar: levande rollspel i Östersjöregionen*, 2014
94. Henriette Cederlöf, *Alien Places in Late Soviet Science Fiction: The "Unexpected Encounters" of Arkady and Boris Strugatsky as Novels and Films*, 2014
95. Niklas Eriksson, *Urbanism Under Sail: An archaeology of fluit ships in early modern everyday life*, 2014
96. Signe Opermann, *Generational Use of News Media in Estonia: Media Access, Spatial Orientations and Discursive Characteristics of the News Media*, 2014
97. Liudmila Voronova, *Gendering in political journalism: A comparative study of Russia and Sweden*, 2014
98. Ekaterina Kalinina, *Mediated Post-Soviet Nostalgia*, 2014
99. Anders E. B. Blomqvist, *Economic Nationalizing in the Ethnic Borderlands of Hungary and Romania: Inclusion, Exclusion and Annihilation in Szatmár/Satu-Mare, 1867–1944*, 2014
100. Ann-Judith Rabenschlag, *Völkerfreundschaft nach Bedarf: Ausländische Arbeitskräfte in der Wahrnehmung von Staat und Bevölkerung der DDR*, 2014
101. Yuliya Yurchuck, *Reordering of Meaningful Worlds: Memory of the Organization of Ukrainian Nationalists and the Ukrainian Insurgent Army in Post-Soviet Ukraine*, 2014
102. Hanna Sofia Rehnberg, *Organisationer berättar: narrativitet som resurs i strategisk kommunikation*, 2014
103. Jaakko Turunen, *Semiotics of Politics: Dialogicality of Parliamentary Talk*, 2015
104. Iveta Jurkane-Hobein, *I Imagine You Here Now: Relationship Maintenance Strategies in Long-Distance Intimate Relationships*, 2015
105. Katharina Wesolowski, *Maybe baby? Reproductive behaviour, fertility intentions, and family policies in post-communist countries, with a special focus on Ukraine*, 2015
106. Ann af Burén, *Living Simultaneity: On religion among semi-secular Swedes*, 2015

107. Larissa Mickwitz, *En reformerad lärare: konstruktionen av en professionell och betygssättande lärare i skolpolitik och skolpraktik*, 2015
108. Daniel Wojahn, *Språkaktivism: diskussioner om feministiska språkförändringar i Sverige från 1960-talet till 2015*, 2015
109. Hélène Edberg, *Kreativt skrivande för kritiskt tänkande: en fallstudie av studenters arbete med kritisk metarefleksion*, 2015
110. Kristina Volkova, *Fishy Behavior: Persistent effects of early-life exposure to 17 α -ethinylestradiol*, 2015
111. Björn Sjöstrand, *Att tänka det tekniska: en studie i Derridas teknikfilosofi*, 2015
112. Håkan Forsberg, *Kampen om eleverna: gymnasiefältet och skolmarknadens framväxt i Stockholm, 1987-2011*, 2015
113. Johan Stake, *Essays on quality evaluation and bidding behavior in public procurement auctions*, 2015
114. Martin Gunnarson, *Please Be Patient: A Cultural Phenomenological Study of Haemodialysis and Kidney Transplantation Care*, 2016
115. Nasim Reyhanian Caspillo, *Studies of alterations in behavior and fertility in ethinyl estradiol-exposed zebrafish and search for related biomarkers*, 2016
116. Pernilla Andersson, *The Responsible Business Person: Studies of Business Education for Sustainability*, 2016
117. Kim Silow Kallenberg, *Gränsland: svensk ungdomsvård mellan vård och straff*, 2016.
118. Sari Vuorenpää, *Literacitet genom interaction*, 2016
119. Francesco Zavatti, *Writing History in a Propaganda Institute: Political Power and Network Dynamics in Communist Romania*, 2016
120. Cecilia Anell, *Begärets politiska potential: Feministiska motståndsstrategier i Elin Wägners 'Pennskaffet', Gabriele Reuters 'Aus guter Familie', Hilma Angered-Strandbergs 'Lydia Vik' och Grete Meisel-Hess 'Die Intellektuellen'*, 2016
121. Marco Nase, *Academics and Politics: Northern European Area Studies at Greifswald University, 1917-1992*, 2016
122. Jenni Rinne, *Searching for authentic living through native faith: The Maausk movement in Estonia*, 2016
123. Petra Werner, *Ett medialt museum: lärandets estetik i svensk television 1956–1969*, 2016
124. Ramona Rat, *Un-common Sociality: Thinking sociality with Levinas*, 2016
125. Petter Thureborn, *Microbial ecosystem functions along the steep oxygen gradient of the Landsort Deep, Baltic Sea*, 2016
126. Kajsa-Stina Benulic, *A Beef with Meat: Media and audience framings of environmentally unsustainable production and consumption*, 2016
127. Naveed Asghar, *Ticks and Tick-borne encephalitis virus: from nature to infection*, 2016
128. Linn Rabe, *Participation and legitimacy: Actor involvement for nature conservation*, 2017
129. Maryam Adjam, *Minnesspår: hågkomstens rum och rörelse i skuggan av en flykt*, 2017
130. Kim West, *The Exhibitionary Complex: Exhibition, Apparatus and Media from Kulturhuset to the Centre Pompidou, 1963–1977*, 2017
131. Ekaterina Tarasova, *Anti-nuclear Movements in Discursive and Political Contexts: Between expert voices and local protests*, 2017
132. Sanja Obrenović Johansson, *Från kombifeminism till rörelse: kvinnlig serbisk organisering i förändring*, 2017
133. Michał Salamonik, *In Their Majesties' Service: The Career of Francesco De Gratta (1613–1676) as a Royal Servant and Trader in Gdańsk*, 2017
134. Jenny Ingridsson, *The Promises of the Free World: Postsocialist Experience in Argentina and the Making of Migrants, Race, and Coloniality*, 2017
135. Julia Malitska, *Negotiating Imperial Rule: Colonists and Marriage in the Nineteenth-century Black Sea Steppe*, 2017
136. Natalya Yakusheva, *Parks, Policies and People: Nature Conservation Governance in Post-Socialist EU Countries*, 2017
137. Martin Kellner, *Selective Serotonin Re-uptake Inhibitors in the Environment: Effects of Citalopram on Fish Behaviour*, 2017
138. Krystof Kasprzak, *Vara – Framträdande – Värld: Fenomenets negativitet hos Martin Heidegger, Jan Patočka och Eugen Fink*, 2017
139. Alberto Frigo, *Life-stowing from a Digital Media Perspective: Past, Present and Future*, 2017
140. Maarja Saar, *The Answers You Seek Will Never be Found at Home: Reflexivity, biographical narratives and lifestyle migration among highly-skilled Estonians*, 2017
141. Anh Mai, *Organizing for Efficiency: Essays on merger policies, independence of authorities, and technology diffusion*, 2017

142. Gustav Strandberg, *Politikens omskakning: Negativitet, samexistens och frihet i Jan Patočkas tänkande*, 2017
143. Lovisa Andén, *Litteratur och erfarenhet i Merleau-Pontys läsning av Proust, Valéry och Stendhal*, 2017
144. Fredrik Bertilsson, *Frihetstida policyskapande: uppfostringskommissionen och de akademiska konstitutionerna 1738–1766*, 2017
145. Börjeson, Natasja, *Toxic textiles: towards responsibility in complex supply chains*, 2017
146. Julia Velkova, *Media technologies in the making: User-driven software and infrastructures for computer graphics production*, 2017
147. Karin Jonsson, *Fångna i begreppen? Revolution, tid och politik i svensk socialistisk press 1917–1924*, 2017
148. Josefine Larsson, *Genetic aspects of environmental disturbances in marine ecosystems: studies of the blue mussel in the Baltic Sea*, 2017
149. Roman Horbyk, *Mediated Europes: Discourse and Power in Ukraine, Russia and Poland during Euromaidan*, 2017
150. Nadezda Petrusenko, *Creating the Revolutionary Heroines: The Case of Female Terrorists of the PSR (Russia, Beginning of the 20th Century)*, 2017
151. Rahel Kuflu, *Bröder emellan: identitetsformering i det koloniserade Eritrea*, 2018
152. Karin Edberg, *Energilandskap i förändring: inramningar av kontroversiella lokaliseringar på norra Gotland*, 2018
153. Rebecka Thor, *Beyond the Witness: Holocaust Representation and the Testimony of Images - Three films by Yael Hersonski, Harun Farocki, and Eyal Sivan*, 2018
154. Maria Lönn, *Bruten vithet: Om den ryska femininitetens sinnliga och temporala villkor*, 2018
155. Tove Porseryd, *Endocrine disruption in fish: Effects of 17 α -ethinylestradiol exposure on non-reproductive behavior, fertility and brain and testis transcriptome*, 2018
156. Marcel Mangold, *Securing the working democracy: Inventive arrangements to guarantee circulation and the emergence of democracy policy*, 2018
157. Matilda Tudor, *Desire Lines: Towards a Queer Digital Media Phenomenology*, 2018
158. Martin Andersson, *Migration i 1600-talets Sverige: Älvsborgs lösen 1613–1618*, 2018
159. Johanna Pettersson, *What's in a Line? Making Sovereignty through Border Policy*, 2018
160. Irina Seits, *Architectures of Life-Building in the Twentieth Century: Russia, Germany, Sweden*, 2018
161. Alexander Stagnell, *The Ambassador's Letter: On the Less Than Nothing of Diplomacy*, 2019
162. Mari Zetterqvist Blokhuis, *Interaction Between Rider, Horse and Equestrian Trainer – A Challenging Puzzle*, 2019
163. Robin Samuelsson, *Play, Culture and Learning: Studies of Second-Language and Conceptual Development in Swedish Preschools*, 2019
164. Ralph Tafon, *The "Dark Side" of Marine Spatial Planning: A Study of Domination, Empowerment and Freedom through Theories of Discourse and Power*, 2019
165. Ingela Visuri, *Varieties of Supernatural Experience: The case of high-functioning autism*, 2019
166. Mathilde Rehnlund, *Getting the transport right – for what? What transport policy can tell us about the construction of sustainability*, 2019
167. Oscar Törnqvist, *Röster från ingenmansland: en identitetsarkeologi i ett maritimt mellanrum*, 2019
168. Elise Remling, *Adaption, now? Exploring the Politics of Climate Adaption through Poststructuralist Discourse Theory*, 2019
169. Eva Karlberg, *Organizing the Voice of Women: A study of the Polish and Swedish women's movements' and adaptation to international structures*, 2019
170. Maria Pröckl, *Tyngd, sväng och empatisk timing: förskollärares kroppsliga kunskaper*, 2020
171. Adrià Alcoverro, *The University and the Demand for Knowledge-based Growth: The hegemonic struggle for the future of Higher Education Institutions in Finland and Estonia*, 2020
172. Ingrid Forsler, *Enabling media: Infrastructures, imaginaries and cultural techniques in Swedish and Estonian visual arts education*, 2020
173. Johan Sehlgberg, *Of Affliction: The Experience of Thought in Gilles Deleuze by Way of Marcel Proust*, 2020
174. Renat Bekkin, *People of Reliable Loyalty... : Muftiates and the State in Modern Russia*, 2020
175. Olena Podolian, *The Challenge of 'Stateness' in Estonia and Ukraine*, 2020
176. Patrick Seniuk, *Encountering Depression In-Depth: A Phenomenological Approach to Selfhood in Psychiatric Practice*, 2020
177. Vasileios Petrogiannis, *European Mobility and Spatial Belongings: Greek and Latvian migrants in Sweden*, 2020
178. Lena Norbäck Ivarsson, *Tracing environmental change and human impact as recorded in sediments from coastal areas of the northwestern Baltic Proper*, 2020

179. Sara Persson, *Corporate Hegemony through Sustainability - A study of sustainability standards and CSR practices as tools to demobilise community resistance in the Albanian oil industry*, 2020
180. Juliana Porsani, *Livelihood Implications of Large-Scale Land Concessions in Mozambique: A case of family farmers' endurance*, 2020
181. Anders Backlund, *Isolating the Radical Right - Coalition Formation and Policy Adaptation in Sweden*, 2020
182. Nina Carlsson, *One Nation, One Language? National minority and Indigenous recognition in the politics of immigrant integration*, 2021
183. Erik Gråd, *Nudges, Prosocial Preferences & Behavior: Essays in Behavioral Economics*, 2021
184. Anna Enström, *Sinnesstämning, skratt och hypokondri - Om estetisk erfarenhet i Kants tredje Kritik*, 2021
185. Michelle Rydback, *Healthcare Service Marketing in Medical Tourism - An Emerging Market Study*, 2021
186. Fredrik Jahnke, *Toleransens altare och undvikandets hänsynsfullhet: Religion och menings-skapande bland svenska grundskoleelever*, 2021
187. Benny Berggren Newton, *Business Basics - A Grounded Theory for Managing Ethical Behavior in Sales Organizations*, 2021
188. Gabriel Itkes-Sznap, *Nollpunkten. Precisionens betydelse hos Witold Gombrowicz*, Inger Christensen och Herta Müller, 2021
189. Oscar Svanelid Medina, *Att forma tillvaron: konstruktivism som konstnärligt yrkesarbete hos Geraldo de Barros*, Lygia Pape och Lygia Clark, 2021
190. Anna-Karin Selberg, *Politics and Truth: Heidegger, Arendt and The Modern Political Lie*, 2021
191. Camilla Larsson, *Framträdanden: Performativitetsteoretiska tolkningar av Tadeusz Kantors konstnärskap*, 2021
192. Raili Uibo, *"And I don't know who we really are to each other": Queers doing close relationships in Estonia*, 2021
193. Igné Stamolkaité, *New Tides in Shipping: Studying incumbent firms in maritime energy transitions*, 2021
194. Mani Shutzberg, *Tricks of the Medical Trade: Cunning in the Age of Bureaucratic Austerity*, 2021
195. Patrik Höglund, *Skeppssamhället: Rang, roller och status på örlogsskepp under 1600-talet*, 2021
196. Philipp Seufferling, *Media and the refugee camp: the historical making of space, time, and politics in the modern refugee regime*, 2021
197. Johan Sandén, *Närbyråkrater och digitaliseringar: hur lärares arbete formas av tidsstrukturer*, 2021
198. Ulrika Nemeth, *Det kritiska uppdraget: diskurser och praktiker i gymnasieskolans svensk-undervisning*, 2021
199. Helena Löfgren, *Det legitima ägandet: Politiska konstruktioner av allmännyttans privatisering i Stockholms stad 1990-2015*, 2021
200. Vasileios Kitsos, *Urban policies for a contemporary periphery: Insights from eastern Russia*, 2021
201. Jenny Gustafsson, *Drömmen om en gränslös fred: Världsmedborgarrörelsens reaktopi, 1949-1968*, 2022
202. Oscar von Seth, *Outsiders and Others: Queer Friendships in Novels by Hermann Hesse*, 2022
203. Kristin Halverson, *Tools of the Trade: Medical Devices and Practice in Sweden and Denmark, 1855-1897*, 2022
204. Henrik Ohlsson, *Facing Nature: Cultivating Experience in the Nature Connection Movement*, 2022
205. Mirey Gorgis, *Allt är våld: En undersökning av det moderna våldsbegreppet*, 2022
206. Mats Dahllöv, *Det absoluta och det gemensamma: Benjamin Höjers konstfilosofi*, 2022
207. Anton Poikolainen Rosén, *Noticing Nature: Exploring More Than Human-Centred Design in Urban Farming*, 2022
208. Sophie Landwehr Sydow, *Makers, Materials and Machines: Understanding Experience and Situated Embodied Practice in the Makerspace*, 2022
209. Simon Magnusson, *Boosting young citizens' deontic status: Interactional allocation of rights-to-decide in participatory democracy meeting*, 2022
210. Marie Jonsson, *Vad vilja vegetarianerna? : En undersökning av den svenska vegetarismen 1900-1935*, 2022
211. Birgitta Ekblom, *Härskarhyllning och påverkan: Panegyriken kring tronskiftet 1697 i det svenska Östersjöväldet*, 2022

212. Joanna Mellquist, *Policy Professionals in Civil society Organizations: Struggling for Influence*, 2022
213. David Birksjö, *Innovative Security Business: Innovation, Standardization and Industry Dynamics in the Swedish Security Sector, 1992–2012*, 2023
214. Roman Privalov, *After space utopia: Post-Soviet Russia and futures in space*, 2023
215. Martin Johansson, *De nordiska lekarna: Grannländer i pressen under olympiska vinterspel*, 2023
216. Anna Bark Persson, *Steel as the Answer? Viking Bodies, Power, and Masculinity in Anglophone Fantasy Literature 2006–2016*, 2023
217. Josefin Hägglund, *Demokratins stridslinjer – Carl Lindhagen och politikens omvandling, 1896–1923*, 2023
218. Lovisa Olsson, *I vinst och förlust – Köpmäns nätverk i 1500-talets Östersjöstäder*, 2023
219. Kateryna Zorya, *The Government Used to Hide the Truth, But Now We Can Speak*, 2023
220. Tony Blomqvist Mickelsson, *A Nordic sport social work in the context of refugee reception A Nordic sport social work in the context of refugee reception*, 2023
221. Ola Luthman, *Searching for sustainable aquaculture governance - A focus on ambitions and experience*, 2023
222. Emma Kihl, *Äventyrliga utföranden: en läsning av Agneta Enckells dikter med Isabelle Stengers kosmopolitik*, 2023
223. Çağla Demirel, *Analyzing competitive victimhood: Narratives of recognition and nonrecognition in the pursuit of reconciliation*, 2023
224. Joel Odebrant, *Spår, kropp, tid: en undersökning av den måleriska gestens materialitet 1952 – 1965*, 2024
225. Xiaoying Li, *Energy Efficiency in buildings in the Baltic states and the Nordic countries*, 2024
226. Thérèse Janzén, *Ticks: ecology, new hazards and relevance for public health*, 2024
227. Paul Sherfey, *Cultivating Responsible Citizenship: Collective Gardens at the Periphery of Neoliberal Urban Norms*, 2024
228. Kirill Polkov, *Queering Images of Russia in Sweden: Discursive hegemony and counter-hegemonic articulations 1991-2019*, 2024
229. Karl Katz Lydén, *Critique and the Care of the Self: The Economy of Truth and Government in Michel Foucault's Late Work*, 2024
230. Matteo Enrico Cattaneo, *Woandering towards places of imagination: Reflections through anarchism on the role of educators in early childhood education*, 2024
231. Mohanad Abdelgadir, *Aquatic ecosystem function and environmental change across spatial scales*, 2024
232. Fakhreddin Fakhrai Rad, *Transition Towards Supply Chain 4.0: Interweaving a Technological Perspective – Insights from Turkey and beyond*, 2024
233. Maria Mårsell, *Fredstematikens kritiska potential: feminism, militarism och kolonialism hos Frida Stéenhoff, Elin Wägner och Hagar Olsson*, 2024
234. Francesca Morini, *Design + Data Journalism: Shifting epistemologies, values, and practices*, 2024
235. Liza Jakobsson, *Hitta hem på marknaden: Den finansialiserade hemägarideologin i Sverige och Estland 1970–2007*, 2024